

**DIMITRIE
IURASCU**

Jurnal politic 1939 - 1950

VOLUMUL III

01.04.1948 - 13.03.1950

EDITURA
Muzeului de Istorie Galați

DIMITRIE IURAȘCU

**Jurnal politic
1939 - 1950**

DIMITRIE IURAȘCU

Jurnal politic 1939 - 1950

Cuvânt înainte: acad. Dinu C. GIURESCU

Introducere, note și glosar: ing. Niculae IURAȘCU

Coordonator ediție: prof. Cristian-Dragoș CĂLDĂRARU

Volumul III: 01.04.1948 - 13.03.1950

**EDITURA
Muzeului de Istorie Galați
GALAȚI, 2012**

© EMIGL 2012.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Muzeului de Istorie Galați.
Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

Editor: Cristian-Dragoș Căldăraru

Coperta I: Doru Trandafir

Machetă grafică: Liliana-Carmen Palade

Prelucrare planșe ilustrate: Iulian Roman

Corectură: Virgil Nistru-Țigănuș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IURAȘCU, DIMITRIE

Jurnal politic : (1939-1950) / Dimitrie Iurașcu ; cuv. înainte:
Dinu C. Giurescu ; introd., note și glosar: Nicolae Iurașcu ; coord.
ed.: Cristian Dragoș Căldăraru. - Galați : Editura Muzeului de Istorie
Galați, 2012

3 vol.

ISBN 978-606-93040-7-5

Vol. 3. : 01.04.1948-13.03.1950. - 2012. - ISBN 978-606-93336-0-0

I. Giurescu, Dinu C (pref.)

II. Iurașcu, Nicolae (pref.)

III. Căldăraru, Cristian-Dragoș (coord.)

341.7(498) Iurașcu,D.(0:82-94)

821.135.1-94

929 Iurașcu,D.

© 2012 Editura MUZEULUI DE ISTORIE GALAȚI

Str. Mr. Iancu Fotea nr. 2, GALAȚI - 800017

Tel./fax: 0236 460797, www.migl.ro,

E-mail: muzeuistoriegalati@yahoo.com

ISBN 978-606-93040-7-5

Caiet X*

(1.4.1948 - 13.3.1950)

---

* neeterminat

1.4.48. Se pare că după ce Truman și-a exprimat neplăcerea cu privire la propunerea ca printre statele europene din planul de refacere să facă parte și Spania, comisia mixtă a Camerei și a Senatului de la Washington a respins propunerea, deși inițiatorul a declarat că a fost greșit interpretat gândul său, căci el vedea o asemenea posibilitate numai în urma unei acceptări a Spaniei de către cele 16 națiuni europene. E totuși curios că în drum spre Roma, trimisul special al președintelui Statelor Unite se oprește pentru trei zile la Madrid să confere cu Franco.

Se zvonește că între reprezentanții Angliei, Franței, Statelor Unite și Rusiei ar fi vorba să se inițieze discuții asupra viitorului regim al Dunării.

La Bogota, Marshall a cerut tuturor republicilor americane o acțiune comună împotriva comunismului, adăugând însă că cele 3 miliarde dolari cerute de Truman pentru înarmare au în vedere ajutorarea Europei apusene iar angajamentele Statelor Unite în aceste zone sunt prea importante, pentru a mai putea susține și America de sud.

Cu abținerea Rusiei și a Ucrainei, s-a stabilit la Consiliul de Securitate convocarea la 16 aprilie a Adunării Generale a ONU în chestiunea Palestinei și admiterea la discuții și a delegațiilor Agenției Evreiești și a Ligii Arabe. Evreii continuă să insiste asupra soluției de împărțire.

Numeroase avioane de bombardament continuă a fi trimise de Statele Unite în Turcia, unde vor sosi și trei submarine.

3.4.48. După adoptarea textului definitiv al planului de ajutorare a Europei, se așteaptă azi semnătura Președintelui pentru intrarea sa în vigoare. Mare parte din material se și îndreaptă acum spre porturile de îmbarcare. Planul va fi pe patru ani, dar creditele vor fi votate în fiecare an.

Forrestal a insistat pe lângă Comisia pentru apărare a Senatului ca proiectul de lege pentru serviciul militar obligatoriu și pregătirea tinerilor între 19-25 ani, să fie adoptat imediat. În același timp, generalul Eisenhower, în calitate de fost comandant suprem al forțelor aliate, a susținut cererea guvernului, precizând că va purta uniforma atâta vreme cât țara va avea nevoie de el.

Guvernele american și englez au declarat că n-au nicio intenție ca trupele lor să părăsească Berlinul, iar reprezentatul rus, care acuzase formal pe francezi că au transportat în zona lor de ocupație material prădat din Berlin, a refuzat să primească pe delegatul militar al Franței.

Clădirea din care rușii reglementează traficul prin zona lor și care se află în cartierul american al Berlinului, a fost înconjurată de soldați americani care nu le-au mai permis accesul.

La întrunirea de ieri a celor patru reprezentanți, rușii au anunțat că spre a simplifica formalitățile și din lipsă de personal, se retrag din șase comisii, acuzându-i totodată pe ceilalți trei de a fi jefuit orașul. Englezul și americanul au ripostat foarte violent, arătând că, atunci când ei au sosit în Berlin, nu mai existau nici uzine, nici utilaje, nici materiale, acestea fiind ridicate și transportate masiv în URSS.

Frumoasă înfățișare în ochii omenirii!...

În ultimul moment, se anunță că americanii au oprit circulația între zona rusească a Berlinului și comandamentul sovietic de la Potsdam, împiedicând să treacă, printre alții, și pe doi generali ruși. Totuși, a fost admisă trecerea convoiului pentru alimentare.

Din partea lor, englezii au suspendat traficul pe apă cu zona sovietică a Germaniei, iar presa londoneză arată că niciodată până acum nu s-a ajuns la o situație atât de încordată, aliații aflând-se pe marginea declanșării conflictului.

La Bogota, s-a format o comisie pentru a studia problema posesiunilor europene din America, în contra cărora au protestat Guatemala, Chile și Argentina.

Doi delegați finlandezi se află la Helsinki pentru a obține instrucțiuni ale guvernului, urmând a se înapoia luni la Moscova.

Un număr de 1000 copii au sosit la Pireu din zonele amenințate de rebeli. În cursul lunii, alte mii vor adăpostiți în sudul țării sau în insule.

4.4.48. Mareșalul Montgomery sosește mâine la Berlin într-o vizită proiectată de mai multă vreme. Mareșalul Sokolovski a acceptat invitația ce i s-a făcut cu acest prilej. Probabil că din această cauză și trenul comandantului militar britanic în care se afla și Henderson, ministrul englez al Aerului, a trecut nestingherit prin punctul de demarcație al zonei sovietice, fără ca santinela să fi pretins prezentarea documentelor.

La congresul Uniunii Studenților Francezi de la Nisa s-a hotărât retragerea din Uniunea Mondială care manifestă atitudine pro-comuniste.

Thorez a declarat că partidul său va lupta din toate puterile în contra planului Marshall prin care Franța ar deveni sclavul capitalismului american.

Primele rezultate ale alegerilor din Algeria exprimă simțitoare succese pentru gaulliști.

Vicepremierul maghiar a declarat la o întrunire că ungurii trebuie să fie absolut siguri de politica pe care o duce statul alături de Soviete, căci Armata Roșie posedă armamentele cele mai perfecționate, printre care și bomba atomică.

Tsaldaris a propus ca frontierele de nord ale Greciei, în lungime de 1000 km, să fie păzite de trupe internaționale, în timp ce ministrul de Externe turc Saydak are convorbiri politice cu acesta la Atena.

Comitetul menit să organizeze repartizarea ajutorului american între statele europene pentru refacerea economică se întrunește la Paris.

Două escadre americane, dintre care una sosește din golful Persic prin Suez, vor face exerciții în Mediterana, iar la 15 aprilie mai multe vase americane vor acosta la Bergen în Norvegia.

După primirea călduroasă ce i-a făcut colonia românilor americani la Detroit și Cleveland, regele Mihai va pleca în Texas.

Grevele minerilor din Statele Unite au redus producția săptămânală a cărbunelui de la 13 la 3-4 milioane tone.

6.4.48. Lângă Berlin, un monoplan de luptă sovietic s-a aruncat în picaj asupra unui avion de transport britanic; ambele aparate s-au prăbușit în flăcări. Au pierit 10 pasageri, patru membri ai echipajului englez și pilotul rus. Comandantul britanic, generalul Robertson, a luat imediat măsura ca toate avioanele de transport civile spre și de la Berlin, să fie însoțite de aparate de luptă, însă, în urma regretelor exprimate de Sokolovski, s-a revenit asupra acestei decizii. Totuși la Londra evenimentul e privit cu seriozitate.

În așteptarea noii întruniri a Adunării Generale ONU, s-a repus în discuție la Consiliul de Securitate chestiunea admiterii Italiei și Transiordaniei. Pe de altă parte, s-a respins planul rusesc asupra controlului energiei atomice.

La noi, azi se întrunește noul Parlament. După validare și alegerea birourilor, se va discuta și se va vota, prin aclamații bineînțeles, proiectul de Constituție, primul pas spre înglobarea țării în URSS. Printre comuniștii noștri se vorbește de intenția de a se expropria total averile (restul de moșii, casele etc.), cu rostul de a distruge întreaga pătură intelectuală, învinuită de a se fi adăpat la cultura apuseană și deci primejdioasă planului general de replămădire a omenirii.

Se anunță că pactul militar fino-sovietic e pe cale a fi semnat, urmând ca Dieta de la Helsinki să-l ratifice. Una din condiții este că Finlanda va aprecia când ar fi cazul să recurgă la ajutorul rusesc, care n-ar putea pătrunde pe teritoriul finlandez decât pe baza unei solicitări formale. Dar în ce privește ajutorul datorat de Finlanda Sovietelor, ea e obligată a se achita necondiționat, fără a avea dreptul să aprecieze sau să discute condițiile.

Spaak împreună cu prințul Charles se află în vizită la Washington, unde se pun la punct chestiunile practice ale ajutorului american acordat statelor apusene, iar președintele Truman a numit pe Paul Hoffmann de la societatea Studebecker administratorul planului de redresare europeană, care în patru ani va manipula 17 miliarde dolari.

Senatorul Claude Pepper consideră comportarea rușilor de o neasemuită stupiditate, care raliază toate forțele democratice împotriva sa.

Ministrul turc, Saydak a plecat din Atena după o vizită de patru zile, urmând ca Tsaldaris să-i întoarcă vizita la Ankara.

Un ofițer englez de la noi socotește armata Statelor Unite ca un cal dopat care nu mai poate întârzia să pornească în cursă, căci riscă a claca...

În cuvântul de deschidere a ceremoniei pentru cei 600 ani de existență a Universității Karolinska din Praga, Beneš a reapărut pentru prima dată după lovitura de stat, ieșind din tăcere. Însă după primele cuvinte în care a preamănit libertatea cuvântului și a gândirii, Președintele s-a emoționat, vocea i s-a curmat și altcineva a continuat lectura discursului său. Este de observat că cele mai multe din universitățile occidentale au refuzat să participe tocmai din cauza sugrumării de către regimul comunist de acolo a acestor libertăți imprescriptibile.

Invitat a lua parte la discutarea amestecului sovietic în treburile țării sale, delegatul cehoslovac de la Lake Success a refuzat să participe, sub cuvânt că sunt chestiuni de ordin intern, în care niciun străin nu are dreptul să se amestece.

Dar tocmai acesta e nodul discuțiilor.

8.4.48. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Finlanda și URSS semnat alaltăieri va fi ratificat de Dietă, probabil fără mare opoziție. O agresiune din partea Germaniei sau a unui aliat al ei prin teritoriul finlandez se va face prin consultări reciproce ale ambelor părți contractante.

Rușii au anunțat că vor accepta cererea de admitere la Națiunile Unite a Italiei, dacă se vor primi și cererile Finlandei, Ungariei, României și Bulgariei. Se va pune de asemenea și chestiunea Portugaliei.

A doua zi după prânzul „quite informal” între mareșalii Montgomery și Sokolovski, rusul a răspuns cu o neasemuită obrăznicie la protestul englez privind accidentul (!?) de aviație: „Avionul de transport britanic, fără a ține seama de regulamentele stabilite, a ieșit brusc dintr-un nor și a lovit aparatul sovietic; așa că dacă englezii vor respecta în viitor regulile, nu se vor mai ivi accidente și deci nu e necesar ca organele noastre să mai dispună a se lua alte măsuri de pază”. Pe de altă parte, refuză o anchetă a celor patru, dar admite una numai în doi. Generalul Robertson, împreună cu *Foreign Office*, pregătește un contra-răspuns.

Extremiști evrei au atacat un cantonament englez în lichidare, ucigând un ofițer și patru soldați.

9.4.48. Ieri a plecat din New-York cu avionul spre Londra, Regele cu Regina-mamă și suita sa, declarând că nu s-a decis ce va face în viitor nici unde se va stabili, că n-a constituit niciun guvern în exil și că nicio schimbare n-a intervenit în proiectele sale de căsătorie.

Guvernul american a publicat patru protocoale relative la convenția de împrumut-închiriere cu URSS în valoare de 11 miliarde dolari, reprezentând în afara materialului de

---

¹ „neoficial”

război: 15 milioane tone alimente, 2 milioane tone oțel, 2 milioane tone țiței, 90 milioane metri pânză, 15 milioane perechi cizme etc.

Generalul Clay care n-a convocat Consiliul aliat de control din Berlin deoarece nimeni n-a prezentat vreo cerere, consideră situația foarte serioasă.

Couve de Murville, directorul politic de la *Quai d'Orsay* a participat la discuțiile în „trei” de la Berlin, unde englezii și americanii au căutat să convingă Franța de a consimți la alcătuirea unui guvern al Germaniei apusene.

Generalul Robertson a răspuns notei lui Sokolovski, acceptând ancheta în doi, propunând ca, în caz de nepotrivire, fiecare să-și publice raportul și a consimțit să ia măsuri stricte ca avioanele britanice să se conformeze în totul regulilor de zbor.

Președintele Finlandei a declarat la radio că pactul cu Sovietele nu implică participarea țării sale la un război decât în caz de agresiune a propriului teritoriu, precizând că eventualitatea unui astfel de act va trebui recunoscută în prealabil de ambele guverne, ceea ce reprezintă o asigurare în plus de pace pentru Finlanda.

Guvernul din Atena precizează că rebelii greci, care în 1947 erau vreo 12.000, au ajuns acum la 30.000, toți bine înarmați și echipați. Lasă a se înțelege că mulți dintre ei sunt recrutați în țările vecine, pe care le învinuiește că-i transportă peste graniță în Grecia.

10.4.48. O neașteptată mișcare revoluționară anti-guvernamentală în Columbia a întrerupt ieri conferința pan-americană. Marshall și restul delegației sunt în siguranță, însă misiunea americană e nevoită să se mute din cauza incendiilor și s-a pus chestiunea alegerii unui alt loc ca sediu al desfășurării lucrărilor. Totul a izbucnit în urma asasinării unui șef liberal (al opoziției) de către un comunist; au fost morți și răniți, s-a dat foc clădirilor publice. Se pare că guvernul conservator ar stăpâni situația, însă starea de incertitudine continuă. Să fie și aici mână rusească care, în disperare de cauză, încearcă și pe această cale să încurce lucrurile?

Cele trei puteri occidentale au înmănat o notă Sovietelor, propunând retrocedarea imediată a Triestului către Italia. Guvernele din Roma și din Belgrad au fost și ele avizate.

Președintele Consiliului de Securitate insistă ca arabii și evreii să cadă de acord asupra încheierii unui armistițiu, dar arabii refuză Agenției Evreiești calitatea de a reprezenta interesele etnicilor lor din Palestina, unde tulburările continuă. Arabii atacă acum masiv cartierele periferice ale Ierusalimului.

La Consiliu, rușii și-au exercitat pentru a treia oară dreptul de veto în contra candidaturii la Națiunile Unite a Italiei, față de cele nouă voturi pentru.

Se socotește că în ciuda pretensei pierderi de teren în nordul Italiei, grupările de stânga vor obține probabil în alegeri 35-40% din voturi.

12.04.48. De Gasperi acuză la Geneva pe comuniști de a fi în slujba unei puteri străine, pe când Togliatti la Milano îl denunță pe premier de a se fi vândut americanilor. La Bari, a sărit în aer un vapor pe care poliția îl descoperise că transporta din Fiume spre

Sicilia 8000 puști de fabricație jugoslavă și șase milioane proiectile cehoslovace. Toată lumea se arată foarte îngrijorată de situația din Italia în preajma alegerilor.

O altă știre gravă este arestarea la Atena a unui grup de 200 marinari și ofițeri greci printre care și doi comandanți, acuzați de a fi plănuit sabordarea a două contra-torpiloare grecești.

Deși din Bogota se anunță că un nou guvern liberalo-conservator ar fi stăpân pe situație, tulburările încă nu s-au încheiat; peste 400 persoane au fost ucise, s-a dat foc clădirii în care avea loc conferința, distrugându-se toată arhiva lucrărilor.

Delegația argentiniană s-a întors în țară, americanii au evacuat până în prezent cu avionul 40 persoane și se aude că ședințele vor continua în Panama.

Noi obrăznicii rusești la care americanii se supun imediat:

1. Desființarea stațiunilor engleze și americane de reparații ale automobilelor de pe autostrada între zonele aliate și Berlin.

2. Pretenția unor noi cărți de identitate pentru ofițerii anglo-americani care merg la Viena, generalul comandant englez fiind împiedicat timp de o oră să pătrundă în oraș (se pare că americanii s-au și conformat acestor instrucțiuni!).

Premierul Schuman a declarat că acceptă organizarea unei Germanii sub controlul celor trei puteri aliate apusene, în cazul în care o înțelegere în patru se dovedește imposibilă. Agresiunea comunistă ia pretutindeni ofensiva.

Columbia a rupt relațiile diplomatice cu URSS, după ce s-a dovedit că încercarea de revoluție din Bogota fusese provocată de 15 agenți sovietici.

13.4.48. Noua Constituție a Republicii Populare Române a fost votată azi în unanimitatea entuziastă a celor 401 deputați prezenți.

Cumplit s-au blamat englezii mărturisind că faimosul „Protocol M” prin care se dovedeau planurile sovietice de comunizare a Germaniei, a fost un fals ordinar ticluit de un neamț anti-comunist, așa cum declaraseră rușii încă de la început și Bevin va fi nevoit să facă rectificări publice în această privință.

14.4.48. Noul Prezidiu, tot cu Parhon în frunte, a fost mărit la 18 persoane și cuprinde și pe Zăroni. În schimb, aproape nicio schimbare în guvern, cu Groza prim-ministru, trei vicepreședinți - Dej, Săvulesu și Voitec pentru coordonarea economiei, agriculturii și respectiv a educației țării - și 17 miniștri.

Mi se afirmă că la înapoierea sa la Londra, Regele a fost însoțit și de Rădescu.

După evenimentele din Columbia, conferința pan-americană își reia azi lucrările tot la Bogota.

În Congresul Statelor Unite s-a propus luarea imediată în considerație a amendării statutului de organizare a Națiunilor Unite, printre care suprimarea dreptului de veto în cazurile de agresiune sau pericol de agresiune și pentru acceptarea de noi membri.

Rușii sunt scandalizați de sosirea inopinată a unei mici escadre americane în insula Malta. Trei escadre aeriene de antrenament au plecat brusc din Statele Unite spre Germania.

15.4.48. Cu toată tensiunea mereu crescândă (rușii îngrămădesc sute de tancuri în zona lor din jurul Berlinului iar Bradley cere mărirea efectivelor militare ale Statelor Unite cu 18 divizii (pe cine înșeală oare cu asemenea cifre?!), sunt totuși unele semne de ezitare sau de amânare a momentului culminant.

Guvernul columbian declară că n-a rupt relațiile cu Sovietele și că n-a luat nicio hotărâre în această privință.

Rușii au mai slăbit rigoarea măsurilor luate la Viena și acum tunurile și camioanele militare aliate circulă iar nestingherite.

Deoarece în chestiunea accidentului de aviație de la Berlin, rușii au refuzat să accepte martori germani și americani, comisia engleză își va termina azi singură cercetările, rușii refuzând și să ia parte la anchetă.

16.4.48. Azi se întrunește la New-York Adunarea Generală a ONU.

Consiliul de Securitate care a ascultat punctele de vedere arab și evreiesc fără a ajunge la nicio formulă concretă, va relua azi discuțiile. Între timp, în Palestina continuă lupte aprige.

Tot azi, la Paris, ceremonia semnării convenției celor 16 state europene care au aderat la planul Marshall.

Un corepondent american, denunțat de secretara sa, cetățeană sovietică purtând nume englez, este expulzat de la Moscova sub acuzarea de spionaj în favoarea unei case de editură din Statele Unite, fiindcă-i trimitea periodicul „Ultimele publicații tehnice și științifice apărute în URSS”. Iată cum se înțelege libertatea scrisului și răspândirea focarelor de civilizație...

Azi se încheie propaganda electorală în Italia, înaintea alegerilor de duminică. Sunt așteptați la urne 29 milioane alegători.

Rușii au răspuns în fine notelor celor trei în problema Triestului, respingând propunerea ca fiind contrară stipulațiilor tratatului de pace.

La noi, guvernul continuă arestările mai ales printre militarii deblocați, iar pe de altă parte, face tot posibilul să vexeze și să dezguste pe diplomații străini, care nu le sunt pe plac. Din această cauză, ca exemplu, ministrul plenipotențiar al Suediei la București, de Reuterswärd va fi rechemat.

La Snagov au fost rechiziționate pentru muncitori toate vilele la rând, fără a ține seama că unele erau închiriate și erau ocupate de diplomați străini. La fel vor proceda la Sinaia și la Predeal. La Tușnad vor fi adăpostiți copiii din Grecia.

17.4.48. Azi au plecat cu avionul englezii de la Astra Română cărora nu li s-a permis nici măcar să-și ia bijuteriile. Între timp, statul a pus mâna și pe societatea

Româno-Americană, pe motivul de proastă administrare și de lefuri exagerate plătite funcționarilor acesteia. Aud că s-au făcut arestări și printre directorii de la uzinele Reșița.

Nicio societate nu mai rămâne în picioare.

Americanii comentează cartea lui Henry Wallace, *Spre pacea mondială*, în care atacă formal comunismul și-l acuză de toate relele de care suferă omenirea. Să fie adevărat? Dacă în curând presa noastră nu va mai vorbi de faimosul „campion american” e semn că faptul se verifică. Dacă nu, poate fi vorba de o lucrare mai veche, pe care doar acum o scot americanii la iveală.

Cei trei au răspuns notei sovietice asupra Triestului care-i acuză că încearcă o acțiune anti-democratică, propunând o revizuire a Tratatului de pace fără a ține seama de părerea celorlalte state semnatare. Dâșii arată că tratatul cu Italia a fost hotărât de cei „4”, fără a se cere avizul celorlalte state foste inamice ale Italiei și propun din nou rușilor reexaminarea amiabilă a problemei.

Comisia de anchetă britanică a trimis la Londra raportul asupra accidentului de la Berlin și o copie va fi remisă rușilor, care par acum să convină a participa la anchetă.

După înființarea organizației economice vest-europene, s-a constituit Consiliul suprem, având pe Spaak ca președinte, un francez ca secretar general, un danez și un grec ca vicepreședinți.

18.4.48. Primele știri ale alegerilor din Italia sunt foarte bune: votul decurge liniștit, iar poliția, dimpreună cu armata, fac peste tot o pază serioasă.

Prima uniune mai cristalizată a celor cinci state apusene va avea un consiliu director ce se va întruni lunar în fiecare din cele cinci capitale și un comitet militar permanent la Londra. Pe de altă parte guvernele englez și francez au restabilit strânsa colaborare din timpul războiului între aviațiile lor, ce vor putea folosi reciproc la nevoie, aerodromurile, câmpurile de aterizare, atelierele de reparații etc.

În Franța, Schuman la Poitiers, de Gaulle pe un ponton din Vieux-Port din Marsilia și Thorez, au făcut, în fața mulțimilor adunate, profesiunile lor de credință spre a încerca o primă verificare a forțelor.

Se spune, cu drept cuvânt, că atâta vreme cât situația din Franța sau din Italia e chiar și puțin nesigură, americanii nu se pot gândi să întreprindă o acțiune anti-sovietică în Europa, riscând a dezlănțui în aceste țări o grevă generală, mai ales că rușii sunt puternic înarmați ca să poată înregistra succese răsunătoare într-o primă fază a campaniei.

21.4.48. Primele rezultate ale alegerilor din Italia au dat ca rezultat o majoritate relativă de circa 47% democrat-creștinilor ai lui de Gasperi, care împreună cu socialiștii lui Saragat ar putea constitui o coaliție guvernamentală de 2:1 față de frontul comunist-socialist, ce n-ar totaliza decât 35% și de concursul căruia, de Gasperi ar fi hotărât să se lipsească. Rămâne de văzut prin ce mijloace va încerca frontul să împiedice formarea noului guvern.

Adresa de simpatie către Nenni a unui grup de laburiști de stânga, a fost viu criticată de organizația partidului și în Camera Comunelor s-au cerut măsuri de sancționare a acestor parlamentari.

Trei ofițeri ruși îmbrăcați în civil au fost arestați în zona americană a Vienei, în timp ce încercau să răpească o germană refugiată din zona sovietică.

Circulă cu insistență zvonul că, și în Austria, rușii ar încerca organizarea unui putsch comunist, similar celui din Cehoslovacia. Vor sta și acolo aliații, de astă dată prezenți, cu mâinile în sân?

Dimitrov împreună cu o numeroasă delegație se află la Praga pentru a încheia un pact de amiciție și de colaborare mutuală bulgaro-cehoslovac.

Știrile de astă seară anunță în legătură cu incidentul de la Viena, că Sovietele vor rupe legăturile cu celelalte comandamente aliate locale. Însă Bevin a anunțat în Cameră, că rușii au decis să ridice restricțiile pentru traficul între capitala austriacă și zonele aliate. Așadar, una caldă, una rece, fără a se ajunge la o atitudine fermă care să degereze în conflict.

Dimpotrivă, la Berlin, unde ancheta britanică a stabilit vina pilotului sovietic care a provocat accidentul, fără însă a-l putea acuza de vreo rea intenție, delegația rusă la întrunirea din această lună a comisiei interaliate a avut o atitudine permanent agresivă.

Se pare că, până la urmă, democrat-creștinii din Italia au obținut majoritatea absolută ca număr de locuri în Parlament (în Senat peste 300 față de cele 270 ale tuturor celorlalți, dacă n-ar fi și cei 103 senatori numiți, printre care majoritatea sunt comuniștii).

În tot cazul, Gasperi a decis să mențină actuala combinație guvernamentală cu republicanii și cu socialiștii de dreapta, deci excluderea oricărei colaborări cu comuniștii. Aceștia revendică însă participarea la guvern, ca fiind cel mai important partid după democrat-creștinii (31% față de 48% și 8 milioane față de 12 milioane), amenințând că altfel vor recurge la mijloace violente.

Pe de altă parte, la întrunirea de duminică viitoare, socialiștii lui Nenni ar avea intenția să abandoneze frontul alături de comuniști, reluându-și astfel libertatea de acțiune.

Averell Harriman a fost desemnat de Truman ca reprezentant al Statelor Unite pentru Europa cu rang de ambasador, în planul de redresare economică, urmând a avea sediul la Paris. El a declarat că prin organizarea solidă a statelor vest-europene cu posibilitățile lor de producție și de muncă, se va reuși a se împinge tot mai departe „cortina de fier”, căci până acum greșeala americanilor a fost de a supraestima forța sovietică și de a subestima forța celor 250 milioane de vest-europeni. Cu ajutorul financiar american, aceste state se vor putea reorganiza și ar fi de dorit ca fiecare din cele care posedă colonii sau dominioane, să le înglobeze pe acestea în planul propriu de refacere.

Se vorbește la noi de fricțiuni în sânul comuniștilor și că neînțelegerile s-ar fi grupat între Ana Pauker și Pătrășcanu, de o parte, și Gheorghiu-Dej cu Teohari, de cealaltă parte.

Dej a declarat că atâta vreme cât el va fi în guvern, nimeni nu se va atinge de o singură biserică românească.

23.4.48. În urma refuzului Sovietelor de a accepta cererea Italiei pentru a fi primită la ONU, fără primirea simultană a celorlalte state satelite, chestiunea a fost deferită Curtii de la Haga, unde din 15 delegați, 12 au fost de părere că rușii procedează arbitrar.

În Palestina, forțele evreiești au reușit să ia poziție solidă în Haifa și englezii încearcă să transporte pe arabi pe țămul celălalt al golfului, la Akko. Arabii mărturisesc că atâta vreme cât vor mai fi trupe britanice în Palestina, ei nu vor mai întreprinde nicio acțiune în stil mare, dar că imediat după aceea, va începe adevărata bătălie pentru distrugerea forțelor evreiești.

Americanii propun ca sub controlul ONU să se instituie în Palestina un regim de poliție internațională, compus din americani, englezi și francezi, dar guvernul din Londra înțelege a nu mai avea după 15 mai nicio răspundere în acea țară.

Încercarea ce se face acum la New-York pentru stabilirea unui armistițiu între cele două tabere, răspunde necesității imperioase pentru americani de a nu se afla implicați într-un mare conflict, câtă vreme vor avea contra lor lumea arabă sau cea evreiască.

Pactul semnat la Praga de Dimitrov cu Gottwald este după cunoscutul tipic sovietic, care prevede cazul unui conflict cu Germania sau cu o altă putere aliată a acesteia. Măine are loc audiența la președintele Beneș.

Azi a trecut ultimul tren de la Berlin spre Apus cu care cetățenii, alții decât germanii, mai puteau avea legături spre zonele occidentale. Printre aceștia se aflau 80 francezi. Aliații au protestat.

Generalul Smuts a vorbit trupelor sud-africane, spunând că situația actuală din Europa este cea mai gravă din câte a cunoscut lumea vreodată, dar că pericolul unui război nu este cea mai mare primejdie care amenință omenirea și că rușii trebuie să înțeleagă că dacă nu încetează necontenita lor înaintare, ar putea provoca o reacție care să le fie fatală...

Cu opt voturi pentru și trei abțineri (Rusia, Ucraina și Columbia), Consiliul de Securitate a desemnat o comisie compusă din consulii francez, belgian și american de la Ierusalim să prezinte în patru zile un raport asupra modalităților încheierii imediate a unui armistițiu în Palestina. S-ar părea că ambele tabere adverse ar fi acum favorabile unui acord, cu condiția ca fiecare să subscrie la angajamente identice.

Un memoriu semnat de partidele țărănești în exil din Polonia, Ungaria, România, Bulgaria, Jugoslavia și Cehoslovacia (?) a fost prezentat Consiliului de Securitate, cerând să se facă o anchetă în țările respective asupra teroarei exercitate acolo de guvernele comuniste impuse de ruși.

Un nou conflict la Berlin între delegațiile aliate din cauza veto-ului rusesc la protestul american privind actele de răpire din zona lor a persoanelor germane de către organele sovietice.

Guvernul român a trimis o notă de protestare celui din Atena, care nesocotește drepturile etnice ale românilor macedoneni și care contrar stipulațiilor Tratatului de pace din 1913, desființează școlile și bisericile românești din Grecia. Aceasta, de când monarho-fasciștii au înlăturat pe progresiștii din EAM. Partea română cere despăgubiri.

24.4.48. George Strat îmi atrage astăzi atenția că memoriul de ieri adresat Consiliului era semnat de reprezentanții celor cinci partide țărănești, dar s-a decis conexarea plângerii cu aceea a cehoslovacilor care acuză formal Sovietele. În adevăr, delegatul chilian e hotărât să ridice chestiunea în ansamblul ei pentru toate aceste state.

O întrunire de două zile a partidelor socialiste din 12 țări europene, a avut loc la Paris pentru a discuta Uniunea vest-europeană în cadrul planului american de redresare.

Părerea dominantă a fost că problema politică nu trebuie să fie examinată decât după ce se va fi rezolvat cea economică. Cu acest prilej, Leon Blum a preconizat constituirea unei federalizări a statelor libere ale Europei.

În Transiordania are loc acum o conferință a statelor arabe pentru acordarea de sprijin militar și financiar arabilor din Palestina. Aceștia au declarat că ar fi dispuși la acceptarea unui armistițiu, dacă evreii renunță la ideea creării unui stat propriu acolo.

Față de măsurile restrictive luate de ruși la Berlin, generalul Clay a declarat că aliații vor menține cu orice preț libera circulație pe coridorul aerian care leagă orașul de zonele apusene ale țării.

Astăzi, gruparea socialistă italiană de stânga a criticat politica dusă de Nenni și, sub imboldul lui Romita, s-a luat hotărârea să nu se mai continue alianța cu comuniștii, păstrându-se o poziție independentă.

26.4.48. După ce atacurile evreilor reușiseră să alunge aproape total pe arabi din Haifa, ieri au dezlănțuit un atac violent la Jaffa, care n-a putut fi oprit decât după un lung duel de artilerie cu trupele engleze. Gruparea „Hagana” se desolidarizează de această reacție și a pornit un atac puternic la Ierusalim împotriva cartierelor arabe; se pare că aceasta ar reprezenta prima acțiune pentru stăpânirea orașului.

Șefii arabi întruniți la Amman au reamintit că nu vor începe acțiunea în Palestina decât după 15 mai, atunci când se încheie mandatul britanic.

În legătură cu propunerea americană pentru Palestina, Sovietele au încetat să mai boicoteze Consiliul de Tutelă de la ONU, numind și ei un delegat.

Întrunirea socialiștilor de la Paris a votat o rezoluție prin care exprimă dorința organizării unor state unite ale Europei, în care să poată fi primite și cele din zona estică a continentului.

La Londra s-au reunit reprezentanții de toate riturile ai bisericilor creștine din Anglia, Suedia, Franța, Italia, Belgia etc. pentru a proclama necesitatea unei acțiuni unitare a creștinătății în contra comunismului.

În comisia pentru apărare a Senatului american, generalul Bradley, chemat să-și spună părerea asupra proiectului de lege pentru serviciul militar obligatoriu, a declarat că pericolul războiului este azi cu mult mai amenințător decât cu trei luni în urmă.

27.4.48. Știri neconfirmate încă anunță din Damasc că Transiordania ar fi declarat război sionismului și că trupele sale au trecut azi dimineață granița ocupând localitatea Jericho. În acest timp, luptele între arabi și evrei continuă și populația arabă părăsește în grabă Jaffa, refugiindu-se în port. Legăturile aeriene cu Palestina sunt întrerupte.

Șeful poliției germane din Berlin s-a refugiat în zona americană. Rușii denunță faptul că, în prezent, comandamentul american organizează în chip arbitrar poliția germană a Berlinului cu elemente naziste.

Conform anunțului sovieticilor, pe frontul grecesc a fost făcut prizonier un general hitlerist, precum și mai mulți soldați germani din fostele formațiuni SS.

Un ofițer englez a fost împușcat de către jugoslavi pe frontiera spre Italia. Se pretinde că sârbii ar fi mutat din loc un pichet de pe graniță spre Udine.

28.4.48. Se dezmente deocamdată știrea că Transiordania ar fi declarat război și că Abdullah s-ar fi pus în capul trupelor pentru a merge să se încoroneze Rege la Ierusalim.

În schimb, se confirmă vestea că cele două grupări evreiești „Hagana” și „Irgund” s-au unit spre a combate pe arabi. Despre aceștia, se spune că ultimele înfrângeri n-au reușit decât să-i îndârjească și că, din Cairo și Damasc, s-ar îndrepta trupe spre granița palestiniană. La Consiliul de Tutelă se depun eforturi pentru realizarea unui armistițiu, înainte ca englezii să fi părăsit teritoriul Palestinei, dar se pare că șansele sunt minime.

Englezii și americanii elaborează un plan comun de apărare pe termen scurt, pentru cazul în care Sovietele ar ataca în orice punct al Europei.

Finlanda a ratificat azi pactul cu Sovietele și se pare că guvernul din Helsinki a luat măsuri de ordine pentru eventualitatea unei încercări a comuniștilor de a pune mâna pe putere, dacă s-ar fi produs rezistențe în Dietă cu acest prilej.

O delegație cehoslovacă va veni zilele următoare la București pentru a încheia cu România un pact asemănător celui semnat de curând cu Bulgaria.

Platt Mills care a revendicat în Cameră răspunderea pentru scrisoarea deputaților laburiști adresată lui Nenni, a fost exclus din partid, ceilalți primind avertismente.

Proiectul american de tutelă a Palestinei, a fost aprobat cu majoritate covârșitoare la Lake Success, față de cel sovietic de împărțire.

29.4.48. Delegații arabi și evrei la Consiliul de Securitate, au căzut de acord să recomande pentru cartierul vechi al Ierusalimului stabilirea unui armistițiu ce va trebui ratificat de organele respective din Palestina. Reprezentantul american speră că acest prim pas care privește în special Locurile Sfinte va putea fi extins întregului oraș și apoi chiar țării întregi. Dar la Jaffa luptele continuă și trupele britanice au intrat iar în acțiune împotriva celor sioniste.

La Paris, reprezentanții partidelor țărănesc, liberal și social-democrat din România, au publicat o declarație comună pentru a protesta în contra ilegalității răsturnării Monarhiei și a alegerilor măsluite. S-ar putea ca această inițiativă să fi aparținut americanilor.

Rușii încearcă să creeze la Berlin un partid național-democrat, pe care aliații îl denunță ca o camuflare a nazismului.

Austriei au respins la Londra pretențiile jugoslave de a li se ceda Carintia și a li se da 150 milioane dolari.

Comisia Națiunilor Unite pentru Balcani, care se află la Salonic, a adresat un apel celor trei state limitrofe pentru a găsi un *modus-vivendi* de bună vecinătate cu Grecia. Acestea au răspuns lui Trygve Lie că nu-i recunosc nicio autoritate.

1.5.48. Trupe britanice au atacat azi pe evreii din Jaffa care nu s-au supus ordinului de încetare a focului, dar la Ierusalim luptele se dau în afara cetății vechi, așa că micul început de armistițiu este respectat. Americanii au propus ca peste două săptămâni, când englezii vor părăsi Palestina, ordinea să fie menținută de ONU, bineînțeles prin autoritatea unui mandatar, care ar putea fi chiar Statele Unite.

Consiliul celor cinci state apusene întrunit la Londra, a înființat un comitet militar care să organizeze apărarea comună în cadrul de colaborare al celor 16 țări europene, după îndrumările și cu asistența forțelor militare americane.

În schimb, azi, la Moscova, mareșalul Bulganin care conducea parada în prezența lui Stalin, a acuzat manevrele agresive ale puterilor reacționare și a cerut trupelor sovietice să fie gata în orice moment.

La noi, ziua de 1 mai a fost prilej de desfășurare de forțe militare în noile uniforme foarte asemănătoare celor sovietice și cu noile denumiri de grade superioare: general-maior, general-locotenent, general-colonel.

La Londra, laburiștii n-au participat la demonstrațiile de 1 mai la care se asociaseră comuniștii, iar la Paris, generalul de Gaulle ținea o întrunire într-un parc din suburbii, în timp ce la 12 km comuniștii aveau o altă adunare, „Force ouvriere”, iar muncitorii catolici își sfințeau uneltele la catedrala Notre Dame.

La Berlin, de asemenea, întruniri adverse pe tema unificării pro-sovietice sau a separării pro-aliatelor în organizarea poporului german.

La congresul Federației Sindicale Mondiale de la Roma s-au iscat discuții și neînțelegeri între grupările pro-comuniste, care au publicat un manifest împotriva planului Marshall sub imboldul lui Saillant, și cele ortodoxe, care, conform președintelui englez al Federației, nici n-au avut cunoștință de acest act.

Ministrul de Justiție grec a fost grav rănit la Atena prin explozia unei bombe comuniste. Se spune că în mai multe provincii ale Greciei a fost proclamată starea de asediu.

În România, numeroase noi arestări de ofițeri și oameni politici, printre ei și Puiu Romniceanu.

La Geneva, Ghilezan a adus acușări formale regimului din România de a fi suprimat ziarele Partidului Național-Tărănesc. Reclamația a fost prezentată în fața Congresului mondial pentru informații, însă mi se pare totuși că a redus totul la cadrul mult prea meschin al intereselor limitate ale unui partid, atunci când țara geme sub călcâiul sălbatic al unei opresiuni ce-i asfixiază conștiința și o îndobitocește.

Întrebându-se dacă suntem departe sau mai aproape de război, presa turcă spune că ne aflăm chiar în mijlocul lui și că deci aparența unei retrageri tactice în politica agresivă a Sovietelor, nu trebuie să împiedice lumea de a sta veșnic și neobosit de veghe pentru a preîntâmpina orice surpriză.

2.5.48. Cu toate dezmințirile, Agenția Evreiască denunță pătrunderea în Palestina a trupelor blindate din Siria și Liban care atacă coloniile de evrei din nordul țării.

Ministrul grec al Justiției a murit în urma rănilor suferite în atentat.

Vorbind de 1 mai, Attlee a denunțat pe comuniști de a fi în solda unei puteri străine care nu duce o politică de stânga, ci o urmează pe cea imperialistă, condusă de un același regim polțienesc ca și pe vremea țaristă.

3.5.48. Infanterie, artilerie și trupe blindate engleze sosesc din Malta și Cipru să întărească efectivele din Palestina, atât spre a asigura retragerea armatei de ocupație, cât și pentru a împiedica - pe cât e posibil - conflictele mereu crescânde între arabi și evrei. Aceștia continuă să afirme că arabi îmbrăcați în uniforme le-au atacat cinci colonii din nordul țării.

Guvernul grec anunță că nucleeele rebelilor de la nord și sud de golful Corint sunt pe cale de a fi total distruse și că mulți dintre răsculați se predau.

Asociația marinei comerciale engleze a informat guverul că printre echipajele mai multor vase s-au constituit syndicate comuniste.

La Bogota, a luat sfârșit conferința pan-americană care a stabilit între altele un pact de apărare a emisferei americane împotriva oricărei agresiuni și un acord pentru rezolvarea pașnică a oricărui conflict ce s-ar putea ivi între statele semnatare.

Moscova a protestat pe lângă guvernul columbian în contra descinderii armate ce a avut loc la 12 aprilie asupra Legației sovietice, când s-a perchezitionat sediul și s-au confiscat documente oficiale. Deci tot spre ruptură merge.

La congresul Federației Sindicale Mondiale de la Roma, continuă conflictul între aripa comunistă grupată în jurul lui Saillant și majoritatea congresiștilor care nu înțeleg să amestece politica în treburile sindicale. Se fac eforturi pentru a nu provoca o ruptură în sânul Federației.

Se pare că de rândul acesta, Columbia va rupe legăturile diplomatice cu Sovietele.

Americanii denunță politica rușilor care au proclamat Republica comunistă în Coreea de Nord.

La Londra, englezii și americanii au respins pretențiile teritoriale și bănești ale Jugoslaviei asupra Austriei.

În Belgia, Spaak va demisiona probabil, din cauza dificultăților ce și-a creat în propriul său partid socialist.

Din motive de sănătate, de Nicola refuză a mai candida la președinția Republicii italiene.

În expunerea asupra politicii externe, Bevin a susținut că statele occidentale, întărindu-și pozițiile economice și politice, vor mări sortii unei înțelegeri pașnice cu lumea sovietică, adăugând că dacă n-ar exista comunismul, un acord cu Rusia ar fi foarte ușor de realizat. El aplaudă inițiativa Canadei care preconizează formarea unor blocuri regionale de interese, pentru apărarea lumii anti-comuniste.

În ce privește Palestina, guvernul englez propune desemnarea unei puteri neutre care să preia succesiunea Angliei, al cărui mandat expiră peste 10 zile.

Ca și la Moscova și București de 1 mai, o vădită desfășurare de forțe militare a avut loc la Belgrad, după modelul lui Hitler, în scopul de a impresiona pe apuseni.

8.5.48. Execuțiile în masă ale arestaților comuniști din Grecia au produs un efect deplorabil în Anglia și Franța, cu toate că guvernul de la Atena explică că aceștia fuseseră condamnați la moarte ca asasini și nicicum pentru faptul că erau comuniști. Guvernul grec a fost remaniat tot cu Sophoulis și Tsaldaris, însă fără unii liberali, ce făceau obstrucție acestuia din urmă.

Ieri s-a deschis la Haga Congresul „Europei unite” la care pe lângă discursul foarte aplaudat al lui Churchill, a mai vorbit Gafencu, ceea ce socotesc că este un lucru important pentru România, mai mult decât turneul de conferințe de propagandă ale lui Vișoianu și Cretzianu în Statele Unite.

Prima moțiune a Congresului votată în unanimitate, proclamă principiul suveranității naționale a fiecărui stat și al ajutorului economic mutual, făcându-se apel și la toate statele care nu sunt prezente la lucrări.

Statele Unite, Anglia și Franța au propus ca, dat fiind punctul mort la care după 200 ședințe au ajuns discuțiile din cauza politicii negative a Sovietelor, comitetul pentru controlul energiei atomice să-și suspende lucrările. Într-adevăr, rușii pretind ca în prealabil toate bombele atomice existente să fie distruse.

Cu 35 voturi pentru și 17 abțineri (printre care Rusia), ONU a aprobat ca Anglia să propună cine și în ce mod să fie înlocuită autoritatea britanică în Palestina la expirarea mandatului acesteia. Până în prezent, nu s-a găsit persoana care să preia funcția de primar al Ierusalimului.

Activitatea Parlamentului a fost suspendată în Grecia pe o lună, timp în care guvernul va emite decrete-legi.

Un colonel rus ce se afla la Bremen pentru readucerea în Uniunea Sovietică a persoanelor deplasate, s-a refugiat cu toate documentele în Anglia.

La noi, un număr mare de agenți NKDV ce urmau a fi înlocuiți și erau instalați cu familiile lor în București, au dispărut fără urmă.

Arestările continuă aici pe scară întinsă. Până acum, se citează nume de ofițeri și de politicieni dintre social-democrați, printre care Titel Petrescu și, dintre partizanii lui Guță, pe Moșoiu și Tătăranu. A fost arestat de asemenea și Pătrășcanu. Se spune că vor fi deportați în Rusia spre a servi ca ostateci, în caz de schimbare a situației.

Ziua de 10 mai se va serba la 9 mai, numai ca aniversare a Independenței, spre a identifica și mai complet țara noastră în complexul sovietic.

Parlamentul italian s-a întrunit azi: Bonomi a fost ales președinte al Senatului și un creștin-democrat la Cameră. Se spune că Bonomi va candida la președinția Republicii în locul lui de Nicola.

Schuman a respins la Toulouse cererea de noi alegeri făcută de către de Gaulle, care în acest chip revendică succesiunea puterii.

În Franța s-a pornit o acțiune pentru amnistierea lui Petain, iar procurorul Republicii a recunoscut că nu mai e cazul să atârne asupra lui Weygand acuzarea de nedemitate națională.

O seamă de comuniști greci expulzați din Argentina în drum spre țară, vor fi reținuți în Italia până la verificarea situației lor.

Protestele în Scandinavia în contra execuțiilor din Grecia au fost adresate lui Trygve Lie; ministrul grec al Informațiilor arată însă că toate condamnările au fost anterioare și neîndeplinirea sentințelor ar însemna amestecul nelegal al guvernului în aplicarea justiției. Este evident că momentul execuțiilor a fost prost ales, dând astfel prilej să se socotească a fi o răzbunare.

La Haga s-a emis propunerea de convocare a unei Adunări europene formată din reprezentanții aleși de parlamentele diferitelor state. S-a mai propus ca observatorii din țările răsăritene (cazul lui Gafencu) și din Spania, să fie admiși ca delegați cu drepturi depline.

Guvernul englez a publicat textul integral al acordului semnat în 1947 de Jukov cu privire la coridoarele aeriene între zonele apusene și Berlin, spre a dovedi că distincția făcută de ruși în ziarul *Tägliche Rundschau* între avioanele comerciale și cele militare este o minciună.

O grevă generală a căilor ferate în Statele Unite, ameniță să izbucnească marți.

În Cehoslovacia va fi proclamată mâine noua Constituție comunistă.

Partidul socialist din Ungaria a fuzionat cu cel comunist, iar în presa londoneză sunt denunțate manevrele sovietice care, tot acuzând imperialismul anglo-american, sunt pe cale să anexeze la URSS, România și Ungaria.

Din sursă comunistă locală, se spune că rușii se pregătesc să pomească războiul; și în chip empiric, se anunță iunie și iulie ca perioade critice.

9.5.48. De altfel, Bevin nu s-a sfiit să declare că deși nu consideră războiul ca inevitabil, totuși rușii nu pierd o ocazie să amenințe și să arate că dâșii sunt gata să atace.

Cu toate acestea, dată fiind situația actuală și pozițiile avantajoase pe care le dețin în Europa cât și în Extremul-Orient, nu văd motive pentru dâșii să ia atitudine de agresori și să dezlănțuie un conflict, afară doar de cazul pantei fatale a oricărei dictaturi (ca a lui Hitler).

Se zvonește că Vîșinski s-ar afla la București de două zile; de câte ori a venit, ne-a adus numai bucurii. Se crede că ar trata alipirea Republicii Populare România la Uniunea Sovietică.

Toată după amiaza, mulțime greu mirositoare se plimbă alene pe străzi, camioane încărcate urlă și chiuie în goană, iar piețele sunt transformate în pandemonii de hore deșănțate și de strigate neîntrerupte a tot soiul de lozinci progresiste, acoperite de urale înainte chiar a fi fost formulate și auzite.

În viitoarea ședință plenară a Congresului de la Haga, va fi discutată o moțiune pentru admiterea Germaniei în Europa unită. De altfel, discursul inaugural al lui Churchill a fost viu aplaudat când a vorbit de chestiunea Germaniei. La Amsterdam a declarat că dorește ca în curând oricine să fie tot atât de mândru de a se putea numi „cetățean european” ca și cetățean al propriei sale țări. (Reînvierea lui *civis romanus sum*).

Congresul Partidului Radical-Popular francez de la Toulouse a votat de asemenea o moțiune în favoarea federalizării progresive a Europei.

Luptele continuă pe drumul de la Ierusalim la Tel-Aviv, unde președintele Agenției Evreiești Ben-Gurion a declarat că duminică 16 mai, a doua zi după expirarea mandatului britanic, va fi proclamat statul iudaic al Palestinei.

Arabia Saudită a anunțat că, alăturându-se Ligii Arabe, se va opune oricărei încercări de formare a unui stat sionist. Se anunță că trupe egiptene ar fi trecut granița de sud a Palestinei.

Arestările continuă în chip masiv la noi; Savel Rădulescu și Christu ar fi fost ridicați. Pe de altă parte, aud că hotărârea Moscovei ar fi să anuleze toate tratatele de pace cu statele din est și să constituie o federație centralo-balcanică, care urmează a fi alipită URSS. În acest scop, la Kremlin ar fi fost convocați șefii de guvern ale tuturor acestor republici-fantome.

11.5.48. Lovitură de teatru în disputele ruso-americane: acum șase zile guvernul Statelor Unite a remis Sovietelor o notă prin care propune începerea discuțiilor asupra tuturor problemelor pendinte, arătând că măsurile luate nu au niciun caracter agresiv, ci că

ele au fost provocate de atitudinea Kremlinului. Dacă se renunță la imixtiunea comunistă în atâtea state europene, americanii pot asigura pe ruși că teritoriul sovietic nu poate fi într-o nimica amenințat.

Molotov a răspuns ieri că Rusia este dispusă a începe discuții, dar protestează cu privire la acuzațiile ce i se aduc, arătând că guvernele din țările est-europene n-au fost impuse de ruși ci dimpotrivă, ele sunt o asigurare a instaurării democrației și păcii în Europa. Pe de altă parte, el spune că organizarea Europei apusene după planul Marshall și înjghebarea unei federații politico-militare a celor cinci, nu înseamnă decât pregătirea unor intenții agresive la adresa Sovietelor.

Este evident că acest răspuns care e o ripostă cât se poate de acerbă, nu dovedește nicicum că rușii ar fi dispuși să se înțeleagă prin negocieri directe, ci doar că americanii s-au hotărât în fine să pună chestiunea în complexul mondial și mai ales în ce ne privește pe noi, că n-au abandonat câtuși de puțin problema țărilor aflate sub călcâiul muscălesc.

Dacă din primele informații cu totul incomplete se poate întrezări o impresie, ar fi că nota americană are un caracter oarecum pre-ultimativ, că n-ar mai fi vorba de reînceperea unor lungi conversații zadarnice care să se deșire luni de zile fără rezultat și care să ofere rușilor un nou răgaz să câștige timp, tergiversând. *Vedremo!...*

La alegerile prezidențiale din Italia, o altă lovitură de teatru: după două scrutine neconcludente cu balotaj între de Nicola (360 voturi) și Sforza (350 voturi), acesta și-a retras candidatura și creștin-democrații scot la iveală un outsider, Einaudi economist - totul probabil dinainte pregătit.

Totuși, azi, la al treilea scrutin, Einaudi, cu 462 voturi, n-a întrunit cele două treimi necesare din cauza celor 330 voturi albe. La al patrulea tur, va fi proclamat cel ce va întruni majoritatea relativă.

La Atena, un grup parlamentar lucrează la proiectul unei noi Constituții.

Ambasadorul american la Moscova Bedell Smith, în drum spre Washington cu răspunsul sovietic, a fost foarte surprins să afle că rușii au dat publicității schimbul de note cu caracter confidențial. A precizat că în cursul convorbirilor sale nu s-a discutat nici locul, nici data unei eventuale întâlniri.

După hotărârea lui Truman de a rechiziționa căile ferate și de a le pune sub administrarea organelor militare, greva nu s-a mai declanșat, astfel încât activitatea continuă normal în toate Statele Unite.

12.5.48. Din comentariile oficiale americane, din declarațiile lui Smith despre replica dată de el lui Molotov la înmânarea notei sovietice și din precizările președintelui Truman, reiese destul de clar că nota americană n-are câtuși de puțin caracterul unei mâini întinse pentru un compromis ci dimpotrivă, exprimă formularea netă a incriminărilor aduse politicii agresive rusești și a neîncetărilor sale încercări de a împiedica pe toate căile instaurarea păcii în lume.

Ar fi mai degrabă un suprem avertisment dat de americani, prin care să arate că, dacă nici acum rușii nu înțeleg să profite de ușa lăsată încă deschisă pentru o lămurire definitivă a tuturor problemelor în litigiu, atunci vina evenimentelor tragice ce ar putea urma nu va putea fi imputată americanilor.

De altfel, guvernul de la Washington socotește că nota sovietică nu poate fi considerată ca un răspuns acceptabil și așteaptă ca rușii să-i facă propuneri concrete.

Rămâne acum de văzut cum vor reacționa rușii, dacă și când vor răspunde, dată fiind cunoscuta lor politică de tergiversare și inventare de veșnice obiecțiuni, cu unicul scop de a câștiga timp purtându-i pe ceilalți cu vorba. Unii se întreabă dacă nu vor fi rușii cei care vor precipita conflictul atacând, iar alții spun că atitudinea fermă americană va grăbi oricum deznodământul.

Formula lui Șerbescu este că „ușa lăsată deschisă” nu înseamnă: „suntem gata să mergem pentru a ne înțelege” ci: „veniți voi la noi, să vedem dacă mai e chip să ne înțelegem”.

Chiar comentariile presei sunt simptomatice: în Occident tonul general este foarte precaut și plin de rezerve, pe când în Ungaria și Cehoslovacia (ca și în presa comunistă apuseană), se vorbește despre porumbelul păcii și se exprimă optimismul în dorința de împăciuire a Statelor Unite care își dau acum seama de poziția întărită a Uniunii Sovietice. De fapt, atât americanii, prin reușita planului Marshall, prin organizarea alianței celor cinci și prin victoria electorală din Italia, cât și rușii prin sistemul rețelei de alianțe cu statele satelite, și-au consolidat fiecare pozițiile strategice respective.

Astă seară Marshall va vorbi presei.

La propunerea Suediei, statele scandinave ar fi pe cale să realizeze o alianță militară defensivă, independentă de sistemul apusean.

Enaudi, în vârstă de 74 ani, fost ministru al Bugetului în cabinetul de Gasperi este un liberal, având însă un fiu comunist. A fost ales președinte la al patrulea scrutin și azi va depune jurământul.

Armistițiul de la Ierusalim a încetat azi noapte după patru zile de liniște. Toți așteaptă ziua de 15 mai: țările arabe, inclusiv Egiptul pentru a pătrunde cu trupe în Palestina, evreii pentru a proclama solemn noul stat Israel.

13.5.48. Regina Wilhelmina a Olandei a decis să abdice în septembrie în favoarea fiicei sale Juliana.

Alegerile din Coreea de Sud au avut un plin succes, ca răspuns mistificațiilor sovietice din partea de nord.

În conferința de presă, Marshall a declarat că după penibilele experiențe de până acum, nu se mai gândește să încerce noi convorbiri bilaterale de ordin general. El înțelege ca toate chestiunile pendinte să fie lămurite în cadrul organismelor existente care au fost

sesizate asupra acestora, precum Consiliul de Securitate, Comisia aliată de control din Berlin sau Comisia pentru Austria.

În general, se apreciază că reacția rusească a avut ca efect strângerea colaborării anglo-americane.

Un fapt de mare însemnătate este inițiativa unor membri ai Senatului american, în frunte cu Vandenberg, care cer ca politica externă a Statelor Unite să rămână fixată, fără a mai fi influențată de considerații de ordin intern precum viitoarele alegeri prezidențiale sau discuțiile între democrați și republicani.

Chiar Bedell Smith a arătat clar lui Molotov că, oricine ar fi președintele ales și oricâte dificultăți economice ar avea americanii, punctul de vedere expus nu va suferi nicio modificare, deoarece el exprimă sentimentul quasi-unanim al poporului american.

Zvonurile alarmiste de la noi, pretind că ordinul adus de Vișinski conține ideea ca tratatele de pace să fie anulate, iar poporul român să ceară alipirea la URSS, spre a forma a XVII-a republică.

Se spune că în această privință, ar fi mare divergență de păreri între comuniștii noștri; Pătrășcanu, Gheorghiu-Dej și Luca opunându-se acestui scop susținut de Ana Pauker și de Bodnăraș. Din această cauză, Pătrășcanu, care a fost arestat în Joia Mare, ar fi fost chiar deportat în Rusia și se adaugă că aceeași soartă îl așteaptă și pe Dej.

În planul rusesc, o asemenea inițiativă românească ar fi urmată de acțiuni similare și în celelalte state din spatele cortinei de fier.

Azi s-a întrunit din nou comisia aliată din Berlin pentru a examina propunerea rusă, ca de acum înainte să nu se mai întrunească periodic în fiecare lună, ci numai ocazional la date ce se vor fixa la ședința precedentă.

Autoritățile aliate din vestul Germaniei au interzis difuzarea revistei *Timpuri noi* tipărită la Moscova și care publică injurii la adresa lor.

În ultimul moment, Statele Unite au propus alegerea unui Înalt Comisar pentru Palestina, care să înlocuiască autoritatea britanică, ce-și păstrează o fâșie strâmtă de 200 localități de-a lungul coastei, până la completa evacuare. Jaffa, complet evacuată de arabi, a fost remisă evreilor.

După 15 mai, toți emigranții clandestini, internați actualmente în Cipru sau aiurea, vor fi liberi să treacă în Palestina, dacă Agenția Evreiască va găsi mijloacele de transport. Parlamentul din Cairo a acordat guvernului dreptul să proclame starea de asediu în momentul în care situația din Palestina ar cere-o.

14.5.48. În conferința sa de presă de seară, președintele Truman a confirmat declarațiile lui Marshall, anume că nu s-a gândit niciodată să discute în „2” cu Sovietele chestiuni privind alte state, dar că va fi totdeauna dispus a sta de vorbă cu Stalin, dacă însăși acesta ar veni la Washington.

Întrunirea de ieri de la Berlin a fost, tot din cauza obstrucției rusești, mai enervantă decât oricând și s-a terminat fără niciun rezultat.

Însărcinatul cu afaceri rus la Atena a remis o notă de protest, invitând guvernul grec să înceteze imediat execuțiile celor condamnați.

Gromyko a fost înlocuit la ONU cu vice-ministrul de Externe Malik, expert în probleme orientale, care se și află la Londra în drum spre Statele Unite.

În Palestina, cele două tabere au căzut de acord cu propunerea americană și au ales un avocat american și membru marcant al unei congregații religioase drept Comisar al Ierusalimului. Spre a nu lăsa niciun interval vid de autoritate, Agenția va proclama imediat statul Israel în regiunea alocată în planul de împărțire, pe când guvernul egiptean anunță că la un minut după miezul acestei nopți, trupele sale vor pătrunde în Palestina, iar regele Irakului e în vizită la cel al Transiordaniei.

Ducele și ducesa de Edinburgh sunt în vizită oficială la Paris unde vor sta patru zile.

După ce a declarat că ultimele convorbiri de la Moscova n-au făcut niciun pas către pace, Truman a mai cerut Congresului un credit suplimentar de 2,5 miliarde dolari pentru înarmare.

15.5.48. Truman a recunoscut noul stat „Israel” cu un guvern *de facto*.

Granița Palestinei a fost trecută de trupe sosite din Egipt, Irak, Liban și Transiordania, unde a fost proclamată starea de asediu.

21.5.48. În săptămâna cât am lipsit la țară, în toate direcțiile s-a înăsprit situația, iar starea generală de tensiune nu dă speranțe de pace.

Statul Israel și-a clădit scheletul cu Tel-Aviv capitală, limba ebraică oficială și bătrânul șef sionist dr. Chaim Weizmann, președinte. Guvernul e prezidat de David Ben-Gurion care deține și Apărarea. Restul portofoliilor cuprinde printre altele pe: Itzak Grünbaum la Interne, Moshe Shertok la Externe, Eliazar Kaplan la Finanțe, Moshe Shapira la Emigrări, David Remez la Poște etc.

Însă din toate părțile vin tot mai vii atacurile arabe: trupele egiptene au cucerit Gaza și înaintează spre nord, cele ale lui Abdullah se bat la Ierusalim, avioane bombardează Tel-Aviv și Liga Arabă vrea să cucerească tot litoralul spre a împiedica noi imigrări. Pe de altă parte, la Lake Success se discută dacă n-ar fi cazul ca cele ce se petrec acolo să fie caracterizate și sancționate ca acte de agresiune împotriva păcii.

Atacurile rebelilor dar și execuțiile, continuă în Grecia. Partea americană consideră demersul sovietic de protestare la Atena ca foarte lăudabil, dar ar fi fost de dorit să fi procedat în același chip mai de mult, față de teroarea din România și din Bulgaria.

O nouă încercare vicleană a Moscovei, pe care însă Statele Unite o denunță fără înconjur este o scrisoare deschisă a lui Henry Wallace către Stalin în care, fără a acuza formal politica Truman-Marshall și sfătuind Sovietele să nu abuzeze de dreptul de veto, propune începerea de negocieri bilaterale ruso-americane.

Agenția Tass și ziarul *Pravda* ridică în slăvi profunda înțelepciune a acestui candidat la președinția Americii, iar a doua zi chiar, Stalin aduce elogii programului concret de pacificare din acea scrisoare, în special reducerea generală a înarmărilor și interzicerea bombei atomice. Din lectura textelor se poate vedea jocul subtil al rușilor care în primul moment dezorientează și îngrijorează pe anglo-americani, mai ales datorită incontestabilului ecou de simpatie stâmit atât în Anglia cât și în Statele Unite prin impresia superficială a perspectivei de evitare a conflictului.

Reacția s-a produs mai întâi prin declarația lui Warren Austin, că rușii ar avea la ONU în fiecare zi ocazia să manifeste în mod concret dorința de înțelegere, dacă ar dori-o. Aseară, comentariile oficioase de la Washington asimilează această farsă cu Wallace, presupunerii că guvernul american ar fi intrat în negocieri politice cu Troțki (dacă era în viață) și se întreabă cum ar fi privit mareașul Stalin o atare manifestare.

Rezoluția Vandenberg a Senatului american constituie o pagină tot atât de importantă ca și planul Marshall, mai ales că asigură politicii actuale întreg sprijinul republicanilor și o ferește de eventuale modificări datorate viitoarelor alegeri.

Într-adevăr, Statele Unite au decis ca cele cinci state aliate din apusul Europei (Anglia, Franța, Olanda, Belgia și Luxemburg) precum și altele ca Norvegia și Danemarca, să primească nu numai sprijin economic, ci și militar.

Politica lui Bevin, care se ferește cu dârzenie să se aventureze în pânza păianjenului rusec, a primit confirmarea congresului anual laburist de la Scarborough, împotriva moțiunii lui Ziliacus, care încercase și el un joc moscovit.

Guvernul italian a adresat note identice guvernelor rus, englez, american și francez, prevenindu-le că încercarea unui aranjament direct cu Jugoslavia n-a reușit, fapt ce a fost comunicat și la Belgrad.

Contele Bernadotte, președintele Crucii Roșii suedeze, a fost numit mediator în problema palestiniană. El a acceptat mandatul Națiunilor Unite, deși consideră că șansele de reușită sunt de abia 1%.

Comisia de armistițiu din Palestina a telegrafiat la Lake Success că unica posibilitate de a opri ostilitățile, ar fi trimiterea imediată a unor forțe neutre. Gromyko care încă n-a plecat de la New-York, a acuzat pe englezi că au plănuț înălțarea lui Abdullah la rangul de „Cezar” al Palestinei.

Până în prezent, destule țări au recunoscut guvernul provizoriu al statului Israel.

În Statele Unite se legiferează măsuri restrictive împotriva partidului comunist și în general împotriva oricărei grupări politice care ar asculta de ordinele unui stat, unui partid sau unei persoane străine.

Nu cred în iminența războiului, însă cu dezmințirile ce ni se dau din toate părțile, nu mă pot împiedica să constat că nu apare niciun semn de destindere. Probe în acest sens sunt:

- interdicerea, ca represalii, pentru sovietici să pătrundă direct în zona americană din Germania; trecerea trebuie făcută prin zona engleză.

- imposibilitatea pentru adjuncții miniștrilor de Externe de a se pune de acord asupra Austriei pe chestiunea graniței cu Jugoslavia și a despăgubirii de război cerută de Soviete.

La noi continuă arestările, care adesea se fac pe bază unor simple denunțuri anonime. Tot mai puțini sunt cei ce reușesc a fugi din țară.

Aud că regele Mihai a anunțat că pleacă la Atena. Evident nu pentru a-și vizita rudele.

Din izvor american mi se afirmă că atmosfera în Statele Unite e foarte hotărâtă pentru război, dar că în prevederile guvernului n-ar intra perspectiva unei colaborări militare cu Anglia. S-ar adevăra deci presupunerea mea că implicarea armatei britanice în conflict ar îngreuna zadarnic efortul americanilor, pe când neutralitatea acestora le-ar servi din punct de vedere politic și le-ar facilita totodată refacerea economică.

23.5.48. Guvernul comunist de la noi a decis ieri prin decret-lege, retragerea cetățeniei române și confiscarea tuturor bunurilor regelui, Elisabetei, Ilenei și lui Nicolae „pentru uneltiri împotriva intereselor poporului român”. Cum cu două zile în urmă s-a deschis la București cu mare pompă un magazin de stat pentru vânzarea de bijuterii, tablouri și alte obiecte de artă, și cum se pretinde că se vor vinde, între altele, multe lucruri de preț furate de la Palat și de la Sinaia, n-ar fi exclus ca decretul să aibă legătură cu acest zvon.

La Lake Success, o nouă încăierare verbală între Papanek și Gromyko. Primul acuză pe ruși de a dicta în mod cominator la Praga până în cele mai mici detalii, de a obliga ca orice numire în diplomatie să aibă încuviințarea lor prealabilă și de a sili pe reprezentanții cehoslovaci în străinătate să raporteze totul reprezentanților sovietici, adevărații lor șefi direcți. La toate acestea, Gromyko a ripostat, tratându-l de mincinos.

Mare răsunet a produs în Statele Unite prezentarea în peste 500 săli de cinematograf a filmului *În spatele perdelei de fier*, redând conform Cărții Albe canadiene, întreaga aventură a diplomatului-transfug de la București, Butenko, care a dezvăluit rețeaua de spionaj sovietică, mai ales după ce o manifestare comunistă încercase la New-York să împiedice difuzarea și după violentul articol de protestare și de dezmințire al lui Ilya Ehrenburg.

Concomitent, o nouă declarație a Moscovei denunțând politica belicoasă a Statelor Unite, care nu vrea să renunțe la bomba atomică, la înarmări, la deținerea de baze navale și aeriene pretutindeni, la întreținerea unei ostilități crescânde împotriva Sovietelor,- toate acestea în totală contradicție cu politica lui Roosevelt, care respecta cinstit cele convenite la Teheran și la Yalta. (Bineînțeles fiindcă acolo el cedase sistematic în fața pretențiilor rusești).

În Palestina, trupele egiptene sunt la Betlheem, la 6 km sud de Ierusalim, înconjurat din trei părți de arabi. Consulul american de acolo, membru al comisiei de armistițiu, a murit în urma rănilor primite în cursul luptelor din oraș. Guvernul egiptean se scuză că din cauza proastei vizibilități, a bombardat cu aviația un aerodrom britanic de lângă Jaffa, confundat cu unul ce se află în stăpânirea evreilor.

24.5.48. Generalul Smuts a declarat că în fața celor două imperialismе, cel sovietic și cel american, este absolut necesar ca Europa să se constituie într-un federalism din care să facă parte și Anglia. Declarația e cu atât mai importantă, cu cât la alegerile generale din Uniunea sud-africană de peste câteva zile, cetățenii vor avea de ales între curentul unionist de menținere a Imperiului Britanic și cel naționalist, care tinde către o republică independentă a Africii de Sud.

O conferință de patru zile va avea loc la Washington între reprezentanții din exil ai partidelor anti-comuniste din statele est-europene, care ar dori să realizeze o unică mișcare democratică. Măine se vor întâlni Mikolajczyk, Niculescu-Buzești, Nagy, Dimitrov, Macek și Gavrilovici din partea partidelor țărănești din țările lor, cu speranța să atragă și grupările ne-agrare într-un Front comun. Va fi un nou pretext de arestări printre resturile țărăniște de la noi.

Consiliul de Securitate a ordonat încetarea focului în Palestina. Guvernul israelian a comunicat chiar în seara asta că trupele sale se vor conforma ordinului, cu condiția ca și arabii să procedeze la fel. Prin delegatul Siriei, aceștia au cerut un răstimp de 36 ore de gândire, reprezentanții celor șase state arabe fiind cu toții în curs de negociere la Amman.

Statele Unite au făcut un demers în acest sens pe lângă toate guvernele Ligii Arabe, iar Anglia le-a prevenit că în caz de refuz din partea lor, ONU va fi în drept să le considere agresoare și că ea însăși le va retrage imediat ajutoarele și ofițerii britanici.

Africa de Sud este al optulea stat (alături URSS și Statele Unite) și primul din Imperiul Britanic care a recunoscut *de facto* guvernul israelian, precizând că va proceda la fel în cazul proclamării unui stat arab în Palestina.

Guvernul Libanului este acum în discuții amiabile cu Washington-ul din cauza internării unui număr de 41 cetățeni americani de origine evreiască.

Ministrul de Interne finlandez fusese destituit în urma unui vot de blam al Parlamentului pentru activitate neconstituțională și înlocuit cu un socialist. Aceasta a provocat o manifestare a comuniștilor prin declararea grevei în cinci porturi, deși majoritatea sindicatelor muncitorești sunt socialiste. Guvernul de la Helsinki ar fi decis să restabilească ordinea și să impună cu forța armată reluarea lucrului, dar comuniștii țipă pretutindeni din ordinul Moscovei că asemenea măsuri sunt antidemocratice.

Noul guvern Gasperi este identic celui precedent, iar președintele Republicii devine Luigi Einaudi.

Din toate părțile mi se raportează că în sânul guvenului sunt mari fricțiuni între grupul Pauker-Groza-Luca și cel al lui Gheorghiu-Dej pe chestiunea relațiilor cu URSS determinând venirea lui Vișinski, care însă n-a reușit să-i pună de acord. Se pretinde că Dej n-ar mai participa la ședințele de Consiliu și că ar avea domiciliul forțat (fals!).

25.5.48. Am în față textul notei agenției Tass prin care rușii incriminează pe americani, trecând în revistă „a leur façon”² toate cauzele de conflict.

Cu lipsa lor totală de simț moral, acuză politica de la Washington, bazați pe scrisoarea lui Wallace, în timp ce delegatul lor la Consiliul de Securitate respinge cererea de anchetă în problema cehoslovacă, prin dubla exercitare a dreptului de veto în aceeași ședință, ignorând în întregime aluzia transparentă a lui Wallace tocmai la „folosirea exagerată a dreptului de veto”.

Șerbescu continuă a fi convins că starea actuală a raporturilor ruso-americane duce inevitabil la conflict, însă nu vede pentru Statele Unite necesitatea de a precipita izbucnirea războiului (afară doar de cazul imprevizibil al degenerării conflictului din Palestina sau de repetarea gestului de eroică rezistență a Finlandei, unde rușii încearcă azi manevra lor obișnuită din celelalte state vasalizate prin comunizare), căci timpul nu joacă pentru ruși - zice el - care nu sunt capabili să întrecă în viteză și în calitate înarmările americane, ci se slăbesc așteptând.

Consiliul de Securitate a prelungit cu 48 ore termenul pentru arabi să accepte dispoziția de încetare a luptelor.

Cele trei puteri aliate au numit ofițeri de legătură care să funcționeze pe lângă poliția din Berlin, iar rușii refuză să-i admită, sub cuvânt că o asemenea numire nu era prevăzută în acordurile anterioare.

Rușii caută să culeagă semnături germane pe liste pentru o petiție, ce s-ar prezenta în vederea unificării Germaniei.

Comuniștii și socialiștii finlandezi de stânga au amenințat cu greva generală dacă guvernul nu va numi un membru al grupării lor în locul comunistului demis de la Interne. Se pare că greva din porturi n-a reușit și că mai toți lucrătorii reiau lucrul.

După ce Gromyko s-a opus la cercetarea acuzării de amestec sovietic în lovitura de stat comunistă din Cehoslovacia, ședința Consiliului s-a amânat pe miercuri, dar delegatul american anunță că va aduce mărturii din partea cehilor exilați.

Truman va primi pe dr. Weizmann.

26.5.48. Printr-o notă adresată celorlalte trei mari puteri, Marshall a propus ca la 13 iulie să aibă loc la Belgrad o conferință a Dunării, la care să participe și țările riverane, inclusiv Austria, aceasta din urmă, cel puțin cu titlu consultativ.

---

² „în maniera lor”

La Helsinki, a fost numit ca ministru de Interne un socialist, membru al grupării de stânga în pact cu comuniștii, precum și soția fostului ministru comunist Kuusinen, ca ministru fără portofoliu. Deci în principiu, câștig de cauză pentru comuniști.

La Consiliul de Securitate se așteaptă răspunsul țărilor arabe, dar între timp situația evreilor din Ierusalim devine tot mai precară.

După ce Truman a promis lui Weizmann credite de 80-100 milioane dolari, Statele Unite au declarat că nu vor admite blocarea coastelor palestinienilor de către arabi.

La rândul ei, Anglia care refuză a recunoaște Israelul insistând ca și Franța să procedeze la fel, își argumentează poziția astfel:

„Noi avem un tratat de alianță cu Transiordania în virtutea căruia suntem obligați să-i venim în ajutor în caz de război cu o terță putere. Atâta timp cât n-am recunoscut statul Israel, chestiunea nu se pune, căci nu poate exista stare de război cu un stat care pentru noi nu există oficial. În momentul recunoașterii însă, lucrurile s-ar schimba și Anglia ar fi imediat obligată să sară în ajutorul arabilor. Le-ar conveni oare evreilor o asemenea perspectivă?”

Între cele șase state apusene, dihonie la Paris în problema germană.

La conferința agrariilor de la Washington, Mikolajczyk a fost ales președinte, Dimitrov secretar și ceilalți trei, vicepreședinți. Se va pune chestiunea și a largirii Frontului prin admiterea delegaților cehoslovaci, estonieni și lituanieni.

În ultimul moment, arabii au comunicat la New-York că nu pot accepta injoncțiunea de încetare a focului fără condițiuni. Rămâne de văzut ce măsuri coercitive va lua acum Consiliul de Securitate și dacă îi va considera ca tulburători ai păcii.

Liga Arabă susține că statul Israel nu există și deci ea este obligată să-și apere co-naționalii din Palestina împotriva atacurilor unor bandiți.

Radio Ankara anunță că un avion românesc transportând un ofițer superior, un locotenent și un diplomat român a aterizat la Istanbul, iar ministrul plenipotențiar al Ungariei la Varșovia s-a refugiat la Legația Suediei.

28.5.48. Consiliul de Securitate are două grave probleme în față:

1. Refuzul arabilor de a înceta focul fără asigurări că ONU nu va recunoaște Israelul și că nu se va permite intrarea în Palestina a armelor și a emigranților evrei capabili să lupte, și

2. Amestecul sovietic în Cehoslovacia, pentru care veto-ul lui Gromyko se lovește de hotărârea americanilor și a argentinienilor de a aduce în față mărturiile refugiaților cehi.

În prima problemă se pare că printre arabi ar exista teama că regele Abdullah urmărește crearea în folos personal a unei Sirii Mari, ceea ce ar fi determinat Egiptul să intervină imediat spre a-i tăia poftele de expansiune.

Cât despre problema cehoslovacă, la Praga s-a decis ca toate buletinele aruncate albe în urne să dea dreptul guvernului de a considera pe acei alegători ca trădători față de

Republică. (Cum la alegerile de duminică nu va fi decât o unică listă, jocul e clar). Pe de altă parte, s-a anunțat că se va interzice corespondenților străini accesul în localurile de vot.

Alegerile din Africa de Sud sunt un succes hotărât pentru naționaliștii *afrikander* care susțin desfacerea legăturilor Republicii de Imperiul Britanic, în contra unioniștilor lui Smuts, care se pare că a fost înfrânt și personal în alegeri.

În schimb, Anglia a reușit să încheie cu Egiptul un acord asupra Sudanului.

Consiliul de Securitate studiază acum propunerea britanică cu privire la Palestina, înainte de a ordona sancțiuni, de stabilire a unui armistițiu de patru săptămâni, în care timp mediatorul contele Folke Bernadotte să poată întreprinde demersuri pe lângă ambele tabere spre a se ajunge la un teren de împăciuire.

Se pare că la conferința celor șase state relativ la Germania, s-a reușit găsirea unei formule de administrare în „7” (deci, inclusiv reprezentantul german) a zonei Ruhr, urmând acum să se discute și celelalte chestiuni în litigiu.

Coaliția naționaliștilor din Africa de Sud a obținut 79 mandate, față de cele 74 ale partidului unionist condus de Smuts, care și-a prezentat imediat demisia, dar care a fost rugat de guvernator să continue a gira până ce șeful grupării adverse își va putea forma cabinetul.

La Consiliul de Securitate, Statele Unite s-au alăturat rezoluției propuse de Soviete de a se cere încetarea imediată a ostilităților sub amenințare de sancțiuni, spre deosebire de cea engleză care propune o încercare de mediere fără niciun fel de sancțiuni.

29.5.48. În timp ce Bernadotte se consultă cu Primul ministru egiptean și cu secretarul general al Ligii Arabe și pe când delegatul Franței la Consiliul de Securitate, Parodi propune ca până astă seară să se dea un ultim termen pentru încetarea focului, trupele evreiești din vechiul oraș al Ierusalimului au capitulat în fața arabilor, pretinzând că rezistă în continuare în cartierele noi.

O ședință de 15 ore a comisiei aliate de control din Berlin s-a terminat azi noapte fără niciun rezultat.

Conferința „verzilor” de la Washington s-a încheiat prin votarea mai multor moțiuni:

- mulțumire pentru planul Marshall care nu urmărește împărțirea Europei în două;
- denunțarea campaniei pacifiste a Sovietelor care încearcă prin acest subterfugiu dominarea statelor din răsăritul Europei;
- condamnarea abuzului ce s-a făcut de către ruși cu dreptul de veto, și
- protestul împotriva admiterii comuniștilor din Est la conferința parlamentară internațională.

30.5.48. Consiliul de Securitate a respins propunerea sovietică privind Palestina, adoptând-o pe cea britanică pe care o socotește mai potrivită să evite generalizarea conflictului. Arabii și evreii au dreptul să accepte până marți seara angajamentul unui

armistițiu de patru săptămâni, timp în care nimeni nu va putea introduce arme sau combatanți fie în Palestina, fie în vreunul din cele șase state arabe.

Acest răgaz va fi folosit de mediator pentru găsirea unei formule de înțelegere, iar porturile, coastele și celelate granițe vor fi păzite de observatori străini, obligați să raporteze la ONU orice nereguli s-ar ivi.

Într-un discurs pronunțat alaltăieri, Marshall a învinuit formal Sovietele, de a fi violat de 37 ori convențiile internaționale, printre care opt acorduri asupra României și de a fi nesocotit angajamentele luate relativ la libertățile politice din țările din sud-estul și centrul european, aflate sub dominația lor.

Naționaliștii sud-africani ce dețin o slabă majoritate, sunt anti-comuniști și probabil ne-secesioniști.

31.5.48. Se anunță din Atena că regele Mihai va sosi acolo împreună de Ana de Bourbon spre a se căsători ortodox, fie la capela Palatului, fie la Tatoi. Câte iluzii își făceau unii de această călătorie a sa în Grecia!...

De la New-York se anunță că în ciuda presiunii făcute în Cehoslovacia prin șmecheria votului pe față, totuși din 7,2 milioane votanți, peste 1,5 milioane au depus în urne buletinele albe, unicul mijloc de a vota împotriva guvernului. Beneș n-a votat.

Bernadotte a sosit la Tel-Aviv, de unde va pleca la Amman.

Trupele arabe sosite din trei părți încercuiesc capitala statului Israel, iar mâine seară ambele tabere vor trebui să comunice Consiliului de Securitate răspunsul lor.

Departamentul de Stat a remis comisiei senatoriale pentru afacerile străine un document oficial, enumerând cele 37 cazuri de violare de către Soviete ale acordurilor internaționale, dintre care pentru România au fost opt cazuri de violare a convențiilor de la Yalta, Potsdam și Moscova.

2.6.48. Deoarece se știe că guvernul nu poate declara război decât în virtutea unui vot expres al Senatului, s-ar putea presupune că acușările formale aduse Sovietelor, ar constitui actul principal al dosarului necesar pentru ca Congresul american să poată păși la un asemenea vot.

O nouă notă a fost remisă Sovietelor de către guvernele englez, francez și american, cerând ca Triest să fie alipit Italiei.

Consiliul de Securitate a fost înștiințat aseară că evreii și arabii au admis armistițiul de patru săptămâni, timp în care Bernadotte își continuă călătoriile: de la Tel-Aviv la Amman și acum la Cairo.

Dificultatea este că evreii cer libera imigrare în Palestina și totala interzicere a livrării de arme arabilor, chiar cele sosite în diversele state ale Ligii. Arabii, la rândul lor, nu admit nici imigrările, nici recunoașterea noului stat.

Între timp se anunță că Israel a fost recunoscut de Ungaria.

Conferința celor șase asupra Germaniei s-a încheiat ieri.

După rezolvarea administrării zonei Ruhr, Franța a primit asigurări din partea Statelor Unite că-și va menține trupele de ocupație în Germania. Pe de altă parte, au convenit că în cel mai scurt timp se va întruni o Adunare constituantă a Germaniei de nord, fapt ce supără teribil pe ruși.

Tsaldaris a declarat că guvernul grec va trebui să procedeze la urgenta lichidare a rezistenței rebelilor, deși se pare că aceștia au declarat că sunt dispuși a negocia. Guvernul de la Atena se întreabă însă dacă intenția lor e sinceră, și dacă da, de ce n-au profitat de oferta de amnistiere făcută pentru cei ce doresc să se predea.

Cercul refugiaților de la Paris a anunțat apariția un organ de propagandă intitulat *Curierul românesc*, formarea unui comitet de ajutorare al refugiaților și un altul al Crucii Roșii. Printre organizatori, se citează: Antoniadă, frații Caranfil, Ghilezan, Vintilică Brătianu, Veniamin, Dan Gheorghiu, Nicolae Pilat, Caterina Titulescu, Elisa Sutz et c.

3.6.48. Deși în privința reducerii numărului funcționarilor de stat, guvernul francez a obținut un masiv vot de încredere, singuri cei 183 comuniști pronunțându-se împotriva proiectului, situația lui Schuman nu e încă perfect clarificată, Bidault fiind acuzat că a negociat acordul asupra Germaniei pe ascuns de Parlament.

La Lake Success se speră în câteva zile ajungerea la un acord asupra condițiilor de armistițiu în Palestina, spre a se obține astfel încetarea luptelor, care pentru moment continuă.

La Washington, Camera Reprezentanților are de discutat un nou credit de circa 6,5 miliarde dolari pentru armată, ceea ce ar ridica bugetul militar pe perioada 1948-1949 la 16 miliarde dolari.

Din sursă grecească, aud că s-a anunțat ieri contramandarea *sine die* a ceremoniei de la Atena a căsătoriei Regelui cu Ana de Bourbon. Să fie aceasta un semn că evenimentele se precipită?!...

Guvernul grec a adresat guvernelor de la Varșovia, Praga, Budapesta, București, Sofia, Belgrad și Tirana note identice, cerând să fie înapoiți fără întârziere copiii greci adăpostiți în aceste țări, pe care rebelii greci i-au răpit de lângă părinții lor.

Proiectul votat de Camera Comunelor din inițiativă parlamentară și contra dorinței guvernului britanic, de a suprima - „*a titre d'essai*”³ - pedeapsa cu moartea, a fost respins de Camera Lorilor. De altfel, se pare că nici opinia publică n-ar fi favorabilă. S-a mai discutat și problema pedepselor prin flagelare în închisori.

Un amic bine informat, îmi comunică mărturisirea unui personaj comunist că „dacă ar ști lumea ce se petrece în sânul organizațiilor de conducere, comuniștii nu s-a putea menține la putere nici 24 ore” și că „la toamnă cei din închisori vor fi la guvern și noi toți vom fi în locul lor”...

³ „cu titlu de încercare”

5.6.48. Spre a combate efectele planului Marshall, rușii au început să caute a-și atrage și economicește pe cei de sub copita lor. Astfel, Finlanda obține un împrumut de cinci milioane dolari cu dobândă de 2% și de la 1 iulie, i se acordă o reducere de 50% asupra datoriilor de război, pe care guvernul de la Helsinki avea de gând să propună rușilor a fi micșorate, dar pentru care aceștia au avut gentilețea să preîntâmpine gestul finlandezilor.

La noi dimpotrivă, gestul a trebuit făcut de Groza care a adresat o scrisoare lui Stalin de caldă rugămintă, lăsând la filotimia acestuia, aprecierea quantumului de redus. (Știm cu toții ce va reprezenta o asemenea reducere, pentru care va trebui să slăvim în genunchi pe generoșii noștri protectori; în afară de tot ce-au jefuit, rușii au primit până acum echivalentul a 1,5 miliarde dolari).

Inițiativa sovietică cea mai dureros resimțită de aliați este însă hotărârea unilaterală luată de comandamentul rus din Berlin de a acorda majorări de 25% asupra salariilor, ceea ce îi pune pe aliații occidentali într-o proastă postură față de germani. Aceste gesturi vin tocmai în momentul în care la Washington, comisia pentru finanțe a Camerei cere o reducere de 25% asupra ajutoarelor acordate Europei în planul Marshall.

Primul care a protestat a fost chiar acesta; se crede că Senatul se va opune, pentru a se cădea apoi la un compromis. Oricum, acțiunea e inabilă și rușii o speculează.

Truman și-a început campania electorală, rostind la Chicago primul din cele cinci anunțate, având un caracter hotărât anti-comunist. Va vizita 18 state, printre care Oregon, Idaho și Washington, pustiite de revărsările râului Columbia.

Comisia Națiunilor Unite, aflată la Salonic, are dovezi de ajutorul material dat de Albania și de Bulgaria rebelilor greci în luptele din aprilie și mai. Se pare că totuși guvernul de la Atena e dispus să intre în negocieri cu Tirana pentru clarificarea situației.

Mediatorul Bernadotte, care a primit depline puteri de la Consiliul de Securitate, continuă să spere că va reuși în câteva zile să fixeze condițiile unui armistițiu de 40 zile între evrei și arabi. Aceștia nu vor în ruptul capului să admită ca în acest timp să continue imigrarea evreilor capabili să poarte arme. De altfel și Anglia a interzis plecarea emigranților clandestini care sunt internați în insula Cipru.

Luptele continuă însă cu înverșunare și fiecare tabără anunță succese și totodată înfrângeri pentru adversar. Dacă se vor stabili bazele armistițiului, respectarea acestora urmează a fi controlată de observatori neutri belgieni și suedezi.

Prințesa Elisabeta a Marii Britanii nu va lua parte la *season* căci așteaptă în octombrie un fericit eveniment.

6.6.48. Astă seară s-a anunțat la radio că totuși, căsătoria Regelui, va avea loc joi, 10 iunie, la Atena, conform ritului ortodox, și că Mihai împreună cu Ana vor sosi mâine în Grecia, unde Regina-mamă Elena se află de ieri.

7.6.48. Beneș a demisionat azi dimineață pe motivul că medicii au constatat că sănătatea șubredă nu-i mai permite să-și exercite funcțiile prezidențiale. Este curios că

această demisie coincide cu momentul în care (astă noapte la ora 12) expira termenul în care era obligat să semneze noua Constituție. Nu se precizează dacă a semnat-o.

Se anunță că va continua a primi plata sumelor alocate și că va putea locui mai departe în castelul Lana. Până la alegerea de către Parlament a unui nou președinte, guvernul preia aceste prerogative.

S-a publicat azi textul raportului prin care conferința de la Londra recomandă guvernelor respective:

- o autoritate internațională de control în regiunea Ruhr care nu urmărește întru nimic separarea sa politică de restul Germaniei, ci numai controlul producției și a livrărilor de cărbune și oțel;

- convocarea unei Adunări constituante prin alegerea de delegați ai tuturor statelor germane care să decidă asupra viitorului țării într-un sistem federativ și nicidecum ca stat unitar.

9.6.48. Se zvonește că, la alegerile viitorului președinte la Praga, va candida Fierlinger. Probabil că atunci concesiia făcută lui Beneș de a continua să locuiască castelul Lana va lua sfârșit, dacă între timp nu va reuși să fugă din țară.

Se pare că Bernadotte ar fi reușit să pună de acord adversarii de a accepta armistițiul, el însuși luându-și obligația de a controla imigrările în Palestina din ambele părți, pentru a nu da puțința ca prin numărul celor în stare de a lupta să provoace o schimbare în balanța de forțe.

În comisia pentru afacerile străine a Adunării Naționale Franceze acordul celor șase asupra Germaniei a fost aprobat cu 21 voturi contra 20.

Guvernul turc a demisionat, dar tot Primul ministru a fost însărcinat cu alcătuirea noului cabinet.

Trâmbețe și surle la noi, fiindcă Stalin a binevoit să anunțe acordarea unei scăderi de 50% asupra datoriilor noastre către Soviete, începând cu 1 iulie. Parlamentul e convocat pentru vineri, desigur pentru a-i exprima profunda noastră grațitudine.

Ungurii obțin și ei o reducere identică.

10.6.48. Azi dimineață în sala tronului din Palatul de la Atena, mitropolitul Damaschinos a oficiat căsătoria ortodoxă a regelui Mihai cu Ana de Bourbon-Parma, naș fiind regele Paul al Greciei. Părinții fetei n-au fost prezenți din cauza împotrivirii Papei privind religia copiilor.

Generalul Smuts, numit cancelar al Universității din Cambridge, unde studiase acum 57 ani, a pronunțat o filipică împotriva comunismului afirmând că a sosit momentul să i se oprească definitiv înaintarea spre Vest. Dar ce e cu Estul ?!...

Obținând din partea ambelor părți acceptarea armistițiului fără condițiuni, Bernadotte se va instala cu autorizarea Greciei în insula Rhodos, unde va folosi răgazul celor patru săptămâni pentru a convinge pe delegații arabi și evrei ce vor sosi și ei acolo cu depline

puteri, să încheie o pace definitivă. Pentru respectarea armistițiului i se va pune la dispoziție un număr de 60 observatori străini și șase vase de patrulare (trei americane, două franceze și unul belgian).

17.6.48. După o săptămână de izolare la țară, ar fi multe de povestit. Să caut a le rezuma:

În primul rând, naționalizarea tuturor întreprinderilor industriale, miniere, de transporturi, a băncilor, a companiilor de asigurări, scopul convocării Parlamentului în sesiune extraordinară care n-a durat decât o zi.

Gottwald a fost ales președintele Republicii Cehoslovace și un alt comunist i-a luat locul ca șef de guvern.

Încercările contelui Bernadotte lasă slabe speranțe că pacea ar putea fi întronată în Palestina. Ambele tabere se acuză reciproc de a nu respecta armistițiul.

Foștii dușmani, regii Abdullah și Ibn-Saud, au legat acum un mare prieteșug.

Arabii s-ar arăta dispuși a accepta organizarea țării în zone după naționalitate cu largă autonomie, după modelul federativ al cantoanelor elvețiene, ceea ce exclude recunoașterea statului Israel.

Propunerea Sovietelor (de a avea și cinci observatori ruși) a fost respinsă de Consiliul de Securitate cu nouă voturi la două.

Rușii au acceptat ca o comisie internațională să se întrunească la 30 iulie pentru a examina problema Dunării; invitațiile ar fi adresate de cele patru puteri care urmează să ia parte, dimpreună cu Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, Bulgaria, România, Ucraina și Austria (aceasta însă fără drept de vot).

În chestiunea căsătoriei Regelui, au fost multe demersuri infructuoase la Vatican care s-au lovit de intransigența Papei. Atunci când Elena i-a arătat că o asemenea pretenție ar însemna implicit renunțarea la drepturile sale la Tron, pontificele a curmat audiența, așa că acum Ana este excomunicată și n-ar putea reveni în sânul Bisericii decât făcând amendă onorabilă prin botezarea tuturor copiilor ce va avea, băieți sau fete, în cultul catolic.

Mă întreb dacă un asemenea gest nu este o eroare a Vaticanului, care ar trebui în această perioadă să păstreze o atitudine cât mai înțelegătoare spre a pregăti terenul unificării tuturor bisericilor creștine.

Regele Gustav al Suediei a împlinit 90 ani.

Șcarlat Ghika a murit la 92 ani, după ce o viață întreagă a rătăcit în societate ca o epavă din cauza falsurilor comise în tinerețe.

La propunerea Bulgariei, guvernul grec e dispus să reia raporturile diplomatice și reprezentanții lor la Washington au primit instrucțiuni să ia contact.

Senatul american a votat creditele planului Marshall pe 12 luni în loc de 15 luni, conform amendamentului Camerei reprezentanților, ceea ce ar fi însemnat o reducere de circa 20%. De altfel, de pe acum se desenează lupta ce se va da în sânul Partidului

puteri, să încheie o pace definitivă. Pentru respectarea armistițiului i se va pune la dispoziție un număr de 60 observatori străini și șase vase de patrulare (trei americane, două franceze și unul belgian).

17.6.48. După o săptămână de izolare la țară, ar fi multe de povestit. Să caut a le rezuma:

În primul rând, naționalizarea tuturor întreprinderilor industriale, miniere, de transporturi, a băncilor, a companiilor de asigurări, scopul convocării Parlamentului în sesiune extraordinară care n-a durat decât o zi.

Gottwald a fost ales președintele Republicii Cehoslovace și un alt comunist i-a luat locul ca șef de guvern.

Încercările contelui Bernadotte lasă slabe speranțe că pacea ar putea fi întronată în Palestina. Ambele tabere se acuză reciproc de a nu respecta armistițiul.

Foștii dușmani, regii Abdullah și Ibn-Saud, au legat acum un mare prieteșug.

Arabii s-ar arăta dispuși a accepta organizarea țării în zone după naționalitate cu largă autonomie, după modelul federativ al cantoanelor elvețiene, ceea ce exclude recunoașterea statului Israel.

Propunerea Sovietelor (de a avea și cinci observatori ruși) a fost respinsă de Consiliul de Securitate cu nouă voturi la două.

Rușii au acceptat ca o comisie internațională să se întrunească la 30 iulie pentru a examina problema Dunării; invitațiile ar fi adresate de cele patru puteri care urmează să ia parte, dimpreună cu Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, Bulgaria, România, Ucraina și Austria (aceasta însă fără drept de vot).

În chestiunea căsătoriei Regelui, au fost multe demersuri infructuoase la Vatican care s-au lovit de intransigența Papei. Atunci când Elena i-a arătat că o asemenea pretenție ar însemna implicit renunțarea la drepturile sale la Tron, pontificele a curmat audiența, așa că acum Ana este excomunicată și n-ar putea reveni în sânul Bisericii decât făcând amendă onorabilă prin botezarea tuturor copiilor ce va avea, băieți sau fete, în cultul catolic.

Mă întreb dacă un asemenea gest nu este o eroare a Vaticanului, care ar trebui în această perioadă să păstreze o atitudine cât mai înțelegătoare spre a pregăti terenul unificării tuturor bisericilor creștine.

Regele Gustav al Suediei a împlinit 90 ani.

Șcarlat Ghika a murit la 92 ani, după ce o viață întreagă a rătăcit în societate ca o epavă din cauza falsurilor comise în tinerețe.

La propunerea Bulgariei, guvernul grec e dispus să reia raporturile diplomatice și reprezentanții lor la Washington au primit instrucțiuni să ia contact.

Senatul american a votat creditele planului Marshall pe 12 luni în loc de 15 luni, conform amendamentului Camerei reprezentanților, ceea ce ar fi însemnat o reducere de circa 20%. De altfel, de pe acum se desenează lupta ce se va da în sânul Partidului

Republican între gruparea intervenționiștilor cu Vandenberg în frunte și izolaționiștii care se grupează în jurul președintelui Camerei. După toate probabilitățile, viitorul președinte va fi un republican; rămâne de văzut asupra cărui candidat se va fixa Convenția ce se va întruni în curând la Philadelphia.

De această alegere depinde întreaga viitoare politică externă a Statelor Unite.

20.6.48. Atmosfera în genere tot mai încărcată, dar niciun semn prevestitor de modificări a situației. Dimpotrivă, aparența dovedește din partea Moscovei noi acțiuni de subminare a adversarilor prin metodele cunoscute ale coloanei a V-a comuniste. Astfel:

- greve importante la Clermont-Ferrand în Franța;
- 250.000 mineri în grevă în Belgia;
- 200.000 docheri englezi care paralizează activitatea în porturi.

Cu drept cuvânt, un articol de ziar londonez socotește că organizarea Europei occidentale prin pactul celor șase nu prezintă o suficientă rezistență în fața invaziei comuniștilor aflați în solda Sovietelor, care o vor putea întoarce așa cum a întors Hitler linia Maginot.

De altfel, recomandările raportului de la Londra au fost votate de Adunarea Franceză cu o majoritate atât de slabă, încât fără cele câteva abțineri, comuniștii și gaulliștii ar fi putut răsturna rezultatul; teama ce inspiră Franței refacerea Germaniei n-a putut fi învinsă decât prin amenințarea anglo-americanilor de a se lipsi de sprijinul ei, biziundu-se mai departe pe Germania și pe Spania, ce-ar strânge-o ca în clește.

În orice caz, guvernul socialist al lui Schuman are zilele numărate.

În schimb, în Germania, hotărârea anglo-americană de a se ocupa de refacerea zonelor occidentale ca de o entitate independentă de marea porțiune a zonei sovietice și de a reorganiza viața celor 45 milioane de nemți din punct de vedere politic și mai ales economic, înfurie pe ruși. Măine intră în vigoare noua monedă pe bază deflaționistă și rușii au oprit complet orice trafic între zone, arestând peste 5000 evazionști.

Americanii au dublat aviația lor prezentă în Germania.

Măine vor începe la Rhodos convorbinile lui Bernadotte cu delegații evrei și arabi, în timp ce vase de patrulare asigură poliția coastelor Palestinei.

O rezoluție a Partidului Comunist de la noi condamnă pe Pătrășcanu și pe toți cei ce au avut o atitudine pro-burgheză, socotită ca un act de trădare și anunță o epurare a tuturor elementelor legionare ce se strecuraseră în partid.

Congresul american a luat vacanță până în noiembrie, după ce a votat un compromis între proiectele Senatului și al Camerei cu privire la planul de ajutorare a Europei. Anume, s-a votat o sumă de 6 miliarde dolari, puțin superioară celei admise de Cameră, dar sensibil inferioară cifrei aprobate de Senat, pe termen de 15 luni, cu facultatea însă pentru Președinte de a o reduce eventual la 12 luni.

S-a mai votat legea recrutării tinerilor între 19-25 ani pe o perioadă de 21 luni și o lege a imigrării, care prevede primirea în Statele Unite în următorii doi ani a unui număr de 205.000 expatriați din Europa.

În Elveția sentimentul că războiul devine inevitabil ia tot mai multă consistență.

Lumea e intrigată de călătoriile misterioase în Europa centrală ale lui Duclos și Togliatti, care vor asista (sau au și asistat) la întrunirea Kominform-ului la Praga, Moscova, Budapesta sau aiurea.

La Linz, în Austria, s-a constituit o a doua Internațională a partidelor agrare, compusă din refugiați politici din Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, România, Bulgaria și chiar din Rusia.

22.6.48. Se anunță sosirea lui Molotov la Varșovia, unde în afară de delegația sovietică, sosesc avioane cu reprezentanți din toate capitalele statelor satelite. Se presupune că este o nouă întrunire a Kominform-ului, următoare celei din ianuarie de la Belgrad, care n-a fost anunțată decât la două săptămâni după aceea.

Reprezentanții occidentali în Germania au publicat note de protestare în contra hotărârii reprezentantului rus de a supune și zonele lor din Berlin regimului de reformă monetară, impus zonei sovietice a Germaniei, violând astfel convenția comandamentului în „4” al capitalei germane.

Trupele guvernamentale grecești anunță că au încercuit concentrări rebele din spre granița Albaniei.

Lumea tot mai disperată se dedă la ocultism și într-o ședință recentă s-a anunțat războiul pentru 18 august ora 3 p.m. Cei cumiți sunt însă sceptici.

23.6.48. Atmosfera pare să se lămurească întrucâtva la Philadelphia: s-a căzut de acord asupra necesității de a persevera în planul de ajutorare a Europei, iar cele două grupări și-au fixat candidaturile: Taft cu Stassen din partea izolaționiștilor, Dewey cu Vandenberg din partea intervenționiștilor.

În Germania, ruptura sovieto-occidentală apare tot mai profundă.

Rușii au izolat complet Berlinul și mijloacele aeriene ale aliaților sunt absolut neputincioase să alimenteze cele două milioane locuitori din zonele lor cu circa 2000 tone zilnic. Aliații speră totuși că, până la sfârșit, rușii vor cădea la un compromis și vor accepta concomitent și schimbul pentru mărcile aliate. Sokolovski se arată însă cu totul intransigent și acuză pe aliați de a torpila unitatea Germaniei.

Intrunirea de la Varșovia, convocată de polonezi sub auspiciile rușilor, va avea de discutat aparent situația din Germania creată prin recomandările de la Londra, însă lumea politică engleză și americană nu-și ascunde alarma și consideră această inițiativă sovietică, drept preludiul unor posibile umări extrem de grave.

Să fie oare rușii domici de a brusca lucrurile și de a porni pe poteca războiului?

Criză în guvernul Israel de la Tel-Aviv, unde unii miniștri par a fi susținut pe sub mână acțiunea teroriștilor sioniști.

Faruk și Abdullah au declarat la Cairo că vor continua lupta până la distrugerea statului Israel. Regele Transiordaniei va vizita apoi pe Ibn-Saud de care se îndepărtase acum 25 ani.

La Frankfurt, generalul Clay a declarat presei că, dacă rușii speră să ocupe în acest chip Berlinul în mod exclusiv, să știe că aliații nu-l vor părăsi decât prin război (adică învinși într-un război?).

La Varșovia, unde l-au convocat și pe Sokolovski, rușii pun la cale organizarea unui guvern al Germaniei Orientale, iar la Berlin - măsuri vexatorii reciproce: rușii opresc curentul electric, distribuie laptele și a pâinii în sectoarele apusene, timp în care americanii refuză livrarea cărbunelui în sectorul sovietic.

Dihonie între evreii din Palestina: teroriștii de la „Irgun Zeweil Leumi” nu mai recunosc guvernul din Tel-Aviv care a luat măsuri represive împotriva lor.

25.6.48. Thomas Dewey, guvernatorul statului New-York în vârstă de 46 ani, fost contra-candidat al lui Roosevelt la ultimele alegeri în care a întrunit 22 milioane voturi față de cele 25 milioane obținute de Franklin D. Roosevelt, a fost ales în unanimitatea celor 1.092 participanți la Convenția de la Philadelphia, candidatul republicanilor la alegerile din noiembrie. El s-a angajat să susțină întregul program de ajutorare pentru Europa însușindu-și manifestul partidului care consideră comunismul drept cel mai primejdios virus al omenirii.

După instrucțiunile primite la Varșovia, mareșalul Sokolovski a declarat la Berlin că de fapt, comandamentul celor patru puteri asupra capitalei a încetat a mai exista, singura autoritate rămasă în ființă fiind cea sovietică. Bevin consideră situația creată de provocările rusești ca foarte delicată și serioasă.

Întrunirea lui Molotov de la Varșovia cu cele șapte slugi satelite s-a terminat după așa- zise discuții de două zile, printr-o declarație în care se proclamă ilegalitatea hotărârilor celor șase de la Londra și se insistă pentru o grabnică discutare între cele patru mari puteri a problemei Germaniei, care trebuie să rămână unitară și cu care va trebui încheiată pacea - cât mai curând - pentru ca peste un an toate armatele de ocupație să-i părăsească teritoriul.

Se vede că deciziile apusenilor îi dor foarte tare pe ruși și că acum ei încearcă să momească pe nemți, încântându-i cu vorbe goale. Ce-or fi ticluit însă în secret la Varșovia, vom afla-o poate mai târziu, dacă cumva acolo s-a pregătit explozia „à retardement”⁴ a cine știe cărei bombe.

---

⁴ „cu întârziere”

Rebelii greci anunță cu toate strălucitele lor victorii, că doresc să termine cât mai curând această luptă ucigătoare și să cadă la o înțelegere cu adversarii. Semn bun sau doar o nouă șiterenie rusească?...

Notă drastică de protest americană adresată guvernului de la Belgrad, relativ la deținerea arbitrară a cinci cetățeni ai Statelor Unite.

Sunt prezumții serioase că la Varșovia s-au întrunit și delegați ai Kominform-ului, printre care Togliatti și Duclos, așa că n-ar fi exclus să se fi hotărât și o acțiune politică de ofensivă comunistă.

La Londra se crede că e vorba de a convinge pe sateliți, mai ales pe poloni și pe cehi, de a accepta un nou guvern al Germaniei Orientale cu capitala la Berlin, care să le garanteze acestor state granițele de vest.

Zvonul circula de asemenea acolo că situația din Jugoslavia ar fi destul de tulbure și că s-ar fi ivit dificultăți între Kremlin și mareșalul Tito.

Leopold s-a adresat lui Spaak, cerând să i se clarifice situația printr-un referendum căruia el se va supune, chiar de i se va cere abdicarea. În caz contrar, el vrea să revină pe Tron, mai ales că peste câteva luni fiul său Baudouin, atinge vârsta legală de 18 ani.

În Italia s-au pus în grevă 250.000 lucrători din industriile alimentare, iar la Londra după 13 zile, un număr de 19.000 docheri mai sunt încă în grevă.

Unul din aspectele conferinței de la Varșovia este și angajamentul stabilit cu o delegație din Germania răsăriteană, de unde vor pleca misiuni economice la Praga, Budapesta și București pentru organizarea unui schimb de mărfuri cu aceste țări, zona sovietică devenind astfel un al optulea satelit.

Robertson și Clay au adresat note lui Sokolovski pentru a încerca, probabil zadarnic, noi convorbiri în vederea reluării traficului.

Churchill a declarat că situația de azi corespunde momentului „München”, dar că a prevenit pe ruși că dacă ar încerca să atace (?!), vor avea împotriva lor întreaga omenire, care-i va combate până la ultima energie.

Grecii adresaseră celor șapte state satelite note cerând să li se restituie copiii răpiți sub pretext de umanitarism. Jugoslavia, România și Ungaria au răspuns că toți acești copii au fost remiși de bună voie de către părinții lor, spre a-i feri de urgia războiului civil, respingând deci cererea greacă.

Greva docherilor englezi a cuprins și portul Liverpool.

Cred că toate aceste acțiuni de paralizare internă a adversarilor, face parte integrantă din planul de război ofensiv al rușilor. Îl vor declara ei oare? căci provocările se țin lanț și americanii le înghit pe toate.

Ieri, mașina în care se afla mareșalul Sokolovski fusese reținută pentru exces de viteză pe străzile Berlinului din zona americană; generalul Clay i-a trimis imediat o scrisoare de scuze.

Nu sunt rău, dar tare aş vrea să văd pe ruşi în ofensivă până la Atlantic şi strigând „*davai cias*” pe Champs Elysées sau în Picadilly Circus.

Bernadotte a remis Consiliului de Securitate planul pentru pacificarea Palestinei, care ulterior va putea fi comunicat evreilor şi arabilor.

Cu toată mărirea transportului aerian de alimente, Berlinul nu mai are stoc decât pentru trei săptămâni şi dacă blocada rusească va continua şi peste acest termen, situaţia va deveni tragică.

Congresul de la Geneva al socialiştilor de stânga, va avea de hotărât colaborarea cu comuniştii. Spre a-şi da mai multă libertate de acţiune, Nenni a demisionat de la conducerea ziarului *Avanti*.

La Praga, comuniştii au absorbit complet Partidul Social-Democrat (Fierlinger) şi Gottwald, deşi în prezent preşedinte de republică, continuă să rămână şi preşedintele noului Partid Comunist fuzionat.

28.6.48. Londra anunţă că la o adunare a Kominform-ului ce ar fi avut loc la Bucureşti în prezenţa lui Jdanov şi a delegaţilor francez şi italian, s-a procedat la excluderea comuniştilor jugoslavi în frunte cu Tito, Kardelj şi a altor membri din guvern, acuzaţi de troţkism şi de duşmănie faţă de URSS. De la noi au participat Dej, Luca şi Ana Pauker.

Englezii, americanii şi francezii pregătesc la Londra redactarea unor note de protest adresate Moscovei în privinţa izolării Berlinului.

Attlee a cerut Suveranului depline puteri spre a preîntâmpina urmările grevei docherilor. O proclamaţie regală îi dă dreptul de rechiziţie, la fel ca în contra grevei generale de pe vremea conservatorilor din 1926. Acum şi laburiştii sunt obligaţi să admită că mâna comuniştilor e cea care conduce pe grevişti.

29.6.48. *Rude Pravo* din Praga publică actul de acuzare al lui Tito şi al acoliţilor săi, eliminaţi din partid pentru atitudinea lor de nesupunere faţă de Soviete, pe care le socotesc a ameninţa independenţa Jugoslaviei, mai mult chiar decât capitalismul apusean. De fapt purtarea lui Tito s-a dovedit de mai multă vreme a fi cea a unui partizan liber al comunismului şi nicidecum un instrument orb al Kominform-ului, iar această independenţă nu-i poate fi iertată.

La noi presa este absolut mută, iar la Varşovia ştirea e taxată ca o minciună.

Belgradul nu spune nimic şi lumea se întreabă dacă va răspunde printr-o reacţie oficială. Cred că aceasta ar veni numai în cazul în care Tito, rămâne stăpân pe situaţie. Cum însă comuniştii jugoslavi sunt îndemnaţi prin comunicatul Kominform-ului să răstoarne grupul de trădători şi cum se pretinde că Tolbuhin s-ar afla la Belgrad spre a restabili lucrurile, n-ar fi exclus ca, în acest moment, Tito şi ai săi să fi fost arestaţi, poate chiar executaţi, dacă nu li se pregăteşte cumva un proces răsunător după modelul celui înscenat grupului Troţki.

În orice caz, criza actuală poate fi asemănătoare celei troțkiste și să aibă repercusiuni în celelalte state satelite, poate chiar în Rusia.

Se pare că rușii s-au mai împlânzit la Berlin, de unde nemții pot să circule din nou spre celelalte zone ale Germaniei. Sute de avioane descarcă necotenit alimente.

În Italia, ca să forțeze mâna Națiunilor Unite, se discută de proclamarea propriei independențe făcută de Cirenaica, sub imboldul Marelui Senussi.

În fine, și presa noastră publică textul rezoluției Kominform-ului, cu precizarea că în a doua jumătate a lunii iunie a avut loc în România - unii zic la București, alții la Sinaia - o consfătuire a Biroului informativ cu reprezentanții din Bulgaria, Ungaria, Polonia, România, Cehoslovacia, URSS (Jdanov, succesor indicat al lui Stalin), Italia (Togliatti), Franța (Duclos și Fajon).

Bineînțeles, jugoslavii n-au participat; se pretinde că dacă Tito convocat ar fi venit, ar fi fost imediat executat „*au propre et au figuré*”. Curios e faptul că la 24 iunie la Varșovia fusese prezent și ministrul de Externe jugoslav, așa că excluderea lui Tito s-a petrecut sau concomitent, sau imediat ulterior acestei date.

Părerea logică este că acest comunicat a fost dat publicității doar în clipa în care rușii au reușit să domine situația la Belgrad și că i s-a acordat o asemenea amplexare cu considerente atât de bizare, ca să servească ca avertisment și altora.

Acum însă se adevărește că Tito comandă în țara sa și că guvernul de la Belgrad a și dat un răspuns categoric acuzărilor Kominform-ului. Ce dovedește aceasta? Slăbiciunea comunismului agresiv și imperialist al Moscovei, începutul sfârșitului, destrămarea conglomeratului sovietic, sau mai curând hotărârea rușilor de a pomi ei acțiunea un moment mai curând?

Amicii noștri cred că nu va fi război, ci că prin așa-zisul *cold war*, rușii se vor retrage din ce în ce mai repede de pe pozițiile ce ocupă și că vor isprăvi prin a abandona țările, ca pe a noastră, pe care azi le ocupă și le jefuiesc.

În acest sens ar pleda și răspunsul dat de Sokolovski anglo-americanilor pentru a explica motivele de ordin tehnic care îl obligaseră să întrerupă traficul cu zonele apusene: nevoia urgentă de reparare a rețelei feroviare, iar populația berlineză mai având de mâncare pentru cel puțin o săptămână, în acest răstimp circulația va redeveni normală. A mai precizat că interzicerea aprovizionării cu cărbune din vest, a îngreunat situația rușilor.

După decretul de depline puteri, docherii englezi reîncep lucrul.

Cu privire la situația din Jugoslavia, se zvonește că regele Petru se află la Atena, așteptând să-i sosească momentul oportun.

În aceste zile tulburi, la noi se pare că printre comuniști domnește starea de alarmă. Ce va fi cu cele două grupări: Dej cu Luca din tabăra naționaliștilor și Ana Pauker cu Bodnăraș - slugile totale ale Moscovei, cărora le dictează Chișinevschi?

9.7.48. În cele câteva zile petrecute la țară, zbătându-mă în nevoi de tot felul, scena politică nu pare să-și fi desenat mai precis planurile și perspectivele.

S-ar părea că totul se menține în stare de provizorat. Și totuși sunt indicii ușoare, dar certe că acțiunea Sovietelor nu câștigă teren.

Astfel în Jugoslavia, Tito deține mai solid decât oricând puterea și Partidul Comunist de acolo îi acordă tot sprijinul împotriva condamnării sale de către Kominform. Ba chiar și membrii Ambasadei Jugoslaviei la Moscova nu se sfiesc să-și exprime pe față adevăruțea.

Radio București în schimb, reproduce cu năduf toate anatemele ce i-au aruncat lui Tito organele comuniste de pretutindeni. Bineînțeles, Albania a rupt relațiile diplomatice (sau economice) cu Belgradul; de ce nu o fac însă și rușii?

Un detaliu glumeț: atunci când anglo-americanii propuseseră întrunirea conferinței dunărene la Belgrad către sfârșitul lui iulie, Sovietele au răspuns că o acceptă în principiu, dar guvernul sârb n-ar putea acorda ospitalitatea, propunând deci o altă capitală danubiană.

Acum văd că sârbii fac invitații pentru congresul Partidului Comunist jugoslav, dar rușii refuză participarea, gest imitat de italieni, unguri și cehi.

Alegerile din Finlanda au dat un rezultat cu totul dezastruos pentru comuniști: abia 38 locuri, față de 56 ale țărăniștilor, 55 pentru democrați și aproape 50 ale partidelor de dreapta, așa că nu vor putea intra în guvern. Totuși, au dat un vot de blam acțiunii lui Tito, singura lor manifestare pentru stăpânii moscoviți.

Nemulțumirea crește în Polonia din cauza zvonului că rușii - în scopul atragerii nemților în dauna anglo-americanilor - le-ar fi promis restituirea Sileziei, la care polonezii au râvnit atât de mult.

La serbările *Sokolilor* din Cehoslovacia s-au produs manifestări pentru Beneș, care au atras de altfel și unele acțiuni represive.

Unii șefi nemți din zonele apusene ale Germaniei, întruniți la Koblenz spre a discuta viitorul țării lor, ar vrea să ceară anglo-americanilor (la care de voie, de nevoie se vor alătura și francezii) asigurări, atât pentru refacerea integrității teritoriale (inclusiv Prusia orientală și „Coridorul”, partea delicată va fi regiunea Saar), cât și asupra coloniilor (?), ca preț al colaborării pentru liberarea lumii de jugul comunist de la Kremlin.

La Berlin tensiunea crește. Cu toate notele identice ale occidentalilor date azi publicității, la care rușii nu se sinchisesc măcar să răspundă, măsurile blocadei sovietice se înrăutățesc. Traficul pe apă e și el oprit tot din motive tehnice și intensă aprovizionare pe calea aerului, chiar și cu cărbuni (câte 350 avioane zilnic), nu împlinește nici o cincime a nevoilor.

Notele vorbesc de posibilitatea începerii unor negocieri asupra soartei Germaniei între cele patru puteri, numai după „imediată și definitivă” încetare a blocusului.

Cum însă textul nu conține nicio clauză cu termen ultimativ, se dă expresiei „imediat” un caracter suspensiv, ce-i denaturează cu totul înțelesul. Declarațiile concomitente că aliații occidentali sunt hotărâți a nu părăsi Berlinul, nu dau deocamdată câtuși de puțin impresia că ei vor trece la măsuri coercitive prin uzul forței.

11.7.48. În clipa expirării armistițiului de patru săptămâni, luptele au reînceput în Palestina, cu toate încercările contelui Bernadotte de a obține o prelungire de 10 zile. Planul său era: Ierusalimul - oraș sfânt în paza arabilor, recunoașterea statului Israel, acordarea Galileei evreilor în schimbul Negevului, care devenind arab, face ușor legătura între Egipt și Transiordania.

Arabii însă nu vor să audă de stat evreiesc în Palestina și acuză adversarii de masive imigrări ilicite în timpul armistițiului.

Statele dunărene acceptă rând pe rând invitația la Conferința de la Belgrad.

În schimb, se iau măsuri economice coercitive contra jugoslavilor: noi am încetat livrările de petrol, iar rușii au oprit navigația pe Dunăre cu escale în Jugoslavia; aud că polonezii, cehii și ungurii procedează la fel. Deci înfometarea unei țări întregi și paralizarea industriei sale, pe care Occidentul n-o poate indetula.

La noi, un nou decret pentru dobândirea și pierderea naționalității, introduce inovații în materie de principii de drept.

În ce privește perspectivele izbucnirii conflictului, mulți își închipuie că rușii, temându-se (relativ la înarmări), că timpul lucrează în favoarea americanilor, vor fi determinați să pornească dânsii atacul. Au convingerea că pentru moment sunt superiori în fața nepregătirii politice și tehnice a celorlalți. De altfel, situația atât de neclară din Franța unde guvernul Schuman se clatină chiar față de socialiștii săi, ar fi un atu serios pentru ruși.

Indicii la noi ar fi în acest sens: debarcări masive la Constanța, concentrări de trupe sovietice în Banat, activitate febrilă de câteva zile la Statul-Major unde se lucrează la cametele de mobilizare.

Aud că Jdanov s-ar afla din nou la București, dar ar fi posibil să fi sosit cu scopul instalării aici a Kominform-ului. Se vorbește iar de Dej ca foarte bănuie și a fi sub supraveghere NKVD-istă.

Robertson a plecat la Londra să raporteze, ca și Sokolovski la Moscova, în timp ce Bevin cu tot cabinetul și ambasadorii aliați n-au plecat în week-end, așteptând răspunsul sovietic.

Churchill a declarat că în politica externă, Partidul Conservator stă alături de guvern și afirmă că dacă aliații ar ceda în chestiunea Berlinului, gestul ar însemna dezlănțuirea celui de-al III-lea război mondial (probabil fiindcă le-ar da rușilor dovada slăbiciunii lor, făcându-i să împingă lucrurile prea departe).

Presa londoneză e unanimă să considere că dacă rușii sunt deciziși la un război, îl vor avea; altfel nu, căci aliații nu îl doresc. Este asta un semn de forță sau de slăbiciune?!

În Franța, 70.000 funcționari publici sunt în grevă și multe industrii sunt amenințate. Gruparea muncitorească anti-comunistă a intervenit pe lângă președintele Auriol pentru îndiguirea valului de scumpete. Evident că în aceste condiții, nu le-ar fi greu rușilor să le reușească un atac până la Atlantic...

Până să vină răspunsul sovietic, la Berlin, rușii au înăsprit blocada; au întrerupt circulația pe Elba până la Wittemberg și avioanele lor de luptă zboară peste coridorul aerian cu capitala, sub cuvânt că regulamentele spațiului aerian sunt nesocotite.

După convorbirile avute la Paris, mareșalul Montgomery a plecat la Viena pentru o vizită de cinci zile.

Măine, tot la Philadelphia, se va deschide convenția democraților pentru alegerea candidatului lor la prezidenție, care probabil va fi Truman.

13.7.48. Montgomery a asistat la manevre militare combinate anglo-americane care au avut loc la Bruck (Styria) în zona engleză a Austriei.

La Berlin, 10.000 nemți au manifestat în contra rușilor, declarând că vor suporta toate mizeriile blocadei, dar că Sovietele nu-i vor putea sili să cedeze.

Luptele din Palestina arată succese pentru evrei care au preluat peste tot ofensiva, cucerind Lydda și Ramalah pe șoseaua spre Ierusalim, dar arabii bombardează cartierul evreiesc al Ierusalimului. Bernadotte a sosit la New-York, Consiliul de Securitate urmând a-i lua în discuție planul.

Membrii Ambasadei jugoslave la Moscova, studenții și chiar ofițerii trimiși la studii la Academia Militară de acolo, au manifestat pe față lealitatea pentru Tito, trimițându-i telegrame pentru a acuza Kominform-ul de atitudine injustă, de denaturare a adevărului și denunțând încercările de presiune ce s-au exercitat asupra lor. Nu mă surprinde îndrăzneala sârbilor (ce nu poate fi comparată cu totala noastră lașitate), ci puțința lor de a manifesta la Moscova fără ca Sovietele să-i reprime, ceea ce denotă un vădit sentiment de slăbiciune din partea rușilor.

În privința lui Tito, comuniștii unguri și cehoslovaci s-au pronunțat hotărât împotriva sa. Însă atât la Budapesta cât și la Praga, guvernele au făcut declarații formale că nu se gândesc la înființarea colhozurilor și la desființarea proprietății individuale, adică exact în sensul politicii Belgradului. Alt semn de slăbiciune.

Pe de altă parte, se anunță că în Cehoslovacia se va proceda la revizuii severe și la epurări masive printre comuniști, al căror număr a crescut în ultimul an de la unu la două milioane membri.

Șerbescu continuă a fi convins că se va ajunge în puțin timp la limpezirea situației și cum pe panta pe care au pornit, rușii nu mai pot da îndărăt, el crede în declanșarea conflictului chiar din partea Sovietelor și la prăbușirea până în toamnă a bolșevismului din Europa.

Data fiind amenințarea de extindere a grevelor, guvernul francez a dispus consemnarea personalului și rechiziționarea echipamentelor unor aerodromuri, în vederea menținerii traficului aerian.

14.7.48. În urma unui atentat asupra lui Togliatti, starea acestuia, deși nu disperată, pare foarte gravă.

Se anunță că misiunile sovietice au primit notele de răspuns ale Moscovei; ambasadorul rus la Washington urmează a fi primit mâine de Marshall.

După cum socotește presa din Ankara, rușii vor ceda în problema Berlinului, fiindcă nu-i crede într-atât de lipsiți de simț politic, încât să meargă de bună voie la un război dezastruos; primul semn în acest sens ar fi schimbarea lui Sokolovski din postul actual.

Aflu că la noi, unde mi se repetă insistent că există fricțiuni serioase între comuniști, s-ar fi repus în libertate o serie de țărâniști.

La Lake Success se discută acum rezoluția propusă de delegația americană prin care Consiliul de Securitate să transmită beligeranților din Palestina un avertisment ultimativ de a înceta în trei zile acest război, care amenință pacea lumii întregi. Opoziția vine, pare-se, de la China și Egipt.

Conflict mare la Triest între cele două grupări ale comuniștilor jugoslavi, care se exclud și-și suprimă în mod reciproc autoritatea.

Temeri de grevă generală în Italia din cauza atentatului comis asupra lui Togliatti, pe care de altfel guvernul l-a înfierat.

În America, s-a scris în termeni duri despre guvernul Groza cu prilejul unui an de la arestarea lui Maniu și a partizanilor săi din ordinul Moscovei și sub amenințarea baionetelor rusești.

15.7.48. Din ce transpiră din cuprinsul notei sovietice, rușii nici nu se gândesc să dea îndărăt:

- Ei vor negocieri în patru asupra Germaniei întregi, considerând că nu au rost discuții asupra problemei Berlinului, care face parte din zona sovietică.

- Dacă s-au luat măsuri aspre pentru populația din cartierele vestice, este că aliații au încălcat regulamentul în vigoare și dacă dâșii nu sunt în stare să alimenteze capitala, n-au decât să renunțe, rușii luându-și însărcinarea să subscrie tuturor nevoilor.

- În niciun caz, pentru a se proceda la negocieri, nu se poate admite condiția ridicării prealabile a blocadei.

Așadar, se constată respingerea cererilor aliaților occidentali cu circumstanța agravantă a unui ton injurios și batjocoritor.

Ce vor face acum aliații? Vor trimite un ultimatum și vor trece la acțiune, sau se vor mulțumi să declare constatarea că nu se poate sta de vorbă cu sovieticii și să continue *usque ad calendas graecas* provizoriu și starea de tensiune?!...

Protestare diplomatică a guvernului român la Berna pentru că autoritățile federale au perchezitionat (nu degeaba, probabil) locuința consilierului economic.

S-a ridicat cetățenia română urmată de confiscarea averii, pentru Grigorcea, Ciuntu, Bossy, Pangal, Geblescu, Gașin, Auschnitt, Mociomița, Sângeorgiu, Elena Lupescu (alias Hohenzollern), Mary Franasovici, Lambrino, Marinescu de la școlile românești de la Roma și Paris etc.

22.7.48. În problema creditelor militare de circa 310 miliarde franci, guvernul Schuman a fost răsturnat printr-un vot al Adunării, care a preferat să se ralieze proiectului ce propune o reducere de 12 miliarde. Aceasta în momentul în care Bidault se întorcea de la Haga unde avusese loc o conferință secretă a miniștrilor de Externe din statele blocului occidental care avea un caracter militar și luase în discuție lărgirea blocului prin alipirea Canadei și a Statelor Unite.

Starea de tensiune în chestiunea germană continuă să se mențină și rușii anunță acum că sunt gata a aproviziona întregul Berlin cu 100.000 tone cereale și alte alimente, bineînțeles pentru a handicapa complet acțiunea occidentalilor.

Să vedem cum vor reacționa aceștia.

La noi, lumea e tot mai convinsă că până într-o lună va fi război. Guvernul Groza a denunțat Concordatul cu Vaticanul. Vor urma desigur măsuri vexatorii împotriva catolicilor, mai ales că, în ultimul timp, prozelitismul face mari progrese pentru români.

24.7.48. Denunțarea Concordatului trebuie pusă în legătură cu pretinsul congres ortodox de la Moscova, unde s-au adus acuzații violente Bisericii catolice care duce o politică agresivă în contra democrației progresiste (adică a comunismului). Se aude că principalul rezultat la noi va fi confiscarea tuturor bunurilor Bisericii, desființarea școlilor și instituțiilor culturale și filantropice și expulzarea tuturor preoților și călugărilor catolice.

Tito a vorbit timp de opt ceasuri la Congresul Partidului Comunist de la Belgrad, atacând tot timpul politica imperialistă a puterilor apusene, afirmând că a rămas pe linia comunismului marxist integral, dar că nu admite atacul nedept ce i-a fost adus de către Kominform. Se pare că au asistat delegați poloni și cehoslovaci.

Truman a convocat pentru luni Congresul american în sesiune extraordinară, lucru extrem de rar. Se pretinde că nu în chestiuni de politică externă. Dar mulți se tem că totuși, are legătură cu arestarea comitetului de conducere al comuniștilor americani, repuși apoi în libertate provizorie pe cauțiune. S-ar putea ca indirect să se discute și problema rusă, nu ca raporturi cu Sovietele, ci ca amenințare a comunismului mondial.

Se pare că superfortărețele zburătoare americane au pornit din Anglia spre Germania, unde încep exerciții, ca răspuns celor întreprinse de aviația sovietică deasupra coridorului aerian cu Berlinul.

Succesorul lui Schuman va fi probabil radical-socialistul André Marie, cu tendințe de dreapta, dovadă fiind furia rușilor împotriva sa.

28.7.48. Noul guvern francez condus de André Marie a ținut azi primul său consiliu. Compunerea sa are într-adevăr de ce să-i supere pe ruși: Blum vicepreședinte și Ramadier ministru fără portofoliu, Schuman la Externe și Paul Reynaud la Finanțe, la Interne rămânând Jules Moch. Deci tendință de dreapta și hotărât anti-sovietică.

Ceea ce însă, după mine, este foarte interesant e absența totală a partidului M.R.P.⁵ în frunte cu Bidault, semn foarte probabil că aceștia se rezervă pentru un guvern de Gaulle.

Cele trei puteri apusene au căzut de acord la Londra să nu mai prezinte note cominatorii la Moscova, ci ca ambasadorii lor să ceară în mod separat lui Molotov clarificarea impasului blocadei Berlinului și, eventual, abordarea întregii probleme a Germaniei. Nu este oare acesta un pas înapoi și cum se potrivește el cu hotărârea formării unui guvern german al zonelor occidentale?

În Italia s-a produs ruptura în sânul socialiștilor, gruparea moscovită pronunțând exclusivă împotriva socialiștilor creștini.

29.7.48. De fapt, mai mulți miniștri din cabinetul francez, anume șase, sunt de la M.R.P., doar Bidault lipsește; deci a fost mai degrabă vorba de debarcarea sa personală și unii se întreabă cu dreptate dacă acesta n-a fost jocul lui Schuman cu americanii, pentru că Bidault se arătase cam prea conciliant cu politica sovietică.

Vom vedea acum ce se va dezvoltă la Moscova.

Aliații vor să oblige pe ruși să renunțe la blocada Berlinului, dar Kremlinul poate prea frumos să le răspundă că, de vreme ce a luat măsuri ca de la 1 august, sovieticii să alimenteze ei singuri întreaga populație din cele patru zone ale orașului, nu mai poate fi vorba de blocadă și deci motivul principal al pretenției rămâne fără obiect.

Deocamdată își fac mizerii unii altora, Berlinul având acum doi prefecți de poliție care se afuriscă unul pe celălalt.

Pentru Conferința Dunării, Vișinski va sosi mâine la Belgrad împreună cu delegația rusă, unde în afara celorlalte trei puteri occidentale, mai participă doar sateliții Sovietelor.

Cum Tito, care a fost ales șeful partidului la recentul Congres al comuniștilor jugoslavi, a făcut declarații răspicate că rămâne pe linia marxismului-leninist și socotește greșită interpretarea Kominform-ului din care consideră că face încă parte, cum, pe de altă parte, jugoslavii au adus în fața Consiliului de Securitate reclamații împotriva americanilor care au cedat Italiei zona occidentală a Triestului contrar tratatului de pace, se pune întrebarea care va fi până la sfârșit jocul lui Tito în cazul unui conflict.

Căci toată lumea vorbește de conflict, și anume provocat de ruși. Cel puțin la noi, trupe sovietice sunt în Banat și un amic al meu a văzut divizii întregi pe drumul Găieștiului, între pădurea Râioasa și Leordeni. Iar comuniștii de la noi mărturisesc că războiul bate la ușă.

Zvon că Guță ar fi fugit de la Poiana Brașov peste graniță.

⁵ Mișcarea Popular-Republicană

Pe de altă parte, se zvonește cu insistență că până la 23 august, se va proclama alipirea Republicii Populare Române la URSS, ceea ce va determina ca prim rezultat, suprimarea întregului corp diplomatic, ultima verigă ce ne mai leagă încă de lumea occidentală. Unii spun că poate tocmai în această previziune, au loc neconținutele masări de trupe rusești pe teritoriul nostru. Cei mai optimiști cred însă că războiul este inevitabil și că americanii, care în 1941 pregătiseră ei înșiși atacul japonez de la Pearl Harbour, sunt pe cale azi să constrângă pe ruși să dezlănțuie ei ofensiva, ce-i va pune astfel pe aceștia în postura de agresori.

30.7.48. Președintele Republicii Ungare, Tildy, a demisionat fiindcă ginerele său, fost ministru la Cairo, a fost arestat pentru crimă de înaltă trădare (lesne de priceput de ce soi de trădare ar putea fi vorba), dar că el se va menține atașat partidului său.

După cât se crede, Vișinski va încerca să lămurească la Belgrad poziția lui Tito, poate chiar admitând unele concesii naționalismului jugoslav, spre a consolida blocul sateliților Rusiei. Problema libertății navigației și a controlului sovietic pe Dunăre, în contra căruia protestează puterile occidentale, nu va primi desigur nicio soluție și conferința se va încheia fără rezultat.

Ceea ce urmărește de fapt Kremlinul cu ajutorul tuturor miniștrilor de Externe vasali veniți să-i sprijine acțiunea, este restabilirea frontului anti-american și astuparea breșei provocate de Tito, așa că nu împotriva sârbilor au masat rușii atâtea trupe în Banat, Oltenia, Ardeal și chiar pe malul Dunării, ci în previziunea unui conflict cu foștii săi aliați.[...]

De altfel, modul în care Molotov se arată mojit cu ambasadorii aliați, sosiți de ieri la Moscova spre a discuta cu el chestiunea blocadei Berlinului și, eventual, chiar ansamblul problemei germane este o dovadă vie că rușii merg la ruptură: Molotov a plecat la băi, lăsând pe adjunctul Zorin să conducă ministerul. La cererile de audiență, li s-a răspuns că Molotov nu poate fi deranjat pentru a i se transmite solicitarea și nu se știe nici unde se află, nici pentru câtă vreme va fi absent din Moscova.

În acest timp Bevin, singurul ministru rămas la Londra pe durata vacanțelor (Attlee este plecat în Irlanda), a declarat lui Churchill că urmărește cu toată seriozitatea desfășurarea evenimentelor și că va decide în 1-2 zile dacă se va suspenda sau nu demobilizarea armatei, care se face actualmente în ritmul a 20.000 soldați pe săptămână.

Șerbescu îmi spune că ofițeri superiori nemți, printre care mareșalii Rundstedt și Manstein, au fost eliberați, urmând a se ocupa de reorganizarea armatei germane. El prevede în viitor un bloc anglo-american-german, poate cu Italia pentru politica mediterană și fără concursul Franței, care s-a dovedit incapabilă să se refacă sufletește și să mai contribuie deci la acțiunea comună.

În afara Bulgariei și a României, ceilalți sateliți participă la Jocurile Olimpice de la Londra.

31.7.1948. Luni se întrunește la Budapesta parlamentul maghiar pentru a proceda la alegerea unui nou președinte de republică. Se spune că Tildy, care face parte din micii agrarieni, n-ar fi partizanul exproprierii rurale, iar trădarea ginerelui ar fi comunicarea făcută unor puteri străine asupra planului pe trei ani al Ungariei. Cu acest prilej, și alți 13 membri ai Partidului Micilor Agrarieni au fost excluși.

La Belgrad, delegatul jugoslav Simici a declarat că navigația pe Dunăre va fi liberă pentru orice pavilion, însă poate fi admis ca state ne-riverane să participe la controlul pe acest fluviu.

Presa engleză socotește că situația internațională este foarte gravă, că primejdia războiului e reală, chiar dacă aparent rușii sunt mai concilianți, dar scopul lor va rămâne totuși să înlăture pe aliați din Berlin și, prin participarea lor la administrarea zonei Ruhr, să domine apoi Germania și, prin ea, întreaga Europă.

În Grecia continuă luptele de gherilă, fiecare dintre adversari anunțând succese în favoarea sa.

Arabii și evreii se acuză reciproc de violarea armistițiului în Palestina.

Asasinul secretarului Legației jugoslave din Budapesta este atașatul de presă, care a sfârșit prin a mărturisi și a fost arestat.

Un așa-zis consilier comercial român a fost arestat la Zürich împreună cu nevasta sa. Guvernul român a protestat, dar autoritățile federale nu se lasă intimidat, având probabil motive puternice în acest sens.

Un nou guvern anti-comunist în Finlanda.

Newfoundland a hotărât să se alipească dominionului Canadei, devenind astfel a zecea provincie a statului.

În țară, zvonuri necontrolate alarmează lumea: înglobarea Țării la 23 august în URSS, exproprierea urbană, golirea Peleşului și a altor castele de tot mobilierul și predarea lor rușilor, sub cuvânt că sunt bunuri germane aparținând familiei Hohenzollern, profanarea mormintelor de la Curtea de Argeș etc.

1.8.48. Fără îndoială, rușii procedează în politica lor cu un spirit de dualitate

La Belgrad, Vișinski a tratat pe occidentali ca pe niște lachei, susținând că nu se poate vorbi de drepturi câștigate prin convenția din 1921, nici de nevoia asentimentului tuturor semnatarilor, iar că dacă principiul absolutei independențe a riveranilor și al simplei majorități nu le convine „ușa le e deschisă să plece, așa cum le-a fost deschisă să intre.” Poate că o asemenea mojiție a avut și indirect scopul să impresioneze pe sârbi, arătându-le cum tratează rușii pe cei către care Tito își îndreaptă acum politica. (Până se va putea lămuri și jocul acestuia, trebuie înregistrat faptul că ambasadorul său la București a fost dat afară și că tot personalul Ambasadei a făcut declarație de fidelitate față de Partidul Comunist jugoslav, desolidarizându-se de manifestările șefului lor. Deci iată dovada că

ambasadorul se compromisese prin vreun gest contrar lui Tito, cu care spera poate să fie bine văzut de comuniștii moscoviți de la București).

La Moscova, după ce la început nu se știa nimic despre Molotov, îndată după vizita făcută alaltăieri ambasadorilor lui Zorin, el s-a reîntors brusc din vilegiatură și i-a primit rând pe rând câte o jumătate de oră, pe fiecare din cei reprezentanți aliați.

3.8.48. Aseară, cei trei reprezentanți aliați au avut întrevederi cu Stalin, scopul suprem al intervenției lor la Moscova. Vom vedea în curând rezultatul și ne vom putea da seama dacă și de rândul acesta rușii îi vor păcăli prin acceptarea reluării de negocieri în „4” ale miniștrilor de Externe și deci probabilitatea unor noi amânări *sine die* a reglementării definitive a haosului european. Unica speranță e tonul foarte pesimist ce-l păstrează presa engleză.

Încercarea sovietică de torpilare a rezistenței aliate la Berlin prin aprovizionarea tuturor zonelor Capitalei n-a prea dat rezultat: la cererea rușilor de a se înscrie pe listele lor de alimente, nici 20.000 din cei 2,5 milioane locuitori n-au acceptat. Totodată, s-a zvonit că hrana nu vine din Rusia, ci din zona sovietică a Germaniei, unde populația va suferi noi restricții.

După ce a reușit obținerea votului simplei majorități pentru aprobarea noii Convenții a Dunării, Vișinski propune o Comisie internațională a riveranilor cu excluderea Angliei și Franței, care probabil nu vor semna protocoalele, dar nici nu se vor putea opune, fiind minoritari la vot. Austria urmează a fi admisă după încheierea tratatului de pace. La Porțile de Fier va funcționa o Comisie sârbo-română, iar la gurile Dunării, o alta ruso-română.

Fapt semnificativ: cu prilejul Conferinței, Sovietele au inundat Jugoslavia, spre indignarea populației, cu un pamflet împotriva lui Tito tipărit la imprimăria *Pravda*, având scopul să determine printre sârbi un curent pentru răsturnarea acestuia. Tito ignoră toate cele ce se petrec, aflându-se la Bled în vacanță, spre a marca vădit că nu vrea să-l întâlnească pe Vișinski.

În Ungaria, președintele Partidului muncitoresc, Arpad Szakasitz, va fi probabil ales ca șef al statului - altă lovitură gen Beneș.

Din cauza măsurilor luate în Elveția în contra pretinsului consilier comercial al Legației noastre prins asupra faptului că făcea spionaj economic, guvernul român a decis să închidă consulatele elvețiene din țară. Rezultat probabil: ruperea relațiilor diplomatice între Berna și București.

În Anglia începe a se desena un curent pentru recunoașterea statului Israel, cu teama totuși că printr-o grabă intempestivă să nu supere pe arabi.

Zvon despre convorbiri hispano-portugheze pentru încheierea unui acord militar sub egida Statelor Unite. Zvonul e din izvor rusesc.

5.8.48. Sentimentul de neliniște și impresia că în curând va izbucni conflictul, se menține. Cel mai mare mister e păstrat asupra întâlnirilor de la Moscova și tonul presei

anglo-americane nu pare deloc optimist. Se pretinde că acum e momentul suprem pentru ruși să atace, adică să comită agresiunea pe care americanii o așteaptă, pentru că mai târziu, vor fi obligați să cedeze pe toată linia.

Acum comuniștii își strâng rândurile. Ordinul Kremlinului este ca în toate statele sale vasale să se procedeze la o copioasă epurare în sânul partidului.

Atât în Bulgaria cât și aici, reforma învățământului decretată în aceeași zi, a provocat protestări din partea țărilor care au școli și profesori noi, ca cele franceze.

De asemenea, legea cultelor, ordonată la Congresul ortodox de la Moscova, răpește marile averi ale Bisericii catolice din România.

Guvernul nostru fiind în conflict cu cel elvețian, aud că de Salis părăsește astăzi țara.

Iată acum și un nou conflict diplomatic, de data asta cu Franța: la Fontenay aux Roses se pare că a avut loc o percheziție la Școala română, unde probabil că s-au descoperit unele lucruri nu prea „catolice” (sau ortodoxe, dacă preferăm așa). De altfel, ministrul Franței a și plecat din țară, după ce guvernul a rechemat pe Stoilov, socotind că în acest moment un simplu însărcinat cu afaceri la Paris este suficient.

În Malaya, un complot pentru instaurarea unui guvern comunist a dat greș.

În Muntenegru, un nou guvern de nuanță Tito. De altfel la Belgrad, fricțiunile între sârbi și ruși sunt numai de ordin intern; politica lor externă merge mână în mână și la Conferința Dunării, cred că cei trei apuseni care avuseseră mereu o atitudine antipatizată de riverani, se află acum într-o situație cât se poate de puțin agreabilă.

Era lucru știut dinainte. De ce s-au vârat în acest viespar? Ca să provoace conflictul ?!

7.8.48. Ieri seara, reprezentanții aliați la Moscova au avut în urma instrucțiunilor primite, o nouă întrevedere de trei ore cu Molotov, dar nici acum n-a transpirat nimic. Amicii apuseni cred din ce în ce mai mult că luna acesta va fi decisivă, că rușii vor fi siliți să cedeze fără război, dar că mai târziu răfuiala tot va avea loc.

Ce vom deveni însă noi în acest joc de șurubărie subtilă?

Mi se afirmă că ideea anexării noastre ar putea deveni actuală, numai în cazul pornirii unei acțiuni ofensive a rușilor, spre a le facilita operațiunile deportărilor și a schimbului de populații.

Vîșinski a respins la Belgrad propunerea engleză de a se supune Tribunalului de la Haga sau vreunei alte instanțe desemnate de ONU chestiunea validității Convenției Danubiene din 1921. Bineînțeles că Ana Pauker n-a pierdut prilejul să fie și acum obraznică, spunând că statele dunărene nu se mai tem de dictatura și de teroarea dolarului, deoarece se bucură de protecția Sovietelor.

La Berlin sunt foarte vagi încercări de deblocare de mărfuri în zona sovietică, însă situația continuă a se menține încordată.

Un nou guvern de concentrare națională în Olanda. Să nu uităm că la toamnă va abdica regina Wilhelmina.

Statul Israel s-a adăsat lui Bernadotte pentru a păși la negocieri de pace cu arabii, dar desigur că aceștia vor refuza, pentru a nu recunoaște în acest chip statul evreiesc.

9.8.48. Cererea lui Paul Reynaud pentru depline puteri în materie de reforme financiare este acum în dezbaterile Adunării Naționale. Deși două amendamente comuniste au fost respinse cu o mare majoritate, este totuși de așteptat ca Parlamentul să aducă modificări destul de substanțiale pe care ministrul să nu le poată accepta și, ca urmare, să se retragă. Comuniștii numesc actuala formațiune: „guvern de Gaulle fără de Gaulle”. Este însă de mirare că alături de comuniști, au votat și unii gaulliști împotriva proiectului guvernamental.

Viitorul prim-ministru canadian desemnat este un francez, Laurent, și presa engleză acordă o mare importanță politicii canadiene în cazul unui război, care ar putea avea efecte și în zona arctică.

La Belgrad, blocul lui Vișinski caută cu tot dinadinsul să excludă complet puterile apusene din regimul Dunării, iar aceștia se zbat cum pot.

Efectele legii cultelor au avut la noi aspecte îngrozitoare: la „Notre Dame de Sion”, toate călugărițele au fost închise într-o odaie fără apă nici mâncare, timp de 24 ore; una dintre ele a murit, iar celelalte n-au putut fi tratate mai omenește decât după ce trimiși ai Legației Franței au reușit să pătrundă cu forța în local. La liceul Pitar Moș călugărițele au fost aruncate în stradă, fără a-și putea lua hainele.

11.8.48. Din toate informațiile culese, reiese tot mai limpede că, încă multă vreme, americanii n-au de gând să facă război rușilor, sperând că, încetul cu încetul, se va năru cheresteaua „cortinei de fier”: mâine sârbii, mai târziu cehii sau ungurii etc.

Pe de altă parte, republicanii sunt hotărâți să-i refuze lui Truman sprijinul în Congres, așa că Președintele n-ar putea obține votul necesar intrării în război a Statelor Unite.

Cât despre convorbirile de la Moscova, ele vor mai putea continua oricât, deci și acolo e treabă lungă și după toate probabilitățile, zadarnică. După cum tot zadarnică a fost și convocarea conferinței de la Belgrad, pe care aliații ar fi putut-o evita, cerând o întrunire prealabilă în „4” pentru fixarea principiilor navigației fluviale și scăpând astfel de handicapul votului riveranilor și de tifa ce li s-a dat cu privire la convenția din 1921, la care ei înșiși renunțaseră formal la Sinaia încă din 1938.

12.8.48. La Lake Success se discută soarta fostelor colonii italiene: e vorba ca Anglia să-și mențină mandatul asupra Libiei, Eritreea să fie acordată Abisiniei și Somalia să fie redată Italiei.

Sârbii protestează la Consiliul de Securitate împotriva englezilor și americanilor, care duc o politică pentru ca Triestul să revină Italiei, pe când aceștia, la rândul lor, acuză Belgradul de acte de violență și de suprimare a drepturilor italienilor, aceasta rezultând chiar din publicații sovietice.

Comuniștii jugoslavi au răspuns pamfletului lansat de ruși împotriva lor.

În Italia s-a desființat frontul socialisto-comunist. Aud că Togliatti n-ar mai fi în bunele grații ale Moscovei de când a adus mulțumiri publice doctorilor reacționari care l-au îngrijit și i-au salvat viața.

Realitatea incidentului de la Fontenay aux Roses pare a fi următorul: un grup de români naționaliști care a luat o atitudine fățiș monarhică și ostilă guvernului Groza, au bătut crunt pe cei găzduiți la școala românească de acolo, împănată cu comuniști. Ca să-i împace și să curme definitiv sursa conflictului, poliția franceză a arestat pe bătăuși și a expulzat pe cei bătuți.

Reynaud a obținut cu 325 contra 215 votul de încredere al Adunării. Acum va trebui să treacă și la „*haute chambre*”, pentru ca apoi eventualele amendamente să fie din nou supuse Adunării.

Mi se spune că un gazetar american ar fi declarat că în niciun caz Congresul nu i-ar acorda lui Truman votul pentru a porni un război, așa că pofta celor ce și-au pus nădejdea în această soluție se lungește cel puțin până la anul.

13.8.48. O nouă afacere rocambolescă în America: Kremlinul acuză un comitet de ruși albi condus de contesa Tolstoi, fiica lui Lev și sora tovarășului Alexei, care face pe comunistul la Moscova, de a fi răpit trei membri ai misiunii sovietice, printre care o institutoare, pe care consulul general de la New-York a reușit s-o salveze, dar acum refuză s-o lase a se prezenta ca martoră în fața justiției americane într-un proces de spionaj comunist. Teza americană susține dimpotrivă, că acea institutoare care refuza să se întoarcă în URSS, ceruse azil contesei Tolstoi și, după răpirea de către consul, a fost sechestrată în clădirea consulatului.

În timp ce Molotov face demersuri insistente pe lângă Bedell Smith, se anunță că victima, aflând că e căutată spre a depune mărturie în fața Tribunalului, s-a aruncat de la etajul al III-lea al Consulatului și că grav rănită, se află acum sub protecția poliției americane.

Ieri seara a avut loc a patra întrevedere, de trei ore, a lui Molotov cu reprezentanții aliați. Nicio știre însă depre cele discutate.

Continuă starea de tensiune la Berlin.

Delegatul american la Belgrad contestă lui Vișinski calitatea de stat riveran a Rusiei, dar acesta prezintă o configurație geografică în care în afară de Ucraina, și Sovietele se bucură de o mică porțiune a țămului dunărean.

Statele Unite au declarat că renunță la dreptul lor de face parte din comisie, dacă se admite imediat participarea Germaniei și a Austriei, dar Ana Pauker, în replică, a cam greșit-o, refuzând Austriei calitatea de stat riveran, precizând că ea n-a fost semnatară a convenției din 1921, adică tocmai actul internațional a cărui autoritate juridică n-o mai recunoaște Vișinski.

La cererea guvernului de la Atena, comisia de anchetă a făcut demersuri la Tirana, Belgrad și Sofia pentru a proceda la dezarmarea și internarea trupelor rebelilor greci ce s-ar refugia pe teritoriile țărilor respective. Semn rău pentru Markos.

Evreii protestează că arabii au violat armistițiul, distrugând cea mai importantă cisternă ce alimenta cu apă Ierusalimul.

14.8.48. Guvernul provizoriu al Israelului a cerut Consiliului de Securitate încetarea armistițiului care le este defavorabil, deși Bernadotte care se află acum în concediu în Suedia, pretinde că dacă ar mai dura șase săptămâni, perspectivele încheierii păcii ar putea deveni o realitate.

Supărare a ciprioților, instigați poate de Atena, în contra englezilor care au suprimat Adunarea legislativă, premergătoare autonomiei.

Cu toate convorbirile în curs la Moscova, rușii s-au retras de la comandament, ultimul organism quadripartit care mai funcționa cu numele la Berlin.

Drama rușilor de la New-York dovedește, prin declarația victimei, că fusese sechestrată de consulul sovietic. Totuși ambasadorul continuă să reclame și să ceară ca institutoarea să-i fie remisă.

Noi instrucțiuni au primit ambasadorii la Moscova, deci o nouă întrevvedere cu Molotov. La Londra se crede că dacă nu s-ar găsi nici acum un teren de înțelegere, s-ar face din nou apel la Stalin. *Usque ad...*⁶

Astă seară s-a încheiat a XIV-a Olimpiadă de la Londra, următoarea fiind fixată în 1952 la Helsinki. Au participat 59 națiuni; bineînțeles România a refuzat participarea, deși Jugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia au fost prezente. Nu-i vorbă că și cu echipele noastre...

La Belgrad au fost excluși de la problema Dunării englezii, americanii și francezii, admitându-se în principiu Austria numai după încheierea păcii și nediscutându-se nimic de Germania. Sediul Comisiei este la Galați.

Mare tâmbălău pentru reorganizarea Academiei RPR și pentru lista noilor membri numiți din oficiu.

Așa-zisul Senat francez a votat proiectul Reynaud, ce se va întoarce din nou în fața Adunării pentru discutarea amendamentelor.

Coreea de Sud devine independentă sub ocrotirea americană. Statele Unite și China au trimis ambasadori la Seul, iar MacArthur a urat celor din sud să se unească cu cei din nord, care până acum nu au avut puțința să-și exprime voința în mod liber.

Să vedem ce ciocniri vor începe cu Coreea de Nord unde domină comunismul sovietic. Nenumărate puncte de fricțiune, dar nu văd soluția...

Ca să răspundă afacerii de la consulatul sovietic de la New-York, rușii au inventat imediat o afacere de spionaj în sarcina unui locotenent american care părăsise Moscova în luna aprilie.

---

⁶ *Până la...*

17.8.48. Bevin și Marshall studiază acum rapoartele în urma noilor convorbiri de patru ore avute de ambasadori cu Molotov. Se presupune nevoia încă a unei alte întrevederi.

Incident între un avion american în Germania care făcea cursa spre Hamburg și două avioane de luptă sovietice care s-au apropiat la o distanță mai mică de 30m de acesta.

Conferința de la Belgrad a aprobat arbitrajul unei comisii formate din riverani și a respins o propunere americană de a se supune orice diferend Curții de la Haga, iar Franța e decisă a supune întreaga problemă a Dunării Consiliului de Securitate sau Adunării ONU.

Anglia acuză pe sârbi de a pregăti anexarea zonei lor din regiunea Triest.

Se pare că trupele rebele din Grecia sunt reduse la ultima extremitate și Albania dezmente că ar fi acordat vreun ajutor militar efectiv lui Markos.

Ministrul american al Aerului împreună cu șeful de Stat-Major sunt în vizită la Ankara.

Lupte la Ierusalim. Bernadotte se ocupă de soarta celor 700.000 refugiați arabi din Palestina, reduși la cea mai neagră mizerie.

În Ungaria se va ancheta situația și activitatea fiecărui membru al Partidului Comunist. Și totuși aceasta nu se numește epurație...

La noi, incendii cu aparențe de sabotaj la stația de triaj București-mărfuri, unde au ars mai multe vagoane cu transporturi pentru URSS precum și prin alte orașe, ca Pitești și Turnu Severin. Se pretinde că acțiunea ar avea la bază instigații rusești ca să dea Sovietelor prilej să intervină și să ne înglobeze. Alții zic că n-ar fi decât primele semne ale revoltei ce se pregătește pentru „ora H”.

18.8.48. Belgrad anunță că fostul șef de Stat-Major al lui Tito de pe vremea activității sale revoluționare în 1941, generalul muntenegrean Iovanovici, a fost împușcat pe când vroia să treacă granița spre a se refugia în România.

Opt diplomați jugoslavi de la Praga au fost destituiți din cauza declarației împotriva politicii lui Tito, făcută într-un ziar comunist de acolo. Totodată însă, delegatul jugoslav la Conferința Dunării votează ca un leal satelit al rușilor.

S-a aprobat confiscarea de către noua Comisie al întregului avut al fostului organism, fără niciun soi de despăgubire pentru statele ce acordaseră vechii Comisii împrumuturi masive, sub cuvânt - zice Ana Pauker - că ele s-au despăgubit îndeajuns prin dobânzile încasate și că nici 10% din aceste sume n-au fost cheltuite în folosul Dunării.

După o suspendare de șase luni, Comisia mixtă pentru Triest s-a reunit și se emite speranța că s-ar putea ajunge la un rezultat.

Reîntors în fața Adunării, proiectul financiar al lui Reynaud a fost votat fără primele amendamente pe care le respinsese Senatul, după ce premierul André Marie a anunțat că va pune chestiunea de încredere.

Aproape jumătate din efectivul rebelilor greci a fost pierdut în masivul Gramos. Și totuși aventura Markos nu va putea fi lichidată înainte de iarna viitoare.

Englezii trimit noi întări în Malaya.

Mazarini e convins de necontestata superioritate militară a rușilor, cu care americanii n-ar fi capabili să se măsoare înainte de 10 ani, că trupele germane pe care contează eventual, sunt departe de a fi pregătite și rușii, care de altfel sunt foarte bine informați de tot ce se petrece în Germania, nu le-ar lăsa timpul necesar, ci ar ataca imediat cucerind întregul continent, inclusiv Gibraltar și Suez, spre a nu mai comite greșeala lui Hitler de a nu-și fi asigurat de la început dominația Mediteranei.

Concluzie: cu orice preț, să căutăm a trăi în orbita Sovietelor...

Se redeschid procesele miniștrilor din diversele guverne Antonescu, care până acum fuseseră lăsați în pace, ca: Leon, Rosetti, Koslinski, Păiș, Atta Constantinescu.

A ars mânăstirea Țigănești unde se pare că s-ar fi aflat importante depozite sovietice.

19.8.48. Comunicate oficiale, române și maghiare, acuză formal guvernul Tito de asasinarea generalului Iovanovici, punând-o în legătură cu epurarea din Muntenegru.

Marshall consideră ca „serios de îngrijorătoare” situația diplomatică ruso-americană în urma reclamației sovietice privind cazul rușilor refugiați politici din Statele Unite, dar care nu se bazează pe nimic precis și efectiv. Deci „*querelle d'allemand*”...⁷

Statele Unite nu recunosc nicio calitate Convenției Dunărene semnată la Belgrad de URSS cu sateliții săi, care face rezerve pentru Austria, nu pomenește nimic de Germania ca stat riveran, deși consideră fluviul navigabil până la Ulm.

(Azi la înapoierea Anei Pauker, doar Gheorghiu Dej lipsea dintre membrii guvernului ce au întâmpinat-o; se pretinde că în curând el va fi decapitat formal).

Franța preconizează instituirea unui Parlament internațional european, bineînțeles deocamdată numai pentru țările occidentale.

Presa turcă se arată a fi foarte pesimistă cu privire la succesul negocierilor de la Moscova și, fiind convinsă că de acum cei trei aliați nu vor mai ceda spre a merge la un compromis, nu exclude eventualitatea unui război. Dar... e presă turcă și deci suspectă de orice exagerare.

La Berlin, americanii tratează drept bluff oferta sovietică de a alimenta cu cărbuni la iarnă întreaga populație berlineză care ar accepta să se înscrie pe listele pentru alimente ale rușilor. Sovieticii anunță cu ifos o cantitate de... 60.000 tone, obținute tot de la aliați, din care 57.000 sunt necesare zonei sovietice, așa că pentru restul de 2,7 milioane locuitori, ar rămâne 3.000 tone, adică ceva mai mult de un kg pe cap de locuitor.

După sosirea la Moscova a noilor instrucțiuni, se așteaptă o ultimă întrevedere cu Molotov sau poate chiar cu Stalin. Oricum, impresiile nu sunt optimiste.

În presa engleză se face o strânsă legătură între brusca părăsire a Conferinței de la Belgrad de către Ana Pauker sosită pentru câteva ore la București pentru un pretins

⁷ „*motive de discordie*”

Consiliu de miniștri și fuga nereușită a generalului Iovanovici petrecută în aceeași zi. Presupunerea este că, sub conducerea generalului, se pregătea în România un grup comunist jugoslav anti-Tito.

Guvernul american a răspuns reclamațiilor sovietice în chestiunea rușilor răpiți, acuzând consulul general din New-York de mincună, abuz de prerogative și acuzare nedreaptă a autorităților americane. Concluzia: i-a cerut imediata rechemare și i-a înmănat pașaportul. Cum vor reacționa rușii?

Luptă între polițiști și negustori de bursă neagră în zona sovietică a Berlinului, care au fost urmăriți și arestați în sectoarele occidentale. Rezultat: mobilizarea poliției în zonele engleză și americană.

22.8.48. În Birmania s-a decretat starea de asediu; trupele revoltate se află la doar 40 km de Rangoon.

Adunarea Națională Franceză a emis avizul unei amânări nedefinite a alegerilor comunale de teama succesului gaulliștilor.

Reynaud a anunțat la radio dezastrul către care se îndreaptă poporul francez, întârziind creșterea producției și a exportului, căci „dacă azi Franța trăiește din mila altora cerșind ajutorul american, peste 3-4 ani acesta se va sfârși, iar țara va pieri din punct de vedere economic”. Pe de altă parte, anglo-americanii acuză guvernul de la Paris de a le pune bețe în roate în negocierile cu Sovietele, căutând mereu formule dilatorii, în timp ce Londra și Washington sunt hotărâte la o atitudine fermă.

Explicația politicii dubioase și timorate a francezilor ar fi:

1. teama că în caz de război, teritoriul lor ar fi cel dintâi atacat;
2. prin politica inițiată de anglo-americieni, în perioada ce ar urma războiului, Germania ar deveni din nou o mare putere amenințătoare pentru viitoarea existență a poporului francez.

Ceea ce pare deveni o certitudine, este că Franța dă azi dovada de a fi epuizată, sfârșită, a cărei mărire face parte din fastele trecute ale istoriei.

Mai mult decât informațiile foarte sobre asupra fricțiunilor dintre polițiile diverselor zone ale Belinului sau asupra șanselor tot mai reduse ale unei înțelegeri la Moscova, tonul presei engleze de azi se arată în continuare foarte pesimist și întrevide posibilitatea izbucnirii războiului, ca și cum ar fi primit un cuvânt de ordine să întrețină opinia publică în stare de alarmă.

Guvernul de la Atena se laudă că a stârpit aproape complet pe rebelii din zona Gramos, dar că mulți dintre aceștia, printre care și Markos, s-au refugiat în Albania, de unde încearcă apoi să treacă granița înapoi. Deci, reclamație la ONU. Au mai rămas totuși vreo 10.000, împăștiați în restul țării, între altele și în Peloponez.

Raport asupra mizerabilei situații economice a Greciei, care înglobată acum în planul Marshall, nu va mai putea primi ajutoare gratuite, trebuind să le plătească prin producția

proprie. Însă producția, ca și exportul, sunt inexistente așa că grecii nu mai pot plăti nici navlul⁸ mărfurilor ce li se aduc. În acest timp, negustorii din Atena și Pireu fac pungășii la prețuri și se îmbogățesc din mizeria generală.

Prin urmare, mizerie în Franța, Grecia, aud că și în Spania, fără a mai vorbi de toate statele satelite ale Rusiei, mizerie exprimată prin lipsa producției, dar totodată și o creștere a populației globului cu aproape 100 milioane în ultimii 10 ani. Iată motive suficiente pentru a pune pe gânduri guvernul american înainte de a porni la un nou război.

Orice nebun poate provoca un război, ba chiar îl și poate câștiga. Dar ce face după aceea cu tot haosul din lume? Nu-i vorbă că și așa cum stau lucrurile, tot spre haos mergem. Să nu se găsească nicio soluție și omenirea să piară prin propria sa incapacitate de a-și regăsi echilibrul ?

24.8.48. Aseară, Stalin a primit din nou pe trimișii apuseni și Londra anunță azi că negocierile au ajuns la un punct crucial.

Mi se spune din sursă braziliană că, printre condițiile pretinse de aliați, ar fi retragerea rușilor în trei săptămâni din țările ocupate și în decurs de trei luni în spatele granițelor din 1938, pentru ca apoi toate aceste populații să-și poată alcătui în mod liber guverne democratice proprii sub control neutru. „*Es wäre zu schön...*”⁹. Guvernul francez preconizează instituirea unui Parlament al statelor apusene.

La Amsterdam s-a întrunit un Consiliu ecumenic al cultelor creștine, cu excepția catolicilor, a bisericii ruse și a baptiștilor.

Primele ecouri ale întrevederii de aseară care a durat aproape cinci ore, sunt că nu s-a obținut încă niciun rezultat definitiv și că ea ar putea fi urmată de o alta. Mă întreb iarăși dacă rușii nu vor să pornească acum acțiunea prin surprindere. Oricum, problema principală rămâne cea a Germaniei, unde pentru zonele occidentale este gata redactat proiectul de Constituție, în timp ce pentru cea estică, rușii au anunțat că amână alegerile cu un an...

La noi, pentru aniversarea zilei de ieri, s-au răspândit prin radio cuvintele lui Rădescu și Ghilezan către români, dându-le speranțe pentru viitor (!!) precum și demersul unor femei româno-americane pe lângă Departamentul de Stat ca să rupă relațiile diplomatice cu guvernul Groza (sic!).

În schimb, gazetari englezi au publicat o foarte judicioasă dare de seamă asupra evoluției stării politice din România, începând din 1944 până astăzi.

Decanul de Canterbury, cunoscut sovietofil și președinte al comitetului de prietenie anglo-sovietic, care care a vizitat pe Stalin și va participa la Congresul intelectualilor europeni din Polonia, n-a primit autorizarea de a merge în Statele Unite pentru a conferența acolo.

⁸ chirie plătită pentru folosirea unei nave de transport (n.ed.)

⁹ „*Ar fi prea frumos...*”

1.9.48. În decurs de o săptămână, cât am fost la țară, starea de tensiune dintre occidentali și sovietici pare a se fi atenuat puțin. Adică, să fim drepti, s-ar părea că și de rândul acesta nu rușii au cedat ci ceilalți, căci unicul rezultat pozitiv al laborioaselor convorbiri de trei săptămâni de la Moscova este că cei patru reprezentanți militari de la Berlin se întrunesc din nou, cu însărcinarea ca într-o săptămână să prezinte un proiect de acceptare în toate zonele, a mărcii sovietice sub control aliat.

Din nenorocire, se cam poate prevedea cum va fi exercitat un atare control. Cu prețul ridicării blocadei rușilor, aceștia vor căuta să-și extindă controlul și în regiunile apusene ale Germaniei, pe care americanii vor s-o înglobeze în planul Marshall.

Mă întreb dacă Mazarini n-are dreptate!

Ieri a murit Jdanov, succesorul prezumtiv al lui Stalin și sufletul Kominform-ului, răpus la 52 ani de ateroscleroză înaintată, după spusele medicilor.

La Praga, Beneš, grav bolnav de inimă, este în comă și starea sa se înrăutățește.

Premierul francez André Marie a demisionat și Schuman a fost din nou însărcinat cu formarea guvernului, după ce a obținut încuviințarea Adunării.

Comuniștii care vroiau să intre în viitoarea echipă au votat contra, iar extrema dreaptă și gaullistii s-au abținut de la vot.

La noi, Doncea a fost dat afară de la primăria Capitalei pentru irosire de multe miliarde și trimis în judecata Partidului Comunist sub cuvânt că s-a făcut instrumentul reacționarilor burghezi.

Florica Bagdasar și Livezeanu au fost înlocuiți la Sănătate și la Informații pentru a primi alte însărcinări. Dacă o vom vedea la Washington în locul lui Ralea, e semn că și-a făcut rost pentru momentul fatal.

La Interlaken s-a deschis un Congres interparlamentar cu participarea a 200 delegați, reprezentând 13 state pentru un viitor Parlament al Europei.

Adjuncții miniștrilor de Externe ai celor patru puteri au întocmit un raport cu punctele lor de vedere asupra soartei fostelor colonii italiene. Rămâne ca problema să fie reluată de cei patru titulari la 15 septembrie, sau în caz că nu s-ar putea realiza un acord, să fie deferită Adunării ONU ce se va întruni la 21 septembrie la Paris.

Ca simbol al independenței politice a Adunării, municipalitatea Parisului i-a remis o cheie de aur a Palatului Chaillot (Trocadero).

După 15 ani, un număr de 65 deputați din statele germane apusene s-au întrunit la Bonn spre a întocmi proiectul de Constituție, dar poarta rămâne deschisă și pentru statele din Germania de Est. Ei speră să-și poată termina discuțiile până la sfârșitul anului

2.9.48. La Berlin continuă în secret convorbirile între cei patru delegați, privind:

1. introducerea mărcii din zona sovietică;
2. transporturile;
3. reluarea comerțului interzonal.

Efectul inițial al acestor convorbiri a fost imediată ameliorare a cursului mărcii sovietice, care față de marca occidentală, a trecut de la 3,2 la 2,4 unități.

Se pare că socialiștii nu vor să colaboreze cu Schuman, fie că n-au nicio încredere în măsurile sale economice nepopulare și ineficace, fie că doresc să-l silească a accepta formula unui Front Popular cu comuniștii. Rămâne de văzut atitudinea radicalilor, căci ar fi greu de prevăzut o reușită a unui cabinet unitar MRP.

Starea lui Beneș se agravează: paralizia se întinde și nu și-a recăpătat cunoștința. Fostul medic al lui Jan Masaryk, refugiat în Anglia, pretinde că a fost asasinat de comuniști în clipa în care au aflat că hotărâse a fugi în străinătate.

4.9.48. Schuman și-a depus mandatul, nereușind a găsi un ministru de Interne care să accepte pretenția Adunării de amânare a alegerilor comunale.

Auriol a însărcinat deocamdată pe un alt membru MRP, deputatul Lecourt, cu speranța să reușească a determina totuși o colaborare a socialiștilor. În caz extrem, se zvonește că ar fi silit să recurgă la un guvern al unui singur partid, menit a gira afacerile în mod provizoriu, cu țelul final de a proceda la dizolvarea Parlamentului și la noi alegeri. Evident că o asemenea soluție ar putea provoca grave perturbări, mai cu seamă în actuala atmosferă cu greve de tot soiul.

Beneș s-a stins aseară după starea de comă în care se afla de trei zile. Guvernul comunist îi va face funeralii naționale și va fi înmormântat alături de cei doi Masaryk.

A avut negreșit mari calități, mai ales de executant excelent sub poața marelui personalități politice a bătrânului Masaryk. După moartea acestuia, s-a dovedit a nu fi decât un simplu politician oportunist, lipsit de înalta ținută morală a creatorului Cehoslovaciei, ceea ce i-a cauzat scăderile și prăbușirea în vârtejul războiului, dar mai ales a celui încă mai grozav de după război. Sperând să joace un rol conciliator între statele apusene și Soviete, a căzut victima propriei utopii.

Astăzi pentru aniversarea unei domnii de 50 ani, regina Olandei va abdica solemn la Palatul din Amsterdam în favoarea Julianei și va lua titlul de principesa Wilhelmina a Țărilor de Jos.

Conferința de la Interlaken a redactat proiectul de Constituție a unei federații europene compusă din cele 16 state ale planului Marshall plus Germania de Vest, cu poarta lăsată deschisă pentru aderarea ulterioară a statelor răsăritene.

Proiectul este influențat de sistemul federal elvețian: un Parlament compus din două Camere, din cadrul căruia se alege un Consiliu federal cu guvern, o Curte supremă federală și o armată federală, a cărei organizare va fi stabilită ulterior.

Manevre aeriene în Anglia având ca temă apărarea contra unei invazii continentale, cu exerciții extinse și deasupra coastelor franco-belgo-olandeze și cu participarea de bombardiere americane. Declarații oficiale că Anglia e complet pregătită pe mare și în aer, armata de uscat nefiind încă pusă la punct.

Presa engleză consideră criza din Franța, după eșecul lui Lecourt, ca starea de comă în care se găsește acum a IV-a Republică înainte de moartea definitivă, cu perspective deschise spre soluții extreme, fie de stânga, fie de dreapta.

5.9.48. O nouă încercare a lui Schuman, câtă vreme renunțarea sa nu apăruse încă în *Monitorul oficial*, a reușit să reconstituie guvernul cu socialiștii, având de partea acestora pe Moch la Interne și pe Finaud (?) la Finanțe, dânsul rezervându-și Externele. André Marie, vicepreședinte de Consiliu, va fi delegatul la Adunarea Națiunilor Unite.

Măcar de ochii lumii și cât va dura sesiunea ONU, va trebui ca Franța să nu ofere spectacolul trist al propriei decadențe.

În câmpul sovietic se repetă în mod semnificativ, începuturi de destrămare în sânul partidelor comuniste din statele satelite. În Ungaria și în Cehoslovacia se procedează la severe epurări ale cadrelor lor, dintre care mulți sunt acuzați de a fi deviat pe linii de inspirație burgheză, iar în Polonia s-a produs chiar o spărtură sub conducerea vicepreședintelui de Consiliu, care, imitând pe Tito, ia o atitudine naționalistă.

La noi, după o izolare de mai multe săptămâni, Gheorghiu-Dej pare să fi fost readus la sentimente ortodoxe de către Ana Pauker și a reapărut ieri pe scena politică. [...]

Este drept că Belgradul acuză formal campania anti-sârbă din Ungaria, România și Albania (fără a pomeni nimic de Bulgaria, unde s-ar desena tendințe asemănătoare celor din Jugoslavia).

Simptomatic e și faptul că guvernul grec apreciază neutralitatea perfect prietenoasă a grănicerilor sârbi în timpul luptelor de la frontieră cu rebelii.

6.9.48. După dezbateri de patru zile, secretarul general al Partidului Comunist polonez Gomulka a fost exclus cu unanimitate de voturi pentru „acțiune naționalistă și burgheză în favoarea kulacilor și pentru simpatie față de Tito”, fiind înlocuit prin Byerut, care rămâne mai departe și șeful statului.

Sovietele au cerut Angliei, Franței și Statelor Unite ca miniștrii lor de Externe să discute împreună problema coloniilor italiene, pentru ca în caz că nu s-ar putea pune de acord, chestiunea să fie evocată în fața Adunării Generale a ONU.

Pentru a treia oară, bande comuniste ocrotite de ruși au împiedicat ședința Consiliului municipal din localul primăriei situată în zona sovietică a Berlinului. Membrii Consiliului, în afara celor comunizanți, s-au întrunit apoi în sectorul american al orașului.

Ședințele reprezentanților militari și ale sub-comisiilor continuă. Atmosfera nu mă îndreptățește să cred că vor parveni a se pune de acord. De altfel, toate aceste amânări sunt voite. De cine însă, nu știu...

8.9.48. După o efemeră existență de trei zile, noul guvern Schuman a demisionat.

Deci Franța are acum de ales între cele două extreme și, la oricare din ele s-ar hotărî, o pânđește războiul civil.

Epilogul scandalului de la Rathaus-ul din Berlin după ce rușii arestaseră câțiva polițiști germani din zonele occidentale aduși să asigure ordinea pe durata ședinței de luni: restul de 19 care se refugiaseră în birourile delegaților occidentali au obținut de la ruși un „*sauf-conduit*”¹⁰, dar au fost totuși arestați de trupele sovietice înainte de a trece linia de demarcație. Tensiunea crește...

De altfel, în conferința de presă de azi, Marshall a declarat că cele petrecute acolo nu sunt menite să ușureze negocierile în curs, iar *Times* se arată convins că rușii sunt deciziși a continua fără șovăire marșul cuceritor asupra Occidentului.

În Polonia, Ungaria și chiar în Cehoslovacia, au loc măsuri administrative, vădit îndreptate în contra kulacilor. Deci comunismul integral, fie moscovit sau nemoscovit, își continuă opera.

Este demn de remarcat faptul că, în acest vârtej de tendințe contadictorii, politica maghiară își urmează cu tenacitate ținta sa de dominare a celorlalte naționalități din bazinul dunărean, știind întotdeauna să-și menajeze, sub orice soi de regim și trecând prin toate culorile curcubeului, simpatiile puterii suzerane.

De exemplu, se pare că a reușit să convingă pe ruși că Ungaria are cel mai important rol militar și politic pentru consolidarea stăpânirii Sovietelor asupra Europei din estul „cortinei de fier”. Kremlinul va consimți crearea unei puternice armate maghiare, pentru a cristaliza în jurul ei întreaga rezistență față de orice veleități occidentale. Aceasta, bineînțeles cu prețul recunoașterii revizionismului maghiar.

Aș fi curios să știu câtă vreme va reuși jocul cameleonului de la Budapesta și până unde va merge cinica sa escrocherie.

Președintele Adunării Naționale Franceze, Herriot, a refuzat să formeze guvernul, deși părerea este că în jurul numelui său s-ar putea constitui un cabinet de largă concentrare. Ceva mai mult, de data asta gaulliștii sunt și ei dispuși să accepte ideea unei largi colaborări cu excluderea comuniștilor.

Dar Herriot a demisionat chiar de la președinția Comitetului executiv al Partidului Radical-Socialist, deoarece unii din deputații grupului său au votat în contra lui Schuman. Președintele Auriol a dat acum misiunea unui alt radical-socialist, Queille...

Cele trei puteri occidentale la care se adaugă Belgia și Olanda, au adresat guvernului român note de protest în contra discriminărilor făcute cetățenilor lor în chestiunea naționalizării întreprinderilor și consideră derizorii despăgubirile ce li se oferă. Anglia estimează de pildă la 20 milioane livre sterline pagubele suferite, asupra cărora își rezervă toate drepturile.

9.9.48. La protestul american privind arestarea polițiștilor germani, comandamentul sovietic al Berlinului a răspuns printr-o notă de o grosolanie nemaipomenită, acuzând pe

---

¹⁰ „*permis de liberă trecere*”

americani că ei au provocat incidentul de care rușii sunt complet străini deoarece el privea numai organele germane, și că sunt cu totul lipsiți de cele mai elementare noțiuni de bună creștere, amenințându-i că va lua toate măsurile necesare pentru a-i împiedica să se mai amestece în viitor în chestiuni care nu-i privesc.

Față de întorsătura pe care o iau lucrurile la Berlin, Truman a convocat la Washington comitetul de securitate al Statelor Unite.

Rușii au început în zona sovietică manevre aeriene, prin care violează neconținut spațiul celorlalți, ba chiar și teritoriul danez, survolând insula Bornholm.

La Paris, se speră că Henry Queille va reuși alcătuirea unui guvern de concentrare fără comuniști. Gaulliștii i-au promis colaborarea, cu condiția modificării legii electorale și cu promisiunea organizării alegerilor generale la primăvară.

Ca să dovedească lumii că moartea lui Jdanov n-a schimbat întru nimica politica Kremlinului, în *Pravda* a apărut un articol fulminant în contra lui Tito.

Radio Ankara anunță că în Ucraina au început lupte de gherilă în toată regula.

14.9.48. Întors după o săptămână, am găsit o atmosferă mai încărcată decât la plecare. Șerbescu mi-a mărturisit azi că farsa e pe sfârșite și că asistăm la ultimele zvârcoliri politice înaintea dezlănțuirii conflictului. Impresia sa e că rușii vor ataca.

La opt zile după ce încercarea de negociere între reprezentanții militari din Berlin s-a terminat fără rezultat, diplomații apuseni la Moscova vor să mai aibă o ultimă întâlnire cu Stalin. Dar rezultatul va fi tot negativ.

Truman a declarat că situația e cu mult mai încordată decât săptămânile trecute, iar Eisenhower a spus la Universitatea Columbia că Statele Unite au datoria să facă tot posibilul pentru menținerea păcii, dar mai au o datorie tot atât de mare, anume de a obține victoria în cazul în care războiul este inevitabil.

Ca ministru de Externe în noul guvern Queille, Schuman se întâlnește cu Vișinski, McNeil și cu ambasadorul american la Londra, spre a hotărî în extremis soarta coloniilor italiene. Dacă până mâine nu se pun de acord (lucru foarte problematic), chestiunea va fi adusă în fața Adunării ONU ce-și începe lucrările la 21 septembrie.

Lista noului guvern francez nu prezintă nicio deosebire marcantă cu toate ultimele încercări, așa că pronosticurile nu sunt deloc îmbucurătoare. În călătoria electorală din sudul Franței, de Gaulle declară că foarte curând se va prăbuși această supremă încercare de salvare a Republicii și că țara merge cu pași repezi spre noi alegeri care vor da Franței un guvern sub conducerea sa.

Lupte în provincia Hyderabad, pe care au invadat-o trupele indiene.

Președintele Pakistanului, Djiunah, a încetat din viață. A fost pentru musulmani o personalitate tot atât de mare ca și Gandhi pentru indieni.

15.9.48. Aseară cei trei diplomați occidentali au avut o nouă întrevedere cu Molotov la Moscova, după zadarnica așteptare a unui acord între reprezentanții militari de la Berlin.

Nu s-a dat niciun comunicat, dar generalul Clay a declarat că în caz de insucces, problema Berlinului va fi adusă în fața Consiliului de Securitate.

La Conferința miniștrilor de Externe de la Paris, Vișinski a refuzat caracterul oficial al acestei întruniri, pe motivul că sensul i-a fost violat prin absența lui Bevin și Marshall. McNeil l-a întrebat cu drept cuvânt ce caută el însuși acolo în locul lui Molotov. A urmat un schimb de amenințări.

După ce venise cu propunerea inițială să se acorde Italiei mandat asupra tuturor fostelor sale colonii, opunându-se astfel propunerii celorlalți, Vișinski și-a schimbat ieri brusc atitudinea, propunând un mandat internațional general. În aceste condiții este evident că ședința de azi, va putea constata doar dezacordul între cei patru.

Morrison a comunicat o sporire a forțelor militare engleze prin prelungirea cu trei luni a serviciului militar și printr-o lărgire a legii recrutării. Presa londoneză arată că dacă Statele Unite și Anglia nu s-ar grăbi să dovedească Sovietelor că sunt serios pregătite pentru a înfrunta războiul, aceasta ar însemna o invitație adresată rușilor să le atace.

Manchester Guardian arată că în Polonia și în Bulgaria comunismul moscovit întâmpină dificultăți pentru completarea expropriilor agrare, mai mari decât în Ungaria și în România, unde reformele sunt mult mai înaintate.

Aceste ultime două state, nefiind slave, partidele comuniste locale contează mai mult pe suportul direct al rușilor. Se va dovedi mai târziu că tocmai în aceste țări unde guvernele sunt mai umil supuse Moscovei, succesul aparent al comunismului se va arăta mai slab.

Condamnarea la câte 25 ani muncă silnică pentru cinci germani care au sfâșiat drapele roșii la manifestația anti-comunistă de la Berlin, a indignat lumea de acolo, care socotește gestul rușilor mai mult o răzbunare decât o pedeapsă.

Hyderabad este unicul principat independent al Indiei, care n-a vrut să se unească nici cu Hindustanul, nici cu Pakistanul și are o populație hindusă, având pe tron un nizam musulman. Invadat din două părți de trupe indiene, Hyderabad a protestat la ONU, dar rămâne de văzut dacă i se va recunoaște acolo calitatea de stat suveran.

16.9.48. La ultima ședință de ieri a miniștrilor de Externe (unii, prin delegații lor), s-a redactat raportul cu insuccesul oricărui acord în problema coloniilor italiene și care va fi prezentat deci la ONU. Presa comunistă italiană acuză pe englezi, pe când cea de dreapta denunță manevrele rusești care s-au dezvoltat acum, când Vișinski și-a schimbat brusc atitudinea de aparentă italoofilie.

Premierul de Gasperi a declarat unei delegații triestine și giuliane că Italia va continua neîncetat să revindice Triestul.

Grevele se întind în Franța pe felurite ramuri de activitate.

Queille declară presei că guvernul va avea nevoie de 80 miliarde franci spre a face față necesităților, iar Harrimann arată că Franța a primit până acum de la Statele Unite mărfuri de 340 milioane dolari.

La o interpelare a lui Eden în Cameră, constatând că situația internațională este cât se poate de îngrijorătoare, Bevin a răspuns că Anglia va căuta din răspuți să realizeze cât mai curând Uniunea vest-europeană, care în acord cu Marea Britanie și cu toate dominiile, să lupte pentru stăpînire virusului comunismului datorat acțiunii Kominformului în Asia orientală și în alte părți ale lumii.

În același sens a vorbit și Marshall, acceptând ca reală îngrijorarea lui Eden.

O convorbire de o oră și jumătate la Moscova, a pus capăt ultimei întâlniri cu Molotov, despre ale cărei rezultate n-a transpirat încă nimic.

21.9.48. Adunarea Generală a ONU se deschide azi la Paris sub auspicii puțin optimiste.

Convorbirile de la Moscova au ajuns la un punct mort și cei trei miniștri de Externe întruniți aseară au decis să convoace urgent la Paris atât pe delegații de la Moscova, cât și pe reprezentanții lor de la Berlin.

De altfel, soarta ONU e fatalmente condamnată prin faptul că principiul adoptat la Frisco de a nu se lua hotărâri importante decât prin consensul celor patru mari puteri, ar necesita ca orice măsură s-ar propune în contra Sovietelor să obțină și asentimentul acestora. În esență, așa cum SDN ¹¹ ajunsese să fie o instituție anti-germană, ONU ar fi socotit ca un organism anti-sovietic.

În concluzie, ne îndreptăm spre ieșirea Rusiei din sânul Națiunilor Unite. Prezența lui Vișinski la Paris în locul lui Molotov în capul delegației ruse, îndreptățește o atare presupunere.

După odiosul asasinat de la Ierusalim al lui Folke Bernadotte de către partizani ai ligii „Stem”, dă rușilor (și evreilor) prilejul, încă mai odios, de a arunca vina pe *Intelligence Service*, pe motivul că această ligă reacționară e stipendiată de „imperialiștii occidentali” și că asasinatul e consecința luptei de interese în Palestina între englezi și americani, mai cu seamă că oprobiul aruncat în acest chip asupra evreimii, ar folosi numai Angliei, care a fost silită a renunța la mandatul său din cauza campaniei din Statele Unite.

Unii asemuiesc acest atentat cu uciderea lui Isus, mai ales că se pretinde că mareșalul Bernadotte (care a devenit apoi regele Karl al XIV-lea, Johan, al Suediei), ar fi avut obârșie iudaică.

Ieri s-a publicat raportul mediatorului din care reiese că planul de împărțire propus de el urmărea realmente pacificarea zonei și recunoașterea statului Israel.

Rușii anunță că până la sfârșitul anului își vor retrage trupele din Coreea; americanii însă nu par dispuși să-i imite în sud.

După vâlva stămită prin condamnarea excesivă a celor cinci nemți din Berlin, se pare că Sokolovski ar fi de părere să se revizuiască procesul, așa că procurorul ar cere o nouă judecare.

¹¹ Société des Nations

22.9.48. Bevin face azi în Camera Comunelor declarații importante de politică externă, în special asupra problemei Berlinului, ajunsă într-un punct mort.

Într-adevăr, se pare că la ultima întrevvedere avută, Molotov a declarat că în atitudinea față de reprezentanții militari, Sokolovski s-a conformat întocmai instrucțiunilor primite, ceea ce în limbaj vulgar înseamnă: „una vorbim și bașca ne înțelegem”.

De altfel, *Manchester Guardian* se arată foarte pesimist și socotește inutil a se mai continua negocieri cu sovieticii, adăugând că nici Adunarea ONU, nici Consiliul de Securitate nu au puțința să ia măsuri pentru ridicarea blocadei Berlinului.

Cu toate acestea, se discută serios între cei trei miniștri de Externe occidentali, dacă n-ar fi nimerit să se mai adreseze o notă colectivă Kremlinului. Dacă nici acum nu vor să înțeleagă că rușii își bat joc de ei și-și fac mendrele cum poftesc, înseamnă că sunt chiar incapabili să se măsoare cu ei într-un război.

Sunt totuși semne că nici aceștia nu se simt prea siguri pe situație. De pildă, sunt destul de plictisiți de faptul că puterile occidentale nu recunosc validitatea celor hotărâte la Conferința Dunării de la Belgrad și socotesc Convenția din 1921 încă în picioare. De aceea, printre cei chemați în Crimeea pentru a primi o săpuneală de la Stalin, ar fi și Ana Pauker, despre care se vorbește cu anticipație ca trecută pe linie moartă cu postul de ambasadoare la Moscova. (În legătură cu frământările din jurul comuniștilor noștri, se vorbește iar de probabilitatea înglobării noastre la URSS).

La ONU, australianul Evatt a fost ales președinte. Printre președinții celor șase comisii n-a fost ales încă nimeni din grupul sovietic, doar delegatul Ucrainei a intrat în comitetul de acreditare, rol cu totul secundar. Totuși, Polonia și Rusia au obținut câte una din cele șapte vicepreședinții, dar bineînțeles rușii urlă că sunt sabotaji.

Ca un omagiu adus memoriei lui Bernadotte, la ONU s-ar dori să se adopte planul său de pacificare a Palestinei, care prevede printre altele cedarea Nedjebului arabilor, în schimbul Galileei, dar la care evreii nu s-ar învoi.

Pe de altă parte, ideea unora din Liga Arabă de a forma și dâștii un guvern propriu palestinian cu centrul la Gaza e combătută de Abdullah, care o privește ca o recunoaștere implicită a principiului de împărțire a Palestinei, pe care el îl combate din răsputeri.

Situația se menține neclară în Franța și soarta guvernului e tot instabilă. Campania electorală a lui de Gaulle a dat prilej la tulburări, mai cu seamă la Grenoble și comuniștii acuză guvernul de a-i fi sprijinit acțiunea, autorizând ofițeri în uniformă să-l însoțească și dându-i un detașament de jandarmi care, din pază personală, s-a transformat în gardă de onoare.

La Adunarea Națională, o mișcare susținută de socialiști și democrat-creștini pentru amânarea în 1949 a alegerilor municipale, a fost admisă prin votul comuniștilor, împotriva vocilor din partidele de dreapta și ale gaulliștilor.

23.9.48. Discursul de ieri al lui Bevin, care, din oboseală sau enervare s-a cam bâlbâit, a avut ca scop să declare rușilor că puterile apusene sunt perfect unite pentru cazul în care suprema lor încercare de înțelegere asupra Berlinului ar da greș și că deși dorește din tot sufletul să mențină pacea, n-o va face cu prețul capitulării în fața nesățioaselor pretenții sovietice. Voci engleze socotesc totuși răbdarea sa, ca fiind excesivă. Îndată după pronunțarea discursului, note identice au fost remise ambasadorilor ruși de la Londra, Washington și Paris. Tonul ar fi cominatoriu, dar sunt sceptic asupra fermității aliaților în caz de nereușită.

Acum câteva zile, guvernul nostru a cerut rechemarea a patru funcționari ai Legației americane sub cuvânt că ar fi fotografiat în zona interzisă de la Giurgiu.

O altă notă adresată Ambasadei Turciei cere rechemarea urgentă a atașatului militar și a primilor secretari sub cuvânt că ar fi facilitat fuga din țară a unui număr de traficanți de valută. Este evident că guvernul vrea cu încetul să alunge cât mai mulți diplomați străini.

24.9.48. În discursul ținut la ONU, Marshall a fost cu mult mai categoric decât Bevin la Londra, declarând că nu consideră pericolul războiului nici ipotetic, nici îndepărtat, ci dimpotrivă, Adunarea se întrunește la umbra războiului.

A enumerat problemele ce vor fi supuse plenului: pacea cu Germania și cu Japonia, pacificarea Palestinei, normalizarea situației din Austria și admiterea sa la ONU, lichidarea revoltei din Grecia, controlul energiei atomice, dar nu pomenește nimic despre starea de lucruri din țările satelite Sovietelor.

Din cele 68 teme de pe ordinea de zi, un număr de trei au întâmpinat opoziția rușilor și anume:

1. admiterea noilor membri: Italia, Finlanda, Transiordania, Ceylon, Irlanda, Portugalia și Elveția;
2. renunțarea la dreptul de veto în Consiliul de Securitate;
3. stabilirea libertăților morale ale omului.

Se discută mult asupra conciliabulelor de la Yalta dintre Stalin, Gottwald, Dimitrov și Ana Pauker - despre care n-a răsuflat încă nimic și la care se pare că n-au participat nici ungurii, nici polonezii.

Camera Comunelor a aprobat proiectul de lege al lui Shinwell care cere ca, în actuala stare de tensiune, Anglia să poată avea oricând sub arme 2 milioane soldați. Opoziția criticase insuficiența forțelor aeriene.

Ieri a plecat într-o croazieră de trei luni cea mai numeroasă flotă engleză de la război încoace, care va face manevre combinate în apropierea arhipelagului Antilelor din Atlantic.

Cu toată majorarea de 15% a salariilor, grevele continuă în Franța. Azi după amiază a avut loc o grevă generală de două ore pe tot cuprinsul țării.

Rușii au redus condamnările tinerilor germani la detenții între opt și un an.

Jugoslavia s-a asociat protestelor Bulgariei și României în contra raportului comisiei balcanice, căreia îi contestă orice calitate oficială.

26.9.48. Ieri a sosit nota de răspuns sovietică, înmănată celor trei miniștri occidentali de Externe. După agenția *Tass*, se pare că ar cuprinde următoarele puncte cu privire la problema Berlinului:

1. control sovietic asupra coridorului de acces;
2. monedă sovietică sub controlul celor patru, care însă să nu fie extins asupra restului zonei sovietice a Germaniei;
3. comerț sub control cu celelalte zone și cu țări străine.

Se insinuează că acordul n-a fost posibil doar din cauza aliaților, care vroiau să-și exercite controlul și dincolo de acest centru al zonei sovietice.

Cei trei miniștri occidentali vor conferi astăzi și s-ar putea ca, în declarația de mâine, Bevin să vorbească și despre acest schimb de note. Până atunci, tăcere completă asupra conținutului lor.

Între timp, rușii fac exerciții de trageri antiaeriene în spațiul coridorului, căutând să stânjenească aprovizionarea capitalei.

Vîșinski s-a dat ieri la ONU la un violent atac în contra anglo-americanilor, după care a venit cu propunerea excluderii armelor atomice și a reducerii cu o treime în decurs de un an a forțelor militare pentru toate statele, ofertă inoperantă câtă vreme nimănui nu-i este posibil să verifice care sunt actualmente forțele militare ale Rusiei. (Din izvor comunist bine informat de la noi, se pretinde că numai în Europa rușii ar avea o mie de divizii).

Queille a fost nevoit, din cauza grevelor, să-și amâne cu 24 ore discursul la radio adresat francezilor, iar greva transporturilor a pricinuit multe neplăceri delegaților străini la ONU. Nu m-ar mira să aud că și la Paris, pe durata lucrărilor Adunării, se vor repeta scenele de violență de la Bogota din timpul congresului panamerican.

De altfel, este de observat că, de rândul acesta, *Force ouvriere* al lui Jouhaux pare a fi dat mâna cu mișcarea comunistă, cu scopul combaterii programului guvernamental.

Bulgaria și Austria au cerut admiterea la ONU.

În nota de răspuns adresată bulgarilor, li se arată toată mișelia politicii lor și violarea tuturor principiilor și condițiilor Tratatului de pace prin asasinarea lui Petcov la abia trei luni după ce semnaseră tratatul.

Impresia acreditată la Paris este că rușii pregătesc o răsunătoare părăsire a Organizației, cu trântiri de uși și acuze aduse apusenilor că dâșzii sunt cei ce ațâță la război și împiedică pacificarea lumii pentru care luptă rușii.

27.9.48. După o rapidă întrunire a celor trei miniștri la Paris, ieri s-a dat un comunicat prin care rușii sunt denunțați de a fi rupt intenționat punțile, care prin comunicatul *Tass*, publică unilateral mersul negocierilor de la Moscova, denaturând faptele și declară că răspunsul primit e nesatisfăcător, deoarece menține pretenția de control asupra traficului cu

Berlinul, ceea ce implică menținerea blocadei. În consecință, ei anunță că vor deferi chestiunea Consiliului de Securitate.

Astă noapte și azi dimineață, note identice au fost remise ambasadorilor ruși din Washington, Londra și Paris, acuzând Sovietele în 14 puncte de a amenința pacea și făcându-le responsabile de orice consecințe. Guvernul american a și publicat o *Carte Albă* în care face istoricul negocierilor, dovadă că socotește ruptura înfăptuită și că nu mai înțelege să menajeze pe ruși.

La ONU, impresia generală este că însăși soarta acestei instituții va fi pusă în joc prin evoluția din următoarele săptămâni a evenimentelor.

Mă întreb dacă nu în acest sop conflictul nu a fost transmis Adunării, ci Consiliului, unde rușii vor încerca să-și exercite dreptul de veto.

La Stockholm au avut loc cu mare fast funeraliile contelui Bernadotte. Cu acest prilej guvernele suedeze, norvegian și danez au reînnoit înțelegerea lor pentru apărarea securității lor amenințate.

Shinwell la Washington cu americanii și Alexander la Paris cu reprezentanții occidentali, discută chestiuni de ordin militar. O fi aceasta „*la veillée des armes*”¹² ?

Discursul de azi al lui Bevin la ONU n-a făcut decât să acuze pe ruși de a fi periclitat de la început pacea, prin refuzul de a admite controlul energiei atomice și de a respecta angajamentele luate, de a fi abuzat de dreptul de veto. A dovedit reaua lor credință, când în mod constant fac contrariul de ceea ce declară și a concluzionat că singuri ei vor purta întreaga răspundere a dezastrelor războiului ce ar putea izbucni.

În ce privește organizarea Națiunilor Unite, Bevin a spus că ar fi poate necesar să se renunțe la competențele de anvergură universală și să se refacă pe baze regionale, care să tindă, încetul cu încetul, spre o unificare pe plan mondial.

Protestul adresat Consiliului de Securitate va fi prezentat mâine și, după regulile stabilite, trebuie să treacă trei zile până ce va fi luat în considerare.

Președintele în curs este englezul, iar de la 1 octombrie va fi reprezentantul american care a anunțat de pe acum că nu va prelua funcția pe durata discuțiilor plângerii împotriva Sovietelor, așa că pentru această reclamație președinția va reveni Argentinei.

Atât Truman cât și Dewey, în campaniile lor electorale, și-au declarat acordul perfect cu nota guvernului adresată Moscovei.

După ce Senatul francez aprobase ca alegerile municipale să aibă loc la toamnă, chestiunea a revenit în fața Adunării, care, pentru a doua oară, a votat amânarea la primăvară.

29.9.48. Azi se încheiau discuțiile generale la Adunarea ONU, după ce Schuman a vorbit susținând punctul de vedere occidental și după ce Spaak a acuzat formal și direct pe

¹² „pregătirile din ajunul acțiunii”

ruși, spunând că politica de azi a omenirii e dominată de un sentiment de frică față de imperialismul rusesc și de menținerea coloanei a V-a în toate țările lumii. A adăugat că urmare războiului, singuri rușii au realizat anexiuni și cuceriri teritoriale, pe care au acum poftă să le mărească în dauna popoarelor vecine.

A sărit jugoslavul Kardelj care a ripostat spre a apăra Sovietele, așa că la sfârșit a fost aplaudat de ruși.

Reprezentanții celor cinci state apusene (Anglia, Franța, Belgia, Olanda și Luxemburg) în prezența observatorilor americani și canadieni, au încheiat un acord militar prin care se stabilește un Consiliu permanent al apărării pe uscat, pe mare și în aer, cu un șef militar permanent (Montgomery?) ales dintre șefii de State-Majore și cu un plan comun de producție și de standardizare a echipamentelor.

Contele Sforza a propus Franței să nu se mulțumească cu uniunea vamală, ci să extindă colaborarea franco-italiană și pe plan militar.

Azi se va remite lui Trygve Lie protestul celor trei puteri apusene în contra Rusiei, astfel încât problema va ajunge să fie dezbătută în Consiliu probabil luni.

Măine își va începe activitatea Comisia politică, abordând problema Palestinei. Chestiunile ce se vor trata aici în ordinea preferinței, cu toată opunerea Angliei, vor fi: controlul energiei atomice, propunerea de dezarmare a lui Vișinski, Palestina, Grecia, Coreea și coloniile italiene.

După Bulgaria, acum și Ungaria a cerut să fie primită ca membru al ONU.

Australia va prezenta la ONU propunerile de acceptare ca noi membri a Italiei, Finlandei, Portugaliei, Transiordaniei și a Ceylonului.

Statele Unite redeschid problema datoriei ruse de 11 miliarde dolari pe baza contractului împrumut-închiriere, căreia Sovietele dăduseră un răspuns nesatisfăcător și acum americanii doresc ca rușii să le facă noi propuneri.

Un protest sovietic a fost adresat Finlandei, pe motivul că organizațiile lor sportive ar avea un caracter militar deghizat, contrar prevederilor tratatului de pace.

Generalul Bradley a renunțat să plece în Japonia, spre a aștepta la Washington rezultatul demersului din Consiliul de Securitate.

Șeful bandei teroriste evreiești „Stern” care s-a lăudat cu asasinarea lui Bernadotte a fost arestat.

Departa de a fi fost pulverizați după luptele de la muntele Gramos, rebelii greci au atacat și au terorizat acum regiunea Larissa.

Ralea s-a întors la București. Indiferent dacă pentru a intra în guvern sau a primi o delegare la ONU, faptul că s-a decis să nu rămână departe, înseamnă că e convins de slaba probabilitate a izbucnirii războiului.

1.10.48. Dewey a declarat că lumea are azi de ales între sclavie și război și că Statele Unite trebuie să fie atât de bine și de puternic înarmate încât nimeni să nu îndrăznească a le ataca.

Montgomery cere pentru apărarea teritoriului englez o armată de 150.000 oameni (în loc de 50.000) și o forță activă de 400.000 soldați cu 4 milioane ca rezerve.

O delegație oficioasă americană vizitează Spania și discută amical cu Franco. Skupcina de la Belgrad a condamnat campania în contra lui Tito pe care o întreține Kominform-ul în toate țările satelite.

Greva muncitorilor francezi riscă să antreneze 60% dintre muncitori.

Ministrul Angliei la București a protestat din nou în privința arestării lui Evan și a violării oricărui principiu de justiție în procedura procesului.

4.10.48. Consiliul de Securitate se întrunește azi în chestiunea Berlinului și cu o totală lipsă de corectitudine și continuitate, rușii cer acum ca totul să fie studiat de cei patru miniștri de Externe, problema făcând parte integrantă din cea a Germaniei, iar reprezentanții militari să stabilească un plan general quadripartit, conform instrucțiunilor primite la Moscova în urma convorbirilor ce au avut loc acolo.

Pe de altă parte, Vîșinski și Manuilski au atacat vehement în comisia politică proiectul de control al energiei atomice, care n-ar fi decât un organism la devoțiunea americanilor și au cerut să se renunțe imediat la armele atomice, iar materialul să capete folosință în industrie. Ceea ce e mai frumos este că, în presa lor, englezii se arată dispuși să reia convorbirile cu sovieticii, dacă aceștia promet să negocieze cu bună credință și să ridice blocada Berlinului.

Astăzi 350.000 mineri n-au reluat lucrul în Franța, provocând o pierdere zilnică de 120.000 tone cărbune.

Montgomery a demisionat din funcția de șef al Statului-Major britanic, fiind numit președintele comitetului militar al uniunii țărilor apusene, cu mareșalul francezul de Lattre de Tassigny ca șef al forțelor terestre, cu englezul James Robb ca șef al aviației și cu francezul Jougeart (?) al flotei.

Senatorul Vandenberg a declarat că atât opinia publică americană cât și cele două mari partide sunt perfect de acord asupra chestiunii Berlinului, condamnând duplicitatea sovietică, ceea ce constituie o forță cel puțin tot atât de importantă ca și bomba atomică.

Ca o supremă ironie, lipsită însă de simțul umorului, în clipa în care Vîșinski protesta la Paris împotriva controlului energiei atomice, zicând că apusenii pot avea, dacă vor, toate informațiile dorite de la presa sovietică și prin proprii lor ambasadori, guvernul de la Moscova aducea la cunoștința misiunilor străine noi restricții libertății de mișcare a diplomaților, redusă la o rază de 50 km în jurul Capitalei.

Suveranul Siamului, student la Lausanne, a suferit împreună cu al său cumnat un grav accident de automobil. Va scăpa însă cu viață.

Guvernul nostru a ridicat cetățenia română lui Malaxa și Auschnitt cu fiii lor și soției lui Gafencu etc, confiscându-le totodată și averea.

5.10.48. Consiliul de Securitate a admis cu nouă voturi contra două (Rusia și Ucraina) înscirerea pe ordinea de zi a plângerii aliaților în chestiunea Berlinului. Vișinski a informat împreună cu Manuiski că ei nu vor participa la dezbateri. De altfel, declarase mai înainte că nu există o blocadă a Berlinului și că orașul este alimentat în mod normal.

Pe de altă parte, vexațiunile sovietice continuă în spațiul aerian: după zboruri însoțite de trageri simulate, acum au făcut parașutări în coridor, cu gândul desigur de a provoca incidente și de a stingheri cursele avioanelor aliate, care transportă în medie 3600 tone zilnic în capitală.

Azi au început pe Marea Neagră, în fața Istanbulului, manevre combinate ale forțelor navale și terestre turcești.

Este destul de curios că guvernul francez, deși întărit de un comunicat al Ambasadei americane din Paris, declară că Statele Unite n-au făcut niciun demers pentru a susține noi alegeri în Franța, cu scopul realizării planului Marshall.

Foarte semnificativă această dezmințire în momentul în care grevele organizate de CGT¹³ (adică comandate de Moscova) par să se întindă și să pericliteze întregul aparat de stat al celei de-a IV-a Republici și când de Gaulle cere pe toate căile organizarea de noi alegeri și o nouă Constituție.

6.10.48. Contrar tuturor așteptărilor, Vișinski, însoțit de acolitul ucrainian, a asistat la ședința de azi dimineață a Consiliului, probabil pentru a mai comite o impertinență, fiindcă, de îndată ce delegatul american a început să-și dezvolte expunerea, el a deschis ostentativ un ziar și a început să citească.

Scopul final va fi probabil să-și exercite la sfârșit dreptul de veto, susținând pe baza art.107 al pactului, incompetența Consiliului în materie de măsuri luate de către unul din cei patru aliați victorioși, pe teritoriul ocupat al unuia din dușmanii învinși.

Comuniștii finlandezi n-au reușit să rupă în Dietă nici una din vocile majorității anti-comuniste a social-democraților și a agrarienilor.

La Dessau în zona sovietică a Germaniei, s-a ținut un congres comunist asupra căruia se păstrează cel mai desăvârșit secret, deoarece delegații unguri și cehoslovaci s-au pronunțat în favoarea lui Tito.

Un avion cehoslovac care zbura între Kosice și Praga, a fost condus la München sub amenințarea cu pistolul a pilotului, unde, din cei 15 pasageri, 12 au cerut autorităților americane să fie primiți ca refugiați politici.

Ultima încercare a rebelilor greci de a teroriza Larissa, se datorește faptului că mare parte din trupele învinse la muntele Gramos și refugiate pe teritoriul albanez s-au putut înapoia clandestin și să reia armele.

---

¹³ Confédération Générale du Travail

Sovietele cer Italiei imediata predare a celor 34 vase de război ce li se cuvin prin tratatul de pace.

Atât arabii cât și evreii resping planul de împărțire al contelui Bernadotte.

După vizita senatorilor americani în Spania pentru reluarea raporturilor diplomatice și admiterea acestei țări la ONU, scopul esențial fiind de fapt cedarea de baze aeriene Statelor Unite, acum șeful de Stat-Major al armatei portugheze se află și el acolo.

Congresul Partidului Conservator englez va discuta azi politica *Commonwealth*-ului, în timp ce liberalii acuză pe Churchill de a tot ataca guvernul, fără a da și sugestiile necesare.

Cabinetul japonez de coaliție conservatoare și socialistă va demisiona sub presiunea socialiștilor, din cauza acuzelor de concusie formulate împotriva unora din miniștri.

După a doua ședință de azi, Consiliul de Securitate și-a amânat lucrările, fără a fixa data viitoarei întruniri, spre a da timpul necesar rușilor de a proceda la deblocarea Berlinului, condiție cu care englezul Cadogan declară că puterile apusene ar fi dispuse să reia conferința miniștrilor de Externe.

7.10.48. Se discută politica puterilor occidentale ce se desenează tot mai mult spre o apropiere de Franco, în vederea apărării civilizației apusene de primejdia bolșevică și se vorbește de o linie defensivă în Pirinei, cu toate că alții, mai optimiști, adaugă că n-ar fi imposibil ca o asemenea linie să fie fixată chiar la Pădurea Neagră. Îmbucurătoare perspective!

Dar în timp ce la Consiliul de Securitate un grup de șase state mici propun o rezoluție în care blocada Berlinului să fie prezentată ca o reală amenințare a păcii de către ruși, s-au găsit iarăși francezii cu o formulă idioată de compromis - inacceptabilă nici pentru Soviete, nici pentru apuseni - de „deblocare temporară”, care să permită întrunirea celor patru miniștri. Este într-adevăr, cu totul inexplicabilă o asemenea atitudine dubioasă, de care au avut atât a se plânge în trecut englezii și americanii, tocmai în clipa în care soarta Franței e amenințată de grevele care pe fiecare ceas ce trece, iau proporții tot mai îngrijorătoare.

9.10.48. Guvernul francez a decis să rechiziționeze fumalele de cocs din Lorena, care, dacă s-ar stinge, ar paraliza producția pe mai multe luni. Ieri au avut loc lângă Metz ciocniri între gărzile mobile și greviști cu răniți și chiar câțiva morți. O parte din căile ferate sunt în grevă, iar mișcarea se întinde și în porturi.

Quelle nu prea are șorți să reușească în negocierile ce le duce cu sindicatele.

Marshall va raporta azi lui Truman asupra situației internaționale, între altele și problema Spaniei lui Franco. Zvonurile despre o posibilă recunoaștere și admitere la ONU a regimului său, par a fi contrazise de cei ce susțin că relații normale ar putea fi reluate numai cu un guvern ce i-ar succeda.

Se face legătura în acest scop cu vestea acordului stabilit la Paris între șeful socialist Prieto și conducătorul monarhiștilor din exil Gil Robles, acord comunicat Ambasadei Angliei, dar pe care guvernul de la Madrid îl contestă, făcând chiar un demers diplomatic în acest sens la Londra.

La Congresul conservatorilor din Țara Galilor, Eden a declarat că politica externă a Angliei se bazează pe trei unități: dominoanele, Europa apuseană și Statele Unite, cu care guvernul trebuie să aibă o armonioasă colaborare.

10.10.48. În discursul de ieri, Churchill a declarat că singură bomba atomică aflată în mâinile Statelor Unite mai poate sta pentru Europa în calea teroarei sclavagiste a Sovietelor, ale căror armate, chiar și reduse cu o treime după propunerea Moscovei, depășesc cu mult forțele tuturor țărilor aliate, luate împreună. Dacă mai vrea să fie crezută pe cuvânt, Rusia trebuie să arate fapte, nu vorbe. Trebuie să redea libertatea politică tuturor statelor satelite; să elibereze un milion de prizonieri nemți și japonezi ținuți în robie, să renunțe la ocuparea Germaniei și a Austriei, să se retragă dincolo de linia Curzon și să se mulțumească a trăi cum poștește la ea acasă pe a șasea parte a globului, fără a mai încerca să domine prin teroare și propagandă ocultă restul lumii.

Marshall a sosit ieri la Washington, având două serii de întâlniri cu Truman la Casa Albă. Ca urmare, Președintele a renunțat a mai trimite la Moscova pe *Chief Justice*¹⁴ ca reprezentant special al său pe lângă Stalin, spre a încerca obținerea unui acord în problema Berlinului.

Marshall se întoarce azi la Paris, joi urmând a se relua chestiunea Berlinului la Consiliul de Securitate.

Queille a vorbit ieri la radio despre problema grevelor, numărul celor care au întrerupt munca a trecut de 500. 000.

La ONU au sosit delegați ai Uniunii țăranștilor din cele șase state de sub dominație bolșevică cu Mikolajczyk în frunte (Veniamin, din partea românilor), pentru a remite delegaților un memoriu cerând ca această dureroasă chestiune să fie adusă în fața Adunării Generale.

Din cercuri aliate se desprinde tot mai puternic ideea că degeaba se încearcă a convinge pe ruși să cedeze, că reaua lor credință e patentă și că doar un război în propria lor țară i-ar putea convinge. De altfel, americanii par acum hotărâți și nu se vor opri din drum. Se așteaptă evenimentele la primăvară când și pregătirea politică va fi terminată.

Măine se întrunește la Londra Conferința mesei rotunde a dominioanelor, unde se va discuta „informal” situația internațională și se va pune problema cu totul nouă a acceptării printre țările *Commonwealth*-ului britanic și a unor state străine, al căror ideal democratic s-ar încadra perfect în cel al Marii Britanii.

---

¹⁴ Președintele Curții Supreme de Justiție

Cu excepția lui *Reynold News*, toată presa engleză este de acord că numai un război ar putea rezolva problema presiunii bolșevice asupra lumii și se discută acum dacă conflictul se va declanșa acum sau la primăvară.

În favoarea unui atac imediat al rușilor, pledează modicitatea trupelor aliate în Europa, lipsa unei perfecte coeziuni între puterile apusene și situația tulbure din Franța. Aceasta în condițiile în care vremea uscată într-un sezon deja înaintat, să le permită ca în câteva zile să ajungă la Ostende de unde să bombardeze Anglia.

Altfel, perioada noiembrie-aprilie este improprie unei acțiuni rapide, ceea ce i-ar determina pe ruși să amâne totul până la primăvară, când însă pregătirea aliaților se presupune că ar fi pusă la punct.

6.11.48. În săptămânile în care n-am mai notat nimic, cu intermediul zbuciumului de fiecare clipă de la țară și cu arestarea mea de trei zile pentru pretins sabotaj economic la înșămânțări, situația politică pare a se fi clarificat întrucâtva, adică mai degrabă după vorba bătrânească,... s-a luminat a ploaie.

La noi, procesul de etatizare totală înaintează cu pași repezi: cinematografe, spitale și sanatorii particulare sunt azi ale statului, se vorbește și de farmacii. Multe prăvălii soldează mărfurile cu mare rabat, semn de lichidare totală, iar zvonurile despre exproprierea rurală și urbană se înțelesc, pe măsură ce ne apropiem de ziua de 7 noiembrie. Țăranii sunt convinși că dacă nu se întorc complet lucrurile, vor fi și dâșii în scurtă vreme vite de muncă în colhozuri.

O nouă serie de condamnări la muncă silnică pe viață: Bujoi, Popp, Manu, Balș, Ausschnitt (în contumacie), Macellariu etc. - pentru un pretins complot de răsturnare a guvernului, având legături cu Rădescu, Caranfil etc. Aud că se pune la cale în curând și un proces de înaltă trădare în sarcina Regelui.

Informații foarte serioase, arată că întreaga armată e mobilizată și gata de a intra în acțiune în orice moment, că orașele de pe linia de comunicații sovietice - Galați, Brăila, Focșani - sunt împânzite și gem de trupe rusești, iar cei din poliția lor secretă sunt convinși că în curând vom avea o invazie americană, pentru foarte scurtă vreme spun ei, căci glorioasa Armată Roșie a invincibilului Stalin îi va da peste cap.

Este drept că pretutindeni în străinătate propaganda comunistă cu a sa coloană a V-a, încearcă cu eforturi uriașe să acționeze asupra rezistenței apusene și americane. Grevele minerilor din Franța au fost strangulate prin intervenția hotărâtă a armatei și 80% dintre aceștia nu mai sunt dominați de CGT. Continuă însă grevele din porturi și din industria metalurgică.

Se pretinde că guvernul merge mână în mână cu de Gaulle, dar trebuie admis că asistăm la preludiul unui eventual război civil.

Trupele guvernamentale din Grecia nu pot reduce pe rebeli și o criză de guvern este virtual deschisă, așteptându-se doar întoarcerea de la Paris a lui Tsaldaris pentru lichidarea disputei dintre Sophoulis și Venizelos.

Trupele sioniste din Palestina câștigă teren în contra arabilor, care se retrag de pretutindeni și dețin acum coasta între Tel-Aviv și Gaza pe o lungime de peste 70 km.

În China se pare că regimul lui Tchang Kai-check e în agonie, acuzat fiind chiar de americani de incapacitate, malversațiuni și abuzuri.

Manciuria e toată în mâinile comuniștilor, Mukden a căzut, China de nord e grav amenințată, căci acum comuniștii se apropie de provincia Nanjing și de Shanghai, așa că s-ar putea prevedea chiar o prăbușire a regimului.

O asemenea perspectivă ar atinge Statele Unite mult mai puternic decât ce se petrece acum dincolo de „cortina de fier” în Europa.

S-a anunțat că în interiorul Rusiei ar avea loc mișcări și că din această pricină Sovietele ar fi hotărât să închidă complet granițele spre statele satelite, cu ordin sever să fie executați toți cei ce-ar încerca să se refugieze, urmărindu-i și pe teritoriile polonez, ungar sau românesc.

Rușii sunt furioși de avansurile ce se fac lui Franco, care declară că „dacă incendiul izbucnește în casa vecinului (Franța) e natural că datoria mea este să intervin pentru a stinge focul”.

Alegerile prezidențiale din Statele Unite au dat ca rezultat 304 electori pentru Truman, 189 pentru Dewey și prea puțini pentru Wallace.

Se spune că în ultimul moment, Dewey a sfătuit pe republicani să-și dea voturile lui Truman, căci împrejurările sunt prea grave pentru America de a mai risca un interregnum de trei luni până la instalarea noului Președinte, timp în care funcțiunile celui actual, în ajun de plecare ar fi cu totul paralizate, el nemaiputând lua decizii importante.

Deci semn vădit că acordul celor două partide, democrat și republican, este perfect în politica extenă și că posibilitatea unui război iminent nu e deloc exclusă.

Rămas în continuare la Casa Albă, Truman pleacă în concediu pe două săptămâni în Florida. Se anunță că Marshall se va retrage și va fi înlocuit cu Dean Acheson sau prin *Chief Justice*.

Cum însă Marshall a dus în ultimul timp o politică destul de independentă față de Truman, împiedicându-l să trimită la Moscova în cel mai periculos moment al crizei pe *Chief Justice* ca reprezentantul său personal pe lângă Stalin, cum între ședințele Adunării Generale a ONU a făcut vizite inopinate la Atena și la Roma pe care Moscova le-a comentat foarte aspru, cum ieri Molotov a denunțat politica planului Marshall ca o instigație la război - s-ar putea ca înlocuirea secretarului de stat să fie socotită ca un semn de slăbiciune.

8.11.48. Alte zvonuri despre Marshall vorbesc și de Vandenberg ca posibil înlocuitor. Impresia generală e că americanii n-ar vrea să se hotărască a porni la acțiune decât în

cazul unei agresiuni patente a Sovietelor. De altfel și Anglia declară că nu înțelege să participe la un război de agresiune împotriva Rusiei.

Primele rezultate ale alegerilor din Franța pentru Consiliul Republicii (Senat) dau o enormă majoritate gaulliștilor (circa 120 din 260, cele vreo 50 locuri pentru regiunile „*outre-mer*” nefiind încă cunoscute). Comuniștii și MRP sunt în coadă, iar socialiștii își mențin pozițiile. Gaulliștii vor face acum tot posibilul în Senat pentru a stânjeni activitatea Parlamentului, determinând astfel noi alegeri pentru Cameră.

Ministrul britanic pentru Comerț va pleca în curând la Moscova spre a relua negocieri în vederea încheierii unui acord economic. Se anunță vizite similare la Varșovia, Praga și Budapesta, însă nu se pomenește nimic de București.

Holman va pleca în curând de la noi pentru a primi o nouă misiune.

Cu toată vehementa protestare a Jugoslaviei, la ONU s-a hotărât cu 49 voturi contra 6, să se intervină pe lângă statele vecine Greciei pentru a nu mai ajuta pe rebeli. Sophoulis și-a amânat demisia pentru câteva zile iar executarea câtorva marinari a fost suspendată pentru reexaminarea sentinței de către comisia de grațiere de la Atena.

Guvernul de la Tel-Aviv care ar putea ocupa acum întreaga Palestină, a fost sfătuit să-și retragă trupele pe linia fixată la data armistițiului.

Săptămâna aceasta se va întruni la Washington o conferință pentru aplicarea pactului Atlanticului, care ar cuprinde o populație de peste 600 milioane locuitori, hotărâți să se organizeze pentru salvagardarea păcii, libertății și democrației.

10.11.48. Sovietele au lansat știrea că Truman ar avea de gând să viziteze pe Stalin la Moscova dimpreună cu viitorul secretar de stat.

Dacă Truman a spus ceva despre posibilitatea unei întâlniri, a vorbit doar în treacăt despre oferta ce i-ar face-o lui Stalin ca acesta să-l viziteze la ... Washington.

De altfel, din toată presa și din vizitele ce au loc pe durata concediului său din Florida, precum și din călătoria lui Forrestall la Paris, se desprinde poziția fermă a anglo-americanilor de a tăia toate punțile. Din comentariile ziarelor, reiese tot mai clar că politica rusească e înfățișată ca act de agresiune, așa că ușor se explică declarația guvernului englez că nu va participa la un război în contra Sovietelor.

Fără a mai vorbi de înfrângerea lui Wallace în alegerile americane, și senatorii izolaționiști au fost învinși, triumfând politica externă comună bi-partită.

Mareșalul Montgomery și-a stabilit Cartierul general la Paris.

ONU a condamnat politica Bulgariei, Jugoslaviei și Albaniei de amestec în treburile interne grecești.

Tribunalul internațional de la Haga judecă și cred că va condamna Albania pentru distrugerea cu ajutorul flotei jugoslave a canalului Corfu.

Consiliul de Securitate discută o propunere sovietică de stabilire a unor zone neutre în Palestina.

La noi se pregătește procesul tineretului național-liberal.

12.11.48. Franța protestează împotriva proiectului anglo-american de a restitui germanilor instalațiile miniere și industriale din Ruhr, arătând că, în acest chip, li s-ar da puțința să-și mărească producția în scopul dezlănțuirii unui nou război. Și Sovietele pretind să aibă drept de control în bazinul Ruhr.

Evident că la Washington și la Londra se urmărește consolidarea potențialului german, pe care să se bazeze un viitor bloc defensiv în care pivotul de rezistență l-ar forma Germania.

14.11.48. Comentariile presei apusene au primit ca o bombă știrea că președintele în funcțiune la ONU, australianul Evatt împreună cu Trygve Lie au semnat o scrisoare prin care cer lui Attlee, Truman, Stalin și Queille să ia măsuri urgente pentru a discuta și a rezolva problema Berlinului, cât timp mai durează sesiunea Adunării Generale și-i zoresc să le dea un răspuns neîntârziat. Această inițiativă este considerată că încalcă atribuțiunile Consiliului de Securitate.

Vișinski continuă cu invectivele la ONU, mai cu seamă în contra bombeii atomice. Atunci când i se spune că asemenea problemă trebuie precedată de controlul unei dezarmări generale (fiind știut că în timp ce Anglia a ajuns de la o armată de 4 milioane la una de abia 700.000, Sovietele și-au redus forțele de la 7 milioane la doar 4 milioane combatanți), el răspunde cu o nemaipomenită obrăznicie că nimeni n-are dreptul să-și bage nasul în ce fac rușii la ei acasă.

După demisia guvernului grec de coaliție liberalo-populistă, regele Paul a însărcinat pe Tsaldaris șeful populiștilor, partidul cel mai puternic în prezent, să constituie noul cabinet. Deci probabil un guvern de mână forte.

Greve și incidente sângeroase continuă în Franța. Au fost suprimate ziarele comuniste *l'Humanité* și *Ce soir*.

Troupele comuniste din China încearcă să înconjoare la vest orașul Nanjing, din care pleacă toți străinii. Prea engleză și americană nu se sfiește a acuza guvernul lui Tchang Kai-check de corupție, boala endemică din toate timpurile în această țară.

15.11.48. Astă noapte prințesa Elisabeta a născut un băiat, așa că sora ei, Margaret Rose, urmează acum a treia la rând pentru succesiune.

Cu toată înfrângerea suferită în alegerile pentru consiliul Republicii Franceze, MRP a hotărât să continue colaborarea cu guvernul, așa că membrii săi nu vor părăsi cabinetul. Situația se menține în continuare tulbure în țară.

Greve izbucnesc și în Anglia în cadrul personalului navigant aerian și în Statele Unite printre docheri.

Dr. Bunch, mediatorul desemnat de ONU pentru Palestina a intimat arabilor și evreilor ordinul ca, până vineri, să-și retragă trupele pe linia de demarcație de la momentul

armistițiului. Se pare că guvernul sionist care câștigase mult teren n-ar vrea să se supună, pe când de la Cairo se anunță că arabii o vor face.

M.F. îmi spune că inițiativa Evatt-Lie nu e deloc pe placul guvernului englez. Sentimentele celui din urmă se cunosc de mult, iar Evatt o face doar din considerațiuni personale, ca manevre de politică internă australiană. Socotește că rușii vor fi nevoiți totuși să cedeze fără război. Cât despre problema Chinei, ea se va rezolva tot în Europa.

Un informator de la Cetatea Albă, în relații cu basarabeni de la noi, vorbește de spiritele foarte agitate pe care le-a întâlnit la Odesa, unde populația nu se sfiește să acuze în gura mare guvernul de a o înfometa, încă mai cumplit decât pe vremea ocupației germane, și să dorească sosirea americanilor.

În zonele sovietice din Germania și din Austria au loc dezertări masive spre zonele aliate, în momentul în care se petrec deplasări de trupe spre URSS.

Ministrul american al Apărării Forrestall a făcut o scurtă călătorie în Europa: Paris, Londra, Frankfurt. La plecarea spre țară, a declarat că are de gând să se retragă, dar nu va demisiona înainte de a fi stat de vorbă cu Truman.

Această știre, coroborată cu cea a plecării lui Marshall (care încă nu se confirmă), mă fac să mă întreb dacă nu există cumva un hiatus în ajustarea politicii externe americane și dacă într-adevăr tendința de intransigență față de Soviete, nu suferă de unele dificultăți pe plan intern.

Manchester Guardian se arată foarte dur cu privire la inițiativa Evatt-Lie, scriind că unicul argument în favoarea acestor domni, ar fi iluzia ce-și fac poate, că rușii ar fi sincer dornici să se înțeleagă... Altfel, deducția ar arunca o pată urâtă asupra lor.

16.11.48. Azi s-a dezvăluit tot jocul când Vișinski a declarat că guvernul sovietic subscrie la propunerea liderilor de la ONU și consideră că o înțelegere amiabilă asupra problemei Berlinului va facilita și rezolvarea celorlalte probleme pendinte.

La rândul său, în prima conferință de presă de după alegeri, ținută în Florida, Truman a declarat că nici nu se gândește la convorbiri quadripartite înainte ca rușii să fi ridicat blocada, că nu este vorba de o întâlnire a sa cu Stalin sau de trimiterea vreunui emisar la Moscova și că întreaga problemă este pe agenda Consiliului de Securitate.

La Paris, Marshall, McNeil și Schuman au căzut de acord asupra textului scrisorilor de răspuns ce vor fi trimise mâine la ONU.

Consiliul de Securitate propune Israelului și arabilor încheierea imediată a unui armistițiu în vederea negocierilor pentru o pace permanentă. Arabii își mențin însă poziția de refuz a existenței statului Israel.

În Parlamentul francez care și-a reluat azi activitatea, Jules Moch va face declarații privind amestecul Kominform-ului în grevele din Franța. Greva celor 45.000 docheri de pe coasta Atlanticului paralizează de șase zile încărcarea și expedierea ajutoarelor pentru Europa.

Enver Hodja a făcut raportul său asupra conflictului Stalin-Tito la congresul comunist de trei zile din Albania și se pare că toți partizanii unei apropieri cu Jugoslavia au fost epurați.

La Budapesta, fostul ministru ungar la Cairo, ginerele lui Tildy, a fost condamnat la moarte pentru trădare, sabotaj și malversațiuni.

La Adunarea Generală a ONU, s-a decis constituirea unei comisii politice formată din 56 delegați pentru rezolvarea a șase probleme de bază, cuprinzând printre altele: dreptul de veto și primirea de noi membri.

Știri contradictorii sosesc din China asupra luptelor din preajma Nanjingului, iar guvernul Statelor Unite a sfătuit pe toți americanii să părăsească imediat regiunea.

Din izvor oficial se spune că Statele Unite sunt hotărâte a acorda mai departe tot ajutorul lui Tchang Kai-chek, fără însă a se angaja de partea unuia în războiul civil, cel puțin până la întrunirea Congresului în ianuarie.

18.11.48. La Washington se discută dacă Wellington Koo va cere Americii să-și precizeze politica față de China și dacă guvernul din Nanjing va denunța acordul cu Sovietele.

Truman așteaptă pe Marshall, cu care va avea convorbiri importante asupra tuturor problemelor, printre care pivotul îl formează relațiile cu Rusia.

De Gaulle s-a manifestat cu hotărâre ca un șef de partid, declarând că Franța nu poate admite retrocedarea industriei din Ruhr germanilor, fie chiar sub control aliat și că în ce privește acțiunile comuniștilor, acest partid va fi desființat atunci când va lua el puterea. Și Moch a cerut ridicarea imunității parlamentare a deputaților comuniști, aducând dovezi de legăturile lor cu sovieticii pentru susținerea tulburărilor greviste.

21.11.48. După declarațiile din Parlamentul francez în contra acțiunii Kominform-ului, în care a fost implicat și guvernul român, la București s-a decis închiderea Institutului Cultural Francez.

După răspunsul Rusiei, președintele Bramuglia așteaptă și pe cele ale puterilor apusene relativ la punctul mort în care se află problema Berlinului, înainte de a se convoca cele șase state neutre din Consiliul de Securitate, care să încerce o formulă de împăciuire. Speranțele însă nu sunt mari.

În urma discuțiilor cu ministrul Transporturilor, docherii francezi afiliați la CGT au amânat greva care trebuia să înceapă mâine.

Noul guvern grec a obținut încrederea cu o majoritate de două voturi. Cu aceeași ocazie a fost hotărâtă prorogarea Parlamentului până în februarie, spre a avea timpul necesar de a se încheia campania împotriva gherilelor.

Ca simpatie pentru greva docherilor americani, personalul navigant de pe pachebotul „Queen Elisabeth” refuză lucrul. Se așteaptă ca și alte transatlantice să rămână paralizate în porturi.

La noi s-a pornit o acțiune pentru a cere înființarea colhozurilor. Sentimentul de rezistență la sate pare să fie deocamdată foarte puternic.

După felurite întâlniri politice în Europa, Marshall va avea mâine convorbiri cu Truman și cu Hoffmann la Casa Albă.

Evan a fost condamnat de justiția română pentru malversațiuni și detumare de fonduri, și a fost liberat pe o cauțiune de 27.000 livre strelino depuse de Legație.

Observer socotește că războiul cu Sovietele poate fi evitat numai dacă, printr-o perfectă coeziune în politica lor și desfășurarea unei formidabile puteri militare, statele apusene ar convinge pe ruși de inutilitatea eforturilor lor de a domina lumea.

Time & Tide se întreabă, de vreme ce inițiativa Evatt-Lie a fost primită cu răceală și cu suspiciune de puterile occidentale și cu manifestări de bucurie de către Stalin, cine a inițiat pe inițiatori...

23.11.48. Regele George suferă de obstrucție circulatorie a arterelor membrelor inferioare și are nevoie de un foarte lung repauz, fără însă a fi obligat să renunțe la obișnuitele funcțiuni monarhice. Bineînțeles, călătoria în Australia și Noua Zeelandă proiectată pentru anul viitor a fost amân timeră fără termen. În vârstă de 52 ani, doctorii socotesc că afecțiunea, ce nu implică vreo leziune a inimii, e datorită stării de continuă tensiune din ultimii 12 ani.

Conferința de la Casa Albă asupra politicii externe americane continuă și azi.

D-na Tchang Kai-check a adresat un apel la radio americanilor pentru a salva țara sa de comunism, urmând a și pleca în acest scop la Washington, căci dacă se prăbușește China, toată Asia va cădea pradă acestui flagel. Sunt semne evidente că totală incompetență și starea de corupție a regimului, împiedică pe americani de a interveni direct.

Spaak n-a reușit să constituie noul guvern belgian.

La Atena, Papandreu protestează contra noului cabinet care cu o majoritate de numai două voturi n-are dreptul să conducă Grecia.

Dintre cele nouă state care au cerut să fie admise în ONU, Vișinski a declarat că va opune veto-ul sovietic împotriva Irlandei, Finlandei, Portugaliei, Italiei și Transiordaniei, așa că șansele ca sateliții Rusiei, anume Albania, Bulgaria, România și Ungaria să reușească, sunt și ele minime.

La Paris s-a propus ca un comitet de conciliere să realizeze împăcarea iudeo-arabă în problema palestiniană și ca în acest caz să se desființeze postul de mediator. Dacă s-ar obține o reușită definitivă, s-a emis și speranța ca Israel să fie admis la ONU.

Se acordă o mare importanță mișcării sindicatelor americane de a se rupe relațiile economice cu Sovietele și de a se stabili un blocus împotriva lor, cerându-se totodată, ca orice stat domic de libertate și cu structură democratică, să fie susținut de a se descătușa de tirania bolșevică.

Un val de epurări se anunță printre comuniștii de la noi.

27.11.48. În două conferințe rostite la New-York, Gafencu a analizat evoluția politicii mondiale de la război încoace. Arătând cele trei faze prin care a trecut fără a se fi ajuns la o soluție, declară că va urma inevitabil o a patra fază, în care lumea va trebui cu orice preț să realizeze unificarea întregii Europe. Fără a fi pronunțat cuvântul, el lasă a înțelege că se va recurge și la soluția războiului.

Acest fel de a prezenta situația este mult mai convingător decât veșnicele recriminări și suspine asupra „jalnicei tragedii” a poporului român, mai ales atunci când lamentările sunt formulate de cei câțiva ambițioși fugiți în Apus, unde-și dau în spectacol toate intrigările și zbuciumul în jurul unui viitor guvern pentru care ciopârțesc, care mai de care, blana ursului din pădure. De aceea, mare dreptate a avut Rădescu dând în vileag asemenea sforării și făcând apel la toți românii spre a se uni în jurul ideii naționale și monarhice, iar nu la sunetul dogit din clopotnițele diverselor biserițe.

În acest răstimp, mai toți de acolo (afară de cei câțiva utili activității din exil) fac pe martiri, în vreme ce aici o țară întreagă suportă în fiecare clipă chinul moral, îndură mizerii materiale de tot soiul și un adevărat regim de teroare distruge în tăcere nervii și rezistența în fața unei opresiuni diabolic concepute.

Spaak a reușit în fine să alcătuiască un cabinet de concentrare socialist-catolic.

La Atena, Sophoulis, în vârstă de 88 ani, a suferit două atacuri de inimă și în așteptarea înapoierii lui Tsaldaris, doi vicepreședinți (unul liberal și unul populist) conduc provizoriu guvernul.

În Franța, guvernul a obținut un vot de încredere pentru măsurile luate în contra comuniștilor și la Londra s-a admis ca și francezii să participe la controlul industriei din zona Ruhr.

În Parlamentul australian s-au adus învinuiri lui Evatt care, în loc să susțină la Paris interesele Imperiului Britanic, ia o atitudine favorabilă rușilor.

La ONU se discută acum răspunsurile date la chestionarul lui Bramuglia precum și noi propuneri în vederea pacificării Palestinei.

În Statele Unite s-a ajuns la un acord de principiu pentru încetarea grevelor din porturi.

Truman a aprobat ca cele 4 miliarde dolari acordate pentru ajutorarea Europei să fie repartizate pe 12, în loc de 15 luni cum fusese votat inițial, iar pentru perioada mai-iulie 1949 să fie alocate credite suplimentare. Așadar, în ianuarie Congresul va fi chemat pentru aceste trei luni, să aprobe un supliment de 1,25 miliarde dolari.

În Anglia guvernul a propus prelungirea serviciului militar activ de la 12 la 18 luni.

28.11.48. Greva docherilor americani s-a încheiat și pachetbotul „Queen Elisabeth” va putea pleca azi din Southampton dacă nu persistă ceața care acoperă de două zile toată Anglia.

Cu 47 voturi contra șase, Adunarea Generală ONU a condamnat, moralmente bineînțeles, Bulgaria, Albania și Jugoslavia de ajută mișcarea rebelilor greci și a adus laude comisiei de anchetă pentru Balcani, pe ai cărei membri, Vișinski i-a inundat cu epitete ca: „stupizi, caraghioși, hahalere” etc.

S-a recomandat comitetului de conciliere să urmărească mai departe căutarea unei formule de împăciuire în Balcani, recomandându-se statelor satelite printre care și României, să restituie copiii greci.

Măsurile restrictive luate de ruși la Berlin continuă cu intensitate și se prevede o situație încă și mai încordată cu prilejul alegerilor municipale.

Șase membri ai comisiei americane a Senatului pentru chestiuni militare care au vizitat trupele din Germania, Austria și Triest, s-au oprit două zile la Madrid, în drum de la Paris la Roma, declarând că aveau zile libere între cele două capitale.

Ministrul canadian de Externe a fost la Berlin și a avut convorbiri cu generalii Robertson și Lucius Clay.

Doamna Tchang Kai-check pleacă la Washington să pledeze cauza Guomintang-ului, cerând americanilor ajutoare masive și un reprezentant militar, care să ia în mână întreaga acțiune anti-comunistă.

În tatonările pentru o formulă de uniune europeană, teza engleză preconizează un Consiliu dirigent, pe când cea franceză se gândește la o Adunare formată din reprezentanții Parlamentelor diverselor țări. Se învederează aici întreaga deosebire între cele două popoare: unul vrea un guvern, celălalt o „*parlote*...”¹⁵

Irlanda e pe cale de a rupe ultimele legături cu Imperiul Britanic și de a deveni o republică independentă, bineînțeles cu excepția Ulsterului. Comentariile engleze susțin că irlandezii vor fi totdeauna considerați cu deosebită simpatie în Imperiu, iar nu ca orice străin. De altfel, ca și cetățenii Indiei, ce pășește pe aceeași cale de separare completă de *Commonwealth*.

Zvonuri alarmiste se răspândesc aici cu privire la proiecte de expropriere totală urbană și rurală, adică de colectivizare a proprietăților, chiar fără a renega dreptul de proprietate, proclamat ca sacrosant în caraghioasa noastră Constituție. Mi s-a afirmat de pildă că, în noul buget la impozite, n-au fost înscrise impozitele pe case și pe pământ ca venituri, iar azi am aflat că de la 1 ianuarie se vor desființa și percepțiile...

Vaticanul a protestat împotriva constrângerii prin teroare a clerului uniut de a trece la ortodoxie. Drept este că, dintre enoriași, niciunul nu și-a schimbat credința, iar cei puțini dintre preoți, au fost obligați, prin silă și prin inducere în eroare, să semneze.

În schimb, niciun prelat n-a acceptat și toți sunt arestați. Câțiva dintre cei răătăciți și-au retras adeziunea, văzând realitatea faptelor și acum urgia prigoanei a crescut. Curios

¹⁵ „o șuetă”

e faptul că această măsură se face în timp ce și Biserica ortodoxă și credința strămoșească sunt persecutate. Cu multă dreptate mi-a spus un luminat preot de-al nostru: „Poate că păgânii fac bine procedând astfel; în acest chip vom fi mai numeroși ca să trecem la catolicism”.

30.11.48. În discuțiile asupra proiectului unei viitoare Uniuni europene, Hugh Dulton respinge formula franceză care propune o adunare de parlamentari, pe motivul că, deși toate țările din apusul Europei au azi guverne anti-comuniste, în Parlamentele acestora există grupări comuniste, care s-ar putea servi de o asemenea instituție internațională, spre a continua propaganda și acțiunile de sabotare.

Pentru a preveni rezultatul alegerilor municipale de duminică, rușii au organizat azi în Berlin o manifestare comunistă, care a hotărât cu proprie autoritate, instalarea unei administrații comuniste a întregului oraș. Atât Consiliul municipal existent cât și cei trei reprezentanți aliați au protestat, dar se pare că lui Sokolovski puțin îi pasă.

6.12.48. Participarea la alegerile de ieri din regiunile de vest ale Belinului la care erau înscrși 1,7 milioane locuitori a fost de 87%, cu toată acerba anti-propagandă sovietică.

După ce instalaseră în zona lor o administrație municipală comunistă ilegală și lansaseră împotriva puterilor occidentale tracte prin care declarau că până la data de 15 februarie englezii și americanii se vor retrage complet din Berlin și că în cel mult cinci săptămâni vor abandona alimentarea orașului, votul de ieri, împărțit între socialiști, liberali și democrat-creștini este o înfrângere a rușilor.

Ministrul de Finanțe maghiar plecat în misiune în Austria și în Germania, a șters-o frumuseț de sub oblăduirea comunistă și, odată ajuns în Elveția, și-a trimis de acolo demisia atât din guvern cât și din Partidul micilor proprietari. Cei de la noi, fac zâmbre!..., căci Ralea, Stoilov, Florica Bagdasar stau pe loc, iar Ana Pauker e silită să-și aducă fata în țară...

7.12.48. Rușii proclamă că alegerile de duminică din Berlin sunt ilegale și nu recunosc decât comisia administrativă aleasă și numită în zona sovietică, ca fiind singura legalmente constituită asupra întregii capitale. Englezii socotesc reacția rușilor destul de slabă și cred în continuare că vor ceda cu timpul. Timpul pentru apusenii este însă apreciat cu o măsură complet diferită de cea care ne gătuie pe noi.

ONU a decis, pare-se, să întrerupă lucrările la Paris la sfârșitul săptămânii, fără a fi rezolvat nicio problemă, urmând a-și relua activitatea la New-York la 1 aprilie. De câte ori vom avea timp să murim până atunci?!...

Propunerea lui Bramuglia ca și a lui Evatt-Lie, cad baltă.

Marshall, internat într-un sanatoriu pentru o operație renală.

Bietul Radu Cruțescu a fost înmormântat ieri.

Profesorul Reuter a fost ales primar al Berlinului; mai fusese ales o dată în august, dar nu și-a putut exercita funcția din cauza obstrucției rușilor. Vom vedea ce se va întâmpla de data asta.

În Statele Unite se anchetează o vastă afacere de spionaj în favoarea Sovietelor în care sunt implicate mai multe persoane (comuniști oculți) care au furat documente secrete de la *State Department*.¹⁶

Abia acum aflu că regele Faruk cât și cumnatul său, șahul Persiei, se despart simultan de soțiile lor, pentru ce motiv nu se prea știe.

Camera Comunelor a adoptat proiectul de lege pentru prelungirea de la 12 la 18 luni a serviciului militar în Anglia. Proiectul va fi prezentat acum și în Camera Lorzilor.

Bugetul francez înscrie un deficit de 450 miliarde franci; se încearcă comprimări de personal în armată și în administrație.

Bulgaria e denunțată că a depășit cu mult efectivele militare aprobate prin Tratatul de pace, dar deoarece Sovietele nu se alătură protestelor anglo-americanilor, aceștia mărturisesc că nu au niciun mijloc de constrângere.

10.12.48. În expunerea asupra politicii externe, Bevin a declarat că Pactul Atlanticului de Nord, care cuprinde în afară de Anglia, Franța, Benelux, Canada și Statele Unite, va avea un comitet menit să asigure securitatea unei Germanii dezarmate. A mai spus că în problema Berlinului, înțelegerea actuală e datorită exclusiv voinței a rușilor, că Anglia e decisă a-și păstra ferm pozițiile și că dacă Sovietele doresc să fie înțelegătoare, cheștiunea s-ar putea lămuri fie chiar mai încet, însă prin rațiune și nu prin forță.

În Ungaria unde epurările continuă, primul ministru Denyes, acuzat de partizanii săi de extremă stângă a fi lipsit de fermitate, a fost nevoit să demisioneze și va fi înlocuit prin ministrul Agriculturii (tot mic agrarian și dânsul, însă mai supus Moscovei).

Abdullah, regele Transiordaniei, va vizita Palestina și se zice că va fi proclamat cu acest prilej și rege al Palestinei, în ciuda arabilor de acolo care ar fi dispuși să accepte un stat federal de genul Elveției.

Micul prinț englez va fi botezat miercuri; până atunci nu se știe nici cum îl va chema, nici cine îi va fi naș. Turta monumentală a botezului la care au lucrat 50 cofetari este însă gata.

Churchill a susținut într-un discurs politica guvernului, atât față de Rusia în Germania, arătând că această țară trebuie să devină un membru marcant al refacerii Europei, cât și în ce privește proiectul pactului celor șapte state pentru Atlanticul de Nord. A mai arătat că Anglia trebuie să convingă Sovietele că numai o înțelegere și o colaborare hotărâtă ar putea împiedica dezlănțuirea unui nou război.

Se afirmă că manevrele flotei engleze în Atlantic, ascund masive transporturi americane de material de război spre Anglia.

Philipp Hoffmann a plecat din Anglia spre Coreea, China apoi Japonia, pentru completarea realizării planului Marshall în această zonă.

---

¹⁶ Ministerul de Externe american

Zvon neconfirmat că ar fi murit Carol.

La Washington, se speră că se va putea redacta un proiect de pact al Atlanticului de Nord spre a fi prezentat în martie Congresului american. Este evident că o asemenea organizație e menită a obliga pe ruși să-și modifice politica agresivă. Afară de cazul că între timp ar izbucni conflictul.

Adunarea ONU care își încheie mâine lucrările, a votat o moțiune pentru proclamarea libertăților omului: credința religioasă, a cuvântului, a mișcării adică de trecere dintr-o țară în alta etc. Vișinski a protestat bineînțeles, declarând că votează contra, socotind-o ca o ingerință nepermisă în drepturile suverane ale fiecărui stat.

Mă întreb care ar putea fi limita de toleranță ale unor atari brutale obrăznicii și sfidări față de întreaga omenire...

Abținerilor statelor din blocul sovietic, s-a alăturat și Africa de Sud, așa că această problemă, ca și cea a coloniilor italiene și a admerii Spaniei franchiste, s-a amânat pentru sesiunea viitoare.

Observații despre mentalitatea germană: la Berlin, unde nemții sunt exasperați de călcăiul rusesc, populația este pro-aliată, în timp ce în regiunea Hamburg, unde englezii au început distrugerea bazei de cercetări navale de la Kiel, socotită a fi avut un rol important în politica de război a Germaniei, atmosfera e anti-britanică.

12.12.48. Pe neașteptate, Evatt a suspendat ieri lucrările Adunării Generale amânându-le pe azi, pentru a căuta în ultimul moment o soluție a problemei coreene, spre a scuti această țară de ocupația străină.

Cu toată opoziția blocului sovietic, a celui musulman și a unor republici sud-americane, Adunarea a obținut cu două voci peste cvorumul de două treimi și a desemnat o comisie de conciliere, compusă dint-un turc, un american și un francez, spre a încerca în locul mediatorului oficial dr. Bunch, o împăcare între arabi și evrei în Palestina și pacificarea acestei țări.

La Adunare s-a admis și limba spaniolă ca limbă oficială de lucru, pe lângă cea engleză și franceză.

Între Paris și Londra există o profundă deosebire de vederi cu privire la politica mondială. Pe când englezii se consideră tot atât de legați de Europa ca și de *Commonwealth*-ul britanic și de Statele Unite, francezii socotesc, în chip egoist, că problema lor proprie a teritoriului metropolitan și nord-african e suficientă, dorind a trăi grație ajutorului american într-o precară situație de pace a Europei de vest în fața unui conflict între Soviete și Statele Unite și urmând astfel printr-o politică de miopie, un izolaționism european în vâltoarea tragicului conflict pe cale să izbucnească.

Interludiu de operetă: guvernul costarican și-a licențiat cei 500 soldați, trupă permanentă, transformând cazarma în muzeu. Un fost Președinte al acestei Republici a adunat în Nicaragua o bandă de vreo 800 „desperados” cu care a trecut granița și amenință

acum capitala San José, iar actualul Președinte a făcut apel la Statele Unite, căutând a opune rezistență împreună cu 3000 voluntari.

În ultimul moment, Adunarea ONU a recunoscut independența Coreei și a desemnat o comisie care să supravegheze executarea acestei decizii. Sovietele care au votat contra au declarat totuși că trupele lor de ocupație vor părăsi acel teritoriu la începutul anului viitor.

Guvernul nostru a cerut rechemarea atașatului militar american și al adjunctului său, implicați într-un proces de așa-zis spionaj; ca urmare, Statele Unite au cerut rechemarea imediată a consilierilor români de la Washington.

Parlamentul de la Amman va avea să decidă asupra ofertei arabilor palestinieni din Jericho de a oferi coroana regelui Abdullah. Dacă acesta ar accepta-o, ar însemna recunoașterea implicită a statului Israel. Liga Arabă protestează cu vehemență, amenințând că în asemenea caz va exclude Transiordania din Ligă.

Cererea Israelului de a fi admis la ONU va fi discutată zilele acestea în Consiliul de Securitate.

Rușii acuză Finlanda de a complota cu puterile capitaliste.

În Ungaria, singura rezistență împotriva comunismului o mai reprezintă Biserica catolică.

Hoffmann a vizitat Shanghai, după care trece la Nanjing pentru a-l întâlni pe Tchang Kai-check. De acolo va merge în Coreea și în Japonia.

19.12.48. Din toate știrile și comentariile de presă, reiese că guvernul lui Tchang Kai-check e pe ducă, deși n-a demisionat încă, precum se anunțase la noi. Peking e complet izolat, Nanjing serios amenințat, iar demersul în extremis al soției dictatorului adresat Washingtonului pare a nu fi reușit.

Ziarele londoneze vorbesc de șeful comunist Mao Tse-Dung și se întreabă dacă ar fi nimerit să intre în raporturi de afaceri cu guvernul acestuia, pe care Sovietele nu sunt în stare să-l susțină economicște și care deci ar fi dispus să facă apel la puterile apusene în acest scop.

S-a găsit că în competiția dintre Soviete și Statele Unite, ar exista în Extremul Orient ca și în Occident, o similitudine de situații: între China comunistă și Polonia și Cehoslovacia, între Japonia și Germania apuseană, între Australia și Franța.

Se preconizează în *Observer* că înainte de organizarea Japoniei, să se stabilească în Pacific un organism regional de rezistență împreună cu Imperiul Britanic, Statele Unite, Australia și Noua Zeelandă.

Au reînceput operațiunile militare în Jawa, după ce armistițiul a fost denunțat.

La Cannes vor avea loc convorbiri politice între Schuman și contele Sforza.

Rușii au anunțat că sunt dispuși să se reia convorbirile între adjuncții miniștrilor de Externe, relativ la încheierea Tratatului de pace cu Austria.

Lucius Clay a felicitat pe francezi de a fi aruncat în aer doi stâlpi de comunicații din zona lor care serveau emisiunilor sovietice, îngreunând și periclitând transmisiile normale în coridorul aerian.

Operat de rinichi, Marshall nu și-a reluat încă activitatea.

Se pretinde că la îndemnul Angliei, parlamentul Transiordaniei a votat proclamarea lui Abdullah ca rege și al Palestinei, cu ideea ca prin dânsul să încurce ițele și să pună bețe în roate evreilor.

Cererea Israelului de a fi admis la ONU a fost respinsă; singur Libanul a votat pentru.

Generalul Clay prevede instalarea până la vară a unui guvern federal al Germaniei apusene.

La Washington s-a vorbit că Anglia, Belgia și Olanda ar fi revândut americanilor aluminiu și nichel procurat prin ajutorul planului Marshall, dar englezii resping acuzația.

Ca să împace și capra și varza, statele apusene au admis ambele teze, franceză și engleză, adică atât o Adunare a parlamentarilor cât și un Consiliu de miniștri al viitoarei federații europene.

La Buckingham a fost botezat prințul Charles-Philippe-Arthur-George, care va fi numit Charles de Edinburgh, ceea ce este un omagiu adus Scoției, fiindcă de pe vremea Pretendentului, niciun prinț englez n-a mai purtat acest nume, odioasă amintire a Stuartilor.

20.12.48. Guvernul olandez anunță că, în mai puțin de 24 ore, va domina situația din Jawa, că a fost ocupată capitala și că Președintele și membrii guvernului au fost internați. Pentru azi a și fost convocat Consiliul de Securitate; să vedem care-i va fi rezultatul în această nouă „*passe d'armes*”¹⁷ între comunism și capitalism.

Parlamentul nostru a fost convocat pentru 27 decembrie în sesiune ordinară, așa că ne putem aștepta la orice. Se zvonește că ar fi vorba de edictarea unei legi prin care toți cei care ne fac parte din „câmpul muncii” să fie decretați de vagabondaj, expediați de la domiciliile lor și internați în tabere de muncă.

Cât despre suprimarea totală a dreptului de proprietate și de înființarea colhozurilor, se pare că aceste chestiuni nu sunt încă puse la punct și că vor mai trece multe luni până să intre în faza executării.

Comuniștii chinezi anunță că au ocupat Tien-Tsin iar guvernul spune că se dau lupte grele în suburbii; alte fronturi de luptă continuă în Peking și în apropiere de Nanjing. Ceea ce este interesant e declarația noului Prim-ministru al lui Tchang Kai-check, că guvernul său ar fi dispus să încheie pace cu comuniștii dacă i se oferă condiții onorabile. Comuniștii însă pretind că nu vor să trateze cu acesta.

Convorbirile dintre Schuman și Sforza s-au încheiat cu agreementul reciproc al necesității unei cât mai strânse colaborări în cadrul planului european; ele vor fi urmate de

---

¹⁷ „*schimb de replici*”

convorbiri cu Bevin, dar la Adis-Abeba se pretinde că Italia, susținută de aliați, nutrește gânduri agresive față de Abisinia.

Anglia a încheiat cu Polonia un acord comercial pe o durată de cinci ani.

Australia, India, Statele Unite și Liga Arabă au adresat Consiliului de Securitate cererea insistentă pentru încetarea imediată a ostilităților în Indonezia, unde republicanii comuniști continuă să reziste.

Aliații au declarat la Berlin că administrația militară a comandurii înființată prin acordul de la Potsdam își reia activitatea în trei, după lunga suspendare provocată de retragerea reprezentantului sovietic.

23.12.48. Amiralul Tojo, împreună cu alți șase foști miniștri japonezi de pe vremea războiului, au fost spânzurați ca criminali de război, după un proces care a durat 400 zile și după ce justiția americană a respins recursurile lor.

Schuman a fost invitat în ianuarie la Londra pentru convorbiri politice cu Bevin.

Azi la Consiliul de Securitate, Australia și Rusia au cerut ca Olanda să fie exclusă din sânul ONU dacă nu încetează imediat ostilitățile din Indonezia. Mai multe state propuseseră ieri ca fiecare din beligeranți să se retragă pe pozițiile lor din momentul armistițiului, iar organizația planului Marshall a decis să înceteze a mai ajuta Indiile olandeze. Olanda susține însă că totul se reduce la o rebeliune comunistă, pe care guvernul republican de la Batavia n-o poate stăpâni și că este deci o chestiune internă care nu cade în competența Consiliului.

Evreii au nesocotit armistițiul din Palestina, atacând forțele egiptene din Negev.

S-a convenit ca adjuncții miniștrilor de Externe să se întrunească în februarie la Londra pentru a începe discutarea condițiilor păcii cu Austria.

Jugoslavia a încheiat azi cu Anglia trei acorduri economice, printre care și cel privind depășgubirile pentru avutul britanic etatizat de regimul lui Tito.

25.12.48. În cuvântul său de Crăciun adresat creștinătății, Papa a denunțat statele totalitare și a chemat lumea la luptă împotriva comunismului.

Cu șapte voturi pentru și patru abțineri printre care Sovietele și Franța, Consiliul de securitate a adresat Olandei un apel presant pentru încetarea imediată a ostilităților, fără însă a o invita să se retragă pe pozițiile inițiale. Drept răspuns, guvernul olandez a cerut delegaților din comisia de conciliere de a părăsi teritoriul indonezian, care, fiind teatru de război, poate deveni primejdios pentru ei.

27.12.48. Cardinalul primat al Ungariei a fost dat în judecată pentru crimă de înaltă trădare și contrabandă de valută și el va fi judecat de un Tribunal al poporului. Dânsul declară că e bucuros a fi condamnat, considerându-se un martir al comunismului. Printre alte acuze aduse primatului este și planul restabilirii Monarhiei habsburgice cu Otto ca Suveran al unui stat dunărean, ceea ce n-ar fi chiar exclus (după întâlnirea acestuia cu Nagy în America). Indignarea în lume crește.

Tito a denunțat în Parlament obstacolele pe care le întâmpină Jugoslavia pe tărâm economic din partea statelor Kominform-ului, care nu vor să-i permită a se industrializa, voinde s-o considere ca o țară săracă. Amenință că se va adresa statelor occidentale pentru tratative în acest sens.

La Consiliul de Securitate, propunerile rusă și ucrainiană în problema indoneziană au fost respinse, așa că pe sub mână, politica Olandei este totuși susținută.

28.12.48. Nekkass Paşa, Primul ministru al Egiptului, a fost asasinat azi de un tânăr extremist.

Serviciul aerian a transportat ieri 6.430 tone mărfuri pentru populația berlineză.

29.12.48. Noul plan de control asupra Ruhrului a fost primit cu simpatie în Franța, însă e considerat de către nemții filo-apuseni și anti-comuniști ca pe un greu obstacol în calea unificării țării și a consolidării sale economice, deci ca o mare greșeală. Ministrul american al Apărării a declarat la Berlin că Sovietele dețin în prezent peste 13 milioane prizonieri în diverse lagăre și închisori, printre care, în afara prizonierilor de război, 9 milioane sunt ruși. Sovieticii neagă...

În Consiliul de Securitate, Anglia a numit pe evrei - de data asta - ca agresori, când au încălcat teritoriul egiptean.

Delegatul olandez în Consiliu a anunțat că în curând operațiunile militare vor înceta în Indonezia și că primul ministru al Olandei va merge acolo cu speranța de a stabili un acord cu republicanii.

31.12.48. Regele Mihai s-a adresat prin presă de la Villefranche poporului român, cerându-i să reziste și să creadă în schimbarea soartei și făcând un nou apel la unire printre românii din exil, care din nenorocire continuă intrigile lor ambițioase.

În Franța, după ce a fost respins de comisia senatorială prin voturile comuniștilor și ale gaulliștilor, proiectul de buget a revenit la Cameră care l-a adoptat pentru a doua oară cu o însemnată majoritate, așa că deocamdată situația guvernului Queille este salvată.

Tchang Kai-check a declarat că e dispus a trata cu comuniștii, chiar și cu prețul renunțării sale la putere, însă cu condiția să se asigure libertatea și democrația poporului chinez.

Sophoulis a adresat poporului grec urările și încrederea sa ca în cursul anului 1949 să fie complet lichidată rebeliunea comunistă.

Noul acord economic româno-jugoslav înregistrează o reducere cu 87% a schimbului de mărfuri de până acum, ceea ce va confirma tendințele occidentale ale lui Tito.

Potrivit declarațiilor lui Churchill, presa conservatoare engleză denumeste anul 1949 „Anul destinului” și socotește - fără a putea afirma dacă lumea merge spre pace sau spre război,- că evenimentele anului ce s-a scurs, nu se vor putea repeta sau continua, fără a aduce o catastrofă.

Credința că, în cursul lunilor ce urmează, Rusia va ceda și va abandona fără război terenul câștigat prinde tot mai multă consistență.

1949

3.1.49. Anul Nou începe cu poziția de luptă începută în toată lumea catolică, în frunte cu Vaticanul, contra guvernului comunist maghiar care, pe de o parte, vrea să judece pentru înaltă trădare pe primatul Ungariei și, pe de altă parte, să provoace în interior o mișcare a unei așa-zise „Biserici a catolicilor liberi” similară celor ortodoxe din țările satelite înfeudate Moscovei, care, din nenorocire, nu au un cap al Bisericii independent de regimurile care stăpânesc prin teroare.

Vicarul cardinalului din Budapesta a și făcut act de supunere președintelui Republicii, dar a fost dezavuat de Papă.

În Kashmir au luat sfârșit luptele dintre musulmani și indieni.

Lucrările Parlamentului francez s-au încheiat prin adoptarea definitivă a proiectului de buget al guvernului. Curtea de conturi are însă acum de judecat o formidabilă afacere de malversațiuni descoperită în dauna statului de către organele militare: rechiziții abuzive, conturi fanteziste, dispariții a unor lucruri de valoare etc.

Din cercuri bine informate, mi se afirmă că una din principalele cauze ale intrigilor și dezbinărilor românilor din străinătate este atitudinea fățiș anti-dinastică luată de Buzel și de Vișoianu, care și-au dat arama pe față. Dintr-un punct de vedere este mai bine așa: până acum iezuitismul lui Maniu ascunsese jocul său de ațătare republicană, care, ca și girondinii din Franța, a contribuit să ducă țara spre prăpastie.

4.1.48. Cele trei puteri apusene au remis Sovietelor note identice, întrebând când au de gând să libereze prizonierii germani, conform acordului de la Moscova.

Guvernul american amenință Israelul că-și va retrage recunoașterea dacă nu încetează imediat agresiunea împotriva Egiptului și, în general, contra oricărui teritoriu vecin.

Pimul ministru olandez a plecat la Batavia pentru a conferi cu guvernul indonezian.

7.1.49. În primul mesaj adresat Congresului, președintele Truman s-a ocupat în special de problemele interne, sociale și economice, cerând drepturi egale pentru negri și asigurarea unui salariu minim de 75 cenți/oră. Într-o viitoare ședință va expune și problemele externe.

Luptele au încetat complet în Jawa și în Sumatra și guvernul olandez e dispus să recunoască toate drepturile și libertățile acordate Republicii indoneziene și să redea condiționat libertatea membrilor fostului guvern.

Luptele continuă în China, comuniștii respingând oferta Guomintang-ului și denunțând pe Tchang Kai-check, ca principal criminal de război.

Declarația delegatului evreiesc în Consiliul de Securitate, cum că trupele israelite au părăsit complet teritoriul egiptean, nu prea inspiră încredere, deoarece în Negev luptele continuă cu intensitate.

9.1.49. Truman a acceptat demisia lui Marshall pentru motive de sănătate și a lui Lovett pe motive personale, înlocuindu-i prin Dean Acheson și James Webb ca subsecretar de stat. De ambele părți ale „cortinei de fier” părerile sunt împărțite: pe când rușii se bucură, cel puțin aparent, că odată cu plecarea lui Marshall a luat sfârșit politica agresivă a clicei plutocrației belicoase, ziarele englezești privesc pe militarul care pleacă ca pe un spirit limitat cu o concepție lentă și brutală, iar pe civilul care i-a luat locul ca o minte rapidă și ușor adaptabilă tuturor împrejurărilor.

Instalarea în funcție se va face la 20 ianuarie.

Problema Palestinei se complică mereu. Deși de ieri au încetat ostilitățile și s-a stabilit ca delegații evrei și egipteni să se întâlnească la Rhodos pentru a negocia un armistițiu, trupele israelite ar fi încă pe teritoriul egiptean, iar englezii anunță că au debarcat trupe la Akaba spre a putea interveni eventual în ajutorul Transiordaniei, cu care Anglia are un tratat de alianță.

Mai mult, *Foreign Office* acuză guvernul cehoslovac de a fi furnizat avioane și specialiști guvernului de la Tel-Aviv după decretarea embargoului din iunie. Consiliul de Securitate a invitat guvernul din Praga să se explice.

Situația devine însă și mai gravă, căci avioane de luptă ale Israelului au doborât cinci aparate britanice care zburau deasupra teritoriului egiptean la 25 km în interiorul graniței, ca să observe până unde înaintaseră detașamentele evreiești. Tel-Aviv protestează bineînțeles, acuzând pe englezi de a fi atacat unitățile sale. Ce va ieși de aici? Iar nimic, după bunul obicei ?!... În orice caz, aviația britanică a primit ordinul să atace orice avion evreiesc ce ar mai zbura deasupra Egiptului.

Cehoslovacia nu răspunde acuzelor britanice, dar cere în schimb Națiunilor Unite să rezolve cât mai curând problema palestiniană.

În China se dau lupte în orașul Tien-Tsin și o delegație municipală a plecat spre Cartierul general al comuniștilor pentru a cere pace.

Primul ministru al Noii Zeelande, Frazer, a propus constituirea unui pact al Pacificului care să cuprindă țara sa, Australia, Marea Britanie, Statele Unite, Canada, Mexicul și alte trei republici sud-americane.

11.1.49. Conflictul anglo-israelit continuă să rămână acut și evreii pretind că nu li se poate înmâna o notă de protest din partea unui stat care n-a găsit cu cale să stabilească raporturi diplomatice cu Tel-Avivul. Cred că o asemenea notă prezentată prin canalul unui vas de război britanic cu tunurile îndreptate asupra capitalei Israel, ar avea imediat cel mai deplin succes.

Se anunță că Otto Strasser ar fi cerut voie să se întoarcă în Germania, spre a înființa acolo un nou partid politic după modelul de Gaulle.

17.1.49. În lipsa mea la țară, „Parlamentul” de la Kremlin a votat legea pedepsei cu moartea pentru acte de trădare, teroare și sabotaj. Legea ar fi provocată de numeroase incendii, deraieri, explozii din ultima vreme, ce se pun în contul mișcării de rezistență și se explică de către cei optimiști prin speranța că momentul conflictului armat se apropie.

Comuniștii chinezi au ocupat Tien-Tsin și se apropie de Nanjing, fără a părea că vor să stea de vorbă cu Tchang Kai-check și cu marele Yuan.

La Rhodos au loc convorbiri preliminare, dar zvonul că mediatorul interimar ar căuta să înglobeze și alte state arabe în discuțiile iudeo-egiptene nu pare a se adevăra.

După comentariile presei, nu s-ar fi realizat încă o prefectă înțelegere între Anglia și Statele Unite în politica față de Palestina.

După recrudescența atacurilor rebelilor greci și după cucerirea efemeră de către ei a centrului industrial al Macedoniei Naousa, guvernul Sophoulis a demisionat și acum se încearcă un guvern de concentrare națională format din patru partide pentru a dovedi armatei că toată țara o susține, înainte ca Regele să fie constrâns a impune în caz de nereușită, un guvern personal.

Și la Ankara guvernul demisionase din cauza atacurilor din Parlament pe chestiuni economice, dar un nou cabinet a fost alcătuit de vicepreședintele Adunării.

Schuman s-a înapoiat de la Londra după foarte amicale convorbiri cu Bevin și urmează a se discuta tot acolo în trei, noua Constituție a Germaniei apusene.

Suedia încearcă a fi admisă în Pactul Atlanticului de Nord, condiție esențială spre a putea primi ajutoare militare din America.

19.1.49. Negocierile iudeo-egiptene de la Rhodos se desfășoară în chip satisfăcător și, spre a nu le stingheri, Camera Comunelor a decis să amâne pe săptămâna viitoare dezbaterile asupra politicii externe. Churchill atacase pe Bevin pentru atitudinea ambiguă a guvernului privind Palestina și a preconizat recunoașterea statului Israel.

Delegații englez, olandez și american la congresul Federației Sindicale Mondiale de la Paris au părăsit ședința în urma propunerii britanice de a se amâna cu un an activitatea acesteia, care a devenit o platformă a propagandei comuniste, propunere respinsă de delegații francez, italian, rus și chinez. Se crede că scandinavii, belgienii și canadienii se vor alătura propunerii britanice.

Cele trei puteri apusene au decis să reducă complet livrările de material industrial în zona sovietică a Germaniei.

În Germania de Vest, s-a interzis cu totul activitatea Partidului Comunist.

Guvernul lui Tchang Kai-check a cerut medierea sovietică și cea anglo-franco-americană în tratativele cu comuniștii, se pare însă că fără succes...

La Atena, tot bietul Sophoulis, de 88 ani, se silește să obțină consimțământul celor 10 partide pentru a constitui un guvern de concentrare.

Văzându-se abandonat, guvernul chinez a cerut direct comuniștilor încetarea imediată a ostilităților și numirea de delegați care să negocieze încheierea războiului civil. Până atunci, el ia măsuri să se mute la Canton, dar Ambasada engleză, cu toată amenințarea frontului, nu are de gând să plece din Nanjing.

Franța a hotărât să recunoască *de facto* statul Israel.

20.1.49. Azi Truman intră în funcție ca Președinte pentru următorii patru ani, iar Acheson își ia oficial postul de secretar de stat în primire.

Forestall a declarat că Statele Unite au azi 1,5 milioane oameni sub arme și că numărul lor e în creștere. Din cele 44 miliarde dolari ai viitorului buget, mai mult de jumătate e alocat apărării naționale.

Attlee a declarat că Anglia va face apel urgent la cât mai mulți voluntari, pentru a face față unui nou război ce ar putea oricând izbucni.

Sophoulis a depus jurământul cu un cabinet compus din reprezentanții a cinci din cele 10 partide, având în Parlament o majoritate de 300 deputați din totalul de 355. Tsaldaris rămâne la Externe și generalul Papagat, care a învins în război pe italieni, preia comanda supremă a trupelor împotriva rebelilor care amenință Salonic.

Foștii miniștri din guvernul Antonescu ce nu fuseseră încă condamnați au primit pedepse de la 10 la 2 ani închisoare, cu confiscarea averilor. Mi se spune că 19 din cei 20 deținuți politici de la Aiud, care au fost transportați la Ocnele Mari fără a fi judecați, au declarat că-și păstrează convingerile monarhice; unul singur, Mihai Popovici s-a declarat republican și ca atare a fost trimis la o școală de reeducare...

Guvernul naționalist chinez e pe ducă; se spune că Tchang se gândește să se refugieze pe insula Formosa și că misiunile engleză și americană se sfătuiesc cum să intre în raporturi cu Partidul Comunist, baza guvernului de mâine al Chinei.

Statele Unite au acordat evreilor un împrumut de 100 milioane dolari pentru investiții agricole și industriale cu material ce va fi procurat din America.

Sindicatele țărilor secesioniste din Federația Mondială au de gând să formeze o nouă Federație anti-comunistă.

Discursul inaugural al lui Truman a fost o adevărată filipică în contra comunismului „această falsă filozofie care atâță lupta de clasă și încearcă, prin violență și minciună, să suprimă toate libertățile omenești, dar în contra căreia trebuie să se ridice adevărata democrație. Ea trebuie să desfășoare forțe atât de puternice, încât nimeni să nu cuteze a i se ridica împotrivă, unicul mijloc de a instaura și a menține pacea în omenire”.

Cele două texte, franco-belgian și englez, adică sistemul unui Parlament european și cel al unui Consiliu de miniștri, se înfruntă din nou: englezii preconizează ca trei săptămâni

pe an, acel Consiliu să se întrunească la Strasbourg cu câte un delegat, având fiecare vot egal pentru fiecare țară.

21.1.49. Tchang Kai-check a demisionat și ar fi plecat spre locul său natal. Comuniștii nu vor să trateze cu guvernul naționalist pe care l-a lăsat în loc.

În Polonia, Gomulka și Morawski au fost înlăturați din funcțiile guvernamentale.

O mare afacere de spionaj a fost descoperită în Cehoslovacia printre ofițeri, dintre care peste o mie au fost scoși din armată, iar unii arestați.

Tito acuză din nou Kominform-ul de acțiunea sa de defăimare a Jugoslaviei și declară că o schimbare în conducerea țării n-ar putea aduce o modificare a situației.

În acest timp și Polonia a redus cu două treimi comerțul său cu Belgradul.

Anglia e dispusă, ca și Franța, să recunoască *de facto* Israel. De altfel, aceasta înseamnă și recunoașterea din partea lui Bevin a greșitei sale politici în contra statului iudeu.

Guvernul englez anunță că a dat învoirea ca evreei având vârsta de a purta armele și internați în Cipru să poată pleca în Palestina. Prețul acestui accept ar fi recunoașterea de către Statele Unite a Transiordaniei.

Sionismul manifestându-se anticomunist, trebuie susținut de occidentali, căci și în Palestina, poate mai mult decât aiurea, se duce o luptă aprigă între Soviete și statele capitaliste.

Armistițiul negociat la Rhodos e pe cale a se înfăptui.

Zilele acestea, Israel va proceda la alegeri, la care până și banda „Stern” și partidul terorist „Irgund” își depun candidaturi. E vorba ca apoi, susținut cu bani și cu material de către americani, Israelul să fie admis în lunile următoare printre Națiunile Unite.

Congresul din New-York al statelor asiatice, convocat ca urmare a conflictului indonezian, și-a terminat lucrările preconizând instituirea unei uniuni asiatice cu caracter permanent.

29.1.49. Conferința de la Londra a celor cinci miniștri de Externe ai statelor apusene a decis să admită și Italia în gruparea lor și să recunoască *de facto* statul Israel. Moscova tună și fulgeră, acuzând pe occidentali de a organiza blocul agresor în contra Sovietelor și că-și deschide brațele dușmanilor de ieri.

Este demn de menționat că, poate și fără asentimentul rușilor, guverne satelite ca cele maghiar, polon și român au început negocieri (ba ungurii chiar le-au încheiat) sub formă triunghiulară cu finanța americană în cadrul planului Marshall, prin intermediul Austriei. Adică aceste state vând cererale sau alte materii prime Austriei care le plătește în dolari, cu care ele pot apoi cumpăra din Statele Unite mașini, bumbac etc. Rușii slăbesc deci considerabil cătușele din punct de vedere economic, recunoscând implicit propria neputință de a satisface, precum se laudă, nevoile acestor țări.

Se pare că discuțiile de la Rhodos au ajuns într-un impas, căci mediatorul Bunch se ostenește să stea de vorbă separat cu ambele tabere spre a-i convinge la un armistițiu.

Presa sovietică recunoaște că rebelii lui Markos au făcut propuneri de pace guvernului din Atena. Comisia ONU pentru Balcani a putut dovedi însă ajutorul material dat gherilelor de către Albania, Jugoslavia și Bulgaria.

30.1.49. Consiliul European și-a formulat astfel proiectul de organizare:

- un Comitet permanent constituit din funcționari superiori ai fiecărui stat participant, conform Tratatului de la Bruxelles¹⁸, și
- o Adunare consultativă formată din reprezentanți ale diverselor Parlamente naționale.

S-a adoptat deci o combinație între teza engleză și cea „continentală”.

Observer socotește că acest organism ar trebui să-și consolideze cât mai urgent forțele spre a deveni un bloc puternic, capabil să reziste cu succes unui atac sovietic, pe care rușii l-ar putea pormi preventiv chiar în primăvara asta.

Pe de altă parte, Molotov a făcut declarații violente împotriva Pactului Atlanticului de Nord, pe care-l denunță drept o armă agresivă a anglo-americanilor împotriva popoarelor domnice de pace din Europa.

O notă sovietică cere socoteală guvernului din Oslo că pune teritorii norvegiene vecine Rusiei la dispoziția aceluiași agresori ce-și instalează baze navale și aviatice pretutindeni în jurul Uniunii Sovietice.

După o vizită de trei zile a unei delegații poloneze la București în frunte cu Prim-ministrul și ministrul de Externe, ambele republici satelite au semnat, după tipicul deja stabilit, un tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală pe termen de 20 ani, prin care își promet ajutor militar și politic în caz de agresiune a uneia dintre părțile contractante din partea Germaniei „sau a oricărui alt stat ce s-ar alia cu Germania, direct sau sub orice altă formă”.

Politica cu două fețe a Sovietelor se învederează la fiecare pas. Astfel:

- pe de o parte, atacul violent al lui Molotov în contra uniunii apusene, pe de altă parte, într-un interview acordat unei agenții americane, Stalin nu respinge ideea unei întâlniri cu Truman pentru căutarea unui teren de înțelegere pașnică între ruși și americani și a posibilității unei soluții pentru impasul Berlinului.
- pe de o parte, nota cominatorie adresată Norvegiei, pe de alta, momeala prezentată de Cachin și Togliatti că ar fi cu puțință colaborarea între cele două blocuri adverse.

---

¹⁸ Tratatul de la Bruxelles semnat la 17 martie 1948 de către Marea Britanie, Franța, Belgia, Olanda și Luxemburg, urmarea constituirea unui sistem de apărare față de orice amenințare venită din partea altui stat. (n.ed.)

Conferința scandinavă de la Oslo s-a încheiat azi fără rezultat, căci ideea unui pact defensiv n-a putut lua ființă, desigur din cauza diversității preocupărilor, dar și a amenințărilor la care sunt supuse fiecare din cele trei state nordice.

Anglia împreună cu statele din *Commonwealth*-ul britanic, cu excepția Indiei, Ceylonului și Pakistanului, au recunoscut *de facto* statul Israel, care este azi recunoscut de 31 țări.

Vișinski se află la Karlsbad internat într-un sanatoriu, pretinzând-se că ar fi foarte grav bolnav de nervi. Dar după unii, acolo ar fi avut loc întruniri politice secrete cu reprezentanți ai statelor satelite, cu participarea și a lui Gromyko.

Aflu că la Constanța, care e complet evacuată de trupe și de autorități române, se află acum o bază exclusiv sovietică și că o parte din populația civilă ar părăsi orașul de teama unor posibile deportări.

1.2.49. Statele Unite au recunoscut *de jure* atât Transiordania cât și Israel, imediat după ce alegerile generale din Palestina au confirmat regimul; într-adevăr, în urma scrutinului, partidele democratice par să se fi întărit în dauna comuniștilor și a extremiștilor, aflați în evidentă minoritate.

Declarațiile lui Stalin n-au produs în America decât o stare de enervare, căci sper - acum cel puțin - că ambiguitatea și falsitatea duetului Molotov-Stalin nu mai înșală azi pe nimeni.

Cu trei săptămâni în urmă, se pretinde că rușii ar fi încercat să schițeze la Stockholm convorbiri politice cu americanii, care însă le-ar fi declarat că, numai după ce se vor fi retras în granițele lor din 1938, guvernul american ar putea lua în considerare eventualitatea unor discuțiuni.

La Praga, generalul Pika, omul lui Beneș, a fost condamnat la moarte prin spânzurătoare fiindcă în timpul războiului ar fi dat informații englezilor.

2.2.49. Ministrul de Externe norvegian, Lange, a remis ambasadorului sovietic răspunsul la nota cominatorie a Moscovei.

Declarând că ONU s-a dovedit incapabilă să garanteze pacea și securitatea în lume, Norvegia se vede silită a căuta în pacte regionale asigurarea libertății și independenței sale în cazul unei agresiuni. Cum teritoriul norvegian e scăldat pe mai toată întinderea granițelor sale de apele Atlanticului, e natural ca guvernul de la Oslo să se apropie de politica de securitate a altor state de pe țărmul acestui Ocean, care sunt pe cale a desăvârși un pact regional între ele.

Bineînțeles, aceasta nu înseamnă cătuși de puțin că Norvegia s-ar gândi la vreun plan de politică neamicală față de Rusia, cu care din timpuri imemorabile a trăit întotdeauna în cea mai bună înțelegere...

Cum va reacționa Kremlinul ? Se va hotărî să ocupe Finnmark sau arh. Svalbard?... De aici se va aprinde poate scânteia ?!...

Comentariile presei engleze de azi discută situația guvernului Queille, care se consolidează pe măsură ce slăbesc pozițiile comuniștilor și ale gaulliștilor, precum și eventualitatea admiterii Spaniei și a Portugaliei printre Națiunile Unite.

Spania are o dictatură similară celei din Jugoslavia și Polonia, fără a mai vorbi de URSS, dar s-a ferit să facă în timpul războiului cauză comună cu Hitler, ceea ce nu a fost cazul lui Stalin.

Regimul premierului Salazar de la Lisabona ar putea lua sfârșit odată cu alegerile prezidențiale din 13 februarie, la care candidează și generalul liberal Norton de Mattos, ce s-ar sprijini pe comuniști și pe masoneria luptând din umbră, ceea ce n-ar conveni deloc generalului Franco.

6.2.49. Încercarea de farsă a lui Stalin cu interview-ul său de pace a cam dat greș, fiindcă Truman a declarat presei că de mult îl invitase la Washington și că, dacă vrea acum să vină, n-are decât să poftească, iar Acheson a adăugat că nu prea înțelege scopul unei asemenea întâlniri, deoarece Statele Unite sunt hotărâte a nu duce politica externă decât în cadrul ONU.

Propunerea ulterioară a lui Stalin ca întâlnirea să aibă loc la Praga sau la Varșovia, s-a rezumat doar la un schimb de telegrame cu un simplu corespondent de presă american. Cât despre ziarele și opinia publică americană, răspunsul a fost: „să știe rușii că dacă vor să ne poarte iar cu vorba, vor avea din nou în față o stâncă de neclintit, dar ea va fi prevăzută de rândul acesta cu un megafon”.

Partidul Comunist grec a destituit pe Markos de la comandamentul forțelor rebele „fiind grav bolnav de mai multă vreme”, în realitate însă fiind socotit de către Kominform că are sentimente naționaliste și simpatii pentru Tito.

Lange a plecat cu avionul la Washington pentru negocieri privind intrarea Norvegiei în Pactul Atlanticului de Nord, demn răspuns dat unei atât de cutezătoare amenințări din partea Sovietelor.

Cardinalul-primat al Ungariei a recunoscut ca întemeiate toate acușările de înaltă trădare monarhistă, după ce înainte de înțemnițare avusese grijă să declare în scris că orice ar putea mărturisi sau dezminți ulterior nu va trebui luat în seamă, căci nu va exprima adevărul și libera sa voință, ci doar o tristă manifestare a slăbiciunii sale fizice.

Procurorul însă a ținut să arate că acușarea e îndreptată în contra omului și nicidecum împotriva feței bisericești, căci guvernul maghiar nu aduce nicio învinuire catolicismului și nu atacă religia. Totuși unicul partid catolic în opoziție din Ungaria a fost suprimat (guvernul pretinde că „s-a autodizolvat”).

Puterile occidentale au suprimat complet orice trafic de mărfuri înspre sau dinspre zona sovietică a Germaniei, precum și cu statele satelite.

Sovietele au trimis o a doua notă la Oslo și au protestat în contra scopurilor pacifice ale pactului Atlanticului, oferind Norvegiei un pact de neagresiune. Să sperăm însă că un nou Hitler nu va găsi acolo un nou Hacha...

Atentat comunist persan neizbutit contra Șahului, ușor rănit la braț.

În Birmania, mișcări revoluționare comuniste și naționaliste.

Înaintarea comuniștilor în China pare că n-ar continua cu aceeași ușurință din cauza sărăciei totale și a pustului pe care le întâmpină în calea lor. Luptele se dau în lungul fluviului Yang-tse și guvernul naționalist ar părea să fie împărțit acum în două tabere: cea din Canton care vrea să trateze pacea și cea din Nanjing care se arată cu totul intransigentă.

Acțiunea anti-guvernamentală din amata cehoslovacă pare să fi avut proporții mari și procesele de înaltă trădare ale unui mare număr de ofițeri continuă. Rolul lui Vișinski ar fi precumpănitor.

Spaak a declarat aceleași agenții de presă americane care publicase faimosul interview cu Stalin, că Rusia trebuie în fine să înțeleagă că puterile occidentale sunt hotărâte a nu mai face nicio concesie.

Partidul Național Popular de la noi a decis să se dizolve, deoarece integrarea în Partidul Muncitoresc fiind desăvârșită, existența sa nu mai are rost.

8.2.49. Cardinalul-primat al Ungariei Mindszenty a fost condamnat la închisoare pe viață, acordându-i-se ca circumstanțe atenuante: pretinsa lui amendă onorabilă în cursul procesului și mai cu seamă recunoașterea și dovedirea că instigatorul faptelor sale a fost... ministrul Statelor Unite de la Budapesta.

Corolar la acțiunea diplomatică a Sovietelor față de Norvegia: presa moscovită începe să acuze guvernul finlandez de a se lăsa atras în orbita expansionismului anglo-american. Să nu ne mirăm deci a vedea într-o zi izbucnind concomitent conflicte cu Norvegia și cu Finlanda.

11.2.49. Raporturile ruso-americane par să devină tot mai încordate și piatra de încercare se arată a fi Norvegia. Lange a întrebat pe Acheson ce asigurări și ce ajutor i-ar acorda Statele Unite, în caz că Norvegia ar fi obiectul unei agresiuni înainte ca pactul Atlanticului să fi intrat în vigoare, iar Suedia și Danemarca ar dori să știe în ce mod ar putea fi susținut un bloc scandinav care n-ar face parte din pactul Atlanticului.

Moscova a publicat știrea că Partidul Comunist norvegian manifestă împotriva acțiunii nefaste a guvernului de la Oslo, înfeudat anglo-americanilor. Pare să se repete scena pregătită de Hitler Cehoslovaciei.

În ultima conferință de presă, Truman a declarat că nu consideră util a face destăinuii asupra armelor atomice americane.

Toată lumea este indignată de verdictul de la Budapesta, cerând sancțiuni împotriva Ungariei: Congresul american invită guvernul să întreprindă demersuri, Canada propune să se evoce chestiunea în fața Adunării Generale ONU, iar Truman face o distincție între guvernul și poporul maghiar, care azi nu are libertatea să-și exprime voința.

Papa va ține luni un consistoriu secret în aceeași privință și se vorbește de posibile excomunicări sau de interdict.

12.2.49. Truman l-a numit pe Eisenhower ca principal consilier în chestiuni militare și totodată președinte al Comitetului șefilor de Stat-Major.

Lange a plecat azi spre Londra pentru discuții cu Bevin, fără a fi decis nimic relativ la eventuala aderare a Norvegiei la Pactul Atlanticului de Nord.

Se discută de asemenea problema blocului defensiv scandinav și se pune întrebarea dacă o poziție de strictă neutralitate, așa cum ar dori Suedia, nu e mai periculoasă decât intrarea într-o alianță regională.

Ambasadorul Angliei la Ankara a fost numit la Moscova.

Sovietele au respins nota jugoslavă de protestare împotriva excluderii din Consiliul economic al Europei răsăritene.

Generalul Norton da Mattos și-a retras candidatura la președinția portugheză, așa că pentru alegerile de duminică unicul candidat rămâne Carmona.

Guvernul suedez a hotărât chemarea sub arme a două contingente.

În Bulgaria, a început procesul a 15 pastori protestanți, acuzați, conform tipicului, de înaltă trădare, spionaj și contrabandă cu devize.

Biserica a excomunicat pe toți catolicii unguri care au fost implicați în proces.

Guvernul maghiar a cerut rechemarea ministrului american de la Budapesta, adăugând cu obrăznicie că e dispus să accepte pe un altul pe care i l-ar propune Washingtonul.

Sub noul comandament, rebelii greci au atacat cu violență orașul Florina de la granița cu Jugoslavia.

Se pare că i s-a explicat clar lui Lange că are de ales între a participa la Pactul Atlanticului de Nord, sau a intra în blocul scandinav. Norvegia n-ar putea fi pârtașă ambelor organisme care se exclud reciproc (nici vorbă oricum de posibilitatea unei raliere la propunerea Moscovei pentru un pact de neagresiune cu aceasta).

14.2.49. Carmona a fost reales președinte, întrunind circa 80% din voturi.

Miercuri la întoarcerea la Oslo și după consultarea Stortingului, Lange va trebui să răspundă notei sovietice, fără a fi obținut aigurări că Statele Unite o vor susține cu armele în fața unei agresiuni rusești.

Pactul Atlanticului de Nord nu poate intra în vigoare decât peste câteva luni și chiar și atunci o intervenție militară americană ar trebui să aibă în prealabil asentimentul Congresului. Mă întreb dacă acest impas norvegian nu e voit, spre a servi drept momeală unei inițiative rusești.

Azi se întrunește primul Parlament evreiesc care va alege pe Președintele statului, și care la rândul său va însărcina pe șeful majorității cu formarea guvernului.

Ben-Gurion declară de pe acum că în orice caz Ierusalimul va rămâne un oraș evreiesc, ceea ce este în absolută contradicție cu avizul Comisiei de conciliere a ONU.

Rușii au protestat la Teheran în contra unor declarații anti-sovietice în Parlamentul persan.

Mișcarea de rezistență de la noi începe a-și manifesta tot mai pe față îndrăzneala: la Roman a fost incendiat sediul Parchetului, iar de la un megafon din centrul orașului s-a auzit imnul „Trăiască Regele”.

La Turda se semnalează prezența de haiduci care mișună prin împrejurimi, iar casieri și agenți ai statului dispar aproape zilnic cu banii încasărilor. Chiar aici, în București, atelierul de confecții al armatei a predat zeci de uniforme noi de milițieni pe baza unor ordine false ale ministrului de Interne. Nu s-a putut afla încă nimic.

19.2.49. Se pare că lumea Wall-Street-ului s-a cam săturat să tot alimenteze Europa pentru a o pregăti în vederea unui război cu Sovietele care se amână la Sf. Așteaptă, așa că materialul militar livrat azi devine fier vechi poate chiar mâine.

De aceea, guvernul american are de ales între:

1. declanșarea grabnică a conflictului și
2. stabilirea unei păci trainice în lume fără război, printr-un compromis general cu sovieticii, care să permită finanței americane să-și reia neîntârziat o activitate normală.

Deocamdată, convorbiri la Londra pentru stabilirea unui pact mediteranean concomitent cu cel al Atlanticului.

Lange nu se arată din cale afară de grăbit să intre în pact, înainte de a se fi fixat cu precizie garanțiile ce i se oferă.

În Grecia, ofensiva încercată la Florina de către noul comandament al rebelilor, s-a prăbușit lamentabil.

Pe de altă parte, în tabăra sovietică lucrurile merg de asemenea foarte greu:

- Polonia și-a recâștigat multă independență de acțiune prin acordul economic cu Anglia.
- În Cehoslovacia, complotul din armată pare foarte serios și circulă fel de fel de zvonuri despre soarta călăului Vișinski.
- Procesul din Ungaria al cardinalului a stâmit o vâlvă ce este departe de a se fi terminat și hotărârile consistoriului secret ar putea rezerva încă multe surprize.
- Procesul protestanților de la Sofia ar putea avea și el repercusiuni.
- La noi chiar, datorită acțiunilor rezistenței, se pretinde că guvernul ar dori să mai slăbească măsurile de rigoare.
- Nu mai vorbesc de Jugoslavia, pierdută aparent pentru Kominform.
- Albania ia măsuri vexatorii în contra sârbilor.
- În fine, la ONU s-a pus chestiunea lagărelor de muncă forțată din Rusia sovietică.

A produs mare efect articolul din *Readers Digest* privitor la bomba atomică, de care armata americană ar putea dispune pentru distrugerea întregii suprafețe a globului. Se spune că de doi ani încoace, teritoriul sovietic e traversat neîncetat de avioane americane nedetectate, care au fotografiat toate centrele Rusiei și care ar putea distruge neîmpiedicate, pe orice vreme și în mod concomitent, toate instalațiile și întreaga forță vie a Sovietelor.

20.2.49. În urma expunerii ministrului Lange, congresul Partidului Social-Democrat din Norvegia, care constituie majoritatea guvernamentală, a votat cu abia 35 voci contra, aderarea la Pactul Atlanticului de Nord. Au asistat primii miniștri danez și suedez, precum și delegați ai partidului finlandez. Azi va avea loc un al doilea tur de scrutin, iar săptămâna viitoare problema va fi prezentată în Storting, unde se socotește că nu vor vota contra decât cei 11 deputați comuniști din Parlament.

Zilele următoare vor începe la Bruxelles ședințele Uniunii Europene sub presidenția lui Spaak și a lui Churchill.

Bevin a vorbit despre sclavia feroce din lagărele de muncă din Rusia și a declarat că, dacă popoarele Europei vor conveni să recunoască drepturile omului, lumea va putea instala pacea pe glob pentru secole.

La Washington, Acheson discută în comisiile senatoriale proiectul definitiv al pactului Atlanticului, în timp ce la Londra se desfășoară convorbiri cu turcii și grecii pentru stabilirea unui pact de securitate al Mediteranei.

S-ar părea că după elaborarea acestor două tratate, problema esențială va fi aceea a unui acord definitiv franco-german, fără de care americanii n-ar fi dispuși și nici în stare să pășească mai departe.

21.2.49. Ieri, la Oslo, un al doilea tur de scrutin al social-democraților a confirmat în quasi-unanimitate primul vot de adeziune la Pactul Atlanticului.

Primul ministru suedez a declarat că ținta urmărită de statele scandinave trebuie să fie o extindere a securității norvegiene și față de celelalte țări.

Tsaldaris, în drum spre Londra, a spus la Paris că, îndată după perfectarea instrumentelor pactului, va urma și încheierea unor pacte similare de securitate în Mediterană și în Baltică.

Rămâne de văzut cum vor reacționa rușii după ce vor fi primit nota negativă a Norvegiei. Vor face presiuni asupra Finlandei? Sau vor încasa fără a clipi această palmă, cu gând a se răzbuna mai târziu și în speranța că americanii se vor mulțumi cu acest semn de slăbiciune al lor?

O altă slăbiciune a Sovietelor este și falimentul încercării de grevă generală de două ore în Italia, care n-a adunat la Roma decât vreo 4000 manifestanți, pe când piața San Pietro s-a umplut cu peste un milion oameni în frunte cu membrii guvernului veniți să

asculte cuvântul Papei, care a înfierat comunismul precum și condamnarea cardinalului ungar.

Mari manevre navale americane combinate cu cele anglo-canadiene în Mediterana, vor avea loc la începutul lunii martie.

În urma atitudinii guvernului din Ottawa, însărcinată cu afaceri canadiene de la Praga a cerut vize pentru Ungaria și România spre a cerceta la fața locului cazurile de persecuții religioase din aceste țări. Va fi desigur o simplă manifestare simbolică, deoarece nu va obține niciodată vizele solicitate. (Corectare ulterioară la radio: nu e vorba de România, ci de Bulgaria, unde vineri începe procesul celor 15 pastori protestanți, la care vor fi prezenți și reprezentanți ai Legației britanice în Bulgaria).

La Consiliul de Securitate se pune insistent chestiunea unei severe anchete în URSS, unde s-ar afla în lagăre de muncă forțată în condiții îngrozitoare între 10-14 milioane deținuți.

Guvernul american ar fi dispus să ceară un miliard dolari credite pentru refacerea statelor europene.

În Camera Deputaților, Thorez a îndrăznit să declare că în Franța muncitorii doresc sosirea armatelor sovietice.

24.2.49. Mari manevre combinate terestre, navale și aeriene au loc în regiunea Bosforului din Turcia cu tema unui eventual atac ce s-ar produce în Marea Neagră.

La conferința celor patru de la Londra asupra tratatului de pace cu Austria, delegatul jugoslav a venit cu o propunere de compromis care prevede constituirea unei provincii autonome a Austriei sub denumirea „Carintia de sud”, cu populație majoritar slovenă, vorbind și de o rectificare de frontieră precum și de despăgubiri substanțiale.

S-a încheiat la Rhodos un armistițiu general iudeo-egiptean care nu prejudiciază întru nimic condițiile eventuale pentru încheierea păcii, lăsând egiptenilor zona până la 15 km nord de Gaza, iar evreilor cea mai mare parte din Negev. Pentru un armistițiu similar cu Transiordania, negocierile vor începe imediat.

Guvernul american a introdus o nouă formulă în proiectul de pact al Atlanticului cu privire la ajutorul în armament ce s-ar acorda statelor europene atacate de un agresor și la dreptul Congresului Satelor Unite și al Parlamentelor celorlalte țări de a declara război.

Se acordă mare importanță rezultatului alegerilor parțiale din cartierul londonez Southhammersmith, unde au susținut candidaturile Churchill și Showcross, ca un soi de *Kraftprobe* pentru viitor. A reușit candidatul laburist.

Ieri au fost transportate pe calea aerului la Berlin 7500 tone alimente.

În Storting, Lange a susținut alăturarea Norvegiei la pactul Atlanticului, arătând că posibilitatea menținerii micilor state scandinave într-o uniune locală de neutralitate este depășită.

Guvernul polonez, direct interesat în politica Statelor Mării Baltice, a chemat la raport pe reprezentanții săi din Oslo, Stockholm, Copenhaga și Helsinki.

25.2.49. Camera franceză a cenzurat în unanimitatea membrilor săi, cu excepția celor 185 deputați comuniști, declarația lui Thorez care preconizează primirea entuziastă a trupelor de invazie sovietice de către muncitorimea franceză, iar guvernul a deferit cazul Parchetului.

După stabilirea armistițiului cu Egiptul și în ajunul unui similar cu Transiordania, statul Israel a reînnoit cererea de a fi acceptat ca membru al ONU.

Propunerea jugoslavă de compromis cu Austria, a produs o vie decepție la Londra.

Se zvonește la noi că trupele sunt dizlocate din București, unde va rămâne numai miliția și că însuși Statul-Major va fi dispersat. Cam miroase a război!...

Togliatti a procedat în Italia la fel ca și Thorez, sfătuind poporul să vină în ajutorul trupelor sovietice de invazie. Deci avem proba evidentă că a fost dat cuvânt de ordine de la Moscova, dar și dovada slăbiciunii și a stării de alarmă din politica rusească.

28.2.49. Guvernul francez a deferit justiției patru comuniști, acuzați de a fi trădat secrete militare, iar doi deputați, printre care Cachin, riscă să li se ridice imunitatea parlamentară.

Social-democrații din Danemarca au decis să se alăture statelor democrate care luptă pentru menținerea păcii și se crede că o asemenea hotărâre, împărtășită și de alte două partide, reprezintă oferta guvernului danez pentru a fi acceptat în pactul Atlanticului.

În Norvegia au avut loc exerciții aeriene cu radar și se pretinde că rușii ar fi masat trupe la granița Finlandei.

Ședințele Uniunii Europene de la Bruxelles s-au terminat printr-un discurs al lui Churchill, întrerupt de mai multe ori de câțiva comuniști, care a vorbit de popoarele în stare de sclavie din spatele „cortinei de fier” ce ar trebui și ele înglobate în Uniune și cerând respectivelor guverne printr-o moțiune instituirea unei Curți pentru drepturile omului.

Generalul Lucius Clay a invitat comisiile sovietice pentru repatrieri din Germania să părăsească imediat zona americană, căci „până acum au avut destul timp ca să-și termine misiunea”.

Guvernul polonez a făcut demersuri la Copenhaga, sfătuind guvernul danez să nu se alăture pactului Atlanticului, interesele Poloniei în Marea Baltică fiind amenințate.

În programul pentru ajutorarea regiunilor înapoiate ale lumii, Statele Unite preconizează un măreț plan de sistematizare a Nilului în decurs de 25 ani pentru fertilizarea Kenyei și a Sudanului și pentru mărirea cu 50% a producției agricole a Egiptului.

Aud din diverse izvoare că la noi au început mobilizări deghizate prin chemări individuale sub arme. Se tot vorbește de o ofensivă în contra Jugoslaviei. E foarte bizar acest zvon, dar el poate ascunde altceva.

1.3.49. Agenția Tass anunță că Partidul Comunist din Finlanda a votat o rezoluție cerând înlocuirea actualului guvern cu tendințe burghezo-capitaliste printr-unul al clasei muncitoare. Este reeditarea loviturii de la Praga de anul trecut. Ce vor face apusenii? Așteaptă ei oare o atare greșală de tactică din partea rușilor?

Pe de altă parte, aceștia luptă să creeze diversiuni în Franța și Italia, unde Togliatti chiar a precizat că poate fi vorba de trupe sovietice urmărind un agresor care s-ar refugia pe teritoriul italian. Cine să fie acesta ? Poate Tito, în contra căruia s-a zvonit la noi că rușii vor să ne pună să luptăm?

Politica guvernului de la Belgrad este însă foarte echivocă: continuă să ajute pe rebelii greci, dar transmite ajutoare peste graniță grupărilor noastre din rezistență.

Cât despre Soviete, atitudinea față de sârbi este și ea bizară: pe de o parte, îi exclud din Kominform, iar pe de alta, susțin revendicările lor în Austria.

Rușii au anunțat că primesc în Kominform Partidul Comunist din zona sovietică a Germaniei, care a făcut declarații similare celor ale fruntașilor comuniști din Franța și din Italia.

Attlee va face o vizită de trei zile în Germania din care una la Berlin, în timp ce generalul Lucius Clay a anunțat pe ruși că, dacă nu pleacă mâine din zona americană, li se va suprima apa, lumina și gazul. Aceștia protestează, spunând că au mai rămas de repatriat 230.000 persoane, dar americanii arată că, de un an de zile, n-au repatriat decât 600!

Ca replică propunerii apusenilor de a se face o anchetă asupra muncii forțate în URSS, rușii cer să se examineze condițiile muncitorilor din alte țări, fără însă a răspunde dacă vor admite o comisie pe teritoriul lor.

Informații directe arată că la noi rezistența este foarte puternic organizată, în special la Armeniș în Banat, unde este comandată de generalul Dragalina, care s-ar fi înpoiă de curând din Anglia, și că este adevărată moartea eroică a colonelului Uță, doborât după ce, rămas singur, a secerat cu mitraliera peste 60 milițieni. Aceștia pare-se că luptă fără niciun îndemn, singura dorință ar fi să se predea rezistenței.

Se spune că în mobilizarea camuflată au fost chemate nouă contingente.

2.3.49. Peste noapte a apărut decretul de naționalizare, adică de expropriere totală a restului de pământ lăsat în 1945 bestiiilor moșierești, sub cuvânt că sabotează și că împilează pe țărani.

Sovietele au protestat la Stockholm împotriva guvernului suedez care persecută pe cetățenii sovietici din statele baltice ce doresc să se repatrieze.

Reprezentanții militari englez, francez și american din Germania au discutat proiectul de Constituție al regiunii occidentale. Cum ieri a expirat termenul fixat delegaților sovietici de a părăsi zona americană, clădirea lor din Frankfurt/Main a fost complet izolată azi dimineață, tăindu-i-se accesele la rețelele de apă, electricitate, gaze și telefon.

Șerbescu este de părere că rușii vor fi siliți să atace cât de curând și explică declarațiile lui Thorez, Togliatti și ale comuniștilor germani ca niște garanții impuse lor de Moscova spre a-i împiedica la un moment dat să încerce o politică cu caracter naționalist gen Tito, compromițându-i astfel complet față de populația din țările lor.

Se discută admiterea Italiei în pactul Atlanticului deși nu este încă în ONU, iar la Copenhaga este de asemenea pusă în chestiune aderarea Danemarcei.

5.3.49. Îndepărtarea de la proprietățile lor a foștilor moșieri s-a petrecut în multe părți ale țării în mod abuziv, din cauză că guvernul (sau Partidul care primește ordinele de la Moscova), se așteptau la mari rezistențe și la grave tulburări la instigația proprietarilor și care ar fi împins pe țărani la rebeliune.

Spre marea lor surprindere și chiar dezamăgire, lucrurile s-au petrecut în perfectă liniște. Dar ordine drastice fuseseră date în chip preventiv; agenții autorităților au găsit cu cale să-i alunge în toiul nopții chiar și din locuințele lor din oraș, obligându-i să aleagă domiciliul în provincie, departe de județul lor, fără a putea lua cu sine decât o haină cu prea puține rufe și maximum 5000 lei/persoană.

Azi dimineață s-a zvonit că la București se procedează la arestări în masă și la expulzări de prin case, pentru ca niciunul din acești proprietari să nu mai rămână în Capitală.

Controlând știrea, am aflat că totul se reduce la un control al celor ce nu posedă dovada de ședere în București și că, încetul cu încetul, lucrurile vor reveni la normal.

S-ar părea că această măsură de expropriere care, din punct de vedere al proprietarilor, este o ușurare tocmai în ajunul începerii muncilor de primăvară, a avut mai degrabă un caracter politic, dictat de starea de alarmă ce domnește printre comuniști. Dintr-un moment în altul, comuniștii se așteaptă la izbucnirea războiului, iar într-o asemenea perspectivă, au vrut să rupă orice contact al păturii reacționare cu masa populației țărănești.

Să vedem ce ne mai așteaptă, dacă lucrurile vor evolua repede.

Rușii din Frankfurt au primit de la Moscova autorizarea să plece și, în acest scop, americanii le-au redat legăturile telefonice și lumina, nu însă apa și nici căldura.

Norvegia a respins oferta pactului de neagresiune al Rusiei, motivând că, dacă intră în pactul Atlanticului, ea nu va permite altei puteri să instaleze baze militare pe teritoriul său decât în cazul în care acesta ar fi amenințat din afară, iar în ceea ce privește grija ce i-ar putea inspira Sovietele, aceasta nu se justifică, date fiind relațiile tradiționale dintre cele două țări și faptului că ambele fiind membre ONU, și-au luat angajamentul de a nu comite împotriva altui membru al organizației vreun act de agresiune.

Ironia ce învăluie obrăznicia e încă și mai greu de suportat. Și totuși mulți cred că rușii vor înghiți și palma aceasta.

Moscova anunță azi înlocuirea lui Molotov prin Vișinski și a lui Mikoian printr-un altul. Ce poate însemna acest lucru? Schimbarea politicii pe calea împăciuirii sau dimpotrivă,

precum s-a dovedit totdeauna cu prezența lui Vișinski undeva, tendința spre ruptură și spre război?

Forestall a fost înlocuit de către Truman cu Johnson.

Danezul Rasmussen pleacă și el la Washington, spre a proceda la fel ca și Lange. Manifestările comuniste pentru „brațe deschise” trupelor sovietice sosind ca îngeri ai păcii, continuă în Danemarca, Anglia, Statele Unite, unde Truman declară că-i pune în rândul trădătorilor ordinari, și chiar în Australia.

O americană funcționară a Ministerului Justiției și un rus funcționar la ONU au fost arestați la New-York, prinși asupra faptului pe când își treceau unul altuia documente secrete din arhiva statului american.

Concomitent cu Attlee, în Germania, are loc inspecția lui Montgomery timp de cinci zile în zonele franceză și engleză, iar Churchill întreprinde o călătorie în Statele Unite.

Comentariile engleze asupra înlocuirii lui Molotov nu o prezintă ca o schimbare a politicii externe rusești ca în mai 1939 când Litvinov fusese schimbat, ci poate mai degrabă ca o pregătire a retragerii lui Stalin prin menținerea lui Molotov în Biroul politic al Partidului Comunist ca succesor prezumtiv al său; fiind desărcinat de afacerile străine, se va putea devota în întregime problemelor interne.

Socialiștii moderați italieni, contrar dorinței lui Saragat, au votat contra aderării la pactul Atlanticului.

Washington a trimis la Stockholm o notă invitând Suedia să procedeze cu multă băgare de seamă în ce privește comerțul cu statele din zona de influență sovietică.

Pe când la Washington se pun bazele pactului Atlanticului în convorbiri la care participă și reprezentantul Norvegiei, primii miniștri ai statelor scandinave se întrunesc la Copenhaga spre a discuta o politică de apărare comună, la care însă premierul finlandez refuză să ia parte sub cuvânt că nu înțelege să se alăture unor alianțe cu caracter ostil Sovietelor și că, de altfel, la Helsinki nu s-a luat niciodată în considerare nici pactul Atlanticului, nici vreun bloc scandinav.

Sigur că Finlanda, serios amenințată de Kremlin, încearcă să-și salveze umbra sa de independență, fugind cu groază de pârâul la care vine să se adape lupul. În schimb, un leader comunist german a demisionat din partid în urma declarației comuniștilor de a ajuta și a primi cu bucurie trupele sovietice care ar invada Germania.

Joi se va întruni la Moscova Sovietul Suprem sub președinția lui Stalin și poate că atunci va spira ceva relativ la o eventuală nouă orientare a politicii rusești, ca urmare a schimbărilor efectuate.

La Belgrad, protestări vehemente împotriva Kominform-ului, care urmărește crearea unei republici autonome a Macedoniei sub auspiciile Bulgariei și a rebelilor greci, în dauna Jugoslaviei.

9.3.49. Textul proiectului pentru Pactul Atlanticului de Nord la care, până în prezent, opt state vor fi cu caracter de fondatoare, a fost trimis la Londra pentru examinare, după ce comisia Senatului american l-a aprobat.

Va fi încheiat pe 20 ani, cu drept de prelungire pe o nouă perioadă de 10 ani și cuprinde angajamentul pentru toți co-semnatarii de a veni în ajutorul oricăruia din membrii săi, atacat sau amenințat. Se va extinde asupra tuturor coastelor Atlanticului de nord, inclusiv Africa franceză nord-vestică.

În ce privește restul Mediteranei, s-ar putea ca un pact similar să fie anexat acestuia. De aceea, Turcia, întebată fiind de Soviete, a răspuns fără înconjur că, intrând într-un asemenea pact, ea n-ar face decât să ia măsuri defensive cu caracter preventiv.

10.3.49. Dean Acheson a declarat că după ce se vor primi adeviziunile guvernelor interesate, textul definitiv al Pactului Atlanticului de Nord va fi dat publicității și va fi semnat în primele zile din aprilie. Primind oferta să participe, Italia va da în curând răspunsul afirmativ.

În privința constituirii Europei unite, în afara celor cinci state (Anglia, Franța și Benelux), vor mai fi invitate Norvegia, Suedia, Danemarca, Elveția și Irlanda.

În discursul rostit la Bruxelles ca delegat al României, Gafencu asistat de Antoniadă, a pus accentul pe necesitatea participării Germaniei ca piatră unghiulară în această viitoare uniune. Este evident o contribuție mult mai serioasă decât palavrele gargariste în nu știu ce orășele americane ale consorțiului Buzel-Vișoianu.

Din cei 11 membri ai Biroului politic de la Moscova, cinci au strălucit prin absență la ședința de deschidere a Sovietului Suprem, printre care Stalin și Molotov.

Răspunzând interpelării lui Vansittard în Camera Lorzilor asupra activității reprehensibile a unor Legații satelite din spatele „cortinei de fier” ce nu sunt decât oficinele spionajului organizat de Kominform, Henderson a declarat că guvernul englez a cerut la București rechemarea imediată a doi preținși diplomați români Comea și Macovescu, mai deochiați decât alții.

La Londra, Gruber a declarat că Austria nu poate conveni la nicio cesiune teritorială, că a ajuns la limita concesiilor și că cere încheierea neîntârziată a păcii spre a-și putea libera teritoriul. Iată deci și această supremă încercare terminându-se cu un fiasco.

11.3.49. La ședința plenară a Sovietului Suprem au asistat, în schimb, toți bolșevicii în păr cu Stalin, Molotov, Bulganin, Mikoian etc., în cadrul căreia s-a votat bugetul pe 1949/1950, însumând 20 miliarde livre sterline (79 miliarde ruble).

Transiordania acuză trupele israelite de a-i fi încălcat teritoriul și de a fi atacat Akaba unde sunt debarcate și detașamente britanice. Evreii neagă și mediatorul Bunch s-a deplasat la fața locului.

Șerbescu e de părere că rușii vor provoca conflicte înainte de 4 aprilie, când pare că va avea loc semnarea Pactului Atlanticului de Nord, simțindu-se tot mai mult încolțiți și că au

și început în acest scop a masa pretitudeni trupe: la noi, în Bulgaria, Germania și la granița Finlandei.

Astă seară s-a anunțat din Rhodos încheierea unui acord pentru încetarea imediată a ostilităților între Transiordania și Israel, în termeni similari cu ai Egiptului.

A murit generalul francez Giraud, erou național, evadat în cele două războaie din captivitatea germană, și care a luptat sub Eisenhower în Africa de nord.

13.3.49. Operația de secționare a nervului la piciorul drept al regelui George al Angliei a reușit, așa că după câteva săptămâni de liniște și odihnă, Suveranul își va putea relua funcțiile obișnuite.

La Washington, convorbirile sunt foarte active în precizarea formulei pactului.

Rasmunssen discută problema Groenlandei, iar acum sosește acolo și primul ministru al Islandei. Aceste state nu vor să mai riște ani de ocupație inamică ca în recentul conflict, acum încă neasemuit mai dureroasă decât cea hitleristă, înainte ca ajutoare substanțiale să sosească spre a le scăpa de amenințarea și jugul străin.

Ziarul londonez de stânga *People* socotește că acum punctele nevralgice se află în Norvegia, Jugoslavia, Turcia și Persia și că noul ritm ofensiv al Kremlinului, după schimbarea titularului afacerilor străine, se manifestă prin atacul în contra Primului ministru al Finlandei, pe care-l acuză de ipocrizie la adresa rușilor, prefăcându-se a le fi supus, pe când în realitate s-a dat cu totul în brațele anglo-americanilor. Acest ziar discută superioritatea rușilor în războiul submarin, grație tehnicienilor germani ca și în formidabila lor armată terestră.

Se vorbește la Londra de trimiterea unui număr de patru *missi dominici*¹⁹ pentru a stabili acordul dominioanelor cu metropola într-o acțiune comună în caz de conflict.

După lunga vizită în Australia a lui Eden, s-a stabilit Ottawa ca loc de întâlnire mai propice pentru următoarele conferințele inter-imperiale; anunțarea acestora este cât de poate de semnificativă.

14.3.49. Știri încă neconfirmate vorbesc de masări de trupe bulgare la granița grecească, cu scopul de a ataca Jugoslavia cu ajutorul rebelilor greci și de a crea o republică a Macedoniei în cadrul unei federații balcanice condusă de Bulgaria și sub egida Sovietelor. În cazul în care aceste zvonuri s-ar adeveri, este probabil că anglo-americanii nu vor interveni pentru salvarea regimului Tito.

Statele Benelux au încheiat un protocol pentru ca până în iulie 1950 să realizeze o uniune economică.

S-a zvonit că în Cehoslovacia s-ar fi pus la cale un simulacru de revoluție care să servească Sovietelor pentru a interveni acolo cu forța armată. De altfel, opoziția pe care reprezentatul sovietic la Londra o dovedește față de încheierea păcii cu Austria, are

¹⁹ trimișii Regelui

principalul scop de a întârzia evacuarea acestui stat, precum și a Ungariei și a României, conform tratatelor.

În Birmania, rebelii au pus stăpânire pe Mandalay, iar în China luptele s-au realuat în apropiere de Nanjing, unde un nou guvern naționalist încearcă să organizeze rezistența în contra comuniștilor.

Parlamentul italian discută aderarea țării la pactul Atlanticului și opoziția comunistă și a extremei stânga socialiste a lui Nenni, încearcă să i se opună prin manifestații zgomotoase.

16.3.49. Americanii încep să strângă puternic chingile din toate părțile și, dacă rușii nu renunță la politica lor de prepotență, - ceea ce pare foarte improbabil - ar fi acum semne evidente că în curând „*ça va barder*”²⁰.

Totuși, mulți se întreabă încă dacă lichidarea conflictului nu se va mai amâna până peste câteva luni, dacă nu cumva chiar și peste un an.

Cele opt state fondatoare ale Pactului Atlanticului: Statele Unite, Anglia, Franța, Canada, Norvegia, Belgia, Olanda și Luxemburg vor semna la 4 aprilie instrumentul la Washington. Portugalia, care discută aderarea sa la pact, arată americanilor că n-ar avea rost să fie exclusă Spania. (Evident, muzica a fost dinainte orchestrată).

În ce privește Italia, la Roma s-au luat măsuri riguroase pentru prevenirea oricărei manifestări comuniste împotriva votării aderării, iar Sforza a răspuns lui Togliatti că adevăratul autor al Pactului Atlanticului este Rusia sovietică, care a despărțit lumea în două blocuri adverse.

Truman a convenit cu Marshall în Florida ca acesta să-și reia serviciul activ în armată. Doar bietul Trygve Lie, gușat cum e la cap, dă alături cu drumul când declară la Universitatea din Maine că cele două blocuri adverse sunt atât de puternic înarmate și-și fac un echilibru atât de perfect, încât un conflict n-ar duce la niciun rezultat și că unicul mijloc de a ajunge la o soluție este calea ONU. Sărmanul dă impresia că-și apără cum poate postul...

Zvonul că se concentrează forțe în spre Macedonia pare a se confirma.

În China se vorbește de noi condiții de pace cu comuniștii.

Ministrul de Externe al Israelului a plecat în America. De unde va sări scânteia?!

La noi, comuniștii publică azi într-un comunicat, elucubrații de politică agrară cu citate din Lenin, cu scopul să întărească pe țărani nevoiași în contra chiaburilor și să anunțe bucuria înființării colhozurilor și sovhozurilor. Sau sunt prea siguri de atotputernicia lor, sau e actul disperat al unei cumplite alarme.

17.3.49. O foarte aspră declarație a lui Bevin a fost citită ieri în Parlament împotriva guvernelor român, maghiar și bulgar, care nesocotesc cu cea mai mare îndrăzneală condițiile din tratatele de pace, în ce privește:

---

²⁰ „se va încinge situația”

- drepturile omului (condamnând, fără pic de respect al justiției, nu numai persoane politice sau fețe bisericești, dar și cetățeni de rând, cărora le răpesc averile);
- restricțiile impuse cu privire la forțele armate, care depășesc cu mult în oameni și armament limitele admise, refuzând orice control;
- drepturile câștigate și bunurile din cele trei țări ale cetățenilor Națiunilor Unite, în special ale celor britanici.

Declarația a fost făcută cu prilejul expirării a 18 luni de la semnarea tratatelor de pace. Aceste guverne satelite au respins demersurile aliaților, fiind susținute de Soviete, care niciodată n-au vrut să se asocieze acestora, dar Bevin arată că nici refuzurile întâmpinate, nici expirarea termenului n-au închis acțiunea.

În numele celor opt state fondatoare, Washington a invitat formal Danemarca, Islanda, Italia și Portugalia să adere la pactul Atlanticului.

Comuniștii italieni au încercat în Cameră să împiedice pe Primul ministru, Alcide de Gasperi, să susțină proiectul tratatului.

Generalul suedez Jung a prezentat primejdia pentru țara sa de a rămâne izolată de grupul scandinav.

Dean Acheson va expune politica internațională a Statelor Unite în fața a 200 delegați, reprezentând un număr de peste 40 milioane cetățeni, grupați în sectoarele industriale, bancare, agrare și din cercurile intelectualității.

Guvernul Israel a protestat în contra arestării la noi a șapte evrei acuzați de spionaj.

Ministrul de Externe turc pleacă la Washington spre a discuta încheierea unui pact al Mediteranei.

Zvonuri alarmante circulă azi în oraș că la noapte vor fi arestați și duși în domiciliu forțat toți moșierii expropriați care sunt în București și ce nu fuseseră găsiți la țară.

20.3.49. Vineri seara s-a publicat textul Tratatului Atlanticului de Nord (nu se mai numește pact) încheiat pe 20 ani cu drept de revizuire după 10 ani.

Cei opt miniștri de Externe au făcut declarații asupra rostului său care e un instrument de apărare comună în contra agresiunii și de garantare a păcii. Ei nu s-au sfiit să acuze formal Sovietele de a căuta pricină democrațiilor și de a domina lumea prin teroare, menținând Europa orientală în sclavie. Orice atac în contra unui membru e considerat a fi atac împotriva tuturor și fiecare poate decide în ce măsură să intervină spre a sări în ajutor (rezerva aceasta poate fi partea cea mai slabă).

Se consideră act de agresiune chiar și un atac asupra unui avion sau a unei nave în orice regiune interesând gruparea (de ex. Berlinul) precum și ajutorul sau amestecul străin în provocarea de tulburări în vreuna din țările grupării (rebelii din Grecia, comuniștii din Franța și Italia). La Washington se anunță că foarte probabil un consiliu permanent al tratatului va funcționa la Bruxelles.

Presa din Moscova și din toate statele satelite (inclusiv Jugoslavia care iarăși nu știe pe ce picior să danseze), se mulțumește a anunța fără comentarii publicarea textului tratatului.

După o ședință de 58 ore, Camera italiană a votat cu 342 contra 170, aderarea la tratat. Acum va urma votul Senatului unde desigur comuniștii vor încerca din nou să facă scandal.

Churchill a plecat în America unde va fi primit de Truman la Casa Albă, iar guvernul Statelor unite a publicat o *Carte Albă* care este un avertisment adresat Sovietelor.

La noi sunt oarecari semne că anglo-americanii iau în chip personal măsuri de a părăsi țara până spre data de 1 aprilie. Se așteaptă oare la conflictul provocat de un atac brusc al rușilor?

21.3.49. Rezultatele provizorii ale alegerilor cantonale din Franța unde aproape jumătate din candidați au rămas în balotaj pentru duminica viitoare, au dovedit cel mai mare succes pentru coaliția guvernamentală, urmată de MRP. Gaulliștii au câștigat deocamdată vreo 40 locuri, față de comuniștii care n-au obținut decât patru.

Bevin pleacă vineri la Washington pentru a semna tratatul în ziua de 4 aprilie.

Cele opt zile sau chiar mai multe cât se va afla acolo cu ceilalți miniștri de Externe, se va discuta și admiterea Greciei, Turciei și a Spaniei.

În *Cartea Albă*, publicată de Departamentul de Stat, se dă un avertisment Sovietelor, prevenindu-le că, de rândul acesta, americanii nu vor mai proceda ca în războaiele precedente când n-au intervenit decât în 1917 și 1941, dând timp agresorului să doboare alte state, unul câte unul.

În zona occidentală a Berlinului a fost suprimat cursul mărcii sovietice care ajunsese să scadă la o cincime față de cea apuseană și care fusese autorizată în iunie trecut, cu speranța că rușii vor accepta stabilirea unei singure monezi în toate zonele.

La noi, mari solemnități pentru deschiderea Congresului organizației unice revoluționare a tineretului muncitor. Astăzi s-au suspendat cursurile prin toate școlile pentru a mâna de dimineață, ca pe turme, sub amenințarea de eliminare, pe copiii cu începere de la 11 ani, ca să asiste în piața Victoriei la o întrunire ce are loc la ora 4 p.m. și care se va termina târziu noaptea printr-o retragere cu torțe. *Circenses sine panem*.²¹

Rezultatele provizorii ale alegerilor din Franța arată: circa 350 locuri - coaliția guvernamentală, 170 gaulliștii, 16 comuniștii.

După o demonstrație a fasciștilor englezi ai lui Mosley, guvernul a interzis orice manifestare politică pe timp de trei luni.

Sovietele se laudă cu instalarea unei uzine electrice la Sofia, pe care în timpul războiului englezii o oferiseră rușilor și pe care acum aceștia au vândut-o la bulgari.

---

²¹ *Jocuri fără pâine.*

La Lisabona, guvernul analizează problema aderării Portugaliei la tratatul Atlanticului, iar în Senatul italian se discută acum adeziunea la tratat.

Libanul a semnat primul protocol pentru suspendarea ostilităților în Palestina.

23.3.49. La New-York se deschide în curând un congres pentru pace al oamenilor de cultură de nuanță stalinistă, la care vor lua parte delegați sovietici și din țările est-europene. Poliția americană a aprobat intrarea acestora în calitate de reprezentanți oficiali ai statelor lor, dar a refuzat viza unor delegați englezi, francezi, italieni și brazilieni, pe motiv că au vederi comuniste.

Luni va începe la Londra conferința celor 10 state (Anglia, Franța, Benelux, Suedia, Norvegia, Irlanda și Italia) pentru fixarea definitivă a consiliului Uniunii Europene.

Sovietele organizează în aprilie la Paris un congres pentru pace al intelectualilor, sub cuvânt că tratatul Atlanticului e un instrument de război.

Consiliul landului Westfalia a invitat pe Bevin să viziteze Germania, cu care prilej să discute și rectificările de frontieră în favoarea Belgiei, Olandei și Luxemburgului, dar data n-a fost încă fixată.

Israel a semnat armistițiul cu Libanul, dar în schimb ostilitățile au reînceput între evrei și transiordanieni în zona Akaba.

Guvernul englez a dispus controlul corespondenței telegrafice cu străinătatea, de teama că transmisiile prin cablu ar putea fi interceptate de submarine.

În Senatul italian „onorevoli” s-au cam părut cu prilejul discuției tratatului Atlanticului.

La noi s-au suprimat complet cartelele de alimente pentru toți cei care nu-s în câmpul muncii. Așa că acum ni se refuză și pâinea.

24.3.49. În Camera Comunelor, conservatorul McMillan a arătat că rezistența guvernului grec în contra rebelilor trebuie susținută cu orice preț, fiindcă prăbușirea acestei țări ar însemna reușita planului sovietic privitor la Macedonia și deci lichidarea lui Tito, care a rezistat până acum atacurilor Kominform-ului și ale cărui greutăți puterile occidentale n-au niciun interes să le mărească.

Discutând bugetul apărării în Camera Lorzilor, opoziția a declarat că proiectul e foarte bine întocmit pentru un plan de înarmare pe câțiva ani, dar a întrebat cum va face față Anglia necesităților unui război ce ar izbucni peste 2-3 luni.

Susținând cheltuielile făcute pentru aprovizionarea Berlinului, Bevin a spus că dacă aliații n-ar fi rămas pe loc, rușii s-ar afla azi pe Rin și o singură zi de război ar costa mai mult decât toate sumele cheltuite până acum pentru capitala germană.

Discuțiile asupra păcii cu Austria se opintesc în loc și rușii, care continuă să susțină revendicările jugoslave cu principalul scop de a menține mai departe ocuparea Austriei ca și a Ungariei și României, au fost întrebați dacă ședințele fără număr ale conferinței de la Londra au ca obiect problema Jugoslaviei sau a Austriei.

Nunțul apostolic a asigurat călugărițele de la St. Vincent de Paul care pleacă sâmbătă că înainte de sfârșitul anului se vor întoarce și își vor reocupa sanatoriul.

25.3.49. Reeditându-se demiterea lui Molotov, ministrul sovietic de Război, mareșalul Bulganin, de meserie om de bancă și fost primar al Moscovei, a fost înlocuit prin adjunctul său Vasilievski, militar de carieră și erou al apărării Stalingradului.

Printr-un raport (sau notă cominatorie - „challenge”, pretind englezii) al Departamentului de Stat, americanii au cerut Sovietelor să autorizeze un congres la Moscova, în care toate opiniile democratice să poată fi exprimate în perfectă libertate.

La ceremonia semnării Tratatului din 4 aprilie, va fi prezent și Truman. Însă în afara delegaților oficiali și a câtorva gazetari, nimeni nu va fi prezent deoarece Washingtonul nu are nicio sală destul de încăpătoare pentru tot publicul care ar dori să asiste la acest eveniment. Odată cu Bevin, a plecat spre Statele Unite și delegația engleză în frunte cu McNeil pentru Adunarea Generală a ONU care începe la cinci aprilie.

Parlamentul danez a votat cu o mare majoritate aderarea la tratat.

Contele Sforza pleacă și el la Washington, deși votul Senatului italian n-a avut încă loc. Se oprește în drum la Paris spre a semna cu Franța instrumentul uniunii vamale între cele două țări.

Churchill a fost primit la prânz de către Truman, după care s-a înapoiat la New-York unde este oaspetele lui Baruch. Vrea desigur să fie observator direct al desfășurării congresului comunist pentru pace.

27.3.49. Regina Ana a născut ieri la Lausanne o fetiță, Margareta. Se vede acum ce fertilă și inepuizabilă e imaginația românilor, care de o lună au anunțat nașterea unui moștenitor numit Ștefan, prinț de Basarabia.

În afara manifestațiilor ostile din fața hotelului Waldorf-Astoria și de alte câteva întruniri anti-comuniste, chiar în sala Congresului un delegat american a protestat împotriva ingerințelor sovietice, declarând că poporul american „dorește pacea, dar nu una cu orice preț”, adică cu cel al libertății.

Este adevărat că rușii se zbat acum „*comme deux diables dans un bûcher*”²² fiindcă simt pretutindeni cum li se surpă terenul sub picioare și că toate încercările lor dau greș. Încep a încasa lovituri fără a mai riposta decât slab sau deloc, ca spre pildă în cazul Norvegiei. Dar loviturile se țin lanț și vor deveni tot mai puternice, așa că au acum de ales între supremul risc al războiului și prăbușirea totală și rușinoasă, fără reacție.

Foarte semnificativ e faptul că, pentru semnarea tratatului Atlanticului, sunt prezenți șefii de State-Majore ale țărilor participante (Eisenhower bolnav de gastro-enterită).

Fiind foarte ocupat în viitoarele două săptămâni, Truman a decis să renunțe la orice alte obligații ce l-ar sili să plece din capitală, chiar și la prezența anunțată la deschiderea Adunării Generale a ONU.

²² „ca doi draci într-o cristelniță”

Zilele dintre 4-15 aprilie pot fi decisive.

La noi, acum două zile, explozie și incendiu la un depozit STB, iar azi foc mare la atelierele CFR-Grivița. Se întetesc acțiunile încă sporadice ale rezistenței și s-a procedat la arestări, chiar și printre comuniști notorii.

În Uniunea Mondială a Grâului formată din 42 state, un număr de 30 (printre care Canada, Statele Unite, Australia, Franța, Uruguay) au semnat un acord asupra prețurilor și cantităților necesare pentru alimentația țărilor importatoare; URSS și Argentina n-au semnat pactul.

Germanii din Westfalia au protestat împotriva cedării către Franța și Benelux a unei porțiuni de teritoriu de 135 kmp. cu o populație de peste 13.000 locuitori; rectificările de graniță urmează a fi confirmate prin tratatul de pace cu Germania.

28.3.49. Ziua de ieri a balotajului în Franța a fost tot atât de dezastruoasă pentru comuniști. Rezultatele finale dau 1085 locuri coaliției guvernamentale - socialiști, radicali și MRP, 389 gaulliștilor care vin în frunte ca partid unic și 34 comuniștilor.

Manifestarea acestora contra Tratatului Atlanticului le-a fost fatală, căci opinia publică franceză nu-l socotește nici agresiv, nici ca o știrbire a independenței țării.

Senatul italian a aprobat cu 188 voturi contra 112 și cinci abțineri aderarea Italiei la Tratatul Atlanticului.

Grav incident la Viena cu soldați sovietici care au ucis doi britanici ce încălcasează fără să știe zona rusească.

La Praga, doi soldați americani care trecuseră din zona lor din Germania în Cehoslovacia, au fost condamnați la 12 și 10 ani închisoare pentru spionaj.

Fată de protestările sovietice cu privire la organizarea Germaniei de Vest, Lucius Clay a declarat că acum, chiar dacă rușii s-ar hotărî să părăsească Berlinul, americanii nu-și vor mai modifica politica în Germania și nu vor mai ține seama de condițiile acordurilor de la Yalta și Potsdam invocate de Soviete, căci ele au devenit azi caduce, tocmai din cauza neîncetatelor cazuri de violare a lor de către ruși.

La Consiliul de Securitate, rușii au cerut timp să reflecteze asupra refuzului anglo-american de a mai lua în discuție numirea unui guvernator al Triestului care acum trebuie să revină Italiei. Li s-a replicat că nu mai e nevoie de reflectare, deoarece problema Triestului este decisă.

Nu trebuie neglijată declarația guvernului englez din Camera Comunelor, care socotește Ungaria și România ca făcând parte din zona Europei occidentale.

Mihai a ținut să se rectifice anunțul nașterii fiicei sale, precizând că soția sa nu este prințesa Ana de Bourbon, ci regina României.

30.3.49. Reorânduirea începută în sânul guvernului sovietic s-a continuat prin numirea mareșalului Sokolovski ca adjunct al ministrului de Război și înlocuirea lui la Berlin cu Ciuikov, apărătorul Stalingradului.

Doar Portugalia și Islanda n-au comunicat încă adeziunile la Tratatul Atlanticului, prima fiindcă discută necesitatea admiterii Spaniei, căreia i se opune mai ales Anglia datorită regimului dictatorial al lui Franco, cealaltă deoarece Parlamentul n-a terminat discuțiile.

În luna aprilie vor avea loc în Marea Nordului, a Mânecii și în Golful Gasconiei manevre navale anglo-franco-belgo-olandeze cu 100 unități de luptă.

Consiliul Uniunii Europene se va întruni pentru prima dată în iulie la Strasbourg.

Într-o declarație făcută presei, de Gaulle a făcut oarecare rezerve asupra tratatului în ce privește eventualele ajutoare de acordat Franței, dar a preconizat necesitatea unei înțelegeri franco-germane cu o Germanie federalizată și cu un statut definitiv al zonei Ruhr.

În ultimul moment, se anunță că Portugalia și Islanda au aderat la Tratatul Atlanticului.

31.3.49. Mișcarea subterană spaniolă a trimis la Londra un manifest în care se arată că, pentru liberarea Spaniei de dictatura lui Franco, s-a format un front comun, inclusiv regalității dar cu excepția comuniștilor, spre a da țării un regim democrat și după care Spania s-ar putea alătura statelor din Tratatul Atlanticului de Nord.

Mișcarea rebelilor greci anunță că s-a constituit o înțelegere între bulgari, sârbi și greci macedoneni pentru liberarea Macedoniei de sub dominația grecească, la care ar trebui să se alăture și macedoneni din Albania și Turcia.

Ziarul *Borba* anunță că toți șefii de misiune de la Belgrad ale statelor satelite au fost rechemati, fără a se preciza când se vor reîntoarce la posturile lor.

În Siria, o lovitură de stat a șefului armatei a reușit și vor avea loc noi alegeri.

De asemenea în Chile, dictatura a fost răsturnată și democrații au luat puterea.

Comandamentele aliate din Germania au respins propunerea sovietică de a se încorpora întregul teritoriu al țării pentru alegerile ce vor avea loc la 15 mai pentru congresul social-comunizant al poporului german.

Șeful Statului-Major turc a plecat la Washington pentru probleme de sănătate, tocmai în perioada în care se vor afla acolo și alți șefi militari europeni.

Churchill vorbește astăzi la Universitatea din Boston despre „Secolul al XX-lea - promisiuni și realizări”.

1.4.49. Churchill a denumit amenințarea Sovietelor mai cumplită decât cea hitleristă, având susținerea unei forțe armate pe care nici Kaiserul, nici Țarul n-au visat vreodată să o aibă. Dar secolul actual, handicapat în realizările sale de pe urma a două războaie, nu trebuie inevitabil să suporte și pe un al treilea, care prin diverse mijloace ar mai putea fi evitat. În acest scop însă, nu trebuie întârziat a se lua cât mai în grabă toate măsurile.

Prin note identice, Sovietele au adresat proteste la Washington, Londra, Ottawa, Bruxelles, Haga și Luxemburg, adică pe lângă statele inițiatoare ale Tratatului Atlanticului de Nord, în contra scopurilor agresive, admitând în sânul său state precum Italia și Portugalia

care nu sunt membre ONU, pe când blocul răsăritean nu e îndreptat în mod defensiv decât față de o eventuală amenințare din partea Germaniei.

Sovietele mai acuză lumea apuseană și în special Anglia și Statele Unite de a nesocoti și de a viola angajamentele de la Yalta și Potsdam.

2.4.49. Statele Unite și Marea Britanie la care s-au raliat Canada, Australia și Noua Zeelandă au trimis note similare guvernelor român, ungar și bulgar, protestând împotriva încălcării sistematice ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului garantate în art. 3 ale tratatelor de pace și pentru a căror fidelă executare, puterile protestare sunt răspunzătoare dimpreună cu Uniunea Sovietică.

Ele acuză aceste guverne și partidele comuniste care le conduc, de a fi nesocotit libertatea de conștiință, de gândire, de cuvânt, de a asupra populația pașnică printr-o poliție teroristă, de a aresta și a condamna nevinovați printr-un simulacru de justiție, de a persecuta religia etc. Adaugă că de rândul acesta nu se vor mai mulțumi cu răspunsul dat până acum, anume că acestea sunt probleme de ordin interior care nu privesc statele străine. Singura umbră a tabloului este amenințarea cu procedura arbitrajului și a recurgerii la ONU în caz de neconformare, ceea ce ne-ar putea duce ușor la calendele grecești.

Nu pot crede că se vor mulțumi cu asemenea măsuri academice.

Un pasaj demn de relevat în recentul discurs al lui Churchill: „dacă americanii n-ar posedea bomba atomică, astăzi Londra ar fi fost de mult bombardată și întreaga Europă comunizată, așa cum e acum Cehoslovacia”.

Pun în legătură faptul că singură această țară a fost nominalizată cu știrea că, în cazul unui conflict, americanii au luat măsuri să pomească ofensiva în contra cadrilaterului Boemiei, poziție-cheie în controlul strategic al continentului.

Churchill s-a reîmbarcat azi pe „Queen Mary” și a declarat că mijlocul pentru ruși prin care să-și modifice politica și să devină mai înțelegători ar fi ca lumea din URSS să poată călători în străinătate și ca străinii să poată vizita Rusia, afară doar dacă cei de la Kremlin se tem ca din „din raiul sovietic să zboare toți îngerii, cel puțin cei ce au aripi.”

În USA se preconizează organizarea în Asia a unui plan MacArthur, similar planului Marshall, care să prevadă cheltuieli de cel puțin un miliard dolari/an, pentru apărarea Chinei de sud.

Ministrii celor 12 țări ce vor semna mâine tratatul au respins în comun nota sovietică.

Tito dezmente știrea că ar fi avut la Brioni o întrevedere secretă cu reprezentanți apuseni. În schimb, autoritățile jugoslave au arestat câteva sute de bulgari și judecă mai mulți spioni ai Kominform-ului.

Un vicepreședinte al Consiliului de miniștri bulgar este demis și arestat, sub acuzația că voise să înlăture pe Dimitrov și că nutrea sentimente naționaliste și anti-sovietice.

Rebelii greci par să fi primit întăriri masive din Albania și au reînceput ofensiva în regiunea Gramos.

La Rhodos s-a semnat convenția de armistițiu între Israel și Transiordania.

5.4.49. Ceremonia semnării Tratatului Atlanticului de Nord a avut loc la Departamentul de Stat în prezența lui Truman, care a vorbit de acest scut în contra temerii de război. Este pentru prima oară că Statele Unite încheie un tratat de alianță în timp de pace, tratat pe care americanii nu-l limitează la țările semnatare; în discurs, s-a specificat că ajutorul va fi extins și asupra altor state amice, nepărtașe al tratatului (Turcia, Grecia) Cei care au vorbit mai bine, în afară de Acheson și Bevin, au fost miniștrii din Benelux și mai ales norvegianul Lange.

Zece din cei 12 semnatori vor asista azi la deschiderea sesiunii Adunării Generale. Chestiunile rămase pe agendă la Paris sunt: coloniile italiene, problema spaniolă și dreptul de veto. Dar e posibil că rușii vor debuta printr-un vehement atac în contra tratatului. De altfel, note de protest similare au fost trimise Italiei, Norvegiei și Islandei. Sovietele protestează de asemenea și împotriva rectificării graniței de vest a Germaniei, făcută fără învoirea lor.

Se zvonește că Augustin Popa, manist care ar fi primit sprijinul Vaticanului să lucreze ca succesor al lui Maniu, anunță că toți oamenii politici emigrați sunt acum grupați în jurul Regelui și protestează în contra pretenției lui Rădescu de a veni dânsul să formeze viitorul guvern. Nici n-au început să se dezmoștească și au și început cu intrigile și ambițiile de bisericuțe care ne-au mâncat zilele sub regimurile trecute. Ar fi o adevărată nenorocire să fim iarăși conduși de cei ce „n-au uitat și n-au învățat nimic”.

Pe de altă parte, se aude că guvernul comunist de la noi ar voi, din ordinul Moscovei și de teama consecințelor ultimelor note engleză și americană, să reconstituie *pro forma* un guvern-păpușă cu aspectul celui de la 23 august 1944, sperând în chipul acesta să închidă gura aliaților asupra înăbușirii libertăților în România.

S-ar găsi oare cineva să primească acest joc?

Se mai aude că planul aliaților ar fi ca primul guvern român de după eliberare, să fie compus din reprezentanți a cinci partide: liberal (de ambele nuanțe?) național-țărănist, socialist, naționalist-Rădescu și social-creștin.

6.4.49. Truman a declarat că, dacă soarta păcii ar depinde de întrebuintarea bombei atomice, el n-ar ezita un moment să decidă din nou acest lucru, dar speră că evenimentele vor dovedi inutilitatea unei asemenea măsuri.

Generalul Bradley spune deschis că Statele Unite trebuie să fie prezente în Europa din primul moment al unui conflict și să nu comită greșeala de a interveni mai târziu spre a o salva, după ce deznădejdea va fi cuprins toate popoarele continentului, sau să se mulțumească a trimite rachete de pe țărmul celălalt al Atlanticului.

9.4.49. La Washington s-a stabilit acordul definitiv între Acheson, Bevin și Schuman asupra viitorului Germaniei Occidentale. Se admite formarea unui guvern federal democrat, ales de Consiliul parlamentar din Bonn, căruia puterile aliate să-i încredințeze autoritatea,

reprezentanții acestora rămânând mai departe în Germania ca organe de control, iar trupele de ocupație având doar rolul să împiedice reorganizarea forței militare germane.

Rușii vor putea adera la acest aranjament, dar numai după ce vor fi ridicat blocada Berlinului. Deocamdată, ei nu par să-și fi schimbat cătuși de puțin atitudinea și sistemul, căci în Consiliul de Securitate au exercitat pentru a 30-a oară dreptul de veto, invocând aceleași argumente de acum doi ani și provocând aceleași nesfârșite discuții.

Cu 11 voturi contra 5, Curtea Internațională de la Haga a condamnat, în fine, Albania la despăgubiri pentru accidentul suferit de cele două distrugătoare engleze în 1946, prin minarea de către vase jugoslave, la cererea Albaniei, a canalului Corfu.

În schimb, se pare lucru dovedit că regimente întregi de rebeli greci sunt organizate, echipate și alimentate pe teritoriul albanez, de unde trec în Grecia, fără ca ONU să reacționeze, sau fără ca puterile tratatului Atlanticului, recte Statele Unite care au declarat că vor da ajutor militar Turciei și Greciei, să intervină.

Guvernul maghiar respinge pur și simplu notele engleză și americană cu privire la procesul cardinalului Mindszenty, sub cuvânt că aceasta înseamnă un amestec nepermis în treburile interne ale țării prin susținerea elementelor reacționare.

Președintele Mallon al Africii de Sud a declarat că, în caz de război, acel dominion va lupta efectiv alături de puterile occidentale.

Guvernul norvegian a dispus ca regiunea de nord a țării (Finnmark), care se învecinează cu Finlanda și cu URSS, să fie organizată ca zonă de securitate.

În alegerile comunale ale Londrei, conservatorii au câștigat teren obținând 64 locuri, laburiști 44 locuri și un loc pentru liberali (niciun comunist).

10.4.49. Azi și bulgarii au respins notele anglo-americanilor. A mai rămas România, unde probabil n-a parvenit încă de la Moscova textul răspunsului.

Delegatul rus Gromyko la ONU a atacat în termeni injurioși formulele engleză și americană asupra coloniilor italiene, susținând ca Libia și Eritreea să devină independente după o administrare de 10 ani sub tutela ONU, constituită din reprezentanți englez, american, francez, rus, italian și al indigenilor. A protestat împotriva pretenției Angliei de a administra Cirenaica și de a se remite Italiei Somalia și jumătate din Eritreea.

Tito nu mai știe „*sur quel pied danser*”²³ și declară că Occidentul îl urăște iar Răsăritul îl atacă, dar că el își va continua politica de socialism independent, acceptând importuri industriale din vest, de vreme ce țările Kominform-ului nu-și țin angajamentele.

La noi se zvonește că sub îndemnul Kremlinului, s-ar încerca o reconstituire a guvernului de la 6 martie, cu Tătărescu și Ghelmegeanu ca paiațe de reprezentanți liberal și țărănist.

²³ „pe ce picior să danseze”

11.4.49. Truman va trimite mâine Senatului spre ratificare textul Tratatului Atlanticului de Nord însoțit de un mesaj, cerând urgența. Se crede că dezbaterile vor dura trei săptămâni.

Bugetul militar al Statelor Unite este de aproape 16 miliarde dolari, cel mai mare pe timp de pace. Ministrul de Război a arătat că, față de politica Sovietelor, americanilor nu le este permis să reducă cu nimic efectivele lor din Europa, dimpotrivă, unele state cer să li se acorde în afara ajutoarelor materiale și forțe militare pentru apărare.

Tribunalul internațional de la Nürnberg judecă 21 criminali de război germani, printre care și pe Weizsäcker adjunct al lui Ribbentrop, acuzat de a fi contribuit la invadarea Cehoslovaciei, precum și alți foști diplomați ai Reichului.

În Grecia au fost arestați 80 comuniști, care complotaseră asasinarea unui număr de oameni politici greci și a trimisului militar american.

Congresul Partidului Comunist jugoslav a înfierat în unanimitate acțiunea Kominform-ului contra lui Tito, iar reprezentantul macedonean în partid a protestat în contra intenției rușilor de a crea o republică a Macedoniei.

O mulțime de bieloruși și de baltți a manifestat la München în contra Sovietelor, iar localul misiunii acestora a trebuit să fie apărat de soldați americani.

Sforza a cerut comisiei politice a ONU să se acorde Italiei tutela asupra tuturor fostelor sale colonii.

Guvernul român protestează împotriva refuzului Franței de a acorda vize unui număr mai mare de opt persoane, care în calitate de delegați comuniști, să ia parte la congresul pentru pace de la Paris.

12.4.49. Discuțiile de la Bonn asupra proiectului de Constituție a Germaniei Occidentale au ajuns la un punct mort din cauza opoziției social-democraților, cu tot avertismentul dat ieri de Morrisson în vizită în Germania, cu privire la pericolul reînvierii unei politici dictatoriale în caz de neînțelegere.

Tito a fost reales în unanimitate președintele Frontului Popular Jugoslav.

Atacurile masive ale rebelilor în Grecia cu ajutoare de peste ganiță continuă, în timp ce la Atena guvernul nu e în stare să reducă greva funcționarilor publici.

La ONU, neînțelegerile între formulele prezentate de englezi, americani, francezi și italieni, par să faciliteze jocul intrigilor rusești.

14.4.49. Sophoulis și-a reconstituit guvernul după ce s-a debarasat de trei membri acuzați de malversațiuni.

La Adunarea Generală a ONU, cu 30 voturi contra șapte și 20 abțineri, s-a înscris pe ordinea de zi chestiunea reexaminării proceselor religioase de la Budapesta și Sofia. Abținerile au fost provocate de obiecțiunea reprezentantului danez, care socotește că ar trebui urmată procedura aplicării tratatelor de pace, iar nu aducerea problemei în fața Adunării Generale.

În legătură cu aceasta, se vorbește despre convorbiri ce ar avea loc la Stockholm între ruși și americani.

Se mai aude și de o notă a guvernului nostru, transmisă Statelor Unite prin canal suedez, la care s-a și răspuns la București, că nu poate fi vorba de vreo reconstituire a guvernului sub președinția lui Tătărescu, Zane, Ghelmegeanu sau a altora *ejusdem farinae*,²⁴ ci s-ar putea admite doar un guvern de colaborare națională prezidat de Maniu (care ar fi fost dus la Snagov), de eliberarea imediată din închisori a deținuților condamnați sau nejudecați, de restituirea imediată a proprietăților confiscate, de alegeri libere și liste separate ale tuturor partidelor, controlate de observatori internaționali.

Se aude că și Sovietele ar fi primit o notă asemănătoare privind alegeri libere în Rusia.

Direcția CFR a primit ordine să organizeze trecerea pe la noi a 500 trenuri militare rusești. Contra cui?

În acuzele aduse Kominform-ului, Tito declară că în Biroul Politic al acestuia se află agenți ai imperialismului occidental.

Sunt semne tot mai clare că puroiul colectează și că buba stă să spargă.

S-a anunțat că Dimitrov se află bolnav într-un sanatoriu din URSS și că fostul vice-președinte Kostov, care fusese înlăturat și era amenințat cu arestarea și judecarea pentru politică inamică față de Soviete, ar fi fost numit director al Bibliotecii naționale din Sofia. Să fie toate acestea semne că începe să pârâie șandramaua?

Cu 43 voturi contra șase, Adunarea ONU a hotărât ca în Consiliul de Securitate să se studieze o reglementare a dreptului de veto. Rămâne de văzut dacă cu opoziția Sovietelor, s-ar putea totuși ajunge la vreun rezultat.

Cererea evreilor de a fi primiți ca membru ONU, a fost trimisă de Adunarea Generală comisiei politice pentru a o studia, din cauza pretenției Israelului de a stăpâni exclusiv Ierusalimul în loc de a-i recunoaște un regim internațional.

Rușii au tăiat ultima legătură telefonică între estul și vestul Berlinului.

Voitec și Sadoveanu au fost „eliberați” din funcțiile lor de vicepreședinți ai Consiliului, fiind înlocuiți prin Ana Pauker și respectiv Luca, spre a se putea devota, primul - organizării Cooperăției și celălalt - Academiei.

De nu s-ar ști că la comuniști nu se „eliberează” cine are poftă, ci că totul se hotărăște de sus, s-ar putea crede că cei doi și-au căutat posturi mai puțin puse în evidență pentru eventualitatea unei posibile schimbări în viitoarea orientare politică a țării. Evident însă că „vrabia mălai visează și calicul praznic”.

16.4.49. Precizări referitoare la răspunsul american: se pare că prin mijlocirea guvernului suedez, cel din București ar fi propus să se discute problema executării tratatului

²⁴ de același soi

de pace cu un delegat român, care în speță să fie Tătărescu. La aceasta, americanii au răspuns suedezilor că unica persoană aflată azi în România cu care dâșii ar putea sta de vorbă ar fi Maniu, la care se adaugă și celelalte trei puncte menționate anterior.

Aud că cetățenilor britanici li s-ar fi dat sfat să părăsească țara noastră înainte de 1 mai.

Ar fi început hărțuieli la granița sovieto-iraniană și consulatele rusești din Persia au fost închise.

Comandanții aliați din Germania au de gând să suprimă Consiliul Parlamentar din Bonn, în cazul în care nu s-ar putea găsi un acord cu social-democrații.

Aviația anglo-americană a transportat ieri la Berlin peste 11.000 tone alimente.

Guvernul de la Belgrad a trimis la București o notă de protestare în contra persecuțiilor împotriva minorității jugoslave din România, unde conducătorii sârbi au fost arestați, școli și ziare desființate, iar tineretul împins să facă spionaj pe teritoriul sârbesc.

Se afirmă că la viitoarea conferință de la Londra a *Commonwealth*-ului, India ar dori să devină o republică autonomă în cadrul comunității britanice.

De azi, republica Eire a devenit complet independentă. Din tot Imperiul Britanic începând cu Regele, se trimit telegrame de felicitare noului președinte O'Kelly. Este semnificativ faptul că fostul președinte de Valera, a refuzat să participe la ceremonie, fiindcă făuritorii Republicii n-au așteptat ca întreaga insulă să fi fost înglobată în noul stat.

19.4.49. România a respins și ea notele de protest ale Angliei și Statelor Unite.

La ONU s-a admis ca delegații unguri și bulgari fără drept de vot, să participe la discutarea problemei proceselor religioase din țările lor. Rușii dimpreună cu alte 30 state s-au abținut de la vot.

Pe de altă parte, rușii au presimțit pe americani la Lake Success, că ar fi dispuși să se ridice blocada și contra-blocada Berlinului, spre a facilita o nouă conferință a celor patru miniștri de Externe în care să se reexamineze organizarea Germaniei. Fondul acestui gest ar fi în legătură cu dezastrul economic ce s-a abătut asupra Germaniei de Est din cauza blocadei.

Azi au continuat manevrele americane în Bavaria și la granița cehoslovacă, cu 70.000 oameni, 100 avioane și 1000 tancuri, având ca temă de luptă un atac din partea Cehoslovaciei. Au asistat delegați militari din statele tratatului Atlanticului și din Suedia. Se pare că Sovietele au declinat invitația.

21.4.49. Ieri s-a deschis la Paris sub președinția lui Joliot-Curie congresul pentru pace al comuniștilor, cu peste 1.700 participanți, dintre care 600 italieni, 100 englezi, 12 ruși, câte opt români, bulgari, unguri, cehoslovaci, sârbi, poloni, iar restul francezi. Ca protestare împotriva acestei măsuri restrictive, tot restul delegaților, cărora guvernul francez le-a refuzat viza, țin concomitent o întrunire similară la Praga, unde s-a oprit și delegația chineză.

Tot ieri la Londra, Churchill a vorbit la o întrunire a Uniunii Europene în contra ereziei granițelor vamale.

Delegatul american la ONU a spus că dacă cele ce se petrec în România, nu se află pe ordinea de zi a Adunării este numai pentru că acum se cercetează exclusiv cazurile din Ungaria și Bulgaria, dar că nelegiuirile de la noi nu sunt nici uitate nici ignorate; iar delegatul Boliviei a ținut un întreg rechizitoriu foarte documentat în contra guvernului comunist de la București, arătând cum e persecutat și terorizat clerul unit și cum Biserica ortodoxă a ajuns o deriziune.

După ce au respins contra-proponerile guvernamentalilor, comuniștii chinezi au reluat ofensiva trecând fluviul Yangtse în două puncte și împresurând astfel Nanjing. Guvernul s-a retras spre Canton. Două vase britanice au fost bombardate de artileria comunistă și ambasadorul Angliei a protestat pe lângă comandamentul din Peking.

Noul ambasador american la Moscova este amiralul Kirk, care a fost anterior în post la Bruxelles.

La ONU se rediscută problema Spaniei franchiste în urma cererii Poloniei, dar delegatul american nu pare dispus a lua parte la discuții.

22.4.49. Bateriile comuniste de pe Yangtse continuă să bombardeze vase engleze care încearcă să ajungă la Nanjing pentru a aproviziona Ambasada engleză.

Până acum sunt 40 morți și peste 60 răniți. Guvernul de la Londra așteaptă să vadă dacă acesta e un act de agresiune.

Pe *Downing Street*²⁵ s-au întrunit azi miniștrii întregului *Commonwealth*. Conferința va dura o săptămână. Chestiunea principală va fi dacă India, care se va proclama în curând Republică, va continua să rămână în cadrul acestei uniuni.

Cu prilejul discutării coloniilor italiene la ONU, Gromyko a acuzat Anglia de a ține sub jugul său popoare străine, la care delegatul american a răspuns că în jurul mesei se află delegați a 10 state care datoresc Angliei independența și că s-ar mai afla reprezentanți și din alte 10 țări, dacă ele n-ar fi fost înghițite de Soviete.

Radio Madrid a anunțat că oamenii politici români din străinătate s-au raliat toți în jurul lui Rădescu, formând un guvern unitar în exil. Se vorbește de excluderea lui Vișoianu și a lui Niculescu-Buzești.

23.4.49. Comuniștii chinezi își vor face mâine intrarea solemnă în Nanjing unde a rămas ambasadorul Angliei.

În privința proceselor religioase de la Budapesta și Sofia, comitetul politic al ONU a decis să mențină problema pe agendă până la reuniunea din septembrie, precizând că statele semnatare ale tratatelor de pace vor putea proceda la luarea de măsuri directe.

²⁵ domiciliul prim-ministrului englez

Teatrele și cinematografele de la noi au dat reprezentații în Vinerea Mare: „Biserica cu spectacolele ei, și statul cu ale sale” declară tăios comuniștii, iar patriarhul Justinian a decretat înlocuirea în prohodul ce se cântă în biserici a cuvintelor: „și L-au răstignit evreii și tâlharii” prin: „și L-au răstignit moșierii și bogații”. (sic!).

Atașatul militar francez de la noi, colonelul Parissot aflat în excursie la Breaza, a fost atacat cu focuri de armă de către milițieni care l-au condus la post legat butuc, sub cuvânt că făcea spionaj (sau se întâlnea cu rezistența?).

Ministrul american de Război a demisionat, pretextând că nu e de părere că războiul este inevitabil. (?)

Rușii ar încerca o manevră politică pentru a repune în discuție deblocarea Berlinului, cu speranța să le servească în ofensiva de pace pe care o desfășoară acum la Paris, dar presa aliată le răspunde că o asemenea deblocare n-ar schimba întru nimica poziția luată de occidentali.

Socialiștii din țările apusene se vor întruni tot la Paris la 30 aprilie cu lozincă: „pace și libertate” spre a contracara pe comuniști.

Mai interesant e apelul lansat de rebelii greci pentru încetarea ostilităților, declarând-se gata la cele mai largi concesii.

25.4.49. Va ieși oare ceva din incidentul de pe fluviul Yangtse? Comandantul chinez nici nu vrea să stea de vorbă relativ la cererea engleză ca vasul „Amethyst” să fie autorizat a se înapoia la baza sa din Shanghai.

Churchill anunță o interpelare în Cameră și ministrul de Război, Alexander, amână din această pricină vizita proiectată în Norvegia (unde desigur că nu se ducea să admire merii în floare din Hardangerfjord!).

27.4.49. Conferința de la Londra și-a încheiat lucrările, hotărând cu geniul britanic pentru compromisul illogic, ca India, devenind republică independentă și suverană, să rămână cu drepturi depline în *Commonwealth*-ul națiunilor britanice, acceptând persoana Regelui nu ca pe a unui Suveran, ci ca simbol al egidei ce le unește.

Trupele comuniste chineze sunt aproape de Shanghai, unde se pare că ar fi sosit Tchang Kai-check spre a organiza rezistența naționaliștilor.

Interesant e că Churchill nu a mai făcut interpelarea în Cameră cu privire la incidentele de pe Yangtse, în urma unui lung consiliu de cabinet, unde probabil s-a apreciat inoportunitatea discuției, în timp ce la New-York au loc convorbiri ruso-americane între Malik și Jessup privind deblocarea Berlinului, deci în momentul în care se desenează o încercare de îndulcire a raporturilor cu Moscova.

În adevăr, cu tot comunicatul în doi peri al agenției Tass publicat imediat ce s-a aflat de acordul dintre nemți pentru constituirea unei Germanii occidentale federative, s-ar părea că rușii dau realmente înapoi, căci condiția pe care o pun ca deblocarea să fie imediat urmată de o nouă conferință în „4” asupra unei Germanii unitare, nu-i mai impresionează

deloc pe „yankees”, care își vor urma fără șovăire programul stabilit. Sigur că circulă multe zvonuri și se pretinde că încetarea blocadei va fi urmată în curând de constrângerea Sovietelor de a se retrage în granițele din 1938 și de a accepta apoi control internațional la alegeri chiar în Rusia.

O asemenea capitulare este evident foarte greu de imaginat fără o supremă încercare de rezistență. Deci sunt probabilități că tot la un război se va ajunge și O'Hara pretinde că el va începe până în iunie.

Ceva mai mult, Eliza Brătianu a trimis vorbă în străinătate că tot ce a mai rămas în viață la noi în țară care să servească de armătură a viitorului, nu mai poate rezista fizic și material mai mult de câteva săptămâni. I s-a răspuns să fie fără grijă, căci înainte de acest termen fatal, totul se va lichida.

30.4.49. Veni-va război sau capitulare? În orice caz, americanii nu vor abandona lupta, chiar dacă apare o primă cedare a rușilor.[...] Nicio concesie din partea rușilor nu-i va determina să-și modifice programul stabilit cu privire la Germania de Vest, așa că nu poate fi vorba de compromis.

Zvonurile care circulă la noi, ar dovedi că rușii sunt foarte îngrijorați de strânsoarea tot mai puternică din partea americanilor. Nu mai vorbesc de scârnăviile noastre alarmate de-a binelea.

Gheorghiu-Dej, rămas mai departe secretar general al Partidului Muncitoresc Român și vicepreședinte al Consiliului, a fost scos de la conducerea Planificării, unde în locul său e numit Miron Constantinescu.

Tot ca zvon de slăbiciune, se anunță că la 9 mai se va judeca recursul în procesul grupului Maniu.

Un avion *Sovromtransport* având la bord 12 pasageri de la Timișoara la București, a nimerit la ... Salonic sub amenințarea pistolului unui student român, care dimpreună cu o doamnă și cu un milițian în serviciu, au hotărât să rămână în Grecia.

Din Roma, canonicul Augustin Popa a prevenit pe co-religionarii săi politici să se astâmpăre cu veleitățile de republicanism ce se spune că ar avea țărăniștii, deoarece americanii sunt ferm decisi să restaureze monarhiile în toate statele europene de unde fuseseră îndepărtate de comuniști.

Pe de altă parte însă, Niculescu-Buzești de care s-a vorbit că visează să ajungă președinte de republică la noi, a participat ca reprezentant român al blocului agrarian la manifestarea anti-comunistă de la New-York.

Un alt fapt care nu cadrează cu zvonul de apropiată înțelegere ruso-americană este decizia guvernului român de a desființa consulatele britanice de la Cluj și Constanța.

3.5.49. Azi s-au întrunit la Londra miniștrii de Externe ai Angliei, Franței, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, Norvegiei, Danemarcei, Suediei (care a solicitat admiterea în tratatul Atlanticului), Irlandei și Italiei pentru a stabili Consiliul European ce va avea un

caracter mai mult de cooperare decât federativ și pentru a decide asupra cererilor de admitere a Greciei și a Turciei.

Reprezentanții englez, francez și american au comunicat lui Malik, că de aici înainte negocierile vor putea avea loc în „4”.

Rușii ar fi dispuși a amâna pentru luna iunie conferința miniștrilor de Externe, dar americanii țin ca ea să se desfășoare în mai. Tot mai clar pare că americanii nu mai iau de bune încercările rușilor de a sta de vorbă și că buna lor credință le este foarte suspectă.

Mai ales că în timp ce discută ridicarea blocadei Berlinului, mareșalul Vasilievski denunță la Moscova cu prilejul zilei de 1 mai planurile de război ale anglo-americanilor, iar la București, Ana Pauker amenință în chip grosolan puterile occidentale într-un articol publicat în organul Kominform-ului, că guvernele lor imperialiste vor putea fi răsturnate de ruși în 24 ore.

Se afirmă că, sub președinția lui Rădescu, s-a constituit Consiliul Național Român (recte: guvernul de mâine) și că știrea va fi publicată la 10 mai.

La noi, Parhon va fi înlocuit prin Groza, Gheorghiu-Dej luându-i acestuia locul ca președinte de Consiliu. Amănunt interesant: acum șase luni, Groza prevenise pe un intim al său că, în ziua în care se va afla că el nu mai este în capul guvernului, să știe că războiul este iminent. Unii pretind că în Jugoslavia va izbucni conflictul.

Interesant de notat că guvernul Tito a solicitat Băncii Internaționale un împrumut de 500 milioane dolari și că Cehoslovacia, care nu mai poate fi aprovizionată de Rusia cu mărfuri, și-a scăzut în ultimul timp comerțul exterior de la 20 la 1 miliard coroane.

Un alt stat nou care o duce tot mai greu din punct de vedere financiar este Israel, căci numai poate face față nevoilor provocate de imigranți și apelează acum la finanța internațională și la ajutorul evreilor din diasporă.

În fine, Spania cere ajutor bănesc americanilor, dar Madariaga protestează vehement. Spania și Portugalia fiind considerate dictaturi, nu pot fi acceptate printre statele Consiliului European.

Statele Unite se plâng la Geneva că rușii împiedică difuzarea celor 50 posturi ale emisiunilor americane.

4.5.49. Parlamentul englez a adoptat legea pentru separarea Irlandei „*beutifull illogical, but highly sensible*”, prin care orice cetățean al noii Republici își păstrează toate drepturile câștigate în Marea Britanie, poate fi ales deputat sau chiar numit ministru. Anglia va fi reușit astfel după ieșirea Irlandei din *Commonwealth* să și-o atragă suflutește și să lege cu ea prietenie.

În Camera Comunelor, ministrul Muncii a condamnat cu asprime lagărele de muncă forțată din Rusia și din alte state răsăritene, unde de la 5-12 milioane oameni sunt supuși unui regim încă mai îngrozitor decât sub Hitler.

Măine seară cei 10 miniștri de Externe întruniți la Londra vor stabili statutul Consiliului Europei (ferindu-se a adopta formula Uniunea Europeană), compus dintr-un comitet cu câte un delegat al fiecărui stat membru care va decide în unanimitate și o Adunare ce va delibera luând decizii cu majoritate de două treimi și care vor fi prezentate ca avize comitetului. Adunarea va cuprinde câte 16 englezi, francezi și italieni, câte opt belgieni, olandezi și suedezi, câte patru norvegieni, danezi și irlandezi și trei luxemburgezi.

Reprezentanții celor trei puteri apusene au trimis lui Malik condițiile scrise pentru acceptarea deblocării Berlinului; dacă răspunsul rusesc va fi satisfăcător, se va păși fără întârziere la măsurile de fapt, urmate de întrunirea Consiliului miniștrilor de Externe.

Interesant este că, de câteva zile, rușii au încetat manevrele aeriene pe care obișnuiau să le facă deasupra coridorului.

Statele Unite au suspendat provizoriu negocierile comerciale cu Cehoslovacia. Se pare că până într-o lună această țară își va fi epuizat tot stocul de valută și va rămâne dependentă exclusiv de URSS.

În urma convorbirilor avute cu Spaak și cu prințul Charles, se pare că Leopold ar fi dispus să revină pe Tron, spre a ceda apoi coroana fiului său mai mare. Să vedem ce va face și Umberto, care a trimis din Lisabona un mesaj poporului italian.

Orașul Hungtcheu a căzut în mâinile comuniștilor chinezi, așa că Shanghai e acum complet izolat.

Noul guvern Sophoulis a obținut votul de încredere cu 224 voturi contra 47.

Radio Praga anunță că șeful rebelilor greci Porfirogenos a repetat oferta de pace către guvernul din Atena, insistând și asupra unor alegeri libere. Să fie acesta un real semn de slăbiciune al Sovietelor, sau numai o nouă manevră a lor?

Evident însă că știrea sosită astă seară despre acordul intervenit între cei patru pentru ridicarea simultană a ambelor blocade ale Berlinului la 12 mai și pentru întrunirea Consiliului miniștrilor de Externe la 23 mai (în loc de 15 iunie cum ar fi dorit rușii) este totuși semn de slăbiciune. Cu atât mai mult cu cât, tot astă seară, Acheson a declarat că va proceda la măsurile dictate de tratatele de pace împotriva guvernelor de la București, Budapesta și Sofia care au respins în chip obraznic notele americane și engleze relative la nerespectarea drepturilor omului.

7.5.49. Recursul grupului Maniu a fost respins ca fiind nefondat. Deci procedura e îndeplinită și formele legale sunt respectate.

Ședințele Consiliului miniștrilor de Externe nu trebuie să dureze mai mult de trei săptămâni, așadar se vor termina până la 15 iunie, deci cu o lună înaintea alegerilor generale din Germania.

Între timp, conform noii Constituții, un comitet de 18 persoane, reprezentând toate partidele germane în afara comuniștilor, a fost ales dintre parlamentarii de la Bonn, spre a

decide asupra viitorului guvern al Germaniei apusene. Măine în a treia lectură această Constituție va fi admisă, urmând a intra în vigoare înaintea datei de 23 mai.

În legătură cu aranjamentele asupra Berlinului este de observat declarația generalului Lucius Clay, demisionat din postul său spre a fi înlocuit cu un reprezentant civil, cum că ridicarea blocadei nu poate fi socotită decât ca un armistițiu.

Întrebat despre aceste declarații, Truman a refuzat să dea vreun răspuns.

Azi, Bevin a plecat la Berlin ca să examineze cum funcționează alimentarea pe cale aeriană a orașului.

Prima întrunire a Consiliului Europei va avea loc în luna august la Strasbourg și se preconizează să se ofere lui Churchill prima președinție de onoare, ca un omagiu adus marelui european.

Evatt studiază la Consiliul de Securitate cererea lui Porfirogenos de a fi admis să prezinte la ONU oferta de pace a rebelilor, dar guvernul din Atena respinge această idee și cere ca în prealabil ei să capituleze. Evatt discută totodată cu reprezentanții grec, albanez, sârb și bulgar posibilitatea începerii unor negocieri de împăcare.

ONU studiază cererea Israelului de a fi admis ca membru, cu toată opoziția arabilor și se pune chiar chestiunea dacă solicitarea ar putea fi rezolvată înainte de sesiunea din septembrie.

9.5.49. Consiliul parlamentar de la Bonn a votat în ultima lectură cu 53 voci pentru și 12 contra (comuniști, social-creștini bavarezi și mici partide de dreapta) proiectul noii Constituții, cu o Cameră de 450 deputați și un Senat de 50 locuri pentru problemele importante de interes federal, după modelul american.

Constituția va trebui aprobată de Consiliul celor trei guvernatori militari și ratificată de cel puțin două treimi din cele 11 state federative. Se speră că va intra în vigoare înainte de 23 mai.

Părăsind Berlinul, Bevin a declarat că după ce Consiliul celor patru miniștri de Externe se va pune de acord asupra problemei germane, pacea cu această țară se va putea încheia în curând. Germania trebuie să trăiască prefect liberă, fără a mai risca să sufere o influență comunistă străină și speră că, în acest mod, pacea să se instaureze în lume pentru două secole. Visul său este ca pentru totdeauna să dispară posibilitatea unui conflict între Germania, Franța și Anglia.

10.5.49. Azi se va anunța formarea Consiliului Național Român la Paris sub presidenția lui Rădescu, compus din doi liberali, doi național-țărăniști, un social-democrat și patru din afara partidelor.

Joi dimineața la ora 0,01 se va ridica simultan blocada și anti-blocada Berlinului, iar în Germania de Vest se și încarcă trenuri cu cărbune pentru alimentarea berlinezilor, prevăzându-se câte 16 garnituri/zi.

Acordul Sforza-Bevin a stabilit tutela Angliei asupra Cirenaicii, a Italiei asupra Tripolitaniei după 1951 și asupra Somaliei, a Etiopiei asupra Eritreei orientale și a Sudanului asupra celei occidentale.

După toate probabilitățile, cele trei puteri occidentale își vor lua libertatea de a relua relațiile diplomatice normale cu Spania franchistă, iar ONU va sfârși prin a admite Israelul ca membru.

13.5.49. Transporturile spre Berlin pe apă, șosele și calea ferată au reînceput în mod normal. Aprovizionarea aeriană mai continuă până la completarea stocurilor de rezervă.

Gubernatorii militari au aprobat proiectul de Constituție al Germaniei Occidentale, cu mici rezerve privitoare la noul statut al Berlinului, care va putea totuși delega observatori în mod provizoriu.

Spre a întâmpina ideea sovietică de retragere concomitentă a trupelor de ocupație, puterile occidentale ar avea de gând să propună restrângerea lor în zona Stettin pentru ruși, Hamburg pentru englezi și Bremen pentru americani, trupele franceze urmând a părăsi complet teritoriul german. Ceea ce, bineînțeles, n-ar fi deloc pe placul acestora, care s-ar putea să dorească a susține pretenția rușilor de administrare comună a Ruhrului de către cei patru... Iar intrigă?!

Ieri, în Camera Comunelor, unde Tratatul Atlanticului a fost votat cu 333 voturi contra șase (2 comuniști și patru socialiști de extremă stângă), Bevin a avut prilejul să facă procesul politicii sovietice în statele din spatele „cortinei de fier”, care a început abia să se ridice la Berlin, acuzând din nou formal guvernele comuniste din țările satelite.

Churchill a vorbit de bomba atomică, unicul argument serios în ochii rușilor. Totodată, el propune reluarea relațiilor diplomatice normale cu Spania (prin acreditarea de noi ambasadori), unde libertățile omului sunt mult mai respectate decât în spatele „cortinei de fier”.

În alegerile municipale engleze, conservatorii au câștigat peste 500 locuri în dauna laburiștilor, comuniștii neobținând niciun loc.

Israel a fost primit în ONU.

Lucius Clay este convins că ridicarea blocadei s-a făcut în mod cinstit de către ruși, dar și-a exprimat temerea asupra rezultatului practic al conferinței de la Paris, știut fiind că Sovietele obișnuiesc a se înțelege pe hârtie, pentru ca apoi în practică să ridice nesfârșite greutăți. Deci deblocarea este în gândirea generalului american un simplu armistițiu.

Comitetul Național Român, încuviințat de Rege prin proclamația sa de la 10 mai, are mai de grabă caracterul unei grupări de acțiune în străinătate, decât al unui viitor guvern în România. Are prea mulți specialiști în politica externă și aproape nimeni pentru refacerea țării în interior. Rădescu, Gafencu, Vișoianu, Cretzianu, Caranfil, Niculescu-Buzești, Augustin Popa, Bianu, Zissu și Fărcășanu reprezintă atât echipa celor din afară de partide, cât și apropierea și colaborarea între partide.

15.5.49. Cu toată poziția aparentă de cedare din partea rușilor, dâșii continuă, cu aceeași obrăznicie, războiul rece. Astfel la ONU s-a votat Convenția Internațională a Libertății Informațiilor, dar cei șase reprezentanți ai blocului sovietic au votat contra și delegatul rus a declarat că în niciun caz nu se va suprima cenzura știrilor.

La Berlin, rușii acuză pe occidentali că nu aplică corect măsurile de ridicare a blocadei. Ungurii au refuzat observatori străini pentru alegerile generale de azi, întrebându-i vechea formulă că acesta ar fi un amestec în treburile interne.

Dar apusenii par hotărâți să-și mențină ferm atitudinea de intransigență și prin termenul limitat ce au fixat, dau conferinței de la Paris un caracter ultimativ.

Se pare că acolo se vor pune și celelalte chestiuni, printre care: Austria, liberarea statelor satelite etc., căci dacă la Berlin s-a ridicat o primă „cortină de fier”, în curând se va ridica - declară Londra - și cortina ce apasă asupra Ungariei, României și Bulgariei, deoarece azi Estul nu mai dictează Occidentului, ci dimpotrivă.

De altfel, statutul promulgat de cei trei pentru administrarea Berlinului are structura Constituției germane, la care rușii s-ar putea ralia dacă doresc, dar în niciun caz nu li s-ar permite să-l modifice.

După declarațiile lui Churchill și Bevin de acuzare a politicii sovietice, presa de azi din Londra afirmă că puterile apusene își vor menține forțele lor armate în Germania, în primul rând pentru a fi siguri față de orice veleitate de agresiune din partea nemților, dar apoi și pentru a garanta pe aceștia de orice agresiune rusească.

Interesantă e schimbarea de politică adoptată de anglo-americani cu privire la comuniștii chinezi, recunoscând că atunci când vor fi reușit să cucerească și sudul, China ar putea lua aspectul de mare putere.

Cei mai de seamă comuniști de la noi sunt fierți, căci își simt sfârșitul apropiat, mai ales după ce americanii prin nota comunicată de suedezi, declară că toți membrii guvernului de la București vor fi judecați individual ca niște criminali de război de către un Tribunal internațional. Dacă rușii nu comit nebunia să meargă la război, vor abandona în curând pe toți acești bandiți. În viitoarea ordine de lucruri, niciunul nu va trebui cruțat, căci ar fi cel mai cumplit semn de slăbiciune al neamului nostru.

Votul comisiei politice a ONU care a acceptat în quasi-totalitate acordul Sforza-Bevin privind împărțirea tutelelor fostelor colonii italiene, a stârnit o adevărată revoluție în Tripoli, unde arabii nu admit a fi redați Italiei.

Comuniștii chinezi aflați la porțile Shanghai-ului, caută acum să izoleze orașul de mare.

Presa franceză socotește cu multă îngrijorare conferința de la Paris care se va desfășura „într-o atmosferă opacă, nici rușii nici americanii neștiind încotro se îndreaptă”. Cert e că rușii vor încerca o puternică ofensivă, bazându-se pe rezultatul alegerilor ce au loc

acum în zona sovietică a Germaniei, unde buetinele de vot sunt imprimate cu lozinca unității țării și a liberării teritoriului.

Se pretinde că abia 45% din comuniști ar fi reușit în realitate. Care este rezultatul oficial e altă pereche de mâneci.

Alegerile generale din Ungaria au dat pentru comuniști 95%, iar cele municipale din Bulgaria...100%, dacă nu chiar mai mult!

Incident de drept internațional: un comunist american Essler, liberat pe cautiune și fugit pe un vapor polonez a fost arestat de englezi în portul Southampton la cererea de extrădare a Statelor Unite. Protestul Poloniei, care-l consideră refugiat politic, respinge actul abuziv al poliției britanice de a fi nesocotit caracterul extra-teritorial al vasului „Bathory”.

18.5.49. După mai multe ceasuri de discuții, Adunarea Generală ONU a respins acordul Sforza-Bevin asupra coloniilor italiene, refuzând cu o majoritate de un singur vot (17 contra 16) tutela Italiei asupra Tripolitaniei și Somaliei. Față de acest rezultat, Franța și republicile sud-americane care se abținuseră, s-au raliat votului negativ al statelor arabe și celor din blocul sovietic.

S-a respins și propunerea rusească a unei tutele a ONU asupra tuturor coloniilor, la care să participe și URSS.

Tot aici s-a respins și propunerea de reluare a relațiilor normale cu Spania franchistă, numai datorită abținerii Angliei, Franței și Statelor Unite, contribuind astfel la neobținerea majorității necesare de două treimi.

Rezultatul alegerilor din Germania răsăriteană a fost de 66% pentru lista comunistă; opoziția de o treime într-un regim ca cel sovietic înseamnă că majoritatea este de fapt în contra rușilor, dar la Paris Vișinski va prezenta desigur rezultatul ca o dovadă în plus a completei libertăți de care se bucură nemții din est și va cere ca acestui vot să i se acorde aceeași însemnătate ca și celui de la Bonn.

Acheson a declarat azi că rezultatul e dovada patentă că poporul german s-a pronunțat împotriva regimului sovietic de acolo.

Deputații laburiști Zilliacus și Bolley au fost excluși din partid datorită poziției ostile față de Tratatul Atlanticului de Nord.

Trupele comuniste chineze înaintează repede asupra capitalei provizorii Canton, de care o despart numai 500 km și pe care naționaliștii încep a o evacua, pentru a se retrage în insula Formosa. Căderea Shanghai-ului pare iminentă.

Guvernul american a protestat oficial împotriva alegerilor din Ungaria.

Generalul Lucius Clay a fost sărbătorit de Congresul american și a fost decorat de președintele Truman. La New-York s-a făcut o primire oficială și mediatorului Bunch.

Nici nu s-a ridicat bine blocada Berlinului și rușii au și reînceput obișnuitele lor vexațiuni: împiedică trecerea a 170 camioane încărcate cu marfă deteriorabilă, sub cuvânt

că nu posedă vizele inspectoratelor sovietice, deși această măsură nu era uzitată în luna martie 1948, atunci când a început blocada. Cred că în acest chip, mergem la rușină.

20.5.49. Deocamdată rușii au renunțat la vizele din zona sovietică pentru traficul rutier, așadar transporturile spre Berlin au fost reluate. Dar aceasta nu înseamnă că nu vor găsi alte pretexte. De aceea, cu multă dreptate, Dean Acheson a declarat, înainte de a pleca spre Paris, că lumea nu trebuie să fie prea optimistă în rezultatele conferinței, că el nu consideră deblocarea Berlinului nici măcar ca pe un început de realizare a unui acord și că Statele Unite nu vor renunța la rezultatele practice obținute în Germania de Vest pentru eventuale promisiuni rusești.

Până azi, opt din cele 11 state germane apusene au ratificat Constituția, așa că majoritatea de două treimi a fost obținută. Bavaria a respins proiectul, adăugând însă că dacă majoritatea necesară va fi atinsă, se va alia și ea acesteia. Luni ea va intra în vigoare.

La congresul Partidului Popular din Austria, cancelarul Gruber a anunțat că va cere Națiunilor Unite să considere Austria ca pe un stat federal, căruia să nu i se mai impună despăgubiri și ca puterea care va continua să mai mențină trupe de ocupație să fie considerată ca agresoare.

După ce s-au dat publicității de către agenția Tass a propunerilor făcute de Gromyko la New-York pentru împăcarea rebelilor greci cu guvernul din Atena (amnistie generală, alegeri libere la care să participe Partidul Comunist, retragerea trupelor străine din Grecia), guvernele american și englez au comunicat că avuseseră loc convorbiri cu caracter neoficial, doarece se atrăsese atenția delegatului sovietic că negocieri nu pot avea loc decât în cadrul ONU și cu participarea integrală a guvernului grec (care de la început respinsese oferta rebelilor).

Evatt a declarat că încercările sale de conciliere cu vecinii din nord ai Greciei au eșuat din cauza Albaniei, care n-a răspuns până azi propunerii și că acum că Adunarea Generală și-a terminat lucrările până la viitoarea sesiune din septembrie, nu mai poate fi vorba de o continuare a activității comitetului de conciliere de pe lângă ONU.

A murit fostul Regent, mitropolitul Damaschinos.

Incident de frontieră între unguri și sârbi pe Dunăre, unde o ambarcațiune maghiară a fost scufundată.

Rușii vor să lichideze cât mai curând *Sovromurile* înainte probabil de a se verifica situația lor falimentară și cer guvernului român să le răscumpere cu 120 tone aur. Aud că diversele acțiuni ale fostelor societăți petrolifere au și început a fi cotate și negociate.

Se vorbește de o primă întâlnire între Schoenfeld, Roberts și Kavtaradze în care s-a pus în discuție liberarea deținuților politici, lucru la care rusul a răspuns, cum era și de așteptat, că această chestiune nu-l privește, fiind exclusiv de resortul guvernului independent român. Discuțiile s-au oprit aici, problema aceasta fiind socotită de ceilalți doi ca primordială.

Grevă la căile ferate din Berlin a căror direcție aflată în zona sovietică, vrea să plătească salariile în mărci orientale.

23.5.49. Cu câteva ore înaintea deschiderii conferinței de la Paris, Germania apuseană a promulgat noua Constituție, 10 din cele 11 state ratificând-o (Bavaria a declarat doar că nu-i va sta împotrivă).

La Berlin continuă luptele între greviști și spărgătorii de grevă germani, foști prizonieri din armata mareșalului Paulus aflați în solda Sovietelor; până acum s-au înregistrat aproape 1000 răniți. Nu m-ar mira că această grevă să fi fost încurajată de anglo-americani, căci prea e pe placul lor.

James Forrestal, retras de două luni din guvernul american pentru depresie nervoasă și internat într-un sanatoriu, s-a aruncat pe fereastră. Este un erou și o victimă a războiului, a declarat ca panegiric Truman. Iar rușii vor țipa desigur că militarismul agresiv american fusese organizat și condus de un nebun.

La Shanghai, naționaliștii par a avea succese, dar bineînțeles trecătoare.

25.5.49. De bine ce comandantul naționalist din Shanghai ordonase pavoazarea orașului pentru succesul obținut, azi dimineață se anunță că au pătruns comuniștii în oraș.

La Paris ordinea de zi s-a stabilit după cum au dorit apusenii:

1. Problema unității Germaniei, atât politică cât și economică;

2. Problema Berlinului și a monedei;

3. Încheierea tratatelor de pace cu Germania și Austria, specificându-se că cel cu Austria se va discuta și întocmi, chiar dacă nu se vor putea pune de acord asupra primului.

Problema-bombă a lui Vișinski, de a se lua în discuție și tratatul de pace cu Japonia, la care să ia parte și un delegat al guvernului chinez (desigur cel comunist) a fost respinsă fără nicio rezistență din partea rușilor. De asemenea și cererea acestora de a se examina la primul punct controlul quadripartit asupra Germaniei, a fost lăsată pentru a fi studiată odată cu elaborarea tratatului de pace. În general, bătbiosul Vișinski pare acum „*tout miel, tout sucre*”²⁶.

S-a convenit să se publice comunicate asupra ședințelor, cu excepția celor ce vor fi soscotite a avea un caracter secret. Guvernele din Benelux au cerut să fie zilnic ținute la curent cu mersul negocierilor.

După ce au lăsat să se îngroașe gluma, comandanții apuseni la Berlin au silit pe ruși să-și retragă poliția feroviară din toate gările aflate în zonele occidentale, așa că lucrurile par să reentre în normal. Minunată propagandă pentru viitoarele alegeri.

Guvernul francez e amenințat din nou de criză din cauza deficitului bugetar de 83 miliarde franci. De Gaulle iar s-a trezit vorbind, pe de o parte - pentru a avertiza poporul francez de primejdia unei Germanii refăcute și, pe de altă parte, pentru a recunoaște nevoia unei înțelegeri între cele două țări vecine.

²⁶ „*numai lapte și miere*”

Ruptură în rândul socialiștilor italieni, gruparea „Romita” voind să constituie un Partid Socialist anti-comunist în contra lui Nenni.

Repercusiunile la noi ale evenimentelor în curs sunt diverse și foarte confuze: sau capitulare rusească sau război. *Tertium non datur.*²⁷

Lumea crede că rușii vor ceda și că până într-o lună lucrurile se vor schimba.

Acțiunile de tot soiul încep a fi negociate și valoarea lor crește: Banca Românească a trecut de la 5 la 7, apoi la 10 lei/acțiune, iar la Astra Română de la 150 la 270 și chiar la 400 lei.

Această stare de euforie se transpune și pe plan politic: se vorbește de un guvern de destindere cu Gheorghe Gheorghiu-Budești, Ralea, Alexandrini, Zane etc. care visează a avea rolul frumos și binemeritat de la Patrie când vor deschide închisorile, când vor restitui averile jefuite etc. La rândul lor, comuniștii trăiesc cu iluzia că, și la alegeri libere, vor păstra până la 20% din voturi și deci să obțină 2-3 locuri în guvern.

Prin urmare haos în suflete ca și în tot restul.

Conform ultimelor știri de la Paris, ședința de ieri s-a terminat într-o atmosferă încărcată, cei trei apuseni respingând în bloc o propunere a lui Vișinski de a se reveni la mecanismul de la Potsdam al unui control în „4” asupra Germaniei cu un guvern numit și controlat de aliați, adică, după expresia lui Acheson, de a da ceasul înapoi în 1945. „N-avea nevoie domnul Vișinski să facă drumul de la Moscova pentru a veni cu astfel de formule învechite, ce știa bine că n-ar putea fi acceptate de ceilalți aliați”, zice presa londoneză.

Bevin a adăugat că occidentalii sunt gata să examineze orice propunere care să consacre atât pentru vestul cât și pentru estul Germaniei un organism emanând din votul liber exprimat al poporului german. Dar și Vișinski s-a arătat la rândul său foarte dârș când, la terminarea ședinței, gazetarii l-au întrebat dacă preconizează un control interaliat și pentru Silezia superioară: „această regiune face parte din teritoriul polonez, a cărui soartă a fost definitiv stabilită la Potsdam”. Nu m-ar mira ca aceste rățoieli să fie doar „*pour amuser le tapis*”²⁸ și dacă, de-a lungul celor trei luni de negocieri, la New-York s-au stabilit punctele cedărilor rușilor, acum la Paris, ei par a se lupta numai pentru salvarea aparențelor. Evident e doar o părere...

Cu 329 voturi contra celor 264 ale comuniștilor și gaulliștilor, guvernul Queille a obținut pentru moment încrederea Adunării, evitând astfel criza.

În procesul de escrocherii cu acțiunile „Creditului Minier” intentat grupului Dumitriu, Xenopol, Littmann și Șonieru, interogatoriul principalului acuzat caută să dovedească complicitatea vinovată a lui Guță Tătărescu și a lui Franasovici și să-i implice în proces.

²⁷ O a treia soluție nu există.

²⁸ „pentru a întârzia”

26.5.49. Dean Acheson a cerut imperios rușilor la Paris să renunțe la administrarea separată și la exploatarea Germaniei Orientale, înainte de a se discuta problema unificării acestei țări. Vișinski, care a rămas pe pozițiile sale, ar trebui să-i răspundă azi.

Între timp, rușii continuă a pune tot felul de obstacole traficului feroviar cu Berlinul; peste 40 garnituri de tren sunt imobilizate la punctul de trecere.

Comitetul Național Român din America a trimis la Paris un memorandum prin care cere punerea pe ordinea de zi a liberării statelor satelite de sub jugul sovietic.

Parisul anunță cu toată rezerva, că din ordinul lui Zorin, Cehoslovacia ar fi pe cale să remanieze în curând guvernul, introducând 40% elemente ne-comuniste, cu scopul de a solicita apoi acceptarea ei în planul Marshall. Sugestiv!

28.5.49. Justiția britanică a respins cererea de extrădare a guvernului american, pe motiv că delictul de opinie invocat nu este dovedit. După ce și-au făcut pofta să-l aresteze la bordul vasului polonez, englezii au liberat deci pe comunistul Essler, care declară că va pleca în Germania ca profesor universitar la Leipzig.

Discuțiile despre unitatea Germaniei de la Paris nu fac niciun pas înainte. În schimb la Berlin, tot traficul feroviar e blocat și se anunță noi manevre aeriene deasupra coridorului, a cărui lățime rușii vor s-o reducă de la 20 la 9 mile.

Se pare că Guță și Alexandrini au și fost arestați. Apoi am aflat că ultimul a fost repus în libertate, iar Guță continuă a avea domiciliu forțat la el acasă. Sunt presupuneri că toate aceste zvonuri sunt doar prolegomenele unui proces în care vor fi implicați toți partizanii lui Tătărescu pentru malversațiuni în avutul statului.

31.5.49. După două zile de gândire, Vișinski s-a comportat în ședința de ieri conform metodei sovietice obișnuite, de a nu ține seama de nimic din tot ce se discutasese până atunci, respingând formula de a se extinde zonei răsăritene organizarea constituțională aprobată pentru Germania apuseană. A cerut din nou consensul unanim al celor „4” pentru orice hotărâri (deci drept de veto) și invocând ca leit-motiv acordurile de la Potsdam și Yalta. Și doar aliații prezentaseră propunerile lor ca bază de discuții, nicidecum sub forma imperativă „*c'est a prendre ou a laisser*”²⁹. Mergem oare acum la ruptură? Mă îndoiesc încă.

Greva și blocarea trenurilor continuă la Berlin, dar toate manevrele aeriene anunțate, n-au început. La Leipzig au avut loc manifestări anti-sovietice și devastări de magazine.

Comuniștii chinezi înaintează spre Canton, unde guvernul naționalist a demisionat.

1.6.49. Primul act al conferinței de la Paris s-a sfârșit în coadă de pește, precum era de așteptat. Relativ la unitatea Germaniei, fiecare din cei doi adversari, rusul și apusenii, - a respins propunerile celuilalt.

Ca principiu, rusul pretinde acordul unanim, adică menținerea dreptului de veto - sistem dictatorial și reacționar - pe când ceilalți susțin sistemul democratic al votului

²⁹ „*da sau nu*”

majoritar. Azi vor aborda problema specioasă a Berlinului, care în cel mai bun caz n-ar reprezenta decât un *modus vivendi* provizoriu.

Vîșinski a avut obrazul să ceară ca miniștrii să asculte doleanțele și recriminațiile unei delegații comuniste din Germania de Vest, care bineînțeles n-a fost acceptată.

Grevele continuă la Berlin, unde 16.000 muncitori ai căilor ferate manifestează și cer admiterea în bloc a pretențiilor lor.

Comisia adjunctilor miniștrilor de Externe pentru Austria bate și ea apa în piuă.

Anglia și Statele Unite au înmănat ieri noi note guvernelor de la Budapesta, București și Sofia, precum și invitații diplomaților sovietici respectivi, pentru a proceda, conform tratatelor de pace, la formalitățile de punere în întârziere a acestor guverne care au încălcat clauzele impuse de aliați.

Churchill și Attlee se vor sfătui amical pentru examinarea măsurilor de apărare ale Marii Britanii. La sfârșitul lunii vor avea loc deasupra teritoriului englez manevre aeriene combinate.

2.6.49. Foarte curioasă este coincidența declarațiilor simultane ale lui Truman și Churchill că acum suntem mai aproape decât oricând de pace, tocmai în momentul în care telegramele de presă anunță că la Paris, miniștrii nu se pot înțelege și când adjunctii se văd siliți a prezenta rapoarte separate asupra Austriei, neputându-se pune de acord pentru a semna un unic material.

La New-York s-a constituit un comitet cu caracter privat sub presidenția generalului Eisenhower care cuprinde nume proeminente din politică, finanțe, diplomatie, pentru a veni în ajutorul liberării popoarelor asuprite din Europa.

Guvernul britanic a decis să acorde „*self-government*” populației arabilor senoussi din Cirenaica, păstrând mai departe administrația acestei colonii italiene.

Schimb de note violente între Belgrad și Moscova, fiecare acuzându-se reciproc de intenții ostile.

4.6.49. Ieri și azi ședințe secrete la Paris asupra organizării administrației quadripartite a Berlinului.

Pentru prima dată după un an și la cererea rușilor, a avut loc o întrunire a celor patru comandanți militari privind grevele, dar fără rezultat deoarece rușii refuză a sta de vorbă cu reprezentanții greviștilor.

În Franța au fost arestate 16 persoane, printre care și gaulliști, care ar fi făcut propagandă în armată pentru răsturnarea guvernului.

Agenția Tass a găsit cu cale să anunțe lumea că Dimitrov suferă de diabet și de grave afecțiuni ale ficatului.

Trupele grecești au înaintat un kilometru în Bulgaria, urmărind pe rebeli care trăgeau din poziții fortificate de pe teritoriul bulgar. Faptul a fost constatat și de către observatori ai comisiei ONU pentru Balcani.

S-a publicat știrea existenței unui protocol secret ce s-ar fi semnat în ianuarie la Moscova între cinci sateliți și URSS, privind înfeudarea economică completă a acestor țări rușilor pe 20 ani.

5.6.49. Ședințele secrete par a da oarecare rezultate și cea de luni se anunță cu același caracter. N-ar fi exclus să ne trezim într-o bună zi cu un aranjament stabilit în culise și să aflăm că rușii au cedat în conferința ocultă, în timp ce, în cea oficială, Vișinski continuă a se arăta intransigent de ochii lumii sovietice.

În ce mă privește, nu văd putința unui compromis, din cauza imposibilității de a împăca teza rusă a unanimității cu cea apuseană a majorității. Dacă rușii ar accepta acest principiu, ei sunt siguri a fi veșnic supuși voinței adverse a celor trei aliați apuseni; dacă însă aceștia recunosc dreptul de veto, neconținut rușii le vor paraliza orice inițiativă.

8.6.49. De ieri au reînceput ședințele publice la Paris, după ce și cele secrete s-au dovedit ineficace. Intransigența ambelor tabere s-a menținut neschimbată. Ba chiar după abandonarea primului punct din program, când delegații au trecut la problema Berlinului și Vișinski a plictisit pe apuseni timp de trei ore cu expunerea inutilă a istoricului unificării Germaniei la care se renunțase de comun acord în ajun, aceștia au avut o crudă ironie față de el: la cererea sa de a-și prezenta și dănașii punctele de vedere, ei au răspuns pe rând: „*Nie znaiu*”. Surprins, Vișinski i-a întrebat ce înseamnă o asemenea lipsă de seriozitate. „Noi suntem foarte serioși, dar D-ta nu ești dacă vii acum să ne plictisești și să ne răpești timpul cu o chestiune scoasă de comun acord de pe agendă” i-a răspuns Acheson.

Acum se pare că ne apropiem cu pași repezi de sfârșitul complet nul al conferinței. Ce va urma apoi; vor face apel aliații occidentali la Consiliul de Securitate și la ONU, sau vor recurge la mijloace mai expeditiv? e o întrebare la care vom avea poate răspunsul în viitoarele săptămâni. „*Ultima ratio, chi lo sa*”³⁰

Fată de desfășurarea evenimentelor din China, Molotov a fost însărcinat să ia în mână întreaga problemă chineză, ceea ce dovedește că acel teatru al politicii internaționale a ajuns pentru Moscova pe primul plan. Înseamnă oare că treburile europene au trecut pe plan secundar, sau că precum s-a zvonit, rușii speră să cadă cu apusenii la un compromis, cedând aparent pe teren politic spre a obține în schimb serioase facilități economice? Este oare admisibil ca atunci când rușii se simt strânși de gât, să accepte adversarii a le da oxigen?

10.6.49. Aseară la Paris, după cinci ore de discuții, miniștrii au convenit să ceară experților de la Berlin ca până cel mai târziu luni să găsească soluția restabilirii traficului și comerțului în zona orientală, cu singura condiție obținută de Vișinski ca fiecare să se adreseze separat expertului propriu, iar nu în mod colectiv, - altă șiretenie rusească.

În Camera franceză s-a cerut ridicarea imunității parlamentare a deputatului Thorez.

³⁰ „*Ar fi ultima soluție, cine poate ști?*”

În Statele Unite s-a propus excluderea comuniștilor din învățământ.

Aici se aude că de câteva zile, Ana Pauker și Dej s-ar afla la Moscova, plecați împreună cu Kavtaradze să primească probabil instrucțiuni în vederea politicii de urmat în România după eșecul conferinței de la Paris.

Un grup de peste 30 avocați, printre care și un fin al lui Neculcea, a fost arestat, nu se știe pentru ce motive.

11.6.49. Sfârșitul conferinței de la Paris se apropie și ultima încercare a lui Vișinski de a mai câștiga timp e denunțată de ceilalți 3, ca o tragi-comedie de care s-au săturat.

Sovietele propun acum ca în decurs de trei luni, fiecare din cele patru guverne să elaboreze câte un proiect de tratat de pace cu Germania, care să fie apoi discutat de miniștrii de Externe, urmând ca la un an după semnarea păcii, armatele de ocupație să fie retrase. Bevin a răspuns tăios că rostul conferințelor trebuie să fie pacea, iar nicidecum propaganda, pe când rușii încearcă acum să dovedească germanilor că ei singuri doresc pacea, în timp ce aliații vor să perpetueze actuala stare de lucruri.

Acheson a declarat că el nu mai poate pierde vremea, în timp ce la Washington îl așteaptă treburi serioase, adăugând că va pleca în curând din Paris.

În final, au convenit să transmită propunerea lui Vișinski adjuncților, care vor avea să refere până luni.

Greviștii berlinezi asediază localul Direcției sovietice a căilor ferate care se află în zona americană, în timp ce englezii amenință pe muncitorii germani, care se opun demontării unor uzine din regiunea Ruhr.

Greve duminicale în Anglia la căile ferate, iar cea a docherilor din porturi continuă.

Premierul De Gasperi revendică pentru Italia regiunea Triest, unde mâine au loc alegeri.

Aspră notă elvețiană adresată guvernului român care a arestat cetățeni elvețieni pentru faptul că au cerut viza de ieșire din țară.

Fostul vicepreședinte de Consiliu și secretar general al Partidului Comunist albanez a fost condamnat la moarte pentru simpatii față de Tito.

Se comentează excluderea din guvern și chiar din Parlament a ministrului maghiar de Externe din precedentul cabinet de la Budapesta.

14.6.49. Mâine sau cel târziu joi dimineață, conferința de la Paris se va termina fără rezultat, căci la 17 iunie se deschide în Luxemburg consiliul Uniunii Europene, iar Acheson se grăbește a sosi la Washington. Abia dacă se mai speră un aranjament provizoriu pentru Berlin și pentru traficul între vestul și estul Germaniei.

Este oare cu putință ca anglo-americanii să accepte ca semn al neputinței lor acest *desinat in piscem*?³¹

---

³¹ *încheiere în coadă de pește*

Pe de altă parte rușii, ca și cum ar fi siguri de imposibilitatea apusenilor de a recurge la *ultima ratio*, au respins prin note transmise la Londra și la Washington, propunerea de a decide împreună asupra cazurilor de violare a tratatelor de pace de către Ungaria, România și Bulgaria.

În această privință, se confirmă zvonul că pentru România, au fost convocați la Paris Schoenfeld, Charpentier și Holman (succesorul său Robertson fiind prea de curând sosit la București). Ne putem ușor imagina care va fi obraznica reacție a guvernului nostru, mai ales după ce Ana Pauker și Dej, porniți de câteva zile cu Kavtaradze, se vor fi înapoiat de la Moscova cu noi instrucțiuni.

Că totuși se petrece ceva în sânul Kominform-ului, nu se poate ascunde: epurări în Polonia printre conducătorii comuniști, execuția de la Tirana, excluderea lui Kostov la Sofia, remanierea guvernului ungar.

În ce ne privește pe noi, se pretinde că plecarea lui Luca la Congresul de la Wrocław al Kominform-ului în locul Anei Pauker, ar fi dovada că aceasta, ca și Bodnăraș și Dej, n-ar mai fi în grațiile Kremlinului și că ne-am putea aștepta la înlocuirea lor sau la brusca nevoie de a fi tratați în vreun sanatoriu din Uniunea Sovietică.

Rezultatul alegerilor municipale din zona Triest nu-mi pare prea îmbucurător: deși aderenții lui de Gasperi au obținut majoritatea, comuniștii moscoviți numără totuși 17.000 voturi, față de abia 1000 ale comuniștilor lui Tito.

16.6.49. Urmărind cele ce se petrec la Paris, spiritele sunt pe drept cuvânt cu totul dezorientate: ședințe secrete peste ședințe secrete fără rezultat apreciabil și amânarea cu o zi sau cu câteva ceasuri închiderea oficială a lucrărilor, ca și cum apusenii s-ar teme să supere pe ruși, sau că în ultimul moment ar spera să-i vadă cedând. De aici, fel de fel de zvonuri contradictorii. Ba că Acheson le-a dat ultimatum în fața căruia Vișinski ar fi cedat din ordinul Kremlinului înspăimântat, ba că dimpotrivă, rușii iau toate măsurile extreme pentru a porni ei războiul și a ataca Jugoslavia.

La noi, ba că Ana e în dizgrație și că se pregătește o combinație cu Tătărescu pentru un guvern de destindere, ba că se fac pregătiri pentru apărarea antiaeriană și lupte de baricade în oraș, ca și rezistența în edificiile publice ocupate de comuniști.

În timp ce guvernul ia măsuri vexatorii tot mai aspre în contra străinilor din România (francezi, elvețieni etc.), englezii continuă să discute termenele ce curg pentru arbitraj în chestiunea violării tratatelor de pace, ca și cum refuzurile notificate în scris de ruși și de guvernele în cauză, n-ar fi anulat *ipso facto*³² toată această procedură ca inoperantă.

Grevele continuă în Anglia, în Franța cea de 24 ore a serviciilor publice, iar în Italia, cea a muncitorilor agricoli.

³² *de la sine*

Consiliul parlamentar de la Bonn a fixat alegerile abia la 14 august, deci o nouă întârziere.

Comuniștii din China se pare că ar dori să întindă mâna lui Tito, iar moscoviții de la noi i-ar socoti de aceea ca trădători.

18.6.49. După o ședință secretă, întreruptă în trei rânduri, în seara de joi cei patru miniștri de Externe au convenit să amâne pentru duminică, viitoarea (și ultima?) ședință a conferinței, tot secretă și ea.

O dovadă mai mult, spun cei ce susțin că americanii dăduseră rușilor un ultimatum pentru care Vișinski obținuse un răgaz de cinci zile; după socotelile acestor optimiști, răgazul expiră chiar duminică, adică atunci când rusul trebuie să răspundă da sau ba.

De fapt ședințele secrete au fost întrerupte din cauza datei de 17 iunie, fixată pentru deschiderea la Luxemburg a consiliului celor cinci (Anglia, Franța, Benelux) la care sunt obligați să ia parte Bevin și Schuman.

Evident că ceva trebuie să se petreacă, de vreme ce Dean Acheson care anunțase necesitatea imperioasă a prezenței sale la Washington, a consimțit să mai rămână la Paris. Deci, după toate probabilitățile, rușii vor ceda aparent, doar atât cât să dea celorlalți puțința să anunțe că au stabilit un *modus-vivendi* asupra Germaniei și că au căzut de acord asupra tratatului cu Austria, unde rușii renunță la pretențiile jugoslave asupra Carintiei, reduc despăgubirile cerute la 150 milioane dolari și insistă numai asupra bunurilor germane. Dacă apusenii se mulțumesc cu aceste aranjamente, vom vedea în curând câte parale fac.

De pe acum, Vișinski se răstoiește și refuză a-și lua angajamentul formal pentru completa libertate de circulație între diversele zone ale Berlinului și soldații ruși opresc iar camioanele în drum, în timp ce la granița dintre zone, 35 trenuri britanice așteaptă să poată trece spre Berlin încă de la începutul lunii. El respinge de asemenea și cererea de eliberare a celor vreo 200.000 germani rămași prizonieri în Rusia.

Dar ce să mai zicem de nenumărații bieți prizonieri români?

19.6.49. Arhiepiscopul cehosloac Beran expulzat din palatul din Praga a declarat de la amvonul din Strahov credincioșilor, că nu va accepta niciun aranjament cu guvernul comunist și că dacă s-ar auzi mai târziu despre vreo mărturisire a sa, să nu-i dea crezare. Este reeditarea cazului Mindszenty.

După exemplul Cehoslovaciei, Ungaria a rupt relațiile economice cu Jugoslavia. Vor urma în curând unul după altul și ceilalți sateliți.

Fostul ministru de Externe al Ungariei dimpreună cu alți 19 co-acuzați, a fost arestat sub învinuirea de trădare de secrete de stat în favoarea unei puteri străine. Tipicul nu variază...

Ieri, în sudul Parisului, la Porte d'Orléans, manifestații gaulliste și la mai puțin de 1 km depărtare, anti-demonstrații comuniste, fără însă ciocniri între cele două grupări.

21.6.49. Aseară, miniștrii de Externe s-au despărțit după patru săptămâni de palavre inoperante și de speranțe spulberate și după ce în ultima clipă, Vișinski a cerut o nouă sedință secretă înaintea publicării comunicatului spre a insera încă o rezervă a Moscovei, dar care se va lămuri pe cale diplomatică.

Cei trei miniștri apuseni au respins propunerea lui Vișinski de a se lua în considerație discutarea păcii cu Japonia. Un *modus-vivendi* șchiop pentru Berlin și pentru traficul economic între vestul și estul țării, care recunoaște de fapt imposibilitatea unui acord relativ la unitatea Germaniei și la încheierea unui tratat de pace.

Pentru Austria s-a convenit să-și mențină granițele din 1938, despăgubirile cerute de ruși să fie achitate în șase ani, iar aceștia să mai păstreze unele interese în industria petroliferă, precum și bunurile germane ale societăților de navigație pe Dunăre aflătoare în Ungaria, Jugoslavia, România etc.

Pentru toate amănunțele, adjuncții vor redacta până la 1 septembrie un proiect de tratat ce va fi supus ulterior consiliului celor patru miniștri de Externe ce se va întruni la o dată ce se va fixa cu prilejul sesiunii din septembrie a Adunării ONU de la New-York.

Se anunță că la București va începe în curând procesul unui pretins complot terorist.

23.6.49. Acuzații complotului fac parte din gruparea colonelului Uță, ucis acum câteva luni într-o luptă cu milițienii în munții Severinului. Toți au fost obligați să declare că au pornit acțiunea în contra guvernului, fiind convinși că în curând americanii vor începe războiul.

În acțiunea împotriva Bisericii catolice din Cehoslovacia, guvernul a improvizat o mișcare catolică dizidentă, ai cărei membri sunt excomunicați de către Vatican și a decretat că în școli și în universități nu vor mai putea frecventa decât tinerii care au făcut declarații de lealitate față de guvern.

Ieri a fost spânzurat generalul Pika, omul apropiat al lui Beneș.

E foarte neclar ce se petrece în China. S-ar părea că anglo-americanii susțin pe comuniști, care au devenit mai mult decât suspecti Sovietelor ce i-au trecut în categoria titoiștilor, în timp ce naționaliștii, voind să încerce o blocadă a porturilor căzute în mâinile adversarilor, bombardează neîncetat din aer bastimente britanice la Shanghai, nedându-și măcar osteneala să răspundă la protestele Angliei.

Întors la Washington, Acheson a recunoscut cât de puțin s-a realizat și insistă a se grăbi ratificarea Tratatului Atlanticului și înarmarea Europei apusene.

Truman declară că, dacă se poate redacta proiectul de tratat cu Austria până în septembrie, se speră ca până la sfârșitul anului acest tratat să fie semnat. Apoi termene pentru ratificări, pentru începerea executării clauzelor etc. Unde ne vor duce toate acestea ?

Până atunci, Jugoslavia protestează energic și respinge tot ce s-a decis la Paris.

25.6.49. În locul lui Sophoulis, care a murit ieri la vârsta de 88 ani, Tsaldaris a format noul cabinet grec.

Sârbii, furioși că rușii i-au abandonat în problema Carintiei, declară oficios că nu vor mai ajuta pe rebelii greci (recunosc deci că până acum au făcut-o!) așa că aprovizionarea lor, redusă acum numai la Albania, va deveni tot mai precară.

Persistă aici zvonul că americanii ne asigură că rușii vor da înapoi și că până în septembrie situația de la noi se va schimba considerabil, rezolvarea problemei Austriei fiind sincronizată cu cea a aplicării clauzelor din tratatele de pace cu Ungaria, România și Bulgaria. Words, words, words!...

La Consiliul de Securitate se dezbate din nou vechea problemă a admiterii de noi membri: rușii refuză, prin dreptul de veto, acceptarea Portugaliei, Italiei, Austriei, Ceylonului, Transiordaniei, Elveției și Irlandei, dacă ceilalți resping cererile Ungariei, României, Bulgariei, Albaniei și Mongoliei exterioare sau propun ca soluție extremă admiterea în bloc a tuturor celor 12 solicitanți.

Zilele acestea vor avea loc alegeri legislative în mai multe țări, cele mai importante fiind în Belgia, unde sensul votului tuturor partidelor este reîntoarcerea regelui Leopold și unde comuniștii vor pune chiar problema abolirii Monarhiei.

Săptămâna viitoare, mari manevre aeriene pe coasta Angliei, iar apoi manevre navale în golful Gasconiei.

Guvernul român a arestat un funcționar de la Legația Austriei care se pare că făcea spionaj în favoarea americanilor.

Procurorul Tribunalului elvețian din Winterthur a cerut condamnarea lui Solvan Vițianu (alias Solomon Weizmann), „diplomat român”, la 3 ani închisoare și 15 ani interdicție de ședere, pentru spionaj economic și șantaj împotriva unor depozitari din România în bănci elvețiene, iar pe nevasta sa la o lună închisoare și cinci ani de interdicție. Chestiunea calității sale diplomatice pe care Elveția n-o recunoaște, va fi dezbătută ulterior de o instanță arbitrală la Haga.

La cererea celor trei comandanți apuseni, greviștii berlinezi au acceptat să reia marți lucrul, cu condiția să nu fie urmăriți și ca salariile să le fie plătite în mărci apusene (60% suportată de Direcția căilor ferate din zona sovietică și 40% în mărci răsăritene preschimbate în mărci apusene, din fonduri alocate de puterile occidentale).

27.6.49. Rușii au comunicat că, deși mâine va înceta greva, circulația nu va putea fi reluată imediat din cauza unor lucrări de reparații pe linii. Adică - iar încercarea de tergiversări...

Rezultatul locurilor în Parlament după alegerile belgiene: 64 pentru socialiști-creștini, 47 socialiști, 15 liberali și 9 comuniști, aceștia din urmă scăzând de la 13% la 9%.

În Grecia, liberalii lui Venizelos au refuzat să participe într-un guvern prezidat de Tsaldaris, șeful populiștilor.

Criză economică în Spania, unde lipsa mare de deize împiedică guvernul să-și procure din străinătate grânele necesare aprovizionării populației.

La congresul sindicatelor anti-comuniste de la Geneva, peste 40 milioane muncitori din 45 state sunt pe cale să se organizeze într-o unică confederație.

29.6.49. Toate zvonurile despre dizgrația sau arestarea Anei Pauker, Dej și Teohari au fost dezmințite azi - tustrei asistând în calitățile ce le dețin la congresul Crucii Roșii...

În schimb, agresiunea asupra Bisericii catolice se intensifică: la noi au fost arestați arhiepiscopul de Alba Iulia și episcopul de Iași, iar la Praga, guvernul a promulgat decrete spre a împiedica întrunirile prelaților catolici și rostirea în biserici sau publicarea pastoralilor. Se dă chiar o notă hazlie măsurilor luate, când autoritățile iau sub scutul lor ocrotitor pe toți cei excomunicați, pentru a-i feri astfel de fulgerele Vaticanului.

Tot în sensul intensificării politice agresive a Sovietelor, se înregistrează luptele din Coreea între nordiștii comuniști și trupele guvernului din Seul, de unde s-au retras ultimii soldați americani.

Reaua voință rusească se dovedește și prin întârzierea repunerii în circulație normală a trenurilor la Berlin, pretinzând lungi și importante reparații de pe urma grevei de 35 zile.

Socialist-creștinul belgian Van Zeeland va forma guvernul, fie într-o coaliție cu socialiștii, fie sprijinindu-se pe liberali, deoarece îi lipsesc numai patru locuri pentru majoritatea absolută în Parlament.

După articolul din ziarul *Pravda*, Vișinski a făcut și el declarații oficiale, spre a afirma că degeaba se tot laudă Truman, Acheson și toți ceilalți, cum că puținele rezultate obținute ar reprezenta totuși un început de cedare din partea Sovietelor, deoarece de fapt, cei ce au cedat și au abandonat pozițiile proprii au fost apusenii și nicidecum rușii. În fond și din nenorocire, el are în mare parte dreptate.

Fostul guvernator al Băncii Naționale a Greciei, liberalul Diomedes încearcă a forma guvernul la Atena, cu Tsaldaris și Venizelos ca vicepreședinți.

La noi, Academia a înfierat printr-un raport abject al președintelui Săvulescu, cele scrise de medicul oculist Blatt într-o revistă de specialitate, fiindcă în loc de a proslăvi gloriile sovietice, a pomenit de cercetările unui elvețian. Trebuie poate căutat și faptul că după ce a fost medicul Reginei-mamă Elena, Blatt îngrijește acum pe diplomații occidentali Schoenfeld și O'Hara.

Parlamentul a fost convocat pentru marți 5 iulie și lumea se întreabă ce bombă ne mai așteaptă: legea vagabondajului, exproprierea urbană, o nouă stabilizare etc.

N-ar fi exclus să ne trezim cu un vot în favoarea solicitării de alipire a RPR în vasta și invincibilă Uniune Sovietică, la fel cu vreo republică uzbekă sau mongolă.

În acest chip, tratatul cu Austria n-ar mai avea nicio însemnătate pentru noi, iar demersurile apusene pentru executarea condițiilor din tratatul de pace ar cădea baltă.

Naționaliștii chinezi au decretat blocada tuturor porturilor ocupate de comuniști; anglo-americanii însă nu recunosc conform precedentelor de drept internațional, decât o

blocadă efectivă și ei nu socotesc încă pe comuniști nici măcar ca un guvern de fapt. Posibil totuși ca recunoașterea să se producă în curând.

1.7.49. O notă americană către Soviete le invită să recunoască cu toată atenția refuzul lor din 11 iunie de a participa împreună cu ceilalți semnatari, la demersul către Ungaria, România și Bulgaria, acuzate de a viola prevederile tratatelor de pace, aceasta cu atât mai mult cu cât în aprilie la ONU, delegatul sovietic invitase pe englezi și pe americani să se adreseze ONU și să se mărginească la stipulațiile art. 36, 37 și 40 din respectivele tratate. Cuprinsul notei pare destul de hotărât. Să vedem acum în ce mod vor reacționa rușii și ce bombă nouă pregătesc...

2.7.49. Van Zeeland propune socialiștilor și liberalilor belgieni să se unească într-un guvern de colaborare.

Spre a spulbera nădejile anglo-americanilor, comuniștii chinezi au făcut cunoscut că înțeleg să facă alianță cu Sovietele, a căror politică o vor urma.

Acheson imploră Camera Reprezentanților să acorde ajutor efectiv și grabnic Coreei, pe care, altfel, americanii riscă să o piardă definitiv.

De la Moscova se anunță moartea lui Dimitrov; poate că încă de la internarea sa i se făcuse și parastasul...

5.7.49. Un zvon din izvor serios pretinde că, în noua sesiune a Parlamentului nostru, va fi vorba de sancționarea unei importante remanieri în guvern: Groza ar lua locul lui Parhon, Luca președinte de Consiliu, Chișinevschi la Externe, Bodnăraș la Interne, iar Ana, Dej și Teohari „eliberați”. Se mai spune că acest guvern nu va avea viață lungă, ci că va fi urmat de unul de destindere cu Guță, Ralea, Ghelmegeanu, Alexandrini, Zane etc., menit să prezideze la abrogarea măsurilor samavolnice din ultima vreme și să pregătească pentru septembrie venirea unui guvern neutru, cu misiunea de a organiza alegeri generale libere.

Aceasta, în legătură cu ideea persistentă cum că la Paris, rușii ar fi fost constrânși să semneze un protocol secret conform căruia se vor retrage din toate pozițiile ofensive deținute de ei actualmente și să reintre în legalitate cu privire la toate chestiunile pendinte. Teoria asta e conformă cu asigurările ce ne dau americanii, că peste două luni situația va fi complet clarificată și că vom afla precis data viitoarelor alegeri libere.

Deocamdată însă, nu există nici cel mai mic semn că rușii ar fi dispuși să dea îndărăt, iar la noi arbitrarul continuă cu mai multă înverșunare: arestările și evacurările din case continuă, chiar și celor achitați nu li se dă drumul din închisori, iar cu prilejul „afacerii Blatt”, o seamă de profesori universitari sunt siliți a-și face autocritica, unii dintre aceștia își reneagă, cu cea mai înjositoare lașitate, toată formațiunea intelectuală și convingerile de până ieri.

Problema principală ce rămâne de verificat este de a ști dacă rușii sunt cu adevărat hotărâți să cedeze. Pentru moment, dâșii continuă pregătirile de atac în contra sârbilor. Ce vor face apusenii în caz de conflict?

În Slovacia, populația catolică s-a ridicat să-și apere preoții și a atacat poliția.

Corpul lui Dimitrov a trecut azi prin București cu alai mare în frunte cu Voroșilov, în drum spre Sofia, unde duminică va fi înmormântat și depus într-un mausoleu ce se clădește zi și noapte în centrul orașului.

6.7.49. Churchill a declarat ieri că acum comunismul e în plină retragere în toate țările, pe când democrația câștigă teren, aflându-se pretutindeni în ofensivă.

La Londra s-a înființat un comitet al socialiștilor din toate țările din spatele „cortinei de fier”, cu excepția României și Rusiei. Au fost adresate invitații și statelor baltice și Ucrainei.

Van Zeeland n-a putut forma guvernul de coaliție, din cauza opoziției liberalilor de a se da prioritate problemei reîntoarcerii regelui Leopold, față de problemele economice ale țării.

Știri de la noi: tensiunea dintre guvernele sârb și român se accentuează, importante forțe rusești sunt masate de-a lungul Dunării și în Banat, iar coloniile de vară de pe coasta Mării Negre trebuie să părăsească litoralul.

Se spune că Moscova e decisă a provoca un război civil în Jugoslavia unde popularitatea lui Tito n-ar fi unanimă, invitând totodată pe unguri și pe români să revendice de la vecinii lor și să ocupe Bacica și Banatul sârbesc. Aceste tulburări ar da pretext rușilor să intervină, pentru a constitui o contra-pondere cu anglo-americanii în Grecia. Asemenea perspective n-ar cadra deloc cu zvonul existenței unui protocol secret și a politicii de destindere la care rușii ar fi fost constrânși și pe care le confirmă acum și Charpentier, întors zilele trecute de la Paris.

Greva docherilor englezi se amplifică, Australia e amenințată și ea de greva minerilor, iar grevele din Italia nu s-au încheiat. Este deci explicabil că guvernul american cere Senatului să ratifice până marți Tratatul Atlanticului, iar creditele pentru înarmarea Europei apusene să fie votate cât mai grabnic.

O știre ce poate fi semnificativă: Standard Oil a cumpărat toate interesele societății Royal Dutch din România (Astra), iar Bolton, numit director general, a și sosit în Italia.

O altă știre „îmbucurătoare”: la propunerea guvernului, Parlamentul de la noi a votat legea impozitelor agricole, care caută să avantajeze colhozurile în dauna proprietății individuale și mai ales a chiaburilor, tocmai în momentul în care măsuri similare au stâmit revolte în Bulgaria și au silit guvernul de acolo să dea îndărăt.

9.7.49. Un prim incident mortal ruso-american în Germania: un soldat sovietic dintr-o patulă care pătrunsese 200 m în zona americană aproape de Coburg și atacase cu focuri de armă o patulă americană, a fost ucis. Statele Unite au protestat.

Apelul cardinalului Mindszenty a fost respins și condamnarea sa la detenție pe viață este menținută. Altor trei condamnați li s-a redus pedeapsa.

Se vorbește despre deportări în masă a populațiilor locale din regiunea Caucazului, chiar și a celor care au luptat și s-au evidențiat în război, dacă nu dovedesc originea rusă. Numai greci ar fi acolo peste 15.000 persoane.

10.7.49. La înmormântarea lui Dimitrov, Kolarov n-a participat. În schimb, au fost prezenți Ana Pauker și Thorez.

Sârbii denunță guvernul român, care a expulzat din România o misiune jugoslavă de repatrieri.

Tchang Kai-check, care pare să fi reluat conducerea acțiunii naționaliste după declarațiile formale de lealitate față de Moscova ale comuniștilor, a plecat din insula Formosa unde s-a retras provizoriu, într-o vizită oficială la Manila unde are, timp de câteva zile, convorbiri politice cu președintele Filipinelor.

Zvon neconfirmat că miniștrii Statelor Unite și Angliei la București au adresat acum trei zile, în calitate ce li se conferă pentru aplicarea tratatului de pace, o notă verbală lui Kavtaradze, cerându-i să le comunice câte trupe sovietice se află actualmente aici, pentru ca în caz de neexecutare a condițiilor tratatului de către guvernul român și deci de denunțare a acestuia, să trimită și guvernele lor un număr egal de trupe.

Amicul M. îmi spune că el nu vede posibilitatea lichidării definitive a conflictului fără război, dar că fără consensul efectiv al Angliei, americanii nu-l vor porni și că pe de altă parte, Anglia nu va intra în război câtă vreme se află laburiștii la putere.

Aceasta nu face decât să confirme declarația lui Attlee, în care recunoaște că s-a înșelat când socotea în 1945 că se va putea înțelege cu sovieticii, ca un guvern socialist cu un alt guvern socialist; că guvernul sovietic reprezintă o dictatură totalitară cu care nu se poate găsi un teren cinstit de acord și că în asemenea condiții, el e dispus să se retragă de la guvern cât mai curând, știind că, mai ales în alegeri, poporul englez nu se lasă influențat de partidul care se află la putere. Presa conservatoare a replicat imediat că partidul, luând notă de această ofertă, nu-și propune să ia succesiunea laburiștilor și că preferă un guvern de coaliție (adică cu alte cuvinte un guvern de război).

În ciuda celor convenite la Paris, rușii au și început blocada „perlată” a Berlinului, interzicând trecerea pe șosele spre zona sovietică prin 12 din cele 13 puncte fixate și dând drumul în unicul punct rămas, la abia patru camioane /oră.

Măsuri speciale s-au luat în Anglia pentru a sparge greva celor 13.000 docheri din Londra care, împinși de comuniști, fac cauză comună cu muncitorii canadieni într-un conflict, care acolo s-a stins încă de acum trei luni

Tito a vorbit la Pola în contra acțiunii Kominform-ului, anunțând că va închide complet granița jugoslavă spre Grecia.

Întoarsă de la Sofia, Ana Pauker a prezentat în Parlament raportul pentru ratificarea tratatului de prietenie cu Bulgaria și a găsit prilejul să arunce fulgere împotriva Jugoslaviei lui Tito, vândută imperialiștilor. În același discurs și-a dovedit însă și prostia, fiindcă numai un om lipsit de discernământ poate afirma că „imperialiștii au ajutat pe Hitler și i-au sprijinit în fel și chip politica sa agresivă, deși în ultimul moment nu s-au găsit în aceeași tabără.” (Fără a se gândi că fraza poate fi continuată astfel: „...pe când Uniunea Sovietică, dușmana

de moarte a hitlerismului, a intrat totuși în tabăra lui Hitler, momită ca o hienă de mirosul răspândit de stârvurile victimelor acestuia"). Parlamentul a închis apoi sesiunea, fără gând a proceda la remanierea guvernului, mulțumindu-se doar cu această ratificare de tratat și cu votarea impozitelor agricole pregătitoare ale viitoarelor colhozuri. Se pare că ea s-a terminat pe neașteptate înainte ca guvernul să fi prezentat toate proiectele de legi și aceasta, în urma ordinului de la Kremlin cu care s-a întors luni seara Dej de la Moscova.

Mare vâlvă a produs hotărârea Vaticanului de a decreta excomunicarea tuturor catolicilor care ar fi înscrși în Partidul Comunist. Comentariul din *Osservatore Romano* spune clar că o asemenea măsură de *excommunicatio major* este ultimul pas făcut de Sfântul Scaun în lupta fără cruțare dintre comunism și catolicism. Pe de altă parte, ea nu este eficace decât dacă e urmată fără întârziere de acțiuni de coerciție ale factorului temporal, altfel cade în desuetudine și-și pierde valoarea.

De când Papa nu mai are decât puterea spirituală, el e obligat să-și sincronizeze politica cu cea a unei puteri temporale, în speță Statele Unite, unde rolul cardinalului Spellman este covârșitor.

Motiv pentru a crede că acțiunea americană nu mai poate întârzia.

În ce privește reacția împotriva comunismului, Montgomery declară că blocul occidental poate acum face față cu succes oricărei agresiuni. Truman are o conferință secretă relativ la armele atomice și dispune ca o parte să fie remise Angliei, spre a le avea mai aproape de obiectiv.

Tchang reia în mod oficial conducerea acțiunii naționaliștilor în China.

20.7.49. Moscova a trimis guvernului italian o notă prin care îl acuză că, aderând la tratatul Atlanticului care are scopuri agresive împotriva Sovietelor, a violat tratatul de pace.

Note similare au fost trimise și celorlați semnatari ai tratatului, Anglia, Franța și SUA. Încearcă astfel să bareze acțiunea anglo-americană în contra celor trei sateliți ai ei.

Pe de altă parte, Tito este acuzat de a îngădui trupelor grecești să atace pe rebeli de pe teritoriul jugoslav, în timp ce închide granița și paralizează mișcările rebelilor. Totuși nu cred că rușii vor păși la vreo acțiune decisivă.

Aseară la Chicago, Truman a făcut elogiul Tratatului Atlanticului ce urmează a fi votat mâine de Senat și a menționat că o încetinire a ajutorului Europei n-ar face decât plăcere comuniștilor.

Șase miniștri din guvernul cehoslovac au plecat la Moscova să-și petreacă un concediu de odihnă și de informații.

Cei cinci condamnați la moarte în procesul de la Timișoara au fost executați sâmbătă. Rezistența amenințase că, în asemenea caz, guvernul trebuie să se aștepte la represalii. Vor veni?

Șapte principese elene, printre care și regina Elena, au redobândit cetățenia greacă.

22.7.49. Senatul american a ratificat Tratatul Atlanticului de Nord; ratificarea de către Franța are loc astăzi. Luni, președintele american va cere Congresului aprobarea pentru ajutoare militare Europei, care se ridică la 1,5 miliarde dolari.

Guvernul sovietic a răspuns în fine notei din 30 iunie a aliaților occidentali care îl invitau să reconsidere refuzul său de a participa la măsurile de luat, spre a obliga Ungaria, România și Bulgaria să execute condițiile stipulate în tratatele de pace respective. Față de noua respingere a Moscovei, anglo-americanii vor trece la 31 iulie la demersul următor, adică vor invita cele trei guverne în chestiune a-și delega arbitri spre a discuta situația.

Comisia socială a ONU însărcinată cu ancheta muncii forțate a primit azi un document britanic asupra sistemului de sclavie practicat în URSS și în statele satelite, după ce anterior Sovietele ceruseră ca această Comisie să nu fie îndreptățită a se ocupa decât de munca forțată din colonii.

S-a încheiat greva docherilor londonezi.

26.7.49. Truman a semnat ieri actul de ratificare al Tratatului Atlanticului și, într-un raport în care acuză explicit Sovietele de a amenința pacea lumii, el cere Congresului să aprobe fără nicio reducere planul de ajutorare militară menționat pentru Europa de vest, precum și pentru Grecia, Turcia, Coreea, Filipine etc. Este foarte semnificativ faptul că acest credit se extinde până în iulie 1950, termen după care toate aceste state ar urma să facă ele însele față propriilor nevoi (ceea ce ar însemna că până atunci criza să fi luat sfârșit). În niciun caz, armele atomice nu vor fi încredințate vreuneia din statele ajutate.

O deosebită importanță are știrea că, imediat după ratificare, un grup de 10 senatori a emis părerea să se adopte transformarea tratatului într-un sistem federativ al tuturor statelor semnate, ceea ce, dacă s-ar realiza vreodată, ar depăși cu mult planul lui Churchill de federalizare a Europei, tinzând direct la un federalism mondial.

După multe discuții și târguieli, rușii au admis în fine să redeschidă toate punctele de trecere pentru legăturile rutiere cu Berlinul. O fi și așa un semn de destindere sau de cedare? Pe de altă parte, la ONU, atât Rusia cât și Ucraina refuză a admite să dea publicității cifre asupra efectivelor lor militare, iar apusenii îi acuză pe drept cuvânt de a menține pe picior de război cea mai formidabilă armată din lume.

Un alt cap de acuzare sunt deportările în masă a populațiilor din interior (printre care 400.000 evrei) în Siberia sau spre regiuni arctice.

Ministrul american de Finanțe Snyder, s-a întors la Washington după o vizită europeană ce a cuprins vizite la Roma, Ankara și Atena.

În *Le Figaro* a apărut un articol care, după informații culese din Belgrad și din alte capitale, socotește ca probabile complicații în Balcani în viitoarele câteva săptămâni.

Franța a ratificat și ea Tratatul Atlanticului cu tot votul contra al comuniștilor, ca și Portugalia. A mai rămas Senatul italian și Parlamentul olandez.

28.7.49. Vineri va sosi în Europa generalul Bradley, însoțit de șefii Statelor-Majore americane naval și aerian, urmând a vizita Londra, Paris, Frankfurt și Viena.

Zvon că mareșalul Tolbuhin ar fi la Turnu Severin cu un întreg Stat-Major și că la Constantinopol ar fi sosit o escadră americană spre a preveni o eventuală acțiune rusească asupra Jugoslaviei.

O notă de protest sovietică la Belgrad pentru arestarea și maltratarea în închisoare a unui grup de 31 cetățeni sovietici.

Se pretinde că guvernul român așteaptă încuviințarea Moscovei pentru o campanie de manifestări menite a revendica de la sârbi Torontalul.

O scabroasă istorie de pașapoarte false în care e implicat Sarrell și o serie de români și de evrei din serviciul de presă britanic, printre care și soții Bunea. Sarrell a fost pus imediat în libertate. S-ar putea să se fi descoperit încercarea de a expedia peste graniță tot acest lot, în previziunea unui eventual conflict.

1.8.49. La expirarea celor două luni, noi note cominative anglo-americane au fost remise guvernului român, amintindu-i că art. 38 din tratat îi mai acordă o lună pentru constituirea unei comisii de arbitri. Deci dacă nimic altceva nu se întâmplă, de abia în septembrie va fi sesizat Trygve Lie.

Guvernul sârb a trimis la plimbare pe ruși cu nota lor de protest, arătând că toți cei 31 sovietici arestați sunt ruși albi, care făcuseră parte din organizații hitleriste și care au intrat apoi în slujba Moscovei, dar pe care guvernul sovietic nu i-a revendicat niciodată ca fiind cetățeni ai URSS.

După aproape patru luni, vasul englez „Amethyst” a reușit să scape din lațul comuniștilor de pe Yangtse, ajungând acum la Hong-Kong.

La Strasbourg se întrunește la 8 august Consiliul European, la care au fost invitate să participe Grecia și Turcia.

Șefii de Stat-Major american au conferit la Frankfurt cu delegații Italiei și Luxemburg; la Londra se vor pune de acord cu englezii, norvegienii și danezii, iar la Paris cu francezii, olandezii și belgienii. Ce vor face la Viena?...

3.8.49. Guvernul român a cerut rechemarea lui Sarrell care funcționează acum ca însărcinat cu afaceri.

Toate congregațiile catolice din România au fost desființate în mod oficial; se aude că guvernul propune episcopului Hossu care dovedise anterior mai multă suplețe politică, scaunul Mitropoliei ortodoxe a Moldovei, fără niciun succes bineînțeles, așa că rămâne și el mai departe confinat la mănăstirea Căldărușani.

Se pare că bietul preot unit al Romanului a fost supus torturei și crunt bătut ca să renege.

Turcia trimite la Strasbourg pe ministrul său de Externe în fruntea unei delegații de opt persoane.

Într-o cuvântare rostită la Skopje cu prilejul celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Macedonene, Tito a declarat că în curând criminalii care conduc azi Bulgaria și Albania vor fi alungați și atunci aceste țări vor putea relua raporturi frățești cu Jugoslavia. S-a mai plâns de comuniștii din România și Ungaria care urmăresc zadarnic dezmembrarea statului jugoslav. În adevăr, bezmetici în camioane trec pe străzile Bucureștiului strigând: „Noi vrem pace nu război, dar Banatul înapoi”. Se mai pretinde că de mâine va începe campania oficială pentru revendicarea Torontalului.

Guvernul (?) rebel grec acuză fățiș pe sârbi de acțiune ostilă.

Acordul italo-jugoslav acordă mare importanță unei colaborări economice pentru înglobarea Albaniei în orbita lor. Sunt aparențe că în curând ar putea izbucni conflictul în Balcani, care mocnește acolo de mai multă vreme.

Cu autorizarea celor trei aliați, consiliul municipal al Berlinului apusean va plăti în mărci occidentale salariile lucrătorilor de la căile ferate domiciliați în sectoarele apusene și care muncesc în cel răsăritean, cărora cu toate angajamentele luate, Sovietele nu le plătesc cele 60% stipulate în acord.

Vaticanul a excomunicat 12 din cei 4.500 prelați catolici din Cehoslovacia.

6.8.49. Guvernul american a publicat o voluminoasă *Carte Albă* asupra problemei chineze, declarând că nu se va dezinteresa de această țară, mai ales acum când comuniștii au arătat oficial că sunt slugile Moscovei.

Agresiunea coreenilor de nord asupra celor din sud, de unde, de câțva timp, se retrăsese trupele americane de ocupație, pare să nu fi reușit.

Tito s-a adresat ostașilor din Macedonia, prevenindu-i că, foarte curând poate, vor avea de suportat un atac din partea Kominform-ului, dar că Jugoslavia va ști să reziste cu succes împotriva oricărui dușman. El vorbește astfel, în urma încheierii acordului cu Italia, dar și față de manifestațiile ostile din țările vecine.

Campania electorală din Germania e dusă de socialiști și de creștini precum și de partide extremiste de dreapta, cerând integrarea tuturor teritoriilor ocupate, inclusiv regiunea Saar, în noul stat german.

Lungi discuții între regele Leopold și Spaak care încă girează afacerile în lipsa unui guvern constituit, precum și cu delegați liberali și democrat-creștini, cu scopul de a-l determina să proclame, odată întors în țară, renunțarea la drepturile sale în favoarea moștenitorului Baudouin. Se pare că Regele a admis să se procedeze la un referendum care dacă se va pronunța că întoarcerea sa pe Tron reprezintă un obstacol pentru liniștea țării, el este dispus a abdica în favoarea fiului său. Pe acest temei se crede că va lua sfârșit și lunga criză de guvern din Belgia.

Place de la Concorde din Paris a fost ocupată ieri de trupe care au împiedicat o manifestare comunistă ostilă în fața Ambasadei americane.

După convorbirile avute, misiunea americană pleacă mâine la Viena și e vorba ca la sfârșitul lunii să se întrunească la Washington șefii de Stat-Major din țările Tratatului Atlanticului.

Congresul american va fi de acord cu planul lui Truman pentru ajutorul militar acordat Europei, cu modificarea adusă ca Președintele să nu fie încuviințat a acorda credite altor state din afara tratatului decât cele menționate expres, adică: Grecia, Turcia, Iran, Coreea de Sud și Filipine.

Albania s-a plâns că trupele grecești i-au încălcat teritoriul, pe când Atena pretinde că bandele rebele au pornit cu ajutorul artileriei albaneze un bombardament de baraj plecat de dincolo de graniță.

În emisiunea de aseară, postul Belgrad a fost acoperit de un foarte puternic post al jugoslavilor liberi emigrați, care transmitea articole publicate de un ziar sârb ostil ce apare la București, așa că n-ar fi exclus ca postul clandestin să fie pe teritoriul nostru.

8.8.49. Comitetul miniștrilor de Externe al Uniunii Europene cu participarea și a grecilor și a turcilor, s-a întrunit azi la Strasbourg sub presidenția lui Schuman. Lucrările vor dura una lună.

După o scurtă vizită la Viena, în care n-au luat contact cu austriecii care nu fac parte din Tratat, misiunea militară americană a plecat la Washington.

Guvernul român cere rechemarea ministrului Austriei la București, pe care-l acuză de a fi facilitat plecarea clandestină a mai multor români peste graniță.

La Seul, Tchang Kai-check a propus încheierea unui pact anti-comunist al Asiei între China naționalistă, Coreea de Sud și Filipine.

În ajunul alegerilor din Germania, manifestări naționaliste extremiste.

Un grozav cutremur în Ecuador a distrus 70% din clădiri, ucigând peste 10.000 oameni.

La noi, sunt amenințați cu amendă proprietarii care nu șterg imediat de pe zidurile caselor lor semnul „Soarelui” împreună cu BPD, PMR etc. vopsite anul trecut pentru alegeri.

12.8.49. Spaak a fost ales în unanimitate președintele Adunării Europene de la Strasbourg.

După o criză de guvern de șapte săptămâni, Belgia are, în fine, un cabinet de coaliție format din nouă democrat-creștini și opt liberali, Partidul Socialist rămânând în opoziție.

Moscova a publicat ieri o foarte aspră notă adresată Jugoslaviei, considerată ca inamică a Sovietelor de când s-a dovedit că a tratat în secret cu puterile occidentale asupra soartei slovenilor din Carintia. Curios criteriu pentru determinarea caracterului de dușman !...

Sârbii au ocupat șantierul naval de pe Dunăre care aparțineau unei societăți mixte sârbo-sovietice, pe motiv că rușii n-au respectat angajamentul de a-i furniza materiale, ci s-au mulțumit a realiza numai profituri.

Într-un discurs electoral, președintele Westfaliei renane acuză pe aliați de crime împotriva umanității, fiindcă au răpit Germaniei Prusia orientală și regiunea Saar; în acest timp campania elementelor extremiste e tot mai activă.

Omar Bradley a fost numit președinte al șefilor de Stat-Major, ceea ce înseamnă că devine comandantul tuturor armelor Statelor-Unite.

15.8.49. La alegerile germane, în cap de listă sunt democrat-creștinii și social-democrații; extremiștii obțin un rezultat redus. Rușii sunt foarte furioși; susținând teza lor a unui stat unitar, amenință pe aliați, care desăvârșesc acum separația celor două Germanii, că își vor relua atitudinea adoptată cu prilejul mărcii germane, ceea ce înseamnă poate că au de gând să ridice noi bariere între zone și să pretindă chiar evacuarea de către apuseni a Berlinului. Mi se spune că americanii ar fi hotărâți să-și retragă comandamentul la Frankfurt și să nu lase la Berlin decât un birou de legătură.

Se anunță că, la Potsdam, 25 ofițeri sovietici împreună cu comandantul gamizoanei au fost uciși într-un atentat cu bombe și că militari ruși dezertează lunar trecând în zonele apusene.

De când nu-i mai ajută sârbii, rebelii greci au slăbit mult eficacitatea atacurilor și trupele guvernamentale îi împing tot mai mult spre teritoriul albanez la lacul Prespa.

O mișcare militară a răsturnat regimul instalat în Siria din aprilie și după arestarea, judecarea și executarea în aceeași noapte a Președintelui și a Primului ministru, fostul regim a revenit la putere.

19.8.49. La Strasbourg, Churchill a propus admiterea Germaniei în Uniunea Europeană și a sugerat în acest scop o sesiune specială în decembrie-ianuarie. Ca să nu-și iasă din obicei, francezii mai fac oarecare rezerve.

Se prevede că noul guvern îl va constitui Adenauer, șeful democrat-creștinilor (139 locuri) formând o coaliție cu grupările de dreapta (liberali, centru catolic etc.) iar social-democrații lui Schumacher (131 locuri) să rămână în opoziție. Vor aluneca oare aceștia spre stânga ca să dea mâna cu comuniștii (15 locuri) al căror șef Reimann, n-a fost nici măcar ales?

Se vorbește mult de sensul audienței la Stalin a noului ambasador american, care ar fi formulat condițiile Statelor Unite în patru puncte. Deocamdată însă, bolșevicii își continuă acțiunea: în Finlanda izbucnesc greve comuniste, iar aici se procedează la noi arestări de tineret liberal și național-țărănist, sub cuvânt că ar fi răspândit manifeste, îndemnând poporul la răscoală împotriva regimului.

Rebelii din Grecia sunt pe cale să-și dea duhul și se zvonește de o acțiune comună cu sârbii în contra Albaniei.

Aspre măsuri polițienești anti-comuniste se anunță în Brazilia și Chile.

Bidault a declarat într-un interview că este de părere ca Austria să fie primită înaintea Germaniei în Uniunea Europeană și ca regiunea Saar să fie acceptată ca o entitate

separată, dar având drepturi egale cu statul federal german. Deci iarăși politica strâmtă și șovină a Franței ar putea fi izvor de dificultăți.

Camera Reprezentanților a redus la jumătate și a limitat până în iunie 1950 planul președintelui Truman de ajutorare militară a Europei. Rămâne acum ca Senatul să decidă și să găsească un eventual compromis între formula sa și cea a Camerei.

20.8.49. Așa cum ne parvin zvonurile, se pare că precipitarea evenimentelor din Albania ia consistență: mișcări de rebeli în interior, notă de protest jugoslavă pentru încălcarea graniței, masări de trupe sovietice în Bulgaria și la noi în Banat.

Dacă sârbii și grecii sunt hotărâți a lichida spinul albanez, rămâne de văzut cum va reacționa Moscova. N-ar putea rămâne impasibilă, căci atunci ar dovedi că pactele de asistență mutuală încheiate cu sateliții sunt iluzorii, iar dacă intervine direct, conflictul poate izbucni oricând.

Poate tocmai în previziunea unor asemenea evenimente, rușii provoacă greve în Finlanda, pun guvernul român să aresteze masiv, de teama unor mișcări organizate ale rezistenței de la noi în caz de război și, tot cu acest scop, pun la cale înarmarea și instruirea câtorva mii de comuniști ca trupe de șoc.

Între americani și englezi, conflictul dolar-livra sterlină devine tot mai acut, dar n-ar fi imposibil ca fondul chestiunii să fie doar dorința Washingtonului de a răsturna guvernul laburist de la Londra.

Stafford Cripps și Bevin merg la 27 august în Statele Unite pentru convorbiri preliminare și la șase septembrie se va întruni o conferință anglo-americo-canadiană.

Politica specioasă a laburiștilor se desenează la Strasbourg, unde au votat contra propunerii de a se rezerva simbolic locuri libere în Adunare pentru reprezentanții statelor aflate sub regim comunist.

Confederația generală a muncii din Finlanda a prevenit sindicatele comuniste că vor fi excluse din grupare dacă până marți nu încetează greva (acolo majoritatea sindicatelor nu e comunistă). Guvernul ia măsuri severe să spargă grevele, dar comuniștii protestează, zicând că arestările făcute violează condițiile tratatului de pace. (Cum se împacă această teorie cu măsurile teroriste ce se practică la noi în mod curent)?

Rușii au trimis o nouă notă sârbilor, reclamând eliberarea imediată a cetățenilor sovietici arestați și amenințând cu luarea de alte măsuri.

Se pare că noua politică grecească (luată, desigur, în acord cu Jugoslavia), prevede blocada economică și politică a Albaniei.

Ambasada și consulatul american din Canton (de care trupele comuniste se află la 200 km) se mută la Hong-Kong, păstrând totuși contactul cu guvernul naționalist.

Lupta între Biserică și Stat a ajuns în Cehoslovacia în faza supremă și se prevăd acțiuni grave și decisive după strângerea recoltei.

La noi, șefii de gară au primit plicuri confidențiale spre a fi deschise la „ora H”. (Să fie oare exact)?

Presa străină comentează cu spirit de alarmă nota sovietică transmisă Belgradului și o asemuiește celor trimise de Hitler viitoarelor sale victime, prin care le anunța că: „și-a pierdut răbdarea”. Dacă rușii vor să provoace războiul, se prevede că vor ataca cele două aripi: Finlanda și Jugoslavia.

Între timp, paiațele noastre politice, Parhon și Sadoveanu, au plecat la Moscova pentru congresul păcii.

24.8.49. Ziua de 23 august a fost serbată ieri ca o „glorioasă acțiune a grupului de comuniști români care acum cinci ani, susținuți de victoria Armatei sovietice, a răsturnat și a arestat pe Antonescu, gonind apoi pe nemți din țară”. Acestea au fost cuvintele lui Gheorghiu-Dej, din nou cu rol de vedetă și care, împreună cu mareșalul Voroșilov și cu fostul trimis la Belgrad și actualul subsecretar la Externe Lavrentiev (cel care în 1940 ca ministru al URSS la București, prezida la răpirea Basarabiei), au onorat parada cu prezența.

Sigur că scopul vizitei n-a fost doar să dea un lustru guvernului comunist de la noi, mai ales că miezul discursului său a fost o tartină aprigă în contra lui Tito.

Ieri Belgradul a răspuns Kremlinului, respingând toate acuzațiile. Deși se spune din multe părți că rușii adună divizii la granițele jugoslave din Bulgaria, Ungaria și România, presa occidentală pretinde că până la sfârșit ei nu vor porni o acțiune de război, ci se vor mulțumi să provoace tulburări în interiorul Jugoslaviei, cu gândul bineînțeles că astfel apusenii nu vor putea interveni în conflict și că Sovietele vor mai câștiga timp, slăbind totodată potențialul adversarilor.

Comitetul Național Român din America prezidat de Rădescu s-a adresat poporului asupra din țară încurajându-l să rabde „câci în curând va fi eliberat de jugul comunist și va reintra în rândul națiunilor democratice occidentale, de care îl leagă toată istoria sa”.

28.8.49. Toată lumea consideră vizita lui Voroșilov la București ca o întrunire a Kominform-ului, dar nimeni nu s-a lămurit dacă aici s-a hotărât războiul, sau dacă rușii nu vor decât să recurgă la mijloace subterane pentru a răsturna pe Tito.

Spre a explica alegerea acestei a doua soluții, se susține că aliații ar fi prevenit Moscova că, în cazul atacării Jugoslaviei, să știe că ar juca prevederile pactului de la San Francisco în ce privește agresiunea în contra unui membru al Națiunilor Unite.

După cum sârbii întrețin mișcări de rebeliune în nordul Albaniei, tot astfel și guvernul de la Belgrad trebuie să se aștepte la diverse acțiuni lăuntrice care par a fi și început (deși sârbii dezmint incendiarea unei mari rafinării din Fiume). Nu înseamnă de aici că izbucnirea unui război ar fi cu totul exclusă și cuvintele rostite ieri de mareșalul sovietic la plecarea sa spre Moscova sunt pline de înțeles: „Vă urez ca țara voastră să nu se clinească în fața niciunor greutăți inevitabile ce se vor mai ivi”. Neîncetatele mișcări de trupe rusești la noi confirmă aceasta.

Sentimentul predominant e că americanii fac tot posibilul să-i scoată pe ruși din răbdări și să-i împingă la un pas greșit, dar dacă aceștia nu-l vor face, perspectivele războiului s-ar mai amâna până la anul. Ceea ce vor rușii e clar: să lungească discuțiile cât mai mult ca să câștige timp; rămâne de văzut câtă vreme vor mai putea ei purta cu vorba pe aliații occidentali, dat fiind că americanii declară oficial că politica sovietică este o simplă minciună condusă de niște hoți și escroci.

Austria răspunde tăios, declarând că nu va plăti rușilor niciun ban dacă toate uzinele la care aceștia renunță, nu vor fi în perfectă stare de funcțiune, iar Finlanda pare să fi stăpânit grevele și exclude din Confederația Muncii sindicatele comuniste.

E sigur că aceste două țări nu vorbesc și nu fac nimic de capul lor.

În Norvegia, manevre combinate cu englezii, având ca temă atacul țării de către mari bombardiere.

În Grecia se manifestă recrudescența gherilelor, așa că acum nu mai e vorba de o rapidă lichidare a rebelilor. Dar nici politica sârbească nu pare prea clară: Radio Vatican dezmente știrea că ar fi început la Belgrad negocieri cu catolicii, iar la noi se spune că poliția jugoslavă ar fi predat autorităților române pe unii dintre cei fugiți peste Dunăre, la schimb cu sârbii arestați aici.

Se spune că la Strasbourg ar fi fost admiși la anumite ședințe și observatori din țările subjgate.

O nouă încercare extremistă de răsturnare a guvernului a fost jugulată în Bolivia.

Astă seară, grecii anunță cucerirea muntelui Gramos cu toată rezistența forțelor rebele care au revenit din Albania unde se refugiaseră.

O mare întrunire a Kominform-ului are loc de trei zile la Sofia unde este prezentă și Ana Pauker. Se vorbește iar de masive transporturi de trupe sovietice prin România către granița ungaro-jugoslavă. Actuala stare de tensiune se aseamănă cu cea din primăvara 1941, în ajunul invaziei Jugoslaviei de către Hitler.

Arhiepiscopul ortodox din Tirana a fost demis de sinodul albanez sub învinuirea că pe vremea ocupației italiene, ar fi lucrat în favoarea trecerii Bisericii ortodoxe sub oblăduirea Romei.

Guvernul grec acuză pe cel român de a fi instalat pe teritoriul nostru un post de radio al Greciei libere (mutat din Jugosлавia) și de a fi transportat din Albania la Constanța la bordul vasului „Transilvania” 2000 greci, deținuți până atunci de autoritățile albaneze.

Ungaria a respins notele engleză și americană, pretinzând că toate condițiile tratatului au fost respectate, așa că nu poate fi vorba de numirea unui arbitru de către Trygve Lie. Desigur, la fel vom proceda și noi și bulgarii. Să vedem însă cum vor reacționa ceilalți.

31.8.49. Noua notă sovietică adresată Jugoslaviei nu a impresionat lumea prin conținut, ci mai ales prin tonul brutal și injurios folosit. Acest ton, coroborat cu trimiterea mai

multor divizii motorizate rusești la granițele sârbești, dă de gândit străinătății, deși nu sunt probabilități ca bolșevicii să atace. De aceeași părere e și Truman, care precizează în conferința sa de presă că și acest război al nervilor, la fel cu cel de acum 10 ani, se va termina tot printr-o capitulare.

De un cinism inconștient este totuși faptul că la aniversarea atacului Poloniei din 1939, rușii au decretat în Germania răsăriteană sărbătorirea păcii și că guvernul de la Varșovia proclamă cu același prilej proslăvirea Armatei sovietice, care a salvat țara de sub jugul nazist.

Aud că originea valului de arestări de săptămânile trecute printre maniștii din toată țara, trebuie căutată în declarația lui Niculescu-Buzești și transmisă de Radio New-York, cum că întreaga mișcare de rezistență din România este organizată exclusiv de Partidul Național-Țărănesc. Aberyiaune a îngâmării sau tãmpenie criminală?

3.9.49. La ceremonia de la Mormântul Soldatului Necunoscut american, prezidată de vicepreședintele Statelor Unite, au luat cuvântul și reprezentanți ai națiunilor din spatele „cortinei de fier”. Cretzianu a vorbit foarte sobru și cu atât mai emoționant de libertățile omului pe care și românii speră să le recâștige cu ajutorul Americii.

Tito declară că nici nu-i pasă de rodomontadele lui Stalin care nu va îndrăzni să-l atace și-și petrece vacanța pe coasta Adriaticii, în timp ce guvernul său desființează societățile mixte jugoslavo-sovietice, printre care cea de navigație pe Dunăre și cea de transporturi aeriene.

Delegații miniștrilor de Externe și-au încheiat lucrările fără a fi rezolvat aproape nimic din proiectul de tratat cu Austria, iar aliații acuză formal Sovietele de a fi pus neîncetat bețe în roate.

4.9.49. Și guvernul român a respins notele anglo-americanilor, de astă dată însă, în termeni mai măsurați. De rândul acesta, chestiunea va trebui adusă în fața ONU, unde dacă se aplică prevederile pactului, dreptul de veto al Rusiei nu mai poate fi exercitat.

Grecii anunță oficial că întregul teritoriu este acum eliberat de bandele rebele retrase în Albania și Bulgaria, de unde însă ar putea oricând reveni.

Situație destul de critică în Ungaria. S-a procedat la execuții în armată și la epurări printre conducătorii din industrie, unde s-a dovedit sabotaj pasiv în realizarea producției. Se crede că o parte din trupele sovietice sunt îndreptate spre Budapesta în ajutorul guvernului.

Comuniștii chinezi anunță că vor întreprinde liberarea Tibetului, căzut sub influență engleză.

5.9.49. În urma refuzurilor guvernelor ungar, român și bulgar, Departamentul de Stat american a declarat că Statele Unite nu vor modifica întru nimic hotărârea de a impune acestor țări executarea tratatelor și respectarea drepturilor omului și că vor uza de calea internațională (adică deferirea diferendului la ONU?).

Cu toate măsurile de rigoare impuse de guvernul cehoslovac, arhiepiscopul Beran a reușit să transmită clerului o scrisoare pastorală, citită în toate bisericile catolice, în care afirmă că cei ce nu trădează pe Dumnezeu, nu pot fi considerați ca trădători ai Patriei.

La Honolulu, generalul american Eitelburg a declarat, contrar pretențiilor sovietice, că intrarea în război a rușilor în contra Japoniei nu a grăbit nici măcar cu o oră capitularea acestei țări.

7.9.49. Azi s-a întrunit la Bonn Parlamentul german; ca și la Dieta din 1848, deputații au început ziua asistând cu toții la liturghie.

Atât în Bundestag cât și în Bundesrat, au fost aleși ca președinți social-creștini și se prevede că Adenauer va fi primul Cancelar.

Va avea deci pe social-democrați în opoziție și va trebui să guverneze cu ajutorul liberalilor și al partidelor de dreapta: „bavarezii” și așa-zisul Partid German.

Noului Președinte al statului care va fi ales îi incumbă rolul delicat de a alia pe naționaliști în jurul persoanei sale.

Din noul Parlament care reprezintă trei cincimi al teritoriului și două treimi al populației întregii Germanii, nu fac deci parte locuitorii zonei sovietice și ai Berlinului, precum și cei din Saar, aflați sub mandat francez. În acest timp, 10.000 soldați americani desfășoară manevre combinate în Germania.

Pentru prima oară, delegați militari bulgari și greci s-au întâlnit pe graniță spre a discuta problema rebelilor greci fugiți în Bulgaria, dezarmați și internați acolo. Se pare deci că bulgarii caută să menajeze ambele tabere.

Venizelos a declarat că guvernul grec e foarte recunoscător lui Tito pentru închiderea fronterei jugoslave și că cinci sârbi condamnați pentru spionaj vor fi repuși în libertate. Cât despre Albania, numai datorită insistențelor anglo-americane, trupele grecești n-au urmărit pe rebeli pe teritoriul albanez, dar la New-York se va cere trimiterea unei comisii internaționale în această țară.

Parlamentul european de la Strasbourg și-a încheiat lucrările, propunând aprobarea unui cod al libertăților umane, obligatoriu pentru toate națiunile aderente.

Președintele Fagerholm a anunțat eșecul complet al grevelor provocate de comuniștii finlandezi, iar șapte sindicate comuniste au fost excluse din Confederația Muncii.

Congresul laburist britanic a aprobat politica anti-comunistă a guvernului.

Tchang Kai-check este acuzat de a fi luat cu sine în Formosa aur în valoare de 35 milioane livre sterline care aparțin naționaliștilor, dar acesta se apără spunând că l-a pus la adăpost de comuniști cu asentimentul guvernului, care încă dispune de el.

După negocieri de numai două săptămâni, Banca Americană de Import-Export a acordat Jugoslaviei un împrumut de 25 milioane dolari pe 10 ani, cu dobândă de 3,5%, pentru furnizarea de echipament industrial; din acestea, 12 milioane sunt remise imediat, iar alte 8 milioane - anul viitor.

O escadră americană de 14 unități a vizitat oficial Spania, unde Franco a primit pe amiral, după care a plecat în Mediterana, adăugând-se și alte patru unități.

Continuă epurările printre comuniștii de vază din Ungaria. S-au făcut trei noi arestări printre care și generalul Palffy, fost inspector al armatei, acuzat de acte de spionaj în favoarea unei puteri imperialiste. Vineri va începe procesul fostului ministru de Externe și a celor șapte co-acuzați (printre care și cei trei de mai sus) care se pretinde că ar fi mărturisit în închisoare complicitatea cu Statele Unite și cu Jugoslavia.

Aud că de curând ar fi fugit din țară 17 ofițeri cu o vedetă de la Constanța în Turcia, printre care și un oarecare general Popescu, șeful securității din București, luând cu sine dosare ce conțin planul de mobilizare al armatei. (Să fie adevărat?).

Atât în Ungaria cât și în Cehoslovacia după chiar mărturisirile oficiale, cresc actele de sabotaj în industrie. Să fie semn prevestitor că în aceste țări sentimentul apropiatei prăbușiri a forței sovietice devine tot mai puternic? Aud că și în Bulgaria s-ar fi format o mișcare favorabilă rezistenței lui Tito.

Radio America vorbește de o nouă substanță diabolică, din care numai 200 gr. ar fi suficiente să distrugă toate vietățile de pe glob și care, la șase ore după ce a fost răspândită într-un loc, își pierde orice virulență, permițând astfel inamicului să ocupe liniștit teritoriul vizat. Este oare perspectiva „à la Jules Verne”, grație amenințării căreia Truman a putut afirma cu atâta siguranță că Sovietele vor capitula fără condițiuni?

12.9.49. Democrat-liberalul Theodor Heuss a fost ales președintele Germaniei la al doilea tur de scrutin de către 800 delegați și reprezentanți ai celor 12 state ale Germaniei apusene, cu 416 voturi, față de 320 acordate lui Schumacher. El va supune acum votului Parlamentului pe candidatul la postul de Cancelar în persoana lui Adenauer, șeful Partidului Democrat-Creștin.

14.9.49. Actul de acuzare în procesul Rajk, Palffy & Co. este aproape în totalitate un rechizitoriu împotriva regimului Tito, pe care-l denunță că, prin acte de spionaj și trădare, a încercat să răstoarne guvernul comunist din Ungaria și să atragă statele satelite Rusiei în jurul Belgradului într-o acțiune comună contra dominației moscovite.

Și în Polonia s-ar fi descoperit o încercare de spionaj a Jugoslaviei, dar Belgradul respinge cu indignare nota poloneză.

Regele Paul al Greciei va vorbi azi la radio poporului său, prevenind guvernul de la Tirana că, în virtutea art. 51 din pactul ONU, în cazul unei noi incursiuni a rebelilor de pe teritoriul albanez, să se știe că trupele grecești îi vor urmări și dincolo de graniță.

La Consiliul de Securitate, s-a respins cinica propunere sovietică de a se admite în bloc la ONU toate cele 12 state solicitante, ca o târguială pentru ca în asemenea caz, delegatul rus să nu-și mai exercite dreptul de veto.

Presa engleză a înregistrat un zvon de la Viena și răspândit acolo de vreo oficiină rusească, cum că Stalin ar fi dispus să-și retragă trupele de ocupație și influența sa din

divesele țări europene „cu excepția României”. Ce urmărește oare Moscova printr-un asemenea zvon? În tot cazul, recunoaște marea importanță strategică și politică pe care o prezintă țara noastră în ochii Sovietelor.

Convorbirile Acheson-Bevin apoi și cele cu Schuman la Washington, vor trece în revistă situația chineză, Balcanii, Germania și Austria.

Se dezmente zvonul despre o nouă conferință a celor „4” mari la Paris; se vorbise de această eventualitate, dar rușii n-au făcut încă niciun demers în acest scop.

Acheson a declarat că va acuza la ONU guvernele Ungariei, României și Bulgariei pentru violarea drepturilor omului stipulate în tratatele de pace.

Președintele Heuss a convocat Bundestagul pentru desemnarea lui Adenauer în postul de Cancelar, urmând ca vineri să se constituie guvernul.

Scriitorul comunist francez Aragon, redactor la *Ce soir*, a fost condamnat și decăzut din drepturile civile.

Cele mai mari manevre aeriene vor avea loc în curând la Gibraltar în prezența unor reprezentanți francezi, spanioli și portughezi.

15.9.49. Adenauer a fost ales Cancelar cu majoritatea de un singur vot, obținând 202 voturi, în timp ce 42 deputați liberali și bavarezi s-au abținut.

Mi se afirmă că R. a scris anunțând că trei divizii române (una care se predase în Cehoslovacia în 1944 și alte două formate în Germania), se află în Africa de nord cu polonezii lui Anders, gata să intervină și că dânsul speră să sosească în țară în octombrie. Englezii totuși nu cred în acțiune decât pentru anul viitor.

18.9.49. Știrile ce sosesc din diverse direcții își încurcă în așa chip itele, încât situația apare ca un adevărat balamuc.

Adenauer a reușit în Germania gruparea partidelor de dreapta, spre a forma un guvern de colaborare, astfel încât social-democrații ar putea merge spre o formulă de extremă stângă, mai ales că Sovietele au lansat zvonul că vor constitui în zona lor un guvern unitar al întregii Germanii, cu care vor încheia un tratat de pace, în vederea căruia ar fi dispuși să-și retragă trupele, chiar și înainte de semnarea sa.

În Grecia, guvernul a fost sfătuit de aliați să nu amenințe Albania; Diomides a declarat acum că nu s-ar gândi la o acțiune peste graniță, decât în cazul unui nou atac din această parte a rebelilor.

Radio-ul englez privește cu îngrijorare înarmarea Rusiei care are acum cinci milioane ostași pe picior de război. Tot el comentează că procesul de la Budapesta are pe Stalin ca procuror și pe Tito pe banca acuzaților.

Regele Petru acordă un interview, pentru a afirma că, sub anumite condiții de libertăți inteme și de promovare a intereselor naționale jugoslave, dânsul nu s-ar opune chiar unei colaborări cu Tito.

La Washington, cei trei au invitat cu insistență Sovietele să li se alăture pentru a duce la capăt tratatul de pace cu Austria, dar în ce privește violarea tratatelor de către guvernele maghiar, român și bulgar, se preconizează deferirea chestiunii la Curtea Internațională de la Haga, adică înmormântarea ei.

19.9.49. Cripps a anunțat aseară rezultatul negocierilor de la Washington care, cu toate dezmințirile engleze, s-au încheiat printr-o devalorizare de peste 30% a lirei sterline în raport cu dolarul, adică schimbul trece de la 4,03 la 2,80 dolari pentru o livră.

În afara Belgiei și a Italiei care nu vor devaloriza, de Franța și Suedia care ezită și de Pakistan, Ceylon, Irak, Grecia și Islanda care n-au luat încă o decizie, celelalte state - Norvegia, Danemarca, Austria, Africa de Sud, India, Birmania, Egiptul, Irlanda, Israel - își vor devaloriza cursul monedei naționale față de dolarul american.

Ce vor face Spania, Portugalia și mai ales Elveția? În tot cazul, operația va fi cel mai formidabil „*coup de file*”³³ practicat de Wall Street și totodată lovitura de grație dată laburiștilor.

Rușii ar fi convenit ca joi să reia discuțiile adjuncților la New-York în problema austriacă.

20.9.49. În ajunul deschiderii sesiunii ONU, Anglia și Statele Unite au remis alte note guvernelor de la Budapesta, București și Sofia, prevenindu-le că vor fi acuzate formal că, din 1945, au încălcat neconținut drepturile fundamentale ale omului conform art. 3 și 38 din tratate.

Rând pe rând și alte state își ajustează propria monedă față de livra devalorizată. Printre statele occidentale, Elveția, Belgia, Spania, Italia se vor executa și ele.

O nouă grevă în industria de oțel americană riscă să afecteze aproape un milion muncitori, iar peste 400.000 mineri din Pennsylvania au încetat lucrul, amenințând paralizarea extracției de cărbune.

Adenauer a constituit azi guvernul în aclamația întregului Parlament, declarând că Germania de Vest va lupta contra granițelor răsăritene fixate arbitrar de Rusia și Polonia și pentru admiterea cât mai curând a țării în Uniunea Europeană. De azi înainte, cele trei autorități militare se transformă în Înalte Comisariate civile.

Guvernul român a cerut rechemarea consilierului Legației Jugoslaviei la București, implicat și el în procesul de la Budapesta.

21.9.49. Vișinski ar fi propus ca problema Greciei, ca și cea austriacă, să fie discutate totuși de cei patru miniștri de Externe, iar nu de către adjuncții acestora.

La Consiliul de Securitate, Jugoslavia ar intriga pentru a fi aleasă în locul Ucrainei cu prilejul schimbării a trei membri nepermanenți. Rușii susțin candidatura Cehoslovaciei sau a Bielorusiei.

---

³³ „captură”

Din Praga vine știrea că și acolo se pregătește un proces împotriva unor persoane denunțate la Budapesta și acuzate de titoism.

Se pare că la noi, Tătărescu se agită din nou pentru constituirea unui guvern de destindere și că se plânge că nimeni nu vrea să-i dea concursul, ceea ce l-ar obliga să recurgă la tehnicieni, slăbindu-și astfel poziția politică. Evident că asemenea manevră n-ar fi pregătită decât cu asentimentul și sub imboldul rușilor, fapt ce ar dovedi probabilitatea unor importante concesiuni din partea Sovietelor și pregătirea unei retrageri strategice din statele satelite.

24.9.49. Truman și guvernul englez au comunicat oficial că, de câteva săptămâni, o explozie atomică s-a produs în Rusia (unii vorbesc chiar de trei explozii din iulie până acum). Bineînțeles că nu e vorba deocamdată de confecționarea unei bombe atomice, ci doar de o simplă experiență. Însă rușii sunt pe cale s-o posede, ceea ce dă încă odată dreptate lui Churchill care a fixat anul 1950, ca limită a exclusivității americane.

Va grăbi oare această veste punerea în practică a amenințărilor americane pentru constrângerea rușilor?

Deocamdată, la New-York, aceștia au căutat, dar fără succes, să excludă de pe ordinea de zi a Adunării problema Greciei, a Coreei și a violării tratatelor de către cele trei state satelite. Caracteristic e faptul că Jugoslavia s-a abținut de la vot, ceea ce reduce la cinci numărul celor din blocul sovietic. Vom vedea acum dacă sărbii reușesc să fie aleși în Consiliu în contra Cehoslovaciei.

O altă manevră a rușilor va fi să propună ca membru permanent în locul Chinei naționaliste, pe reprezentantul noului guvern comunist, proclamat ca Republică.

În Parlamentul de la Bonn, discursul lui Adenauer a fost aclamat atunci când a declarat că nu va recunoaște frontiera Oder-Neisse cu Polonia.

Senatul american a votat cu 55 contra 24, creditele de înnarmare de 1,314 miliarde dolari, din care un miliard pentru țările apusene ale tratatului Atlanticului, peste 200 milioane Greciei și Turciei și restul Chinei, Iranului, Coreei și Filipinelor.

Zvon din Viena despre rezistența armată de la noi, de sub comanda generalului Dragalina. Dar vestea e atât de serioasă, încât vorbește de Dragalina (îngropat de o lună). Dacă toate știrile or fi la fel, ne-am pricopsit!

25.9.49. La Adunarea ONU, Vișinski a repetat cu aceeași nerușinare vechiul său cântec: dorește pacea universală, dar apusenii imperialiști sunt agresorii; nu pomeniște însă nimic de pactele politice și economice ale Sovietelor anterioare planului Marshall și Tratatului Atlanticului de Nord.

Adjuncții miniștrilor de Externe nu s-au putut pune de acord cu cele nouă puncte în litigiu din proiectul de tratat cu Austria, așa că acum va trebui să decidă titularii.

Agencia Tass a anunțat că Uniunea Sovietică deține încă din 1947 secretul fabricării bombei atomice, dar totuși cere și acum interzicerea folosirii acestei arme.

Bevin va răspunde mâine acuzelor aduse de Vișinski, în special celor referitoare la politica agresivă a anglo-americanilor, precum și în legătură cu propunerea de a se stabili un Consiliu permanent al celor „5” mari.

Conflictul din Balcani fiind primul pe lista lucrărilor Adunării, din partea Jugoslaviei va vorbi Kardelj.

De Gaulle a declarat la Bordeaux că acum după ce ambele tabere dețin bomba atomică, Franța trebuie să se prepare de război cu propriile mijloace și să nu mai conteze pe ajutorul problematic de afară.

La Budapesta, Rajk împreună cu alții a fost condamnat la moarte, alți doi printre care și diplomatul sârb la muncă silnică pe viață, un altul la nouă ani, iar cei doi ofițeri au fost deferiți unui tribunal militar.

27.9.49. Regele Mihai, invitat în Suedia la o vânătoare de elani, și-a ciocnit automobilul de un camion și Ana a suferit un șoc foarte serios.

Sârbii au acuzat formal Sovietele la ONU că ele nu urmăresc un plan ideologic, ci pur și simplu dominarea prin forță a popoarelor mai mici.

Se pretinde că rușii nu posedă încă o adevărată bombă atomică și că explozia de care s-a vorbit e datorită unui accident. Totuși *caveant Consules*³⁴ căci e *Hannibal ad portas*.³⁵

Ca urmare a tensiunii sârbo-sovietice, ungurii au expulzat tot personalul Legației jugoslave de la Budapesta în afara ministrului, iar sârbii au procedat imediat la fel la Belgrad. Deci merg la o ruptură. De altfel, Kardelj a acuzat formal pe ruși că sapă tranșee la granița româno-jugoslavă.

Jugoslavia are toți sorții să fie aleasă în Consiliul de Securitate, în contra Cehoslovaciei.

Au luat sfârșit manevrele aeriene combinate anglo-franco-belgo-olando-americane pe deasupra Londrei și a împrejurimilor. Alte manevre navale au loc în Malta.

În Camera Comunelor încep discuțiile referitoare la devalorizarea lirei. Să vedem dacă Churchill va aborda întreaga problemă a guvernării laburiste.

Germania apuseană a devalorizat marca cu 20%, cu toată opoziția Franței care voia un procent mai mare.

28.9.49. După problema greacă și cea coreană, în comisia politică a ONU vine în discuție încălcarea drepturilor omului de către cele trei state satelite, așa că se confirmă faptul că la Haga nu se va cerceta eventual decât chestiunea de procedură privind refuzul acestora de a admite arbitrajul.

După sârb, al doilea acuzator al Sovietelor la ONU a fost delegatul chinez, reclamând că rușii au violat tratatul lor cu China din 1945.

³⁴ *consulii trebuie să vegheze*

³⁵ *Hannibal e la porțile orașului*

În Camera Comunelor, Churchill a făcut procesul nesăbuitei guvernări laburiste și a ironizat pe Cripps care și-a răsturnat complet programul financiar, când, după ce afirmase formal că livra nu va fi devalorizată, a venit cu o valoare mai mare decât era necesar, așa că: „de aici înainte voi fi satisfăcut ca Domnia Sa să declare ceva, pentru ca fiecare să înțeleagă contrariul”. În rezumat, el a cerut ca noi alegeri să aibă loc cât mai curând spre a da Angliei puțința să se pronunțe asupra experienței laburiste. A atins și problema bombei atomice în mâna rușilor.

29.9.49. Camera Lorzilor a respins, cu 93 voturi contra 24, încrederea cerută de guvernul Attlee pentru politica financiară. Văzând atacul lui Churchill de la Cameră, se simte că acțiunea a fost perfect orchestrată și că prim-violonistul și-a și început aria.

Congresul american a aprobat 5,5 miliarde dolari pentru ajutoare economice conform planului Marshall, separat de cele 1,314 miliarde dolari alocate pentru înarmări.

Probabil că știrea bombei atomice pe care ar poseda-o rușii, este mai ales un stimulent pentru cristalizarea întregii opinii apusene, în vederea lichidării fără alte amânări a problemei Sovietelor. Dacă rușii au cu adevărat bomba, ei sunt acum siliți să atace, așa că războiul devine inevitabil. Dar cum să explicăm ofensiva lor pentru pace?

Moscova a anunțat Jugoslavia că denunță tratatul de asistență mutuală și de colaborare, datorită dovezilor din procesul de la Budapesta.

Anglia a declarat că nu va mai susține candidatura Jugoslaviei în Consiliul de Securitate și că va vota în favoarea Cehoslovaciei pe motivul acordului stabilit că fiecare din puteri - sovietică și anglo-saxonă, - vor avea câte doi reprezentanți în Consiliu. Cum însă guvernul englez a încheiat chiar acum o convenție comercială pe cinci ani cu Cehoslovacia, această atitudine miroase cam urât.

Delegații Chinei comuniste au și sosit la New-York, unde Sovietele speră să-i poată introduce măcar ca observatori. Se pare că Vișinski își va stabili atitudinea în chestiunea grecească, după cum se va rezolva problema chineză.

În privința tratatului cu Austria, cei patru miniștri n-au ajuns la niciun rezultat în discuțiile lor și viitoarea întâlnire s-a stabilit peste o săptămână.

Cei trei reprezentanți militari occidentali la Berlin au comunicat celui sovietic suprimarea comisiei quadripartite din cauza nerespectării de către ruși a angajamentelor luate după încetarea grevei căilor ferate locale.

Arestări de comuniști au avut loc la Praga și Sofia și se așteaptă să înceapă acolo procese similare celui de la Budapesta. La noi, se zvonește că se va deschide în curând procesul social-democraților și al preoților uniți.

În Camera Comunelor mișcarea opoziției a fost respinsă, acordându-se încrederea în politica guvernului cu 350 voturi contra 212.

La ONU au fost admiși, ca observatori, delegați ai Coreei de Sud, dar nu au fost acceptați și cei din nord.

30.9.49. Ungaria a denunțat și ea tratatul de asistență cu Jugoslavia, iar ministrul său la Belgrad a plecat cu tot personalul Legației, ca și ministrul Poloniei, așa că pentru moment, numai cel al României reprezintă acolo Kominform-ul. La rândul său, Jugoslavia acuză pe unguri de a nu-și fi executat obligațiile din tratatul de pace de a-i plăti despăgubirile prevăzute.

1.10.49. Polonia a denunțat tratatul cu Jugoslavia și a expulzat opt membri ai Legației sârbe de la Varșovia.

Într-o notă adresată Moscovei, Tito acuză Kremlinul de a duce de 13 luni o politică agresivă împotriva Jugoslaviei, în ciuda declarațiilor solemne ale lui Stalin din 1941, cum că niciodată Sovietele nu se vor amesteca în treburile interne ale statelor mici și arată că procesul de la Budapesta dovedește astfel că era îndreptat împotriva sa.

În Pennsylvania, peste 500.000 mineri au declarat greva pe motiv de salarii și de pensii insuficiente.

Privitor la fostele colonii italiene, la ONU se propune independența Libiei; Eritreea orientală să fie cedată Abisiniei, iar cea de vest Sudanului, Somalia rămânând sub mandat italian.

Cu tot votul de încredere acordat în Cameră guvernului britanic, se vorbește la Londra de eventuale noi alegeri generale chiar în această toamnă.

Parlamentul din Bonn a votat o moțiune, cerând alipirea Berlinului la statul german apusean și redevinerea sa, drept capitală a țării.

Mao Tse-Dung devine președinte al noii Republici Comuniste Chineze.

3.10.49. După Ungaria, Polonia și Bulgaria, al patrulea stat satelit care denunță tratatul cu Jugoslavia este România. Au mai rămas Albania și Cehoslovacia. Și apoi?

Sovietele au trimis note de protestare apusenilor în contra guvernului de la Bonn, anunțând că vor proceda la constituirea unui guvern pan-german cu capitala la Berlin. Până atunci, au ridicat provizoriu restricțiile de circulație interzonală, spre a atrage cât mai multă lume la întrunirile lor pentru pace; unicul rezultat a fost că nemții se îmbulzeau cu miile să fugă din sectorul sovietic și că sentinelele sectoarelor apusene nu mai pridideau să-i primească.

Moscova a recunoscut oficial noua Republică Comunistă a Chinei, declarând totodată că nu mai recunoaște guvernul naționalist al lui Tchang Kai-check. Să vedem acum în ce mod va evolua la ONU reclamația chineză împotriva Sovietelor. Guvernul naționalist de la Canton a rupt la rândul său relațiile diplomatice cu Uniunea Sovietică.

Ungaria a adresat Angliei o notă de protest împotriva constituirii guvernului de la Bonn, ceea ce surprinde total din partea unui fost stat inamic învins, fără drepturi sau interese în Germania. Sigur că și ceilalți cățeluși sateliți se vor conforma acelorași ordine ale Kremlinului.

Și Cehoslovacia a denunțat tratatul cu Belgradul. A mai rămas doar Albania, dar aceasta nu face parte din Kominform.

Într-o cuvântare adresată ofițerilor la terminarea manevrelor, Tito a declarat că nu se teme de amenințările Sovietelor, că poporul sârb a înfruntat altă dată primejdii mai mari și că este mai bine să mori pentru o cauză dreaptă decât a trăi în josnicia lașității.

4.10.49. Azi a murit Grigore Niculescu-Buzești într-un spital din New-York.

5.10.49. Guvernul Queille a demisionat după 13 luni, în urma neînțelegerii în sânul cabinetului cu privire la măsurile de salarizare.

Guvernul comunist chinez a fost recunoscut de statele satelite și de... Jugoslavia.

Lupta Sovietelor la ONU va fi să-l recunoască în calitate de membru permanent al Consiliului de Securitate în locul celui naționalist.

O altă lovitură a Sovietelor este constituirea la Berlin a unui guvern comunist care va fi proclamat vineri.

La comisia politică, delegatul american a acuzat formal Ungaria, România și Bulgaria de a fi violat tratatele de pace; făcând în special procesul guvernării de la București, a cerut ca la Curtea de la Haga să se hotărască asupra obligațiunii pentru aceste state să se supună prevederilor tratatelor și a propus formarea unei comisii speciale la care guvernele incriminate să trimită câte un delegat.

7.10.49. Un joc foarte dubios s-a desenat azi de către Trygve Lie, care a propus să se renunțe la candidatura Jugoslaviei pentru Consiliul de Securitate, oferindu-i-se în schimb un loc în comisia economică. A arătat că, în acest fel, s-ar obține o atitudine mai împăciuitoare a Sovietelor în chestiunea greacă. Agent al Moscovei să fie oare acest sinistru gușat al Norvegiei?!... Statele Unite au răspuns că nu-și modifică punctul de vedere.

Rușii au repetat la Berlin obișnuita lor farsă: consiliul popular socialist-comunist al orașului s-a auto-decretat în unanimitate drept Camera Deputaților a Germaniei răsăritene, la o oră după ce se întrunise ca Parlament pentru a proclama tot în unanimitate granița definitivă pe linia Oder-Neisse. Respinge legalitatea guvernului german occidental și cere încheierea tratatului de pace și imediata plecare a tuturor trupelor de ocupație.

Guvernul american a respins nota sovietică în privința guvernului de la Bonn, iar în Germania de Vest o parte din comuniști s-au desolidarizat de restul partidului, rămas la ordinele Moscovei.

Se prevede că președintele Auriol va întâmpina dificultăți pentru alcătuirea unui nou guvern și gaulliștii au declarat că niciun guvern francez nu poate fi viabil fără dizolvarea actualului Parlament.

Se spune că la Zagreb au fost judecați și executați în mod expeditiv 15 agenți comuniști parașutați. Astfel răspunde Tito încercărilor Kominform-ului de a provoca mișcări în Jugoslavia. Pe de altă parte, a repus în libertate o serie de comuniști moscoviți care au mărturisit că părăsesc politica Kremlinului.

Vase sovietice ar fi transportat în Bulgaria o parte din gherilele grecești aflate refugiate în Albania. Este oare un semn de abandonare a partidei, sau doar de deplasare a câmpului lor de acțiune?

Discuțiile pentru tratatul cu Austria nu înaintează deloc: trec - de la adjuncți la miniștri și revin iarăși la adjuncți. Cred că rușii n-au niciun gând să încheie pacea, care i-ar obliga să părăsească Ungaria și România și deci să abandoneze și poziția lor din Albania ca și acțiunea contra lui Tito.

La Adunarea ONU, delegatul american Cohen și cel englez Showcross au atacat virulent politica dictatorială și arbitratul din cele trei state satelite.

9.10.49. Azi au avut loc alegeri generale în Austria. Coaliția guvernamentală dintre populiștii catolici și social-democrați se presupune că se va menține și că stânga comunistă, care n-are decât patru deputați în Parlament, nu va câștiga teren.

Noul guvern satelit din Germania răsăriteană a provocat contra-manifestații în vestul Berlinului, iar noul stat făurit prin aclamațiile faimosului consiliu popular, care în alegerile trecute măsluite de ruși a obținut doar 34% din voturi, a decretat că noi alegeri nu vor avea loc înainte de octombrie 1950. Speră să încheie tratatul de pace cu URSS prin care se va stabili plecarea de pe întregul teritoriu german a tuturor trupelor de ocupație. Deci dacă rușii s-ar retrage - să zicem pe Vistula, - ei ar pretinde ca americanii să treacă îndărăt Atlanticul. Adenauer a protestat vehement.

Comuniștii chinezi sunt la 100 km de Canton și guvernul naționalist s-a decis să se instaleze la Tchung-king pe fluviul Yangtse, acolo unde se retrăsese și pe vremea războiului cu Japonia.

Numeroase arestări de comuniști notorii au loc în Cehoslovacia și în Bulgaria și se presupune că în aceste țări vor începe procese în contra „deviaționiștilor”.

Se spune că la noi va începe în curând procesul împotriva grupului Pătrășcanu.

Reprezentanții diplomatici americani în Europa, inclusiv cei din spatele „cortinei de fier”, au fost chemați la Londra pentru 25 octombrie și unii se așteaptă să se petreacă ceva la acea dată.

10.10.49. În Austria, Partidul Poporului, susținut de grupările religioase, a obținut în alegeri 77 locuri, social-democrații 67, în timp ce comuniștii numai cinci. În schimb, apare un nou partid de extremă dreapta cu caracter nazist, cu 16 locuri.

Azi au loc alegeri generale în Norvegia unde se vor prezenta la urne trei liste: Arbeiderparti, coaliția dintre Høire, Venstre și Boudeparti și, în fine, comuniștii.

Măine va fi instalat noul președinte al Republicii Germane Răsăritene în persoana unui anume Pieck, care va stabili imediat raporturi diplomatice cu Sovietele și va acorda un ministru la Moscova.

La Paris, ministrul Jules Moch va prezenta raportul asupra convorbirilor sale politice avute pentru sondarea situației, iar președintele Auriol va putea desemna apoi persoana căreia îi va încredința formarea viitorului guvern francez.

14.10.49. Moch a obținut ieri în Adunare încrederea guvernului cu abia un vot majoritate, așa că pe drept cuvânt comuniștii spun că a fost o înfrângere și e foarte probabil ca acest cabinet să fie cu totul efemer.

Cu 41 voturi față de cinci contra și nouă abțineri, ONU a trimis spre avizare Curții de la Haga cazul celor trei sateliți. Care vor fi însă eventualele măsuri de constrângere, dacă așa cum se presupune, acestea nu vor ține seama de niciun fel de injoncțiune?

Guvernul Germaniei răsăritene a luat ființă cu binecuvântarea lui Stalin și în ciuda fulgerelor lui Dean Acheson.

În Cehoslovacia au fost arestate aproape 40.000 persoane din rândul burgheziei, trimise în lagăre de muncă și cărora li s-au confiscat averile.

Comuniștii chinezi intră azi în Canton.

Attlee se pare că va sfătui pe Rege să nu procedeze anul acesta la noi alegeri.

Cum însă pentru fixarea datei (se vorbea chiar de 24 noiembrie) rămăsese a se decide după întoarcerea lui Bevin de la New-York, este de presupus că premierul a fost informat că evenimente grave s-ar putea petrece și că n-ar fi momentul prielnic pentru un astfel de eveniment.

A produs stupoare telegrama de felicitare adresată de Stalin lui Pieck în care declară că rușii și germanii sunt astăzi singurii apărători ai păcii, așa cum tot ei au fost și pe vremea războiului. O mai flagrantă mărturisire a coluziunii dintre Moscova și Berlin, nici că se putea.

Să nu uităm rezultatul alegerilor din Norvegia, unde Arbeiderparti și-a consolidat majoritatea în dauna coaliției partidelor burgheze și a înfrânt complet pe comuniști, care au obținut doar un mandat, în locul celor 11 cât avuseseră în 1945.

Se anunță că Franco va face în curând o vizită oficială președintelui Carmona, ca răspuns celei făcute de portughez în ...1939.

17.10.49. Se comentează mult la New-York comunicatul forțelor rebelilor greci chiar în ajunul întrunirii comisiei speciale pentru Balcani că vor suspenda operațiunile, ceea ce nu înseamnă și încetarea ostilităților. Este deocamdată dovada slăbiciunii lor, căci de la înfrângerea din august la Gramos, n-au mai avut loc decât mici încăierări. Comisia va căuta să obțină de la Bulgaria și Albania asigurarea că nu le va mai susține, lucru puțin probabil.

Primul ministru belgian s-a întors din Elveția cu asentimentul lui Leopold că va accepta referendum.

Jules Moch continuă să întâmpine mari dificultăți la Paris pentru constituirea guvernului de concentrare.

Noi greve în industria americană amenință să ia proporții.

Arestările în masă continuă în Cehoslovacia unde guvernul atacă frontal catolicismul, burghezia și chiar pe muncitori, greșeală întru câtva similară celei comise de Hitler. Se apreciază că 500 cehi trec săptămânal fraudulos frontiera în zona americană a Germaniei.

Joi va avea loc la Consiliul de Securitate alegerea înlocuitorului Ucrainei și pentru majoritatea de două treimi, se presupune că Jugoslavia va reuși să obțină măcar la al doilea tur voturile necesare spre a fi aleasă.

18.10.49. Moch și-a depus mandatul și René Mayer a fost însărcinat să încerce a forma un guvern de colaborare.

Mareșalul Tolbuhin a murit la Moscova după o lungă suferință (?) la vârsta de 55 ani.

Adunarea Generală ONU va relua joi discuțiile asupra încălcării drepturilor omului și se așteaptă o rezoluție cu mult mai aspră față de aceste violări. „E poi?...”.

Spre a-și scuza atitudinea din momentul capitulării la 26 mai 1940, regele Leopold a declarat că a luat hotărârea, numai după ce Anglia și-a retras trupele sale din Belgia fără a-l fi prevenit și în urma informării prealabile a aliaților despre gestul ce se vedea astfel obligat să facă.

Astă seară se așteaptă ca Vișinski să facă importante declarații presei asupra politicii externe a URSS.

După verdictul de condamnare a celor 11 comuniști americani la pedepse de până la 10 ani închisoare și 10.000 dolari amendă, și secretarul general al Partidului Comunist australian a fost condamnat la trei ani închisoare deoarece în luna martie a declarat unui gazetar că trupele sovietice ar fi primite cu brațele deschise în țara sa, dacă ofensiva lor va ajunge acolo. S-a apărât zicând că a glumit, fiindcă o asemenea eventualitate e cu totul improbabilă, adăugând că și Thorez a făcut o declarație similară în Franța, unde nu s-a luat nicio măsură împotriva sa.

Comisia ONU pentru Balcani arată în raportul său că n-a obținut niciun rezultat, din cauza lipsei de înțelegere și de bunăvoință din partea Albaniei și a Bulgariei. Se pare că în urma unor hărțuiri la graniță, trupele rebele grecești s-au refugiat din nou în Bulgaria sub privirile impasibile ale sentinelor bulgare. Forțele rebele sunt apreciate la 15-20.000 oameni.

Tito a declarat unui jurnalist american că se așteaptă la începerea în curând a unor acțiuni similare împotriva Jugoslaviei și că în Ungaria, România și Bulgaria s-au și concentrat trupe de partizani gata a trece frontiera.

Noi epurări în Bulgaria de înalți funcționari de stat și se vorbește chiar de arestarea șefului de Stat-Major al armatei.

19.10.49. Vișinski a declarat aseară presei că, pentru completarea Consiliului, candidatul URSS este Cehoslovacia, iar că alegerea Jugoslaviei ar constitui o foarte gravă încălcare a relațiilor între Răsărit și Apus. Întrebat dacă aceasta ar putea provoca plecarea Sovietelor de la ONU, dânsul a răspuns că Moscova nu-și anunță dinainte deciziile pe care le va lua.

Regele Leopold a anunțat că dacă rezultatul referendumului nu va fi de cel puțin 55% în favoarea sa, va abdică.

20.10.49. În ciuda furiei lui Vișinski care a protestat vehement împotriva intrigilor anti-sovietice ale Statelor Unite - încât a fost nevoie să fie chemat la ordine - Jugoslavia a fost aleasă în Consiliul de Securitate împreună cu India și Ecuador care au preluat locurile Canadei și Argentinei. La primul tur ea a obținut 37 voturi față de cele 20 ale Cehoslovaciei, pentru ca la al doilea tur, Anglia și Norvegia să voteze în favoarea Belgradului, așa că Jugoslavia a fost aleasă cu minimumul necesar de două treimi, adică de 39 voturi.

Acheson a spus că sovieticii n-au de ce să se plângă, căci Jugoslavia este un stat al Europei orientale, slav și comunist, doar că nu mai ascultă de ordinele Moscovei. Argumentează că este illogică pretenția lor de a avea două locuri într-un Consiliu de 11, atunci când în Adunarea Generală au patru reprezentanți din cei 54 ai celorlalți.

Evident că amenințarea de alaltăieri a lui Vișinski a fost foarte neabilă, căci a raliat în favoarea Jugoslaviei unele voci, poate încă nehotărâte, dar care nu puteau admite să li se violenteze decizia.

Jurnalistul american Walter Lippmann consideră crearea Germaniei Orientale, drept motivul cel mai puternic care va grăbi rezolvarea întregii probleme europene și că acest act reprezintă o importantă greșeală politică a Sovietelor.

Chiar și gazeta berlineză *NeueZeit* care apare în sectorul sovietic, protestează în contra acțiunii dictatoriale a Kremlinului care a terorizat celelalte partide locale cu amenințarea suprimării, spre a le sili să accepte din ordin noua Constituție, amânând și alegerile până în toamna anului viitor.

Mayer se prezintă astă seară Adunării franceze spre a obține cuvenita investitură pentru a forma guvernul.

Mandatul unicului deputat comunist reușit în alegerile norvegiene a fost invalidat.

23.10.49. Deși alegerea ca președinte de Consiliu fusese confirmată cu 341 voturi, René Mayer și-a depus mandatul, neputând accepta pretenția socialiștilor de a desemna nominal pe miniștrii socialiști la portofoliile cerute de ei.

Se crede că Auriol va face apel acum la Schuman din MRP, deși acest partid refuzase să-și ia răspunderea formării guvernului.

Cu 47 voturi contra 5 și abținerea Jugoslaviei, Adunarea ONU a cerut Curții de la Haga să răspundă:

1. dacă Ungaria, România și Bulgaria au violat prevederile tratatelor de pace relativ la respectarea drepturilor omului;
2. dacă ele sunt în drept să refuze o comisie de arbitraj și
3. dacă, în acest caz, în absența reprezentantului lor, o asemenea comisie formată din delegații puterilor semnatare și un delegat desemnat de secretarul general al ONU, poate funcționa valabil.

Chestiunea a rămas pe rol spre a fi judecată în sesiunea din septembrie.

În Albania ar fi izbucnit tulburări în contra regimului Enver Hodja.

Grecii se plâng că în pofida afirmațiilor guvernului bulgar că ar fi dezarmat pe rebelii refugiați la ei, trupe noi au făcut incursiuni de-a lungul graniței.

25.10.49. După întâlnirea de la Paris a reprezentanților americani din Occident, subsecretarul de stat Perkins a convocat la Londra într-o conferință de două zile pe reprezentanții Statelor Unite din Răsărit, adică pe ambasadorii de la Moscova, Varșovia, Praga și Belgrad, precum și pe miniștrii plenipotențari de la Budapesta, București și Sofia.

Bidault a primit mandatul să formeze guvernul francez și declară că motive financiare și internaționale impun accelerarea negocierilor.

Se crede că vizita lui Franco la Lisabona are ca scop încheierea unui tratat de asistență mutuală, grație căruia prin intermediul Portugaliei, Spania să poată colabora oficial cu statele Tratatului Atlanticului de Nord.

Se pretinde că după nereușita încercărilor comisiei pentru Balcani a ONU, Jugoslavia ar fi dispusă a încheia un acord separat cu guvernul grec.

26.10.49. Senatul belgian va discuta azi problema referendumului privind pe regele Leopold. Într-o declarație radiodifuzată, Spaak cere Regelui să abdice spre a nu provoca o sciziune în poporul belgian și acuză pe creștinii din guvern de a se mulțumi cu un eventual procent de 55%, pe când ca majoritate, ar fi necesar un minim de 66%.

Bidault continuă consultările, în timp ce părerea necesității unor noi alegeri generale, câștigă teren.

Declarațiile lui Attlee asupra programului financiar au provocat aspre critici în mai toată presa care, în afara guvernamentalului *Daily Herald*, socotește că jumătățile de măsură propuse vor slăbi poziția laburiștilor, fără a se obține rezultate apreciable.

După înapoierea sa la Praga de la New-York, ministrul cehoslovac de Externe Clementis, va fi probabil înlăturat fiindcă nu se mai află pe linia dreaptă a partidului. Este desigur reacția furioasă a lui Vișinski care se răzbună de înfrângerea sa, ca asupra acarului de la Vintileanca.

La patru ani de la înființarea ONU, punând piatra fundamentală a palatului de la New-York, Truman a declarat că Organizația urmărește trei scopuri: respectul drepturilor omului, ridicarea regimului de viață în regiunile înapoiate ale lumii și controlul energiei atomice.

Anglia, Statele Unite și Grecia discută eventualitatea plecării sau cel puțin a reducerii efectivelor britanice din Grecia, atât din cauza înfrângerii aproape totale a activității rebelilor, cât și pe argumente de economii bugetare engleze.

Sovietele au cerut Jugoslaviei rechemarea ambasadorului său de la Moscova absent de la post încă din august, când cu promovarea lui Lavrentiev la postul de ministru-adjunct la Externe, sub acuzarea că la procesul lui Rajk de la Budapesta, s-ar fi dovedit că făcea spionaj în contra Uniunii Sovietice.

27.10.49. Bidault se prezintă azi în fața Adunării și, având sprijinul radicalilor și al socialiștilor, speră să poată forma, în fine, guvernul.

Cererea lui Vișinski la Lake Success de a se interveni pentru grațierea celor opt condamnați la moarte din Grecia a fost respinsă cu 16 voturi contra 6 și 12 abțineri.

S-a subliniat contradicția între această ingerință sovietică și refuzul de a se amesteca cineva în afacerile interne ale unei țări, când a fost vorba de Ungaria, România și Bulgaria.

Statele Unite, Anglia, Franța, Canada și Australia au declarat că atât Albania și Bulgaria precum și state nelimitrofe cum e cazul României au intensificat ajutorarea rebelilor greci și cer ca vecinii Greciei să permită controlarea pe teritoriile lor a dezarmării gherilelor refugiate acolo.

URSS este acuzată de a fi paralizat organizarea controlului energiei atomice din motive de interes propriu, care la Soviete primează interesului superior general uman.

Delegatul canadian în Comisia politică a declarat, cu privire la China comunistă, că recunoașterea unui nou stat este în funcție de două condiții:

1. să poată dovedi că stăpânește în mod necondiționat un teritoriu și că
2. nu este supus influenței unei puteri străine.

Tito a declarat unor vizitatori italieni la Belgrad că Jugoslavia va face tot posibilul să intensifice relațiile economice cu Italia.

Se zvonește că unități române ar fi ocupat două sate sârbești de pe graniță. Se vorbește și de agenți și parașutiști anti-titoiști care au fost prinși în Jugoslavia.

La noi au fost arestate diverse persoane care lucrau ca funcționari la Legațiile americană și engleză din București.

28.10.49. La Praga, doi funcționari britanici au fost expulzați sub învinuirea de spionaj, iar atașatul militar francez împreună cu adjunctul său sunt nevoiți să plece în 12 ore fiindcă și-au procurat 4 kg minereu de uraniu, pe care l-au expediat prin valiza diplomatică.

Guvernul grec, care are acum sub arme 210.000 soldați, va reduce treptat efectivele cu 50.000 oameni.

Ca răspuns la invitația lui Tito, contele Sforza a declarat că acum că problema Triestului a fost rezolvată, nimic nu se opune ca strânse raporturi economice italo-sârbe să fie dezvoltate, indiferent de forma de guvernământ din țara vecină.

Camera Comunelor a aprobat cu 357 voturi politica de reduceri economice a guvernului și a respins un amendament al conservatorilor, care socotește restricțiile ca insuficiente.

După o criză de 23 zile, Bidault a obținut votul de investitură cu o majoritate de 50 voturi, (doar comuniștii votând contra) și va prezenta acum lista guvernului în care 11 miniștri sunt membri ai guvernului precedent. Queille devine vicepreședinte și ministru de stat, iar Moch și Schuman își păstrează portofoliile.

30.10.49. Informațiile de la noi pretind că la granița jugoslavă se fac pregătiri foarte serioase în vederea unei acțiuni militare. La Belgrad, s-a anunțat că au avut loc incursiuni din spre România, iar grăniceri unguri au atacat cu focuri de armă posturi sârbești.

Se mai spune că mișcările de rezistență de la noi, din Bulgaria și Albania sunt foarte serioase și că de aceea rușii vor fi obligați să pomească conflictul. Totuși englezii nu văd ibucnind războiul atât de curând; ei socotesc tot ce anunță americanii drept vorbărie goală și că atâta vreme cât în Anglia vor fi laburiștii la guvern, nu se va întâmpla nimic, adăugând că nici pentru viitoarele alegeri, perspectivele conservatorilor nu depășesc sorți destul de problematici.

De altfel, chiar pulsul Vaticanului manifestă un sentiment de incertitudine prin măsura luată de a autoriza clerul din Cehoslovacia de a se supune guvernului, ca preț al salariului pe care-l primește de la stat. În urma abandonării poziției de intransigență, peste 100 preoți catolici au fost repuși în libertate, dovadă că provizoriul va mai dura multă vreme...

Guvernul nostru e foarte preocupat de trimiterea la Haga a plângerilor anglo-americane; pregătește cu înfrigurare dosare pentru a-și dovedi buna sa credință și perfecta legalitate a măsurilor judiciare și polițienești și a început a elibera din închisori pe cei arestați fără motiv și fără judecată.

1.11.49. La Paris se discută acum proiectul lui Hoffmann, administratorul planului Marshall, de unificare a Europei occidentale pe plan economic și de suprimare a granițelor vamale. Se pare că în Anglia ar fi chiar în sânul guvernului o serioasă opoziție față de tendința americană de dominare a lumii europene pe tărâm economic și că s-ar ventila ideea ieșirii țării din planul Marshall.

Mare sciziune în Partidul Socialist din Italia, gruparea „Romita” hotărând s-o rupă definitiv cu comuniștii. De aceea, cei trei socialiști din guvern, în frunte cu Saragat, au demisionat până după elucidarea acestei chestiuni. Cu gândul de a vedea în curând rezolvat acest conflict, de Gasperi a decis să nu înlocuiască încă pe cei trei miniștri demisionați. Gruparea de stânga a proclamat greva generală pe durată de 12 ore.

La Lake Success s-a respins propunerea sovietică de amnistie generală în Grecia și de reintegrare a comuniștilor ca partid de guvernământ.

Cât despre poziția lui Tito, se comentează vizita unui general american la Belgrad.

6.11.49. Consiliul Uniunii Europene a decis admiterea Germaniei apusene și a regiunii Saar ca membre asociate, adică fără vot deliberativ.

Miercuri și joi vor avea loc convorbiri la Paris asupra problemei germane și a Extremului-Orient între Bevin, Schuman și Acheson, care aștepta rezultatele unei întrevederi prealabile cu Vișinski la Washington la solicitarea acestuia, cu prilejul prezenței sale la aniversarea Revoluției din octombrie. Brusc, acesta se îmbolnăvește de gripă și cade la pat, așa că foarte probabil nu va mai fi prezent la întâlnire. Ce mai ascunde oare și asta?

Pentru a lua în discuție reclamația anglo-americană, Curtea de la Haga a cerut celor trei state vizate să-și prezinte declarațiile înainte de 16 ianuarie. În previziunea acestui termen, guvernul de la noi ar fi hotărât să scoată din temnițe vreo 7000 deținuți fără rost și, în acest scop, a prevenit familiile unora dintre ei să le trimită haine de iarnă. Alții, mai puțin optimiști, se tem că aceasta ar însemna mai degrabă că nenorociții sunt destinați a fi deportați în Rusia.

Toate aceste schițări de amenințări reciproce n-au avut deocamdată decât efectul paradoxal, ca fiecare pe rând să primească insulte și să înregistreze înfrângeri morale fără a riposta: până anul trecut anglo-americanii, din primăvară încoace - rușii. Până unde vor întinde ei oare acest duel homeric? Într-un interview acordat presei turcești, Lippmann consideră că acest joc diplomatic va mai dura 4-5 ani și că apoi lucrurile se vor calma și o viață normală va reîncepe fără război...

Ar fi soluție nefastă, ce poate conduce la pauperizarea totală și ruina socială și economică, cel puțin a regiunilor noastre, iar cu timpul și la groaznică perspectivă a permanentizării bolșevismului cuceritor asupra lumii.

Pentru aniversarea Revoluției din 1917, de rândul acesta a vorbit Malenkov la Moscova, arătând că politica sovietică luptă pentru pace, dar dacă adversarii anglo-americani vor totuși război, să știe că URSS va nimici complet capitalismul în lume.

Comuniștii chinezi înaintază cu forță maximă pe ambele maluri ale fluviului Yangtse în contra capitalei naționaliste Tchung-king

7.11.49. Se comentează foarte mult numirea marelui Rokossovski ca ministru al Apărării și comandant suprem al armatei poloneze.

Stalin a autorizat această numire la „cererea expresă” a președintelui Bierut, fie în eventualitatea unui eventual război, fie mai degrabă să țină sigur în mână sub amenințarea cnutului rusesc poporul polon, gata de revoltă.

Iată primul stat satelit care-și pierde până și cea mai slabă aparență de neatâmare. E drept că și în Germania Orientală, Kremlinul a procedat la fel prin numirea unui șef militar de control; acolo însă e vorba de un stat fost inamic, iar generalul rus comandă unități rusești, și nu trupe locale.

Mă întreb cum vor admite puterile din ONU situația Poloniei ca membru al organizației, care se află acum sub autoritatea directă a unui „proconsul” rus.

Cum Acheson a anunțat că nu-și va amâna plecarea la Paris, Vișinski s-a decis să-i facă vizita proiectată care a durat un sfert de ceas, dar care probabil nu s-a rezumat la complimente. Se pare că americanul i-a spus că nu are timp să aprofundeze înainte de plecare chestiunile expuse, dar că după întoarcere este dispus să reia convorbirea fie în doi, fie în patru, fie pe calea schimbului de note sau de conversații diplomatice.

Deoarece congresul socialiștilor italieni nu va avea loc decât în ianuarie, de Gasperi a hotărât să completeze locurile în guvern cu membri ai partidului său numiți cu titlu provizoriu, spre a lăsa puțința grupării lui Saragat să reintre în coaliția guvernamentală.

9.11.49. Azi dimineată a început la Paris conferința celor trei miniștri de Externe occidentali și Adenauer le-a trimis o notă prin care-i asigură de adeziunea Germaniei apusene dacă se va renunța la demontarea uzinelor.

Președintele Adunării ONU, Romulo, a lansat un proiect de acord pe termen scurt între puterile interesate în fabricarea armelor atomice, prin care să se angajeze a suspenda în mod provizoriu producerea lor, până la stabilirea unei înțelegeri definitive.

Cum însă ar fi evident nevoie de un control sever, e foarte probabil că și această încercare să rămână tot literă moartă.

În alegerile parțiale pentru Senat și Camera Reprezentanților din Statele Unite, au reușit pretutindeni democrații. (John Foster Dulles a fost învins la New-York).

De asemenea în Anglia, laburiștii sunt victorioși în alegerile parțiale. Să fie semn că se pregătește o nouă guvernare laburistă și că deci pentru încă cinci ani, nu poate fi vorba de război, ceea ce ar da dreptate aprecierilor gazetarului american Lippmann?!

11.11.49. Azi dimineată s-a încheiat conferința de la Paris privitoare la Germania, după care Acheson a plecat la Frankfurt, pentru a vizita mai departe Berlinul și alte zone al Germaniei Occidentale.

Ieri, pe neașteptate, conferința fusese suspendată din cauza lui Schuman care a fost convocat brusc de Bidault, fără a fi avut măcar timpul să-și prevină colegii.

Adenauer, care prezentase conferinței un memoriu cu oferte și cereri privind viitoarea situație a țării sale, a fost aspru criticat în Parlamentul de la Bonn deoarece a refuzat să dea detalii asupra conținutului.

Vișinski a declarat cu emfază la New-York că Sovietele pot produce acum oricâte bombe atomice doresc, dar că își vor mărgini producția la folosirea energiei atomice în scopuri exclusiv industriale și economice, ca de ex.: perforări de munți pentru tunele, săpări de canale pentru fertilizarea de regiuni aride etc. A exprimat convingerea că nu va izbucni un nou război, dar, chiar și în această eventualitate, speră că nu se va recurge la armele atomice.

Atât delegatul american cât și cel britanic la ONU socotesc caraghioase asemenea declarații, căci acolo unde se nivelează munți, se pot nivela și orașe, iar oamenii de știință se întreabă cum, în stadiul actual al cunoștințelor, s-ar putea uza această forță fără riscul sacrificării multor vieți omenești.

Greva oțelărilor din Statele Unite, care a durat 42 zile, va lua sfârșit mâine. Acheson va fi sâmbătă la Frankfurt cu comandanții militari aliați, duminică la Bonn cu Adenauer și luni va vizita Berlinul.

Marți se va deschide la Camera Comunelor o dezbatere asupra politicii externe.

Tot marți va interpela și Schumacher în Parlament asupra condițiilor puse de aliați Germaniei.

La Galați s-a deschis Conferința Dunării la care participă și Jugoslavia, dar fără puterile apusene care nu recunosc hotărârile luate la Belgrad. Dacă Jugoslavia ar fi fost exclusă, opoziția sa putea bloca întreaga navigație pe fluviu.

Belgradul anunță că a denunțat tratatul de alianță cu Albania, explicând gestul prin tulburările interne foarte grave din acest stat, care ar putea-o determina să ceară ajutor efectiv Jugoslaviei, ceea ce aceasta nu dorește, pentru a nu se implica într-o asemenea aventură.

Trei comisii militare americane din câte 10 ofițeri au plecat la Londra, Roma și Oslo spre a se informa de nevoile de echipament ale acestor țări în cadrul planului de ajutorare a Europei.

15.11.49. După înapoierea lui Pandit Nehru din Statele Unite, acum șahul Persiei este în vizită oficială la Washington.

Acheson s-a întors azi în Statele Unite și în curând vom afla fondul problemelor conferinței de la Paris. În substanță, cred că Franța a fost silită a abandona poziția de strâmtă intransigență față de Germania, care încet-încet va intra cu drepturi egale în concertul vest-european, preț al angajamentului ce-și va lua să lupte contra comunismului sovietic. Probabil de aceea a declarat Paul Hoffmann la Detroit că acțiunea agresivă a Kominform-ului se va prăbuși neîntârziat, dar dacă Kremlinul nu va înțelege să-și schimbe politica, n-ar fi imposibil să asistăm și la o prăbușire a slavismului în lume.

Montgomery pleacă la Washington să discute cu Bradley și cu ministrul de Război american.

În acest timp, Vișinski, rămas singur la New-York, cam are aerul că se războiește cu pereții, când tună și fulgeră împotriva agresiunii anglo-franco-americane și pledează pentru pașnica activitate atomică a Sovietelor. Mă întreb dacă nu chiar asudă la ONU, tocmai de teamă ca la Moscova să nu fie acuzat că nu și-a îndeplinit misiunea.

La Varșovia „proconsulul” Rokossovski a fost cooptat în comitetul central al Partidului Comunist polonez, luând locul lui Gomulka al cărui proces va începe în scurtă vreme.

Acheson a declarat că nu sunt probabilități ca Statele Unite să recunoască guvernul comunist chinez și că după cele petrecute la Mukden (arestarea consulului american), situația e cât se poate de gravă.

La Ankara s-a descoperit un complot pentru asasinarea lui Inonü, făcându-se mai multe arestări.

La propunerea lui Vișinski pentru un pact în „5” care să servească la restabilirea păcii în lume, delegații englez și american la ONU au răspuns că sfaturile sale de moderație ar trebui făcute Kremlinului și nu în Apus, căci dacă Sovietele au dorința sinceră de pace, pactul Națiunilor Unite este suficient, iar dacă nu doresc așa ceva, propunerea este o farsă sinistă.

McNeil adaugă: „Întorceți-vă la Moscova și spuneți celor ce vă conduc treburile, că întreaga lume e revoltată de cinismul politicii voastre”. Apostrofare în stil clasic...

Warren Austin face foarte documentat procesul politicii sovietice de sugrumare a statelor mici începând cu România, unde în două ore Vișinski a alungat guvernul și a brutalizat pe Rege spre a-și instala creaturile sale și suprimând astfel, dintr-un condei, viața de stat a unei țări, și sfârșind cu Polonia unde Rokossovski stăpânește totul.

La acestea, Vișinski n-a știut să răspundă decât: „Noi vrem pacea!” ca și cum dacă intra în polemică, ar fi depășit instrucțiunile Moscovei.

La Galați, comisia Dunării și-a încheiat repede lucrările după ce au fost aleși pe trei ani președintele român, vicepreședintele cehoslovac și secretarul general rus, cel care de fapt regentează totul. Rămâne de văzut ce va face Jugoslavia care a rămas în umbră, dar a cărei poziție geografică centrală ar putea încurca mult treburile, în cazul în care s-ar retrace sau s-ar opune hotărârilor ce s-ar lua.

18.11.49. În Camera Comunelor, Churchill a atacat politica externă a lui Bevin atât în problema Germaniei unde, influențat de intransigența franceză, a pierdut pe ambele tablouri, cât și la ONU unde a susținut fără rost candidatura Cehoslovaciei. A făcut mențiune și de cazul Spaniei, unde Anglia nu are ambasador, deși libertatea omului e respectată cu totul altfel decât în Rusia, unde guvernul englez a menținut totdeauna pe cineva cu această funcție.

Apare tot mai cert sentimentul că Acheson a constrâns Franța să cedeze față de Germania și acum se anunță o vizită pe care Schuman ar face-o lui Adenauer la Bonn.

19.11.49. După ce acum trei săptămâni Kremlinul ceruse rechemarea ambasadorului jugoslav ca fiind implicat în procesul Rajk, Moscova acuză acum și pe însărcinatul cu afaceri de acte de spionaj și-i cere rechemarea. Belgradul a procedat la fel cu trei membri ai Ambasadei sovietice.

Adunarea ONU a votat un embargo asupra armamentului către vecinii Greciei, Albania și Bulgaria, câtă vreme aceștia nu vor dovedi că nu mai ajută pe rebeli.

Portul albanez Vlore este închis tuturor misiunilor străine, afară de cea rusă, și Churchill acuză Sovietele că au instalat o bază de submarine în insula Sazan.

Comuniștii chinezi au cerut în scris secretarului general al ONU să nu mai recunoască pe reprezentantul naționalist, dar atâta timp cât motiunea nu va fi prezentată de un membru al Națiunilor Unite, cererea nu poate fi luată în considerație.

Practic, trupele comuniste au ajuns la aproape 100 km de Tchong-king și, atunci când naționaliștii vor fi alungați de pe întreg teritoriul Chinei, se va pune în mod serios chestiunea continuării prezenței lor la ONU.

Un senator american din comisia pentru energia atomică a declarat acum că uzinele din Statele Unite urmăresc fabricarea unei bombe de 1000 ori mai puternică decât cea din 1945 de la Hiroshima și Nagasaki.

Enver Hodja a plecat pe neașteptate cu un avion rusesc la Moscova, spre a cere grabnic ajutor Kremlinului împotriva propriilor rebeli.

Cea mai scabroasă slugărnicie a guvernului român față de Moscova este programul, publicat în presă, al sărbătoririi lui Stalin de către Academia RPR.

Guvernul din Israel anunță că din cei 300.000 evrei din România, abia 1000 au putut pleca până acum. Cu prilejul ultimului transport, se pare că ministrul Rubin a fost brutalizat de organele noastre din Constanța, așa că, indignat, el și-a cerut rechemarea.

Numitul Rabinsohn, fratele Anei Pauker, azi cetățean israelian, ar fi plecat la București spre a lămuri acest incident.

Primul ministru naționalist chinez a sosit la Hong-Kong din cauza, zice-se, a neînțelegerilor sale cu Tchang Kai-check, iar diplomații străini pleacă cu avionul din Tchung-king, de care trupele comuniste se apropie fără a mai întâmpina vreo rezistență.

Belgradul anunță că Jugoslavia a fost exclusă din toate comitetele comisiei Dunării, iar întregul material de navigație fluvial român a trecut în mâinile Sovietelor.

Austria și-a devalorizat moneda, dolarul trecând de la 10 la 14 șilingi, iar pentru produse de lux și turism, chiar la 26 șilingi pentru un dolar.

Exproprierea marilor latifundii continuă pe scară întinsă în Calabria unde se află acum de Gasperi și se anunță că se vor extinde și în Campania napolitană, Sicilia și Apulia.

23.11.49. Aseară s-au terminat negocierile reprezentanților celor trei puteri cu cancelarul Adenauer; s-a încheiat un protocol comun, ceea ce pune Germania pe picior de egalitate cu ceilalți. Acordul încheiat pe bază de compromis, va fi publicat mâine, după ce Cancelarul va face declarații în fața Bundestagului.

La Paris, Adunarea va relua discuția supra problemei germane și mă tem că francezii vor încerca din nou să-și facă de cap cu intransigența lor.

Adunarea ONU a aprobat cu 42 voturi contra cinci și 11 abțineri, o adresă către Consiliul de Securitate, cerându-i să renunțe la exercitarea dreptului de veto pentru cooptarea de noi membri și a trimis spre reexaminare cererea a nouă state, printre care Austria, Finlanda, Italia și Portugalia.

În situația în care Consiliul nu-și va fi putut îndeplini misiunea din cauza veto-ului uneia din marile puteri, blocul sovietic s-a opus trimiterii cazului la Haga, spre a se ști dacă Adunarea va avea dreptul să se pronunțe asupra unor asemenea cereri.

Vișinski a răspuns filipicei lui Austin și cu mare părere de rău trebuie să constat că în ce privește soarta țării noastre, i-a pus pe anglo-americani la respect privind actul de la 6 martie 1945. De altfel, e trist de recunoscut, nicăieri apusenii nu îndrăznesc a ține piept pe față ofensivei comuniste.

Iată doar un exemplu: la Varșovia a fost arestat un funcționar consular francez sub inculparea de spionaj, față de care măsură, guvernul francez a reținut la Paris un avion polonez cu personalul său navigant. La nota de protest a Varșoviei, Franța s-a grăbit să acorde plecarea aparatului și eliberarea echipajului.

Vîșinski a declarat ieri că nu mai recunoaște la ONU pe reprezentantul Chinei naționaliste. Guvernul comunist chinez care a arestat și a condamnat la un an închisoare pe consulul american la Mukden, i-a comutat pedeapsa în expulzare imediată. Acest gest a fost suficient pentru a și provoca la Londra comentarii asupra eventualității recunoașterii guvernului comunist de acolo.

După cele petrecute la Varșovia în cazul Rokossovski, se vorbește acum de punerea armatei bulgare sub comanda unui ofițer sovietic și de imitarea acestui gest de către Ungaria și România, poate chiar și Cehoslovacia. Și totuși, nicio reacție în vest, în afara câtorva comentarii ironice. Dureroasă o asemenea reacție făcută pe pielea noastră.

25.11.49. Șeful opoziției germane Schumacher care l-a atacat pe Adenauer în Bundestag acuzându-l că nu avea calitatea să semneze în numele Germaniei acordul în patru cu Înalții comisari aliați, a fost exclus de la lucrări pe durata a 20 ședințe, pe motiv că atacul său e o insultă adusă atât Cancelarului cât și Însuși Parlamentului.

Grevă de 24 ore în Franța, în timp ce Adunarea Națională discută acordul cu Germania și e chemată a acorda guvernului un vot de încredere.

Radio Londra anunță despre condamnări la moarte și la ani de închisoare a unor ofițeri români, acuzați de acte de spionaj în favoarea americanilor și se vorbește iar de un proces împotriva lui Pătrășcanu. În orice caz, au loc numeroase primeniri la noi printre comuniști și alarma e mare în rândurile lor. S-a vorbit că Malinovski, căruia acum doi ani i s-a oferit cetățenia de onoare a României, va juca în curând la București rolul lui Rokossovski.

26.11.49. După declarațiile privind nerecunoașterea reprezentantului Chinei naționaliste la ONU, Vîșinski împreună cu delegații blocului sovietic au părăsit în mod ostentativ sala de ședințe, în momentul în care s-a dat cuvântul chinezului să-și prezinte acuzațiile împotriva Rusiei sovietice.

În legătură cu acuzațiile aduse la 15 noiembrie lui Vîșinski că a desființat, în două ceasuri, suveranitatea statului român și față de răspunsul cinic al acestuia, ca regele Mihai să fie audiat spre a se stabili adevărul, generalul Rădescu a pus lucrurile la punct.

Printr-o declarație făcută presei, cât și printr-o notă către președintele Adunării Romulo, el a precizat că e gata, împreună cu Vișoianu și Negel, să restabilească exactitatea faptelor. Totodată a telegrafiat și Regelui în Italia să se prezinte în fața Adunării.

Cu o majoritate de aproape 100 voturi, Adunarea Franceză a acordat încredere guvernului Bidault, comuniștii, gaulliștii și extrema dreaptă votând contra. Greva de 24 ore a reușit abia pe jumătate.

28.11.49. După o scurtă vizită și la Berlin după Frankfurt, ministrul american al Apărării Johnson a plecat la Londra, iar Bradley, direct la Paris pentru convorbiri preliminare în vederea conferinței statelor din tratatul Atlanticului. Probabil se va pune la punct pregătirea de război în cazul unei agresiuni a rușilor.

Evident că atunci când vor fi complet pregătiți și hotărâți a termina această sinistră farsă, motive de agresiune se vor găsi oricând și oriunde, chiar zece pe zi.

Trupele comuniste chineze intră azi în Tchung-king, fără a întâmpina o rezistență și guvernul naționalist s-a retras la Tchang-tu, la circa 250 km nord-vest, dar în puține săptămâni, ultimele rămășițe ale armatei naționaliste vor fi date peste cap.

O întrunire a Kominform-ului ținută de curând la Budapesta, a votat în unanimitate (au fost prezenți și delegați italieni și francezi) intensificarea acțiunii de răsturnare a regimului Tito cu concursul comuniștilor de pretutindeni.

La Londra se pune la cale constituirea unei noi organizații internaționale a muncitorilor din 80 țări și teritorii, care să lupte împotriva actualei Confederații, aflată sub ascultarea directă a comunismului moscovit.

Se zvonește că viitorul reprezentant în România al Germaniei Orientale ar fi faimosul Steltzer, deportat în 1944 în Rusia și complet îndoctinat pe plan comunist.

Presa engleză anunță din Viena că proiectul de canal Dunăre-Marea Neagră face parte dintr-un plan sovietic de legătură între Baltică și Marea Neagră prin Stettin-Oder și Dunăre-Constanța, care să elimine dependența Europei centrale de Anvers și Triest și care urmează a fi terminat către 1955.

3.12.49. Teza sovietică prezentată la ONU, a așa-zisei propuneri pentru pace, a fost înfrântă, iar cea americană a fost adoptată cu 55 voturi contra celor 5 ale blocului sovietic. McNeil a arătat contradicția poziției rusești între pretinsa sa politică de pace în lume și atacul virulent din comunicatul Kominform-ului de la Budapesta, care e o adevărată declarație de război împotriva Jugoslaviei.

Delegatul canadian a arătat că, față de atitudinea anti-jugoslavă ce desfășoară și față de suprimarea oricărei libertăți în statele satelite, votul de neîncredere în proiectul sovietic este de fapt proclamarea politicii de agresiune a Rusiei. Se pare că Vișinski făcând spume la gură, nu-și mai putea stăpâni furia.

Conflictul franco-polonez continuă; și la Varșovia și Paris se fac noi arestări de cetățeni și funcționari poloni și francezi.

La Sofia a început procesul lui Kostov, pentru a se dovedi coluziunea sa cu anglo-americanii, iar la Sarajevo are loc un proces în contra unor refugiați ruși albi trecuți în slujba Sovietelor. Un oarecare Vladimir Nekliudov s-a sinucis în închisoare.

Șeful guvernului naționalist chinez s-a refugiat la Hong-Kong, de unde a plecat în Statele Unite spre a-și îngriji sănătatea. Din nou s-a făcut apel la Tchang Kai-check să preia conducerea guvernului.

În Anglia, se pune pe tapet recunoașterea guvernului comunist, nu atât pentru a facilita schimburile comerciale, cât mai ales spre a ține în șah politica sovietică.

Noua federație a sindicatelor libere anti-comuniste din lume înglobând 50 milioane muncitori, a propus sindicatelor catolice să i se alăture, cu condiția ca în termen de doi ani

să renunțe la afilierea lor în organizații catolice. Lipsă de bun simț!... Noua organizație va avea sediul la Bruxelles.

8.12.49. Sesiunea ONU se termină într-o atmosferă de totală neînțelegere între Soviete și apuseni: antagonismul se manifestă cu orice prilej și dacă motivele de conflict nu sunt exploatare pentru o ruptură, este doar pentru că nici unii, nici alții nu se socotesc complet gata de război.

Pacea cu Austria a căzut baltă, fiindcă rușii pretind acum plata prealabilă a nu știu câte milioane dolari pentru nu prea știu ce furnituri livrate de ei Austriei.

Pretențiile Moscovei de a participa la reparații de către Germania de Vest au fost respinse, deoarece din balanța de conturi reiese că Sovietele n-au remis nimic germanilor din materialele la care se angajaseră.

În ce privește viitorul Germaniei Occidentale, Adenauer a declarat, pentru a calma temerile franceze, că nu este vorba de constituirea unei armate naționale germane, dar guvernul este gata a contribui efectiv la înjghebură a unei forțe a Europei apusene, menită a ține în respect orice veleități cuceritoare de la Răsărit.

Guvernul naționalist chinez s-a hotărât să se refugieze în insula Formosa.

10.12.49. Adunarea Generală a ONU și-a încheiat lucrările și președintele Romulo a felicitat delegații pentru rezultatele obținute: s-a desăvârșit acordul dintre Olanda și Indonezia, s-a fixat regimul fostelor colonii italiene, s-a decis asupra statutului internațional al Ierusalimului, s-a convenit asupra continuării discuțiilor privind energia atomică. În schimb, n-a pomenit nimic despre obstacolele tot mai insurmontabile dintre apuseni și Soviete, nici despre falimentul tratativelor pentru Austria. De altfel și în chestiunea Ierusalimului, opoziția Israelului este categorică și guvernul revendică orașul sfânt drept capitală a sa.

După înfrângerile laburiștilor în alegerile din Australia și Noua Zeelandă, se fac pronosticuri și asupra viitoarelor alegeri din Anglia.

La viitoarea conferință imperială a *Commonwealth*-ului de la Colombo de la 9 ianuarie, vor participa noii șefi de guvern din Canberra și Auckland. La lucrări vor fi prezenți și Noel Baker și Bevin, care, la înapoieră, se vor opri la Roma.

Înainte de Anul Nou, aici se va afla și Adenauer, la prima sa vizită într-o capitală străină. Probabil ca prin mijlocirea Italiei (care se află într-o federație cu Franța și Benelux) și a Angliei, să convingă și guvernul francez de necesitatea aprobării unei armate germane în complexul sistemului de apărare occidental.

14.12.1949. După moțiunea de la ONU, guvernul israelian a decis ca manifestare contrară să înceapă instalarea ministerelor la Ierusalim, unde populația jubilează.

Vișoianu a scris lui Warren Austin spre a-i confirma ultimatumul de două ore dat de Vișinski Regelui la 7 februarie 1945, pumnul în masă și ușa trântită, precum și amenințarea că dacă nu demite imediat pe Rădescu, el nu mai răspunde de independența țării noastre.

Într-un discurs ținut în fața comitetului central, Gheorghiu-Dej a cerut o nouă epurare în Partidul Comunist, unde se mai găsesc monștri, precum Kostov.

17.12.49. Printre comuniștii de la noi este dihonie mare. Se vorbește de Ana Pauker ca persoana special vizată și s-a zvonit că va fi trimisă în exil aurit, ca ambasadoare în China.

Mao Tse-Dung este acum la Moscova unde-și va căpăta investitura de la Stalin.

Guvernul Statelor Unite, prin publicitatea ce-i acordă, dă o deosebită importanță memoriului lui Vișoianu versus Vișinski. Dar câtă vreme războiul e numai verbal, cred că acesta „s'en fiche comme d'une guigne”³⁶. În drumul de înapoiere, el s-a oprit la Paris și la Berlin, spre a încerca desigur, să șteargă impresia lăsată de Acheson.

Mi se afirmă că după conferința de la Paris, ministrul american Johnson a propus înlocuirea șefului de Stat-Major francez, care nu garantează că până în patru luni armata franceză va putea fi pe picior de război.

Birmania, primul stat necomunist, a recunoscut China comunistă. Va urma și Anglia ?!...

20.12.49. Cu prilejul conferinței de la Colombo, ar fi posibil ca toate statele din *Commonwealth* să hotărască recunoașterea simultană a Chinei comuniste.

Mareșalul von Manstein a fost condamnat la 18 ani închisoare, ce-i vor fi socotiți din ziua în care a fost făcut prizonier în 1945, pentru execuții de soldați, comisari civili ruși precum și populația rusească și evreiască (dar nu și polonă).

A treia lovitură de stat în decurs de nouă luni în Siria, mișcarea fiind pomită tot din rândul ofițerilor în contra proiectului de unificare a țării cu Irakul și cu Transiordania.

La alegerile din Bulgaria, 99% (de ce nu 101%?!) din electorat au votat lista guvernului (nici nu era alta) și întreaga țară se bucură pentru înfrângerea titoiștilor și a adepților lui Kostov.

Rușii au părăsit ședința de la Tokio a comisiei aliate, atunci când li s-a cerut repatrierea celor 370.000 prizonieri japonezi reținuți încă în URSS; mulțimea a manifestat în fața misiunii sovietice de acolo.

Odată cu procesul prevăzut pentru Pătrășcanu, se vorbește că n-ar fi imposibil ca și Bodnăraș să se afle pe banca acuzaților. Poate că Dej și Ana Pauker, plecați la Moscova pentru proslăvirea lui Stalin, să se întoarcă cu instrucțiuni mai precise, atât cu privire la proces cât și pentru eventuale remanieri.

Guvernul Bidault, care prezintă un proiect de buget cu 50 miliarde franci reduceri care nu sunt pe placul Adunării, vrea să pună cheștiunea de încredere. Conform normelor constituționale, după ce un Parlament a răsturnat succesiv două cabinete, se poate cere dizolvarea sa și să se procedeze la noi alegeri. Ar fi unica soluție ca Franța să scape de haos.

³⁶ „nici că-i pasă”

Se acordă mare importanță deciziei blocului apusean de a se acorda trupelor aflate pe teritoriu străin, un tratament identic celui al armatei naționale. Este un lucru nemaipomenit pe timp de pace și ar fi primul pas pe calea constituirii unei forțe internaționale mondiale, afară de cazul în care războiul este iminent.

24.12.49. În fața unei imense mulțimi, Papa a deschis azi „Poarta Sfântă” marcând începutul anului jubiliar. Bande comuniste au încercat să producă tulburări și au atacat automobilul ministrului de Externe spaniol.

Din cauza arestărilor de la Budapesta, guvernul american nu mai permite cetățenilor săi să călătorească în Ungaria, iar guvernul englez a întrerupt negocierile comerciale cu delegația maghiară aflată la Londra.

Conflictul latent iudeo-arab a pricinuit restricții cu prilejul sărbătorii Crăciunului și preoților catolici li s-a interzis în asemenea condiții să întreprindă pelerinajul la Biserica Nativității de la Betleheem. Regele Transiordaniei, care a protestat împotriva pretenției Israelului de a-și transfera capitala la Ierusalim, va vizita Bagdadul.

După Albania și Ungaria, România este a treia țară care a expulzat pe reprezentanții UNICEF, renunțând astfel la acțiunea de ajutorare a copiilor.

Temându-se probabil de dizolvare, Adunarea Franceză a acordat încrederea guvernului cu 303 voturi contra 292, astfel că acum va începe discutarea proiectului de buget al lui Bidault în locul celui propus de comisia financiară a Camerei.

A intrat în vigoare un acord aerian americano-jugoslav care va scurta legăturile cu Turcia.

La București, Parlamentul a fost convocat în sesiune ordinară pentru sancționarea unei serii de legi.

30.12.49. În timp ce Jugoslavia încheie cu statele apusene acorduri economice, dintre care cel mai important pare să fie convenția aeriană cu America, - cu însemnătate politică și militară, acum, după întreruperea negocierilor comerciale cu Ungaria de către Anglia, și Suedia denunță acordul său economic din cauza naționalizării întreprinderilor particulare maghiare și străine din această țară.

Aflu că în Ungaria ar fi luat ființă o organizație comunistă antimoscovită și că în Cehoslovacia viața s-a scumpit extraordinar, devenind insuportabilă. Lumea se așteaptă ca războiul să izbucnească în primăvară.

Se spune că în Cehoslovacia, viața s-a scumpit extraordinar devenind insuportabilă, încât lumea speră în soluția unui război care să izbucnească la primăvară.

Prin quasi-aclamație, la noi s-a votat planul de stat pe 1950, în așteptarea planificării pe următorii cinci ani, 1951-1955.

Deși mulți așteaptă cu nerăbdare războiul până în câteva luni, unii încep totuși a se îndoii. În previziunea unei schimbări cu mult mai târziu a situației, ei se întreabă dacă Regele

ar mai avea sorți să revină pe Tron și socotesc că Partidul Național-Țărănesc ca și cel Liberal au pierdut mult din popularitate.

După Birmania, India recunoaște regimul comunist chinez, iar naționaliștii din Formosa vor rupe raporturile diplomatice cu aceasta. În aceeași problemă, Anglia nu va lua o atitudine decât după consultările de la Colombo, unde Bevin va sosi într-o săptămână, după oprii la Paris și la Roma.

Statele Unite trimit în Formosa o misiune militară spre a organiza rezistența, însă nu cu trupe, deci așa cum au procedat și în Grecia.

Vietnamul compus din Indochina, Annam și Tonkin a obținut azi independența provizorie în cadrul Uniunii franceze; trupele metropolitane vor mai staționa acolo, cât timp va dăinui pericolul rebelilor comuniști.

Prezentând proiectul de buget, Bidault cere azi un nou vot de încredere Adunării franceze, dând impresia că împinge spre clarificarea situației și eventual spre dizolvarea Parlamentului.

Din declarațiile lui Allen Dulles despre Jugoslavia, din rezoluția adoptată la Istanbul a reprezentanților americani în Orientul Apropiat și din angajamentele luate de Truman față de șahul Persiei, reiese că politica americană e hotărâtă să apere Jugoslavia și Persia dacă ar fi atacate și în acest scop se prevăd trei zone de rezistență împotriva unei agresiuni sovietice în spre Asia occidentală.

Foarte frumos dacă rușii atacă. Dar dacă nu atacă?!...

31.12.49. Anglia și Statele Unite au difuzat mesajul de Anul Nou al Regelui către români. El ne anunță zile încă grele dar și pline de speranță, fiindcă vâlul de minciună aruncat de ruși asupra noastră s-a rupt și lumea vede în fine azi adevărul. Mesajul, comunicat din Florența presei mondiale, se încheie cu „Sus inimile, Români!” și este semnat: „Mihai I, prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României”.

Curioasă este însă deosebirea între New-York - care vorbește de „ex-Regele” sau de „Regele în exil”, - pe când Londra îl citează ca „M.S. regele Mihai”.

1950

Anul începe sub auspiciile Papei și ale lui Truman, spunând că, în cursul său, omenirea va fi eliberată de groaza teroarei comuniste. Unii cred prin război, alții prin simpla capitulare a rușilor în fața unui ultimatum american, lucru foarte problematic și în tot cazul mult mai puțin eficace ca rezultat definitiv.

Se pare că în Rusia populația este alarmată și se așteaptă a fi atacată, că în Cehoslovacia mizeria e încă mai mare decât la noi, că și în Jugoslavia sunt lipsuri cumplite,

dar că, printre comuniști, subsistă totuși sentimentul că, în caz de război între Orient și Occident, datoria sârbilor ar fi tot alături de Moscova.

Nu mai vorbesc de Extremul Orient unde Tchang Kai-check declară că va lupta până la moarte pentru înfrângerea comunismului, pe când guvernul din Peking afirmă că în acest an va libera Hunnan și Formosa și că va lupta pentru eliberarea Tibetului și alungarea europenilor imperialiști din întreaga Asie.

Mao Tse-Dung se află tot la Moscova unde negociază un împrumut și un acord economic cu Sovietele, care probabil nu țin cont de povestea elefantului ce sărăcește cu mâncarea pe stăpânul său, până ce-a sosit momentul ca, prin muncă, să devină el un izvor de îmbogățire.

În orice caz, situația e deosebit de nebuloasă.

Deși Rădescu ne dă speranțe pentru acest an, nu-i văd pe americani pomind la un război fără o agresiune patentă a rușilor, nici pe aceștia făcând gestul fatal.

La noi, milițienii poartă acum la chipiu steaua roșie, și li s-a anunțat că de azi înainte, fac parte din unitățile NKVD. [...].

Peste două săptămâni vor avea loc în Finlanda alegeri prezidențiale și pentru a tulbura spiritele, Sovietele au adresat la Helsinki o nouă notă de protest privind 300 preinși criminali sovietici (în realitate refugiați balti), pe care rușii îi cer să le fie predați.

Cinci deputați laburiști, printre care și mareșalul Alexander, au intrat prin promoțiunile de la 1 ianuarie în Camera Lorzilor, ceea ce ar însemna cinci noi alegeri parțiale sau mai grabnice alegeri generale.

Tot cu amenințarea dizolvării și cerând mereu votul de încredere, Bidault speră să oblige Parlamentul să voteze proiectul guvernamental al bugetului.

Zvon despre un avion-obuz cu o viteză de 4000 km/oră.

6.1.50. Continuarea rând pe rând a recunoașterii *de jure* a Chinei comuniste și deci de rupere a relațiilor cu naționaliștii din Formosa de către Pakistan, Ceylon iar azi și Marea Britanie, constituie un semn de slăbiciune patentă a democrațiilor occidentale și în orice caz, de teamă mărturisită a pierderii pozițiilor din Asia.

Chiar Truman, care a declarat că americanii nu vor interveni direct în conflictul din China este acuzat de lașitate de către republicani și ne putem aștepta la o vie opoziție în Congres marți, atunci când va vorbi Acheson, care declarase totuși că recunoașterea nu este o chestiune actuală. Problema se complică mai mult, prin faptul că luna acesta președinția Consiliului de Securitate revine delegatului chinez, care are și drept de veto.

Servindu-se neconținut de arma dizolvării, Bidault a reușit în fine să obțină în Adunarea Franceză un vot masiv de 330 voci față de cele 185 ale comuniștilor, după ce totuși a renunțat la arbitrajul obligator în conflictele de muncă.

Guvernul grec a demisionat dimpreună cu generalul Papagos; Regele a însărcinat pe președintele Camerei, Thetokis, să constituie un cabinet interimar în vederea alegerilor ce vor avea loc în aprilie sau chiar martie.

În alegerile din Egipt, Partidul Wafdist (creat în anul 1919), a avut un succes total.

Guvernele american și englez au remis note identice la Sofia, București și Budapesta să numească reprezentanți care să discute problemele ce vor avea loc în curând la Haga, ridicate de încălcarea tratatelor de pace și de nesocotire a drepturilor omului.

Ca sancțiune pentru arestarea unor cetățeni americani în Ungaria, guvernul Statelor Unite a dispus închiderea consulatelor maghiare de la Cleveland și New-York.

În ultimul moment se anunță din Atena că noul guvern Theotokis a depus jurământul, că Parlamentul a fost dizolvat și că Papagos și-a retras demisia.

11.1.50. Attlee a anunțat azi că la 23 februarie vor avea loc alegeri generale, actualul Parlament va fi dizolvat la trei februarie, dar până atunci nu se va mai întruni deoarece și-a terminat programul legislativ. (Frumos program: două state ieșite din *Commonwealth* - Irlanda și Birmania; trei noi dominioane independente - India, Pakistan și Ceylon; etatizarea minelor, a căilor ferate și a transporturilor pe apă și mai ales capitularea financiară în fața dolarului). Regele va deschide noul Parlament la 6 martie.

Pariurile sunt deschise între laburiști și conservatori. Se pretinde că ar avea șanse cam egale și că o minoritate liberală ar putea comanda situația în noua Cameră alcătuită din 625 deputați.

La Colombo, reprezentanții Australiei, Noii Zeelande, Canadei și Africii de Sud, care încă n-au recunoscut China comunistă, regretă graba celorlalți patru membri care ar fi putut aștepta terminarea conferinței *Commonwealth*-ului, deși declară că înțeleg motivele ce i-au determinat să nu întârzie.

Se afirmă că Mao Tse-Dung este unul dintre numeroșii gineri ai unui faimos bancher și miliardar, deci cumnat cu Tchang Kai-check. După evoluția acestuia de la comunism la naționalism, să nu ne mirăm dacă, ajutat de cavaleria Sf. George, și actualul șef comunist va devia spre un titoism local.

La Consiliul de Securitate, prezidat acum de delegatul naționalist chinez, Malik a cerut excluderea sa din Consiliu, dar față de votul de numai doi (URSS, Jugoslavia) contra opt și o abținere, rusul a părăsit ședința.

Azi s-a abordat la Colombo problema Japoniei, după care va urma discutarea apărării Asiei orientale în contra comunismului.

Ieri, în comisia pentru afacerile externe a Senatului, Acheson a fost atacat de republicani și a declarat că linia de apărare a Statelor Unite cuprinde Japonia, Okinawa și Filipinele, cu excepția Formosei, unde însă America trimite material militar.

Cele mai grave tulburări comuniste de la război încoace au izbucnit în Italia, din cauza împușcării la Modena a patru manifestanți, provocând în multe centre greve de protest.

Viitorul guvern egiptean, bazat pe o majoritate wafdistă de peste 200 locuri în noul Parlament, față de cele nici 100 ale celorlalte partide, va cere în primul rând alipirea completă a Sudanului la Egipt.

13.1.50. Așa cum se prevedea după demisia din guvern a miniștrilor socialiști, acum după ce gruparea Saragat s-a bucurat de majoritatea sufragiilor, de Gasperi a demisionat, cu intenția să-și reconstituie cabinetul. Nu e deci vorba de mișcarea comuniștilor care să-i fi provocat decizia, deși în Franța guvernul a avut în împrejurări asemănătoare o atitudine mai fermă.

Acheson acuză Sovietele de a fi violat integritatea Chinei, atribuindu-și regiuni ca Mongolia și Manciuria.

Pe de altă parte, comuniștii japonezi protestează împotriva acuzațiilor făcute de Kominform de a nu se dovedi destul de revoluționari și presa din Belgrad înregistrează aceasta, ca unul din numeroasele cazuri ale politicii agresive sovietice.

Cât despre succesul comuniștilor chinezi, Acheson îl atribuie mai ales incapacității guvernului naționalist, care a provocat situația haotică din China.

După suprimarea pedepsei cu moartea în URSS, începând cu luna mai 1947, când Vîșinski o salutase ca sfârșitul unei epoci tulburi odată cu consolidarea definitivă a regimului sovietic, ea a fost reintrodusă azi pentru crime de trădare și acte de sabotaj.

Se dă ca probabilă alegerea lui Malenkov ca urmaș al lui Stalin și renunțarea la politica de abilități pacifiste a lui Molotov. Se anunță de asemenea noi alegeri în Uniunea Sovietică.

Consiliul de Securitate va vota mâine cererea rușilor de excludere a delegatului chinez care a renunțat la presidenția Consiliului în favoarea Cubei, pe timpul cât va fi discutată problema Chinei, dar se crede că rușii nu vor întruni majoritatea de șapte voturi necesare.

Tribunalul din Skopje a condamnat la moarte pe un jugoslav și la închisoare de la 5-20 ani pe alți patru jugoslavi și cinci albanezi, acuzați de a fi organizat o oficină de spionaj din ordinul guvernului de la Tirana, iar la Sofia se va judeca procesul celor 67 jugoslavi care au trecut granița spre a provoca tulburări în Bulgaria.

Aflat în vizită în Germania, ministrul de Externe francez Robert Schuman a sosit azi la Mainz, de unde va pleca la Bonn și la Berlin.

Congresul comuniștilor jugoslavi va decide la 18 ianuarie poziția lor față de Soviete, în legătură cu faptul că prietenul Mao Tse-Dung pare să întâmpine dificultăți la Moscova unde negocierile sunt anevoioase, deoarece chinezii nu sunt dispuși a fi tratați ca simpli sateliți, cărora rușii sunt obișnuiți să le bată din picior.

14.1.50. Propunerea de excludere a Chinei din Consiliul de Securitate a fost respinsă cu șase voturi, Anglia și Norvegia abținându-se, iar URSS, Jugoslavia și India, votând pentru. Malik a plecat din nou din sală, iar americanul a declarat că absența sa nu va împiedica continuarea lucrărilor.

Suedia a recunoscut și ea China comunistă.

Conferința de la Colombo s-a încheiat, propunând începerea neîntârziată a negocierilor de pace cu Japonia.

Comuniștii din Peking au ocupat cu forța poliției consulatul american de acolo și Statele Unite au decis să retragă imediat pe toți reprezentanții lor din China.

Arestările și expulzările reciproce de francezi și de polonezi continuă și se întesc.

Măine încep alegerile prezidențiale în Finlanda prin alegerea a 300 electori. Candidatează actualul președinte, reprezentantul agrarienilor (partidul cel mai numeros din Parlament) și un comunist.

Schuman conferă la Bonn cu toți șefii politici germani, în afara comuniștilor și se exprimă acolo temeri că Franța va susține un organism separat pentru regiunea Saar.

18.1.50. Întors de la Berlin unde a provocat o vie opoziție, Schuman a declarat în Cameră că până la încheierea tratatului de pace, Franța va menține autonomia regiunii Saar în virtutea acordului între aliați. Propunerea sa absurdă, de a numi *modus vivendi* „pe 50 ani”, a ridicat proteste unanime la nemți, chiar și din partea social-democratului Schumacher.

Anglia, Franța și Statele Unite vor remite Rusiei o notă comună, cerându-i să grăbească negocierile sale particulare cu Austria relativ la pretențiile sovietice.

Trimisul special american în Extremul Orient, Jessupp, a declarat la Hong-Kong că nu există nicio divergență între politica Statelor Unite și cea a țărilor ce s-au grăbit să recunoască guvernul comunist chinez.

Alegerea electorilor în Finlanda a dat rezultate hotărâtoare în favoarea celor patru partide care susțin candidatura lui Paasikivi cu 172 mandate, față de 66 pentru comuniști și 62 pentru agrarieni.

Alegerea președintelui Finlandei va avea loc la 14 februarie. Finlanda a respins azi politicos nota sovietică și ziarul *Izvestia* o amenință că va avea de suportat consecințe neplăcute.

20.1.50. Bulgaria a cerut rechemarea ministrului Statelor Unite și a ambasadorului Jugoslaviei la Sofia, implicați în procesul Kostov.

Guvernul comunist chinez a comunicat oficial numirea reprezentantului său în Consiliul de Securitate. Ce se va întâmpla acum cu cel naționalist?

Acheson se arată dispus să susțină candidatura Spaniei la ONU și să trimită un ambasador, dacă Congresul american nu va ridica vreo obiecțiune.

Alegerile din Grecia s-au amânat cu aproape trei luni.

În schimb, ce înseamnă graba Moscovei de a face marți parodia de alegeri pentru Sovietul Suprem cu doi ani înainte de termen? Să fie numai pentru înlocuirea lui Stalin prin Malenkov și primirea guvernului, sau poate pentru o întorsătură neașteptată în politica externă? În acest caz, capitulare sau război? Reintroducerea pedepsei cu moartea poate indica și ultimele pregătiri de război, dar și temeri de serioase dificultăți interne.

La noi, diviziile rusești (două se află în cazărmi la Constanța) sunt pe picior de război. Se vorbește că în țările ocupate au vreo 80 divizii, față de 14 ale occidentalilor.

Față de răspunsul mai mult decât evaziv al lui Gromyko (în lipsa lui Vișinski care s-a eschivat), Anglia și Statele Unite au declarat că nu mai au nicio încredere în putința unei înțelegeri cu Sovietele în privind Austria și vor căuta alte căi spre a reda acestei țări libertatea.

Curtea de la Haga a fixat pentru 28 februarie cercetarea cazului încălcării tratatelor de pace de către bulgari, români și unguri privitor la libertățile fundamentale ale omului.

22.1.50. În timp ce Vișinski refuza să stea de vorbă cu ambasadorii occidentali pretextând sănătatea, el primea oficial pe ministrul de Externe al Chinei comuniste, care a adresat la ONU o notă naiv de obraznică prin care respinge ca insolente și mincinoase afirmațiile lui Acheson, cum că Sovietele au pus mâna pe Mongolia exterioară iar acum pradă China de teritoriile Mancuierei, Mongoliei interioare și Sin-Kiang.

Noi epurări de comuniști marcanți în Bulgaria, printre care un ministru din cabinetul abia constituit acum două zile. Statele Unite amenință Bulgaria cu ruperea relațiilor diplomatice dacă nu renunță imediat la cererea de rechemare a ministrului american și la acuzațiile ce-i aruncă în față.

Primul discurs electoral al lui Churchill în chestiuni de politică internă, în care arată că etatizările laburiștilor au paralizat geniul poporului englez. Este foarte comentat și atacat pe această temă.

24.1.50. Primul ministru bulgar, Kolarov, a murit ieri de moarte bună, zice-se, și după o lungă suferință - se adaugă, deși nu e nici măcar o săptămână de când Sobrania îi încredințase formarea noului cabinet.

În ce privește conflictul cu Statele Unite, Sofia nu numai că nu se lasă intimidată, dar acuză pe americani de a organiza bande ce trec din Grecia pe teritoriul bulgar. Evident că plecarea oricărui reprezentant apusean din țările satelite, nu poate decât să bucure pe cei de la Kremlin.

Lucru bizar: Stalin, care se volatilizase cu prilejul sărbătoririi sale acum o lună, s-a înzdrăvenit din nou și ia parte la recepțiile chinezilor. Pactul se încheie fără îndoială; dar care va fi prețul?

În schimb, treburile șchioapătă din nou în Germania unde americanii susțin teza franceză. Negocierile pentru convenția comercială franco-germană s-au întrerupt fără termen, iar propunerea lui Adenauer pentru ca Saar să fie legată economic de Franța, dar politic de Germania nu are sorți de izbândă. În felul acesta vom vedea renăscând naționalismul german și poate chiar nazismul.

La Berlin a reînceput o semi-blocadă rusească în ce privește transporturile germane (nu și cele aliate) pe șosele, deși americanii s-au grăbit să restituie Sovietelor clădirea Poștei ocupată de ei acum câteva zile.

De Gasperi întâmpină dificultăți să formeze guvernul italian, dar încă n-a renunțat. După toate probabilitățile, îl va constitui cu ajutorul socialiștilor de dreapta dar fără liberali.

25.1.50. Manifestul electoral al conservatorilor englezi expune programul său contra etatizărilor, pentru salarii juste și reducerea impozitelor, iar în politica externă, pentru consolidarea colaborării între domeniile *Commonwealth*-ului, țările Uniunii Europene și Statele Unite în contra comunismului. Adaugă că nu socotește popoarele de sub sclavia sovietică, ca fiind pierdute pentru totdeauna.

Văzând că americanii susțin solid pe francezi, Adenauer dă înapoi și renunță la încorporarea politică a Saarului la Germania. De data asta, nemții dau dovadă de mai multă cuminenție decât ne-am fi putut aștepta. Ne puteam teme că exasperați și dezamăgiți, s-ar fi aruncat în brațele rușilor.

În schimb, presa franceză nu pierde prilejul să toarne untdelemn peste foc și-și dă ifose de triumfătoare, ca și cum ar fi fost Franța iar nu America, cea care i-a determinat pe nemți să dea îndărăt.

Prin alegerea primului ei Președinte, India a devenit azi în mod oficial republică independentă în sânul *Commonwealth*-ului britanic.

Conflict sârbo-român pe tema că Jugoslavia s-a făcut instrumentul belicoșilor anglo-americani, având drept consecință odată cu schimbul de note brutale, întreruperea traficului de frontieră feroviar și poștal.

Pretutindeni clocește incendiul, care însă nu izbucnește.

27.1.50. De Gasperi a reușit în fine să-și formeze al 6-lea cabinet al său, cu 13 democrat-creștini, trei socialiști și trei republicani.

Traficul interzonal cu Berlinul s-a împotmolit de tot; americanii amenință cu reluarea traficului aerian.

31.1.50. După o relativă îmbunătățire a traficului timp de 24 ore, lucrurile s-au îngreunat iar; abia dacă pot trece cinci camioane/oră. Poliția germană a zonei orientale declară că nu rușii, ci ea însăși a luat aceste dispoziții.

Pe de altă parte, Sovietele practică epurări severe în personalul conducerii politice din zona lor și înlocuiesc pe toți germanii neînscrși în Partidul Comunist.

Asemenea epurări au loc și în Ucraina, mai ales în regiunile din vest cu centrul la Lvov, precum și în sudul Basarabiei, unde conducătorii sunt în mare parte acuzați de tendințe naționaliste.

În Franța și Italia, comuniștii încearcă să provoace greve în porturi spre a împiedica transportul de armament pentru Vietnam - unde Sovietele au recunoscut oficial pe rebeli (ca și China comunistă, de altfel), - precum și debarcarea de material militar din Statele Unite.

După respingerea sa de către Consiliul Republicii, proiectul de buget al guvernului francez s-a reîntors la Adunare și pune din nou în joc soarta guvernului. Până acum, pentru

unele capitole speciale s-au obținut majorități infime și astă seară se așteaptă rezultatul pentru întregul proiect.

Franța a încheiat cu Germania apuseană un acord comercial pe șase luni, stabilit în mărci și în franci.

Curtea de la Haga va lua în considerare la 16 februarie candidaturile pentru ONU, respinse până în prezent de opoziția atât a blocului sovietic cât și al celui apusean, pe temeiul dreptului de veto față de cererile respective ale statelor amice ale celeilalte grupări.

La Moscova a sosit și o delegație din Sin-Kiang, spre a desăvârși acordul care încă se negociază cu China. Prima poliță pe care rușii o cer chinezilor să le plătească, ar fi concesionarea a șapte porturi.

Se pare că ultimele rămășițe ale trupelor naționaliste din Yunnan au fost complet anihilate.

Problema bombei cu hidrogen pare a fi consistentă. Truman a declarat presei, fără a voi să dea nicio explicație, că el personal va lua dispoziții în această privință.

Cu atât mai interesantă este această semi-confirmare, cu cât coincide cu o conferință militară secretă la Washington sub presidenția lui Truman, după care toți șefii de Stat-Major în frunte cu Bradley, au plecat cu avionul în Extremul Orient pentru a vizita bazele din Hawai, Okinawa și din Japonia.

În ultimul moment se anunță că guvernul francez a obținut majoritatea pentru ansamblul proiectului de buget.

1.2.50. Se comentează mult atât nota de protest franceză față de recunoașterea de către Soviete a rebelilor din Vietnam și pe care ambasadorul Bogomilov a restituit-o la *Quai d'Orsay*, declarând că guvernul de la Moscova refuză s-o accepte, cât și decizia lui Truman de a accelera ritmul de fabricare a tuturor armelor atomice și în special a bombei cu hidrogen, pe care s-o poată folosi până într-un an.

Bevin e la Roma unde va fi primit atât de Președinte, de premierul de Gasperi și de Sforza, cât și de Papa.

2.2.50. Conflictul franco-sovietic se înăsprește și riscă să ajungă la o ruptură. Evident că Moscova socotește că Franța e cel mai puțin rezistent dintre dușmanii săi virtuali și de aceea încearcă asupra ei toate loviturile: procesele din Polonia, grevele din porturi și acum recunoașterea brutală a Vietnamului (statul-fantomă al rebelilor, similar celui al rebelilor greci), tocmai în clipa în care guvernul și Parlamenul francez au recunoscut oficial pe împăratul Bao-Dai.

O altă lovitură ce încearcă a da Kremlinul este pretenția ca Mikadoul să fie judecat în calitate de criminal de război, după ce acceptase, în 1945, împreună cu ceilalți aliați, ca suveranul Japoniei să fie scos din cauză și să fie lăsat pe Tron. Probabil că rușii fac această diversiune ca să înlăture problema prizonierilor japonezi pe care nu acceptă să-i elibereze.

Se pare că tot sub imbold sovietic și Tibetul se declară azi independent.

De unde va sări scânteia?!

Regele Angliei a dizolvat ieri Parlamentul și campania electorală a început în mod oficial, printr-un serviciu divin la catedrala St. Paul în prezența șefilor tuturor partidelor ce se vor înfrunta în alegeri (afară de comuniști, bineînțeles). Orice s-ar zice, englezii sunt încă un popor mare.

3.2.50. Ministrul american al Apărării, Johnson, a acuzat direct Sovietele de a amenința pacea, dar le-a prevenit că dacă ar comite actul de agresiune mâine la ora 4 dimineața, să știe că la ora 5 a.m. Statele Unite vor fi gata să intre în acțiune.

Fostul acuzator american în procesele de la Tokio a denunțat personal pe Stalin pe bază de documente, ca pe un criminal de război care se înțelesese cu Hitler și cu militariștii japonezi să subjuge omenirea, aceasta ca răspuns la cererea lui Paniuşkin adresată lui Acheson de a-l judeca pe împăratul Japoniei pentru crime de război.

Și tocmai acum socialiștii francezi s-au găsit să provoace criza de guvern, demisionând pe chestiunea salariilor. Bidault a declarat că va încerca să-și cârpească cabinetul, spre a aștepta fără să demisioneze votul de încredere de marți. Știu rușii cât de profundă e debilitatea Franței.

6.2.50. Bidault încearcă să-și reconstituie până mâine guvernul și oferă radicalului Queille portofoliul Internelor, părăsit în mod atât de neoportun de Jules Moch.

La Londra se consideră situația sa ca fiind în impas și ca posibilă dizolvarea Parlamentului, care în mod normal ar fi trebuit să-și continue activitatea pînă la sfârșitul anului viitor. Cu gândul și la perspectivele alegerilor engleze, se afirmă că un guvern de coaliție e sortit disocierii, ori de câte ori părăsește stabilitatea și încearcă să atace probleme politice de fond.

8.2.50. McCloy a dat un avetisment sever germanilor să înceteze campaniile naționaliste extreme ce împing iar spre nazism, deși în fond cauza inițială a fost obtuza politică franceză pe care vrând-nevrând, America o susține.

Bidault a reconstituit guvernul și a obținut cu greutate o majoritate de 230 voci față de 186 și foarte multe abțineri. Soarta sa e însă foarte precară.

Anglia, Statele Unite, Australia și Belgia s-au grăbit să recunoască statul Vietnam în cadrul francez.

Mao Tse-Dung continuă, de două săptămâni, să negocieze la Moscova cu un întreg Stat-Major lângă el.

Germania apuseană a suspendat livrarea fontei spre zona orientală, iar la Berlin continuă blocada intermitentă și perlată a traficului rutier.

9.2.50. În Germania Orientală s-a constituit un minister al Securității, menit să urmărească și să pedepsească actele de trădare, spionaj și sabotaj, dar în special să distrugă toate organizațiile politice democratice ce nu s-au încadrat în Partidul Comunist.

Până acum, 17 oameni politici germani, excluși și demiși din funcțiile lor, s-au refugiat în zona apuseană a Berlinului.

Se mai zvonește că la primăvară, rușii vor încerca un putsch ca să alunge pe occidentali din Berlin. Se va hotărî oare Moscova să pomească atacul? Și unde? În Jugoslavia, Finlanda, Germania sau în Extremul-Orient?

Acheson a declarat ieri presei că e absolut inutil să mai încerce un aranjament cu sovieticii, căci ei nu respectă angajamentele decât dacă și cât timp le convin, că sunt totdeauna gata să profite de orice dificultate a celorlalți spre a pescui în apă tulbure și că o singură metodă reușește cu ei: aceea a forței.

11.2.50. Declarațiile lui Acheson au fost și un răspuns la proiectul senatorului McMahon de a investi prin ONU 50 miliarde dolari repartizați pe cinci ani pentru ajutorarea lumii inclusiv a URSS, cu condiția unui control internațional și a angajamentului statelor ajutate de a rezerva cel puțin două treimi din sumele acordate în scopuri industriale și constructive în materie de energie nucleară. Ideea a fost însușită în totalitate de Truman, care respinge deci orice altă înțelegere cu Rusia.

Guvernul Bidault a obținut în problema organizațiilor muncitorești un vot unanim de 450 voci, inclusiv cele ale comuniștilor. Acesta nu face însă decât să lungească pentru moment agonia guvernului.

În Germania, numărul șomerilor a crescut în ultima lună de la 350 de mii, la aproape două milioane, adică circa 12% din numărul total al lucrătorilor din zonele apusene.

Statele Unite au hotărât să nu recunoască statul comunist chinez și să susțină tabăra naționaliștilor care continuă a fi reprezentată la ONU.

Vor acorda 60 milioane dolari Coreei de Sud și guvernului din Formosa și 100 milioane dolari Indochinei lui Bao-Dai.

Un colonel american sosit de curând din Washington a mărturisit că acolo a crescut puternic curentul în favoarea războiului și chiar dacă rușii nu comit între timp vreo agresiune, americanii o vor provoca în lunile aprilie sau mai.

Perspectivile în alegerile engleze sunt deocamdată următoarele: 45,5% laburiști, 44,5% conservatori, 10% liberali și eventual alții.

Cum era de așteptat, guvernul de la București a respins notele engleză și americană care propuseseră constituirea unei comisii de arbitraj în patru pentru analizarea acuzațiilor ce i s-au adus de a fi încălcat prevederile art.3 din tratatul de pace, nesocotind drepturile și libertățile omului. Nota de refuz susține că o asemenea propunere ar însemna un amestec străin în treburile interne ale țării.

Notă comică în tragedia ce se pregătește: Grecia recunoaște guvernul vietnamez, spre a răspunde recunoașterii de către Albania (după Polonia, România, Ungaria etc.) al celui rebel al Vietminului.

15.2.50. La Moscova a fost semnat un tratat pe 30 ani cu China comunistă, prin care rușii îi cedează căile ferate din Manciuria și îi remit bunurile luate de la japonezi, își retrag trupele din Port-Athur și renunță la drepturile de la Dalian.

Sovietele acordă Chinei un împrumut de 300 milioane dolari pentru echipament industrial pe care-l vor procura din URSS. Tratatul va intra în vigoare îndată ce va fi încheiată pacea cu Japonia, în niciun caz însă mai târziu de anul 1952.

Un tribunal polonez a condamnat pe Robinot la 12 ani închisoare și pe un alt francez la 10 ani, în timp ce un polonez a fost condamnat la moarte, iar altul la muncă silnică pe viață.

Al 6-lea guvern italian al lui de Gasperi a obținut aseară un vot de încredere, după incidente grave cu comuniștii.

Într-un discurs electoral la Edinburgh, Churchill a propus să se mai încerce, ca ultimă efortare, o convorbire cu Stalin. Dacă va reuși să obțină puterea, el ar fi singurul rămas dintre occidentali care a luat parte la toate conferințele cu sovieticii.

16.2.50. Declarația sa e departe de a fi întrunit consensul general și, în afară de acceptarea lui Beaverbrook, este atacată mai din toate părțile. Acheson a declarat că nu se poate pronunța asupra unei propuneri făcute în perioada electorală. Rămâne de văzut dacă în acest mod, Churchill va reuși să câștige voturi pentru conservatori.

Întrunirea de la Bangkok a diplomaților americani a recunoscut necesitatea imediată pentru Statele Unite să-și întărească pozițiile de rezistență în contra comunismului din această zonă.

Cu privire la tratatul ruso-chinez, Acheson socotește că în viitorul apropiat se vor dovedi greutăți crescânde pentru China, deoarece vor ieși la iveală stipulații secrete aberante, căci nu se pot concepe negocieri de peste nouă săptămâni care să se mărginească la un simplu tratat de asistență spre a preveni un eventual atac din partea Japoniei sau a aliaților (?) săi.

Jugoslavia protestează la București împotriva deținerii forțate a ambasadorului său, căruia guvernul român îi refuză plecarea la Belgrad.

Guvernul francez a hotărât să împiedice cu forța repetarea celor petrecute la Marsilia, unde muncitori din port au aruncat în mare lăzi, presupuse a conține armament american pentru Indochina.

La Haga a început discutarea cazului celor nouă state ce nu pot intra în ONU din pricina opoziției sovietice, care condiționează admiterea lor de aprobarea celor patru solicitanți din tabăra rusească.

Paasikivi a fost ales președintele Finlandei.

În ultimul moment, s-a dat aprobarea pentru plecarea de la București a ambasadorului Iovanovici, care este numit la Belgrad în funcția de subsecretar de stat la Externe.

20.2.50. După Churchill, vine și Connolly cu propunerea unei conferințe a celor trei miniștri de Externe, iar Truman repetă declarația anterioară că e gata oricând să-l întâlnească pe Stalin la... Washington. Bidault pretinde că orice convorbiri trebuie să se desfășoare în patru cu Franța, ea având drepturi egale.

Dacă s-ar adevăra că pe vremea negocierilor de la Londra, s-au constatat unele „fuite”³⁷ și că ele s-ar fi datorat tocmai lui Bidault (și anume, soției sale), ceea ce a și provocat plecarea sa de la Externe, ar fi cel puțin bizară această nouă încercare de amestec.

Regele Mihai a plecat la Atena împreună cu regina Elena, ceea ce ar dezminți zvonul unei răceli între dâșii.

Pare să se confirme știrea despre o grevă a muncitorilor din Constanța care au refuzat să încarce grâu pentru Rusia, câtă vreme în România lumea n-are pâine și despre nevoia de a se face apel la voluntari din partid, ceea ce ar fi produs chiar încăierări.

21.2.50. După ce guvernul de la Sofia, fără a răspunde măcar notei americane, a înscenat un nou proces de spionaj pentru a implica pe ministrul Statelor Unite, America a rupt azi relațiile diplomatice cu Bulgaria, specificând că aceasta execută ordinele Moscovei de a îndepărta orice ochi sau ureche occidentală din spatele oblonului de fier. Semn deci că războiul e aproape și că nu mai e ceva de salvat.

Se pregătesc noi și masive greve în regiunea pariziană. De asemenea - greve în Danemarca.

În alegerile din Anglia, se spune că deși pronosticurile dau cam egalitate de voturi între laburiști și conservatori pe întreaga țară, sistemul circumscripțiilor cu simplă majoritate a candidaților, ar putea acorda laburiștilor aproape 50% din locuri, iar conservatorilor abia 27%.

25.2.50. Mai lipsesc încă șase rezultate din Scoția. Totuși până acum se știe că peste 14 milioane alegători au votat pentru laburiști, peste 12 milioane pentru conservatori și aproape 3 milioane pentru liberali, ceea ce ar pune actualul guvern în minoritate. În schimb, ca repartizare de locuri, laburiștii au obținut 314, conservatorii 294, opt liberalii și două independenții, locul speakerului fără partid, fiind lăsat fără contra candidat.

Laburiștii au deci o majoritate de 10 locuri, ceea ce este greu de conceput ca o guvernare stabilă. Unii pretind că asta ar implica noi alegeri la toamnă, iar până atunci un guvern de uniune să conducă treburile. Soluție nu tocmai proastă în actualele împrejurări internaționale. Inutil de adăugat că toți comuniștii au fost înfrânți rușinos ca și cei cinci laburiști extremiști care fuseseră excluși din partid. Au căzut de asemenea Randolph Churchill, probabil din cauza afacerii sale cu Tito, precum și un ministru, doi subsecretari de stat și alți trei membri marcanți laburiști.

---

³⁷ „scurgeri de informații”

Grevele în industria metalurgică franceză iau proporții, iar în Statele Unite sunt peste 4,5 milioane șomeri.

Personalul Legației americane de la Sofia a plecat ieri prin Jugoslavia și Triest spre țară. Ungurii au cerut anglo-americanilor să-și reducă personalul Legațiilor lor.

Căpitanul de marină american Carp, în post la București, a fost găsit mort într-un tunel de lângă Salzburg, după ce la Viena stătuse de vorbă cu soția inginerului american care fusese condamnat dimpreună cu un englez de un tribunal din Budapesta pentru acte de spionaj.

Guvernul american a blocat toate conturile ungare, române, și bulgare din Statele Unite.

Se află în ultimul moment că în Scoția a mai reușit un candidat liberal, ceea ce reduce la nouă majoritatea laburistă. Reuniți în consiliu, aceștia au decis să reia singuri guvernul, așa că este mai mult decât probabil că noi alegeri se vor ține la toamnă.

1.3.50. Ultimele rezultate dau laburiștilor o majoritate de numai șapte locuri. Attlee a păstrat principalii miniștri din echipă: Bevin, Cripps, Morrisson la posturile lor.

Grevele continuă în Franța.

Tchang Kai-check a reluat în mâinile sale guvernul naționalist chinez.

Sovietele au revalorizat rubla în raport cu aurul (în loc de dolar), trecând livra sterlină de la 14 la 11 ruble, aceasta în dauna exclusivă a statelor satelite, care în relațiile cu sovieticii vor fi obligate să-și vândă mărfurile încă și mai efin. Primul efect va fi reducerea împrumutului de 300 milioane dolari de la 1,6 la 1,2 miliarde ruble. Apoi urcarea automată a costului vieții și dispariția încă mai marcată a produselor pe piețele din aceste țări.

2.3.50. Truman a declarat din nou că ar primi la Washington pe orice șef de stat, dar că el nu va merge la Moscova, atâta timp cât este președintele Statelor Unite. Acesta constituie un răspuns dat senatorului democrat Mc Mahon, care propusese ca cei „4” mari să se întrunească la Moscova, spre a discuta în mod hotărât problema energiei atomice.

Dar a propus ca toate statele din ONU să redacteze cât mai curând proiectul unui tratat de pace definitiv care să fie supus apoi Sovietelor, singura putere care a împiedicat până în prezent realizarea păcii. Dacă și în acest caz rușii s-ar opune, lumea întreagă va ști ce are de făcut. Sub această formă, propunerea ar putea lua aspectul unui ultimatum adresat Rusiei.

S-ar putea adăuga și ideea ventilată de Trygve Lie, ca viitoarea Adunare Generală să aibă loc la Moscova, ceea ce pare să nu fie deloc pe placul Kremlinului.

Dean Acheson a vorbit de proiectul unei apropiate întâlniri a miniștrilor de Externe englez, francez și american și de o viitoare reuniune a Consiliului Tratatului Atlanticului, la care să participe și delegați ai altor țări iubitoare de pace.

Miroase că se pregătește climatul psihologic al punerii rușilor „*hors la loi*”³⁸.

³⁸ „în afara legii”

Epurări și măsuri luate împotriva comuniștilor naționaliști din Bulgaria.

Șeful de cabinet al Primului ministru cehoslovac s-a sinucis în închisoarea din Praga.

După rechizitoriul american al lui Cohen la Haga, a urmat cel al delegatului englez împotriva refuzului celor trei state satelite de a respecta clauzele tratatelor de pace.

Aici, în schimb, ordinele Moscovei se execută punctual: după expulzarea misiunii americane de la Sofia, după cererea Budapestei de reducere a personalului diplomatic anglo-american, ieri, Bucureștiul a cerut desființarea serviciilor de presă de pe lângă Legațiile respective din România.

Franța a încheiat cu Saar o convenție pe 50 ani, potrivit căreia renunță a mai revendica proprietatea minelor de cărbune, dar le va administra în continuare. Saar va obține o autonomie quasi-independentă, înființând reciproc reprezentanțe diplomatice cu Franța, Parisul sperând astfel să rupă această regiune de atracția sa către statul unitar german.

Curtea de la Haga a decis că Adunarea Generală a ONU nu poate trece peste hotărârea Consiliului de Securitate în chestiunea admiterii de noi membri, astfel că dreptul de veto exercitat de Soviete rămâne intangibil.

Văzând că nu poate rezolva prin arbitraj direct criza provocată de grevele din industria carboniferă americană, președintele Truman a luat asupra sa conducerea activității acestei ramuri pe 60 zile.

Grevele de la Paris se extind în provincie.

7.3.50. În urma neîncetatului scandal din Cameră provocat de comuniști, Bidault a revenit la vechiul său sistem și a cerut un nou vot de încredere cu privire la legea sabotajului, închizând astfel discuțiile.

Președintele Auriol se află într-o vizită de trei zile la Londra.

Îndată ce Truman a luat afacerea în mână, greva minerilor a luat sfârșit printr-un nou contract de muncă, ce acordă lucrătorilor un plus de 70 cenți/oră, după care Președintele a plecat pentru trei săptămâni în Florida, desigur într-un repaus foarte activ.

Acordul franco-sarrois a stârnit mare valvă în Germania apuseană, unde nu numai Schumacher dar și Adenauer au declarat că acest lucru va dezlănțui o recrudescență a naționalismului german.

8.3.50. Precum era de așteptat, Bidault a obținut votul de încredere al Camerei cu 393 voci contra 186 comuniste și dacă și Consiliul Republicii va aproba legea contra sabotajului, aceasta va intra imediat în vigoare.

Desființarea oficiilor de informații englez și american de la București a fost agrementată cu arestarea tuturor persoanelor care mergeau acolo, ba chiar și de la fostul Institut de Cultură francez din bulevardul Dacia, unde și cei doi funcționari ai Legației care locuiau acolo au fost luați cu forța și duși la poliție.

Mi se spune că la secretariatul de stat din Washington au loc întruniri hebdomadare cu reprezentanții țărilor subjugate rușilor, prezidați de Gafencu în calitate de delegat oficial al Consiliului European.

10.3.50. Un amendament conservator în contra proiectului de lege al etatizării industriei engleze de oțel a fost respins în Camera Comunelor cu 310 voturi contra 296.

La noi a fost închis și Institutul de Cultură Italian cu arestări chiar și din personalul propriu.

Câțiva români din America, având tendințe comunizante, care își manifestaseră acolo simpatia pentru regimul de la noi, au fost invitați să părăsească Statele Unite și au sosit de o săptămână, dezolați de ce li s-a întâmplat și înspăimântați de ce au găsit aici. Povestesc că la Cherbourg au așteptat trei zile până să poată acosta, din cauza enormei cantități de material militar american ce se descărca acolo.

Cu foarte mici deosebiri în cifre, în alegerile din Grecia au reușit în ordine: populiștii lui Tsaldaris, centrul lui Psaltiras, liberalii lui Venizelos și partidul lui Papandreos, așa că, prin forța lucrurilor, guvernul va trebui să fie unul de coaliție.

13.3.50. Consiliul Atlanticului se va întruni la Haga la 1 aprilie, fiind precedat, la 25 martie, de o conferință economică și, la 28 martie, de una cu caracter militar, prezidată de Bradley.

Ieri, alegeri pentru Sovietul Suprem în URSS, cu succes de 100% desigur pentru toți candidații, și referendum în Belgia pentru revenirea lui Leopold, acesta mai puțin sigur, urmat în cazul că ar obține un minim de 55%, de votul Parlamentului.

Și acum, simțind că s-a îngroșat de tot gluma la noi și că în orice clipă mă pot aștepta la percheziții, arestare sau în cazul cel mai bun, la alungarea bruscă din casă, închei provizoriu aceste note, cu speranța să le pot reîncepe în zile mai bune.

Cu Dumnezeu înainte!

NOTE BIOGRAFICE

- Abetz, Otto** (1903-1958), profesor de liceu german, francofil, pacifist. Membru al Partidului Național Socialist (din 1937), șeful diplomatic al Germaniei în Franța pe lângă guvernul de la Vichy (1940-1944). Condamnat la 20 ani închisoare (iulie 1949), eliberat (1959), mort în accident de mașină în Germania, suspectat de atentat asupra sa.
- Acheson, Dean** (1893-1971), studii de drept, avocat, om politic american democrat, secretar de stat al Statelor Unite (1949-1953), susținător al planului Marshall, al înființării NATO, al intervenției americane în Coreea (1950). Consilier al președintelui Kennedy în timpul crizei din Cuba (1963).
- Adenauer, Konrad** (1876-1967) om politic creștin-democrat german, primar al Köln-ului (1917 și 1945). Arestat sub regimul nazist, primul cancelar al Germaniei occidentale (1949-1963). Principal promotor al repatrierii tuturor prizonierilor germani din URSS (1955), a susținut unificarea Europei occidentale și reconcilierea franco-germană.
- Aldea, Aurel** (1887-1949), militar de carieră, absolvent al Academiei tehnice de la Charlottenburg, combatant în primul război mondial, general de divizie, secretar general în Ministerul Apărării (septembrie 1938-iunie 1940), participant la pregătirea actului de la 23 august 1944, ministru de Interne în primul guvern Sănătescu (23 august-noiembrie 1944), trecut în rezervă (martie 1945). Arestat (mai 1946), condamnat la muncă silnică pe viață, mort la închisoarea Aiud.
- Alexander, Harold** Lord (1891-1969), mareșal englez, comandant militar la Dunkerque (1940), în Tunisia și Italia (1943-1944), guvernator al Canadei (1946-1952), Ministru de Război în guvernul Churchill (1952-1954).
- Alexandrescu, Anton** (1905-1984), studii economice, funcționar de bancă, om politic. Membru PNȚ, deținut la Tg. Jiu (1943). A creat în 1945 aripa dizidentă cu care a intrat în guvernul Groza (martie 1945) și care a fuzionat cu Frontul Plugarilor (1948). Ministru al Cooperăției (1945), deputat în MAN (1948). Președinte al consiliului central al Cooperăției (1956-1961).
- Alexandrin, Alexandru** (1899-?), studii de drept, deputat liberal interbelic, ministru de Finanțe (august 1945-noiembrie 1947), membru al dizidenței național liberale - Tătărescu. Condamnat și deținut (1950-1964).
- Alexianu, Gheorghe** (1897-1946), jurist, profesor universitar, doctor în drept, rezident regal sub regele Carol, guvernator al Transnistriei (1941-1944). Condamnat la moarte și executat la închisoarea Jilava.
- Alfons al XIII-lea** (1886-1941), regele Spaniei, inițial ca minor sub Regentă. La decretarea Republicii (1931), a plecat în exil fără a abdica, decât scurt timp înainte de a muri. Bunicul regelui Juan Carlos I.
- Anders, Wladyslaw** (1892-1970), general polonez, combatant în ambele războaie mondiale, arestat și torturat de ruși (1939-1940), eliberat în 1941. A organizat contingentul polonez „Armata lui Anders”, care, via Irak și Palestina, a evacuat peste 115.000 polonezi din Rusia în 1942. Combatant pe frontul italian (1944), prizonier la nemți. După eliberare, rămas în Occident, membru activ al guvernului polonez în exil de la Londra. Însmormântat la cererea lui în cimitirul militar de la Monte Cassino.

- Angelescu, Constantin** (1869-1950), doctor, profesor universitar, om politic național-liberal, deputat, apoi senator (1901-1940), diplomat, primul ministru plenipotențiar al României la Washington (1917-1918), ministrul Instrucțiunii Publice (1924-1928; 1933-1937) Prim-ministru (decembrie 1933-ianuarie 1934), consilier regal. Mort la închisoarea Pitești.
- Antonescu, Ion** (1882-1946), militar de carieră, atașat militar al României la Londra, Paris și Bruxelles (1922-1926), șeful Marelui Stat-Major (1934-1937), general (1937), mareșal (din 1941). Președintele Consiliului de miniștri (6 septembrie 1940-23 august 1944). Condamnat la moarte și executat la închisoarea Jilava.
- Antonescu, Maria** (Rica) n. Niculescu (1892-1964), soția lui Ion Antonescu (a treia ei căsătorie.) A avut un unic copil din prima căsătorie cu ofițerul de poliție, Gheorghe Cimbru. Deținută în URSS și apoi la închisoarea Mislea, a fost deportată în Bărăgan (după 1955). A decedat la spitalul Colțea de criză cardiacă.
- Antonescu, Mihai** (1904-1946), avocat, profesor universitar de drept, viceprim-ministru și ministru de Externe în guvernul Ion Antonescu (iunie 1941 - august 1944). Condamnat la moarte și executat la închisoarea Jilava.
- Argeșeanu, Gheorghe** (1883-1940), militar de carieră, general, om politic, Ministrul Apărării (martie-octombrie 1938), prim-ministru după asasinarea lui Armand Călinescu (septembrie 1939). Consilier regal (1939-1940). Executat de legionari la închisoarea Jilava.
- Argetoianu, Constantin** (1871-1952), studii de drept, litere și medicină la Paris. Medic pe front în al doilea război balcanic (1913). Om politic, diplomat, deputat, ministru de Interne (1920-1921; 1931-1932). Președintele Senatului, prim-ministru (septembrie-noiembrie 1939), consilier regal. Plecat în Elveția (aprilie 1944), revine în țară (noiembrie 1946). Arestat (mai 1950), mort la închisoarea Sighet, fără a fi judecat.
- Attlee, Clement**, Lord (1893-1967), om politic englez, deputat, șeful Partidului Laburist (1923-1955), prim-ministru (1945-1951).
- Auriol, Vincent** (1884-1962), om politic francez, studii de drept, avocat, deputat socialist (1914-1942). Ministru interbelic de Finanțe și Justiție. S-a raliat mișcării de rezistență (1943-1944.) Președintele guvernului provizoriu (noiembrie-decembrie 1946) și primul președinte al celei de-a IV-a Republici Franceze (1947-1954.)
- Auschnitt, Max** (1888-1959), industriaș român, om de afaceri, apropiat al regelui Carol, administrator-delegat al uzinelor siderurgice „Reșița” și „Titan-Călan-Nădrag”. Condamnat într-un proces de sabotaj (1939), este eliberat de Ion Antonescu. A emigrat în Statele Unite.
- Badoglio, Pietro** (1871-1956), militar de carieră și om politic italian, deputat, inițial apropiat de Mussolini, mareșal, vice-rege al Libiei (1939). Președintele Consiliului de miniștri (iulie 1943) după demiterea lui Mussolini, a semnat capitularea Italiei și a declarat război Germaniei (octombrie 1943). Înlocuit cu Ivanoe Bonomi (iunie 1944).
- Bagdasar, Dumitru** (1893-1946), medic neurochirurg, studii de specialitate în Statele Unite (1927-1929), a pus bazele școlii de neurochirurgie în România. Membru de onoare, post mortem, al Academiei Române. Om cu concepții de stânga, membru PCR din 1942, inițiator al înființării ARLUS, ministrul Sănătății în guvernul Groza (6 martie 1945.) I-a urmat în funcție soția sa, dr. Florica Bagdasar (1901-1978), membră PCR din 1944.
- Balbo, Italo** (1896-1940), studii de drept și științe sociale, politician italian, leader al „Cămășilor negre” (1921), apropiat de Mussolini, mareșal al aviației italiene, Ministrul Forțelor Aeriene (1939), comandantul trupelor italiene în Africa de nord și guvernatorul Libiei (1939). Mort în accident de avion (asasinat?) la aterizarea pe aeroportul din Tobruk.

- Balfour, Arthur James Lord** (1848-1930), politician, om de stat britanic conservator, membru al parlamentului (1874-1922), prim-ministru (1902-1905), ministru de Externe (1916-1919.) Autorul „declarației Balfour” (scrisoarea adresată lordului Rotschild), în care declară dreptul evreilor de a se stabili în Palestina (decembrie 1917).
- Bao-Dai** (1913-1997), ultimul împărat al Vietnamului. Studii de științe politice în Franța. Domnește între 1926-1945 și 1949-1955. Inițiator al abolirii unor legi multi-seculare și a democratizării tradițiilor locale. După a doua abdicare, a emigrat în Franța.
- Barbul, Gheorghe**, diplomat, secretarul lui Mihai Antonescu, a participat la negocierile pentru eșirea României din război (aprilie 1944). După 1944, stabilit în Franța.
- Bardossy, Laszlo** (1890-1946), diplomat și om politic maghiar, ministru plenipotențiar la București (februarie 1940), ministru de Externe și prim-ministru (1941-1942). Politică pro-germană. Demis de regentul Horthy, colaborează cu Szalasi. Condamnat la moarte și executat.
- Bastianini, Giuseppe** (1889-1961), om politic italian, deputat, diplomat, ambasadorul Italiei la Londra (1939-1940), guvernator al Dalmatiei (1941).
- Bastos, Oliveira**, ministrul plenipotențiar al Portugaliei la București (1941-1945).
- Bădulescu, Victor** (1892-1953) profesor universitar, consilier economic la Societatea Națiunilor, membru al Academiei Române, mort la închisoarea Sighet.
- Beaverbrook Lord, (Aitken, William Maxwell)** (1879-1964), ziarist și om de afaceri canadian. Om politic după stabilirea în Anglia (1910), mare acționar la Rolls Royce și magnat al presei britanice. Ministru al Aprovizionării și pentru dotarea Aviației în guvernul Churchill (1941-1945), a participat la întrevederile cu Stalin (Moscova, 1941). Numeroase acțiuni filantropice după război.
- Beck, Josef** (1894-1944), colonel polonez, om politic, ministru de Externe (1932-1939), refugiat cu alte oficialități civile și militare în România (septembrie 1939).
- Bejan, Petre** (1896-1978), inginer, om politic liberal. Ministru în guvernele Tătărescu (1935-1937), Groza (martie 1945-noiembrie 1946). A creat aripa dizidentă PNL la alegerile din 1946. Arestat în 1950, deținut 5 ani la închisoarea Sighet și apoi domiciliu forțat. După 1960, inginer la CAP Butimanu.
- Belisha, Leslie Hore** (1893-1957), om politic liberal britanic, studii de drept. Succesiv, între 1931-1940, ministrul Comerțului, Transporturilor și al Războiului, a pregătit programul de înarmare al Angliei. Retras din activitatea politică, datorită campaniei anti-semite împotriva sa din cabinetul Chamberlain.
- Beneș, Edward** (1884-1948), diplomat, doctor în drept, om politic ceh, deputat, ministru de Externe (1918-1935), președintele Cehoslovaciei (1935-1938 și 1945-1948), șeful guvernului în exil (Londra 1940-1945). Simpatizant al URSS, a încheiat pact de amiciție cu Sovietele (1943). Promotor al evacuării populației germane din zona sudetă (1945). Neacceptând noua constituție comunistă, a demisionat (iunie 1948).
- Ben-Gurion, David** (1886-1973), militant sionist născut în Polonia, emigrat în Palestina otomană (1905). Studii de drept la Universitatea din Istanbul, combatant în batalionul evreiesc din cadrul armatei britanice în Palestina (1917-1918). Primul ministru al statului Israel (aprilie 1948-1953; 1955-1963). Retras din activitatea politică (1970) și stabilit într-un kibutz în deșertul Neghev.
- Bernadotte, Folke**, conte de Wisborg (1895-1948), nepot al regelui Oskar al II-lea, ofițer de carieră și diplomat suedez, vice-președintele Crucii Roșii suedeze. A organizat eliberarea a peste 30.000 deținuți din lagărele din Germania (1943-1944). Solicitat de Himmler pentru

negocierea ieșirii Germaniei din război (1945). Mediator al Națiunilor unite pentru Palestina, asasinat la Ierusalim de un grup terorist evreiesc (septembrie 1948).

Berry, Burton, diplomat, șeful reprezentanței Statelor Unite în România (1944-1947).

Bevin, Ernest (1881-1951), om politic laburist englez, șeful Uniunii docherilor și secretar general al sindicatelor din transporturi (1921-1940), ministrul Muncii (1940-1945), ministru de Externe (1945-1951).

Bibescu, Martha (1889-1973), n. Lahovary, poetă, romancieră, soția lui George Valentin Bibescu. A trăit din 1945 în străinătate.

Bidault, Georges (1899-1983), om politic francez, istoric, jurnalist, membru marcant al Rezistenței în timpul guvernului de la Vichy. Președintele guvernului provizoriu (1946), prim-ministru (1949-1950), ministru de Externe. După 1958, adversar al politicii lui de Gaulle față de Algeria.

Bierut, Boleslaw (1892-1956), om politic comunist polonez, studii economice, agent NKVD, a stat parțial în URSS în timpul războiului. Șeful Uniunii Patriotice pro-sovietice (1944-1947), secretar general al Partidului Unic Muncitoresc (1948-1956). Președinte și apoi prim-ministru al Poloniei (1948-1956). A aprobat numeroase condamnări de adversari politici polonezi. Moarte suspectă la Moscova, imediat după Congresul PCUS al destalinizării.

Blücher, Vasily (1889-1939), general sovietic, consilier militar în China (1935), comandant militar al Armatei Roșii în Extremul Orient, împușcat din ordinul lui Stalin.

Blum, Leon (1872-1950), om politic socialist francez, scriitor, critic literar și teatral. Deputat (1929-1936), prim ministru al guvernului Frontului Popular (1936-1937 și în 1938). Deportat în Germania (1943-1945), redevine premier (decembrie 1946-ianuarie 1947). Șef al misiunii franceze la UNESCO.

Le Bon, Gustave (1841-1931), sociolog francez. A scris numeroase lucrări de medicină, istoria civilizațiilor, psihologie socială, analiza teoriilor fizice privind materia și energia.

Bonnet, Georges (1889-1973), om politic francez, studii de drept și științe politice, combatant în Primul Război Mondial, secretar al delegației Franței la conferința de pace (Versailles, 1919), deputat (1924-1928; 1929-1940), ministru de Finanțe (1937), ministru de Externe (1938-1939). Încercare de colaborare cu guvernul de la Vichy (1940-1944). Reales deputat (1956-1968).

Bonomi, Ivanoe (1873-1951), om politic italian, deputat (1909), ministru (1916-1920), prim-ministru (1921). Retras din viața politică din cauza lui Mussolini. Revenit premier (1944-1945) și ministru de Externe (1944). Președintele Senatului (1948-1951).

Boris al III-lea (1894-1943) țarul Bulgariei, tatăl regelui Simeon al II-lea.

Bossy, Raoul (1894-1975), diplomat român, secretar general al Regenței (1927-1930), ministru plenipotențiar la Helsinki, Roma, Budapesta, Berlin. S-a refugiat în Elveția (1943).

Bradley, Omar (1893-1981), general de armată american, primul șef al Statelor-Majore reunite ale forțelor americane. S-a distins în debarcarea din Africa de nord, Italia (1943) și din Normandia (1944).

Bramuglia, Atilio Juan (1903-1962), avocat și om politic argentinian. Promotor al legislației muncii în guvernul Peron (1943-1945). Ministru de Externe al Argentinei (1946-1949), președintele Consiliului de Securitate al ONU (1948-1949).

Brauchitsch, Walther v. (1881-1948), feldmareșal german al armatei terestre, comandant în campania „Blitzkrieg” de pe frontul de vest (1940).

Brătianu, Constantin (Dinu) (1866-1950), inginer, om politic, ministru, șeful Partidului Național-Liberal (1934-1950), mort la închisoarea Sighet.

- Brătianu, Constantin** (Bebe) (1887-1956), om politic liberal, deputat (1922), secretar general al PNL, propus ministru secretar de stat în guvernul Groza (februarie 1946).
- Brătianu, Gheorghe** (1898-1953) fiul lui Ionel Brătianu, istoric, deputat, membru al Academiei Române, mort la închisoarea Sighet.
- Brătianu, Vintilică** (1914-1994) nepot de frate al lui Dinu Brătianu, inginer, pilot de vânătoare în al doilea război mondial, fugit din România împreună cu Mihai Fărcășanu (1946). Reîntors în țară după 1990, este ales președintele PNL (1993-1994).
- Budionnâi, Semion** (1883-1973), mareșal sovietic, comandant militar de cavalerie în războiul civil (1917-1918), pe frontul din Polonia (1920) și apoi în Ucraina și Caucaz (1941-1942).
- Budișteanu, Radu** (1902-1991), avocat, senator, om politic al mișcării legionare, ministrul Cultelor și Artelor în guvernele Gigurtu și Antonescu (septembrie 1940-ianuarie 1941).
- Buoi, Ion** (1894-1956) inginer, profesor universitar, industriaș, directorul societății „Petroșani”. Om politic, ministrul Industriei și Comerțului, al Economiei Naționale (1937- 1939), membru al Frontului Renașterii Naționale. Arestat în 1948, condamnat la închisoare pe viață, mort la închisoarea Aiud.
- Bullitt, Christian William Jr.** (1891-1967), ziarist american, diplomat, ambasadorul Statelor Unite la Moscova (1933-1936) și la Paris (1936-1940).
- Büllo, Bernard Wilhelm v. prinț** (1885-1936), diplomat german, ministru plenipotențiar la Bruxelles, ministru adjunct de Externe (1934).
- Bunaciu, Avram** (1909-1983), studii de drept la universitatea din Cluj, avocat, jurist, politician comunist. Acuzator public șef al Tribunalului Poporului (1945-1946), ministru de Justiție (1948-1949), ministru de Externe (1958-1961).
- Bușilă, Constantin** (1877-1950) inginer, om politic, ministrul Transporturilor și Comunicațiilor în guvernul Antonescu, mort la închisoarea Sighet.
- Butenko, Teodor** membru al legației URSS la București după 1934, dispărut de la domiciliu în 1938; autoritățile sovietice au susținut că a fost răpit de Siguranța română. Identificat în Italia unde fugise cu pașaport fals emis de Legația Italiei la București.
- Byrnes, James** (1882-1972) om politic american, membru în Camera reprezentanților (1911-1925), senator (1931-1941). Secretar de stat (1945-1947) și apropiat al președintelui Roosevelt, guvernator al statului California (1951-1955).
- Cambrea, Nicolae** (1900-1976), general, șef de Stat-Major al diviziei a V-a, prizonier în URSS (1942). Comandant al diviziei de „Tudor Vladimirescu”. Împreună cu generalul Mihai Lascăr, a condus comisia electorală a Armatei la alegerile generale din noiembrie 1946.
- Cancicov, Mircea** (1885-1959), avocat-magistrat, membru de onoare al Academiei Române, om politic liberal, ministru de Finanțe (august 1936-februarie 1939.) Mort în închisoarea de la Râmnicu Sărat.
- Cantacuzino, Alexandrina** (Didina) (1881-1944), n. Palladi, soția lui Grigore Gheorghe Cantacuzino (fiul „Nababului”), președinta Societății Naționale a Femeilor Române, militantă feministă.
- Cantacuzino, Alexandru** (Alec) (1901-1939), avocat, doctor în drept, publicist, comandant legionar, asasinat în lagărul de la Râmnicu Sărat.
- Cantacuzino-Pășcanu, Constantin** (1856-?), avocat, om politic conservator, președintele Camerei Deputaților.
- Caranfil, Nicolae** (1893-1978), inginer, om politic, ministrul Aviației sub regele Carol, membru marcant al exilului românesc după 1944.

- Carmona, Antonio Oscar de Fragiso** (1869-1951), mareșal portughez, om politic conservator, ministru de Război (1923), președintele Portugaliei (1928-1951, din care în primii doi ani și prim-ministru).
- Carol al II-lea** (1893-1953), fiul regelui Ferdinand și al reginei Maria, rege al României (iunie 1930-septembrie 1940.) Obligat să abdice, s-a stabilit în Portugalia.
- Carrel, Alexis** (1873-1944), chirurg și biolog francez, scriitor, premiul Nobel pentru medicină (1912), simpatizant al guvernului de la Vichy, promotor al metodelor de eugenie pentru minorități. Autorul cărții *L'homme, cet inconnu*.
- Cădere, Victor** (1891-1980), studii de drept, jurnalist, om politic, diplomat, rezident regal, ministru plenipotențiar la Varșovia (1931-1935), Belgrad și Lisabona (1941), profesor universitar la Cluj. Arestat și deținut (1952), condamnat la 5 ani și eliberat (1956). Plecat din țară, a fost membru în „Institut de France”, la Paris.
- Călinescu, Armand** (1893-1939), studii de drept și filozofie, jurist, economist, om politic național-țărănist, deputat (1926-1937), ministru de Interne (1937-1939), prim-ministru (martie - septembrie 1939). Asasinat de un comando legionar.
- Chamberlain, Arthur Neville** Sir (1869-1940), om politic englez, prim-ministru (1937-1940), semnatar al acordurilor de la München (1938).
- de Chastelain, Alfred, Gardine**, locotenent-colonel britanic, subșef al Biroului pentru Afacerile Române de la comandamentul interaliat din Cairo, parașutat în România împreună cu căpitani Mețianu și Ivo Porter (decembrie 1943 - operațiunea „Autonomous”).
- Chautemps, Camille** (1885-1963), om politic francez, prim-ministru (1937-1938), membru în guvernele Reynaud și Petain (1940).
- Christofor** (1881-1940), prinț al Greciei, ultimul dintre copiii regelui George I și ai reginei Olga, fosta Mare Ducesă a Rusiei.
- Christu, Ion** (1895-1953), diplomat, jurist, ministrul Comerțului (1940), membru al delegației române pentru încheierea la Moscova a Convenției de Armistițiu. Mort în închisoarea Sighet.
- Churchill, Winston Leonard Spencer** Sir (1874-1965), om politic conservator englez, parlamentar, ministru de Finanțe (1924-1929). Prim-ministru (1940-1945; 1951-1955). Singura persoană străină care a primit titlul de „cetățean onorific al Statelor Unite”. Premiul Nobel pentru literatură (1953).
- Ciano, Galeazzo** (1903-1944), om politic italian, ginerele lui Mussolini, ministru de Externe, co-semnatar al dictatului de la Viena (august 1940), condamnat la moarte și executat din ordinul Ducei.
- Citrine, Walter Mc. Lennan** Baron (1887-1983), sindicalist, om politic englez, secretar general al Uniunii sindicatelor britanice (1925-1946) și președinte al confederației internaționale a sindicatelor libere (1928-1945). Sprijinitor al guvernului laburist Attlee. Înnoobilat în 1947.
- Ciuntu, Edmond** (1894-1988), diplomat român, ministru plenipotențiar la Ankara (1934) și Moscova (1935-1938.) Consilier politic în comisia pentru aplicarea Convenției de Armistițiu (1944), membru al delegației române la forumul păcii de la Paris (1946) și la semnarea Tratatului de Pace cu România de la Paris (februarie 1947). S-a exilat după 1947.
- Clay, Lucius** (1897-1978), general american, guvernerul zonei de ocupație americană a Germaniei (1947-1949), organizatorul aprovizionării aeriene a Berlinului occidental pe durata celor 324 zile ale blocadei sovietice (iunie 1948-aprilie 1949). Consilier militar apropiat al președinților Eisenhower și Kennedy.

- Clark-Kerr, Archibald** Sir (1882-1951), diplomat englez, ambasador la Moscova (1942-1946), Bagdad și Washington (1946-1948). Membru din partea Angliei în comisia interaliată de control pentru aplicarea Convenției de Armistițiu în România (1944-1945).
- Clemenceau, Georges** (1841-1929), om politic francez, supranumit „Tigrul”, senator, ministru, prim-ministru (1902-1909; 1917-1920.) Președintele Conferinței de la Paris și negociator al Tratatului de la Versailles (1919).
- Clementis, Vladimir** (1902-1952), om politic comunist cehoslovac, emigrat în Franța și Anglia (1938-1944), ministru de Externe al Cehoslovaciei (1948-1950): Acuzat de sprijinul pentru dotarea aviației militare israeliene („operațiunea Balack”) și apoi de titoism, a fost condamnat la moarte prin spânzurare.
- Clime, Gheorghe** (1889-1939), inginer, fruntaș legionar.
- Clodius, Carl**, director în ministerul de Externe al Germaniei, ministru plenipotențiar la București (iulie-august 1944).
- Codreanu-Zelea, Corneliu** (1899-1938), conducător al mișcării legionare, președintele Ligii „Arhanghelul Mihai”, al Gărzii de Fier și al partidului „Totul pentru Țară”. Asasinat împreună cu alți 13 fruntași legionari din ordinul regelui Carol al II-lea.
- Comaniciu, Horia** (1894-?) avocat, doctor în științe economice și politice, fruntaș legionar, prefect de poliție. A încercat reintegrarea mișcării în viața politică românească după 1944.
- Constantinescu, Mitiță** (Dumitru) (1890-1946), economist, politician liberal, deputat, ministru de Finanțe (1939-1940), guvernator al Băncii Naționale (1935-1940). După 1944, afiliat la gruparea liberală dizidentă-Tătărescu, apoi apropiat de Partidul Comunist. A înființat „Uniunea patrioților”, încurajând propaganda stalinistă.
- Coste, Brutus** (1910-1985), diplomat român, consilier de legație la Paris, Londra, Lisabona. Membru marcant al exilului românesc după 1944 în grupul Rădescu-Gafencu.
- Coulondre, Robert** (1885-1959), diplomat francez, ministru plenipotențiar la Moscova (1938-1939) și Berlin (1939-1940).
- Crainic, Nichifor** (Ion Dobre) (1889-1972), profesor universitar, ziarist, scriitor, om politic național-creștin, promotor al neo-ortodoxiei, directorul revistei *Gândirea* (1928-1944). Condamnat la închisoare pe viață (1945), eliberat (1962). Colaborează la ziarul *Glasul patriei* (1962-1967).
- Cretzianu, Alexandru** (1895-?), diplomat, ministru plenipotențiar la Ankara, director politic în Ministerul de Externe. Membru marcant al exilului după 1944, a înființat împreună cu generalul Rădescu, C. Vișoianu și Gr.Niculesu-Buzești, Comitetul Național Român, în Statele Unite.
- Cripps, Stafford** Sir (1889-1952) economist, om politic laburist englez, ambasador la Moscova (1940-1942), membru în guvernele postbelice Churchill și Atlee.
- Crutzescu, Radu** (1892-1977), diplomat, ministru plenipotențiar la Sofia (1936-1938), Praga (1938-1939), Berlin (1939-1940), Ankara (1940-1941).
- Cuza, Alexandru Constantin** (1857-1946), profesor de economie, doctor în științe politice, membru al Academiei Române, om politic naționalist de extremă dreaptă.
- Csaky, Istvan** (1894-1941), om politic ungar, diplomat cu misiuni la București, Madrid, Lisabona. Ministru de Externe al Ungariei (1938-1941), semnatar al Dictatului de la Viena (august 1940). Retras din activitate din motive de sănătate.
- Daladier, Eduard** (1884-1970), om politic francez, deputat, președinte al Partidului Radical-Socialist (1927 și 1957-1958). Co-fondator al Frontului Popular (1934), președintele Consiliului de Miniștri (1933; 1938-1940). Semnatar al acordului dela München (1938), ministrul Apărării și

de Externe (1940). Deportat în Germania (1943-1945), reales deputat (1946-1958) și prim-ministru (1957-1958).

Damaschinos, Papandreu Dimitrios (1891-1949), arhiepiscopul Atenei (din 1938) și al întregii Grecii (din 1941). Anterior, ambasador al Patriarhului ecumenic în Statele Unite (1938). Regent (1944-1946) până la reîntoarcerea regelui George din exil.

Danielopol, Alexandru (1915-2009), diplomat și jurist, membru în comisia pentru aplicarea condițiilor armistițiului (1944), a contribuit la salvarea de la expulzare în URSS a cetățenilor români originari din Basarabia și Bucovina.

Danielopolu, Daniel (1884-1955), doctor fiziolog, profesor universitar, ministrul Sănătății (noiembrie 1944-martie 1945). Membru al Academiei Române, întemeietorul Academiei Române de Științe Medicale. Căsătorit cu Maria, sora poetului Ion Pillat.

Davidescu, Gheorghe, diplomat, ministru plenipotențiar la Tallin (1935) și la Moscova (1939-1940) în momentul cedării Basarabiei și a Bucovinei de Nord (iunie 1940). Secretar general al ministerului de Externe (1942).

Davilla, Carol (Citta) (1886-1963), fiul dramaturgului Al. Davilla, diplomat român, ministru plenipotențiar la Varșovia (1927-1929) și la Washington (1929-1938).

Dămăceanu, Dumitru (1896-1978), general de brigadă, subsecretar de stat la Ministerul de Interne (august-noiembrie 1944), rol activ în pregătirea actului de la 23 august, co-semnat din partea României a Convenției de Armistițiu de la Moscova (1944) și al Tratatului de Pace de la Paris (1947).

Déat, Marcel (1894-1955) om politic francez, membru în guvernul de la Vichy, fondator al partidului colaboraționist Adunarea Națională Populară.

Dewey, Thomas (1902-1971), politician republican american, guvernatorul statului New-York (1943-1954), candidat la președinția Statelor Unite la alegerile din 1944 și 1948, înfrânt de către democrații F.D. Roosevelt, respectiv Harry Truman.

Diehl, Charles (1859-1944), istoric francez, specialist în istoria Bizanțului.

Dimitrov, Gheorghe (1882-1949), revoluționar bulgar, om politic, acuzat de complicitate la incendiarea Reichstagului (1933). După achitare, stabilit în URSS, devine cetățean sovietic. Secretar general al Kominternului (1934-1943) și apoi al Partidului Comunist Bulgar. Prim-ministru al Bulgariei (1946-1949). Mort într-un sanatoriu din Moscova.

Dobre, Gheorghe (1885-1959), militar de carieră, general, secretar de stat în Ministerul de Război în guvernul Antonescu. Mort în închisoarea Râmnicu Sărat.

Dolfuss, Engelbert (1892-1934) om politic austriac, cancelar (1932-1934) instaurează un regim dictatorial (martie 1933), decretează Austria, „stat corporatist”. Asasinat de naziști (iulie 1934).

Dombrowski, Victor (1887-1969), general, comandantul Corpului de Gardă Călare sub regele Carol, primar general al Bucureștiului (1938-1940 și august 1944-februarie 1948, când este și prefect de Poliție).

Doncea, Constantin (1904-1973), activist comunist, cinci clase primare, condamnat la 20 ani (Grivița 1933). Fuge în URSS (1935), agent NKVD cu acțiuni de sabotaj în timpul războiului. După 1944, lt.colonel, apoi general, vice-primar al Capitalei (1947-1948). Membru al CC-PMR, este înlăturat în 1958 de Gheorghiu-Dej și reabilitat în 1968.

Doriot, Jacques (1898-1945), om politic francez, deputat comunist. După excluderea din 1934, întemeiază Partidul Popular Francez, de orientare fascistă. Colaborator al Germaniei naziste, comandantul legiunii de voluntari francezi pe frontul de Est.

- Dragalina, Corneliu** (1887-1949) fiul generalului Ion Dragalina, general corp de armată, combatant în ambele războaie mondiale, comandantul corpului 6 la Odessa (1941), guvernator militar al Bucovinei (1943-1944).
- Duclos, Jacques** (1896-1975), militant comunist francez, muncitor patisier, participant activ la Frontul Popular (1936), deputat, vice-președintele Adunării Naționale (1936-1939; 1946-1948), senator din 1959, candidat la președinția Republicii (1969), obținând 20% din voturi.
- Duff Cooper, Alfred** (1890-1954), om politic englez, diplomat, ministrul Apărării (1935-1937), ambasador la Paris (1946-1948).
- Dulles, Foster John** (1888-1959), avocat, om politic american, senator republican, apoi secretar de stat sub președinția Eisenhower (1953-1959). Politică fermă anti-comunistă în perioada „Războiului rece”.
- Dumitrescu, Miky** (Mihai), ministru plenipotențiar la Madrid.
- Durma, Mircea**, jurist, subsecretar de stat (martie-aprilie 1945) și apoi ministru de Finanțe (aprilie-august 1945).
- Eckhardt, Tibor** (1888-1972), publicist și politician maghiar, doctor în drept, parlamentar (1932-1940), președintele Partidului Micilor Proprietari, promotor al curentelor naționaliste și rasiste în perioada interbelică. Emigrat în SUA în 1941, susținător activ în Occident al intereselor și revendicărilor Ungariei.
- Eden, Anthony** (1897-1977), om politic englez, deputat conservator, ministru de Externe (1935-1938; 1940-1945 și 1951-1955), șeful Partidului Conservator și prim-ministru (1955-1957).
- Eduard al VIII-lea** (1894-1972), Rege al Angliei și al Irlandei de Nord (1936.) După abdicare, în același an, a primit titlul de „Duce de Windsor”.
- Ehrenburg, Ilya Grigorievici** (1891-1967), scriitor și jurnalist sovietic, reporter de război. Apropiat de cercurile literare de stânga din Occident, dar neînscris în Partidul Comunist. Publicații despre genocidul stalinist asupra cetățenilor sovietici de origine evreiască.
- Einaudi, Luigi** (1874-1961), economist, om politic italian, guvernator al Băncii Italiene, președintele Republicii (1948-1955).
- Eisenhower, Dwight** (1890-1969), general american, comandant al trupelor aliate la debarcarea în Normandia (iunie 1944), comandant suprem al forțelor aliate în Europa până la capitularea Germaniei. Președintele Statelor Unite (1952-1960).
- Elena, Regina-mamă** (1896-1982), principesă a Greciei, soția regelui Carol al II-lea (1921-1928), mama regelui Mihai. În exil (1928-1940), revenită în țară (octombrie 1940). Stabilită la Florența după abdicare (decembrie 1947).
- Elefterescu Mircea** (1893-1953) lt. colonel, șef de cabinet al mareșalului Ion Antonescu (septembrie 1940-iunie 1941), comandantul poliției capitalei (1944) Arestat în lotul Antonescu (23 august 1944), transferat în URSS (până în aprilie 1946), domiciliu forțat (1946-1951), rearestat și condamnat la 10 ani, mort la Aiud.
- Elisabeta**, principesa (1894-1956), al doilea copil al reginei Maria și al regelui Ferdinand, soția regelui George al II-lea al Greciei de care divorțează (1935). Revine în România, de unde pleacă odată cu abdicarea Regelui (ianuarie 1948) și se stabilește în Franța.
- Enckell, Carl**, ministru secretar de stat în guvernul finlandez, delegat pentru tratarea condițiilor de armistițiu ale Finlandei cu URSS (martie 1944).
- Ethridge, Mark**, ziarist și editor de presă american, președintele Asociației Naționale Americane a Comentatorilor de Radio, apropiat al președinților Roosevelt și Truman. Trimis personal de Truman ca analist al situației postbelice din Balcani (1945) și din Grecia (1947). Reprezentant la Națiunile Unite în problema Palestinei (1949).

- Evatt, Herbert Verre** (1894-1965), jurist, om politic australian, membru al Înaltei Curți de Justiție (1931-1940), procuror general al Australiei (1941-1949). Președintele Adunării Generale ONU (1948-1949) și co-autor al Declarației Drepturilor Omului (1948). Președintele Partidului Laburist australian (1951-1960).
- Fabricius, Wilhelm**, ministru plenipotențiar al Germaniei la București (aprilie 1936-ianuarie 1941).
- Fărcășanu, Mihai** (1907-1987), jurist, scriitor, politician, corespondent de război pe frontul de Est, președintele Tineretului Național-Liberal (1940-1946), directorul ziarului *Viitorul*. Fugit din țară (1946), membru activ al exilului românesc în Statele Unite. Căsătorit inițial cu Pia Pillat, fiica scriitorului Ion Pillat, divorțat și recăsătorit (1955) cu Louise Günther, văduva lui Frank Mott Günther, fostul ministru plenipotențiar al Statelor Unite la București, cu care a înființat „Asociația pentru promovarea artei și culturii române în străinătate”.
- Fierlinger, Zdenek** (1891-1976), om politic ceh, diplomat, ministru plenipotențiar la Oslo, București, Washington în perioada interbelică și la Moscova (1937-1945) ca reprezentant al guvernului în exil de la Londra. Prim-ministru (1944-1946). Președintele Partidului Social-Democrat cehoslovac (1946-1948). Promotor al unificării cu Partidul Comunist (februarie 1948). Președintele Adunării Naționale a Cehoslovaciei (1953-1964).
- Filderman, Wilhelm** (1882-1963), avocat, doctor în drept la Paris, participant în primul război mondial, decorat cu „Coroana României” deputat, președintele Federației Comunităților Evreiești din România (1940-1944). A părăsit țara clandestin.
- Fillipescu, Grigore** (1886-1938), avocat, inginer, ziarist, deputat, membru al Partidului Conservator cu tendință pro-carlistă (1932-1935). A înființat Liga „Vlad Țepeș” (1929).
- Filotti, Eugen** (1896-1975), gazetar, diplomat, ministru plenipotențiar la Ankara (1935-1936), Atena (1936-1939), Sofia (1939-1941), Budapesta (1940-1944). Secretar general al Ministerului de Externe (august 1944-martie 1945). Președintele comisiei române pentru problemele păcii (februarie-noiembrie 1945), membru al delegației române la Conferința pentru Pace de la Paris (iulie-octombrie 1946) și la semnarea Tratatului de Pace de la Paris (februarie 1947).
- Filov, Bogdan** (1883-1945), arheolog, istoric bulgar, om politic, prim-ministru (1940-1943), ministru de Externe (1942-1943), membru al Regenței după moartea regelui Boris al III-lea (august 1943). Condamnat la moarte și executat. Sentința a fost revocată de Curtea Supremă de Justiție bulgară (1996).
- Flandin, Pierre** (1889-1956), avocat, om politic francez, ministru în perioada interbelică, prim ministru (1934-1935). Viceprim-ministru și ministru de Externe în guvernul Pétain (1940-1941).
- Forrestal, James** (1892-1949), publicist, om politic democrat american, combatant în ambele războaie mondiale, sub-secretar al Marinei (1944), ministru de Război (1947-1949). Relații tensionate cu colaboratorii, demisionează la cererea lui Truman (martie 1949). Se sinucide în spital din cauza depresiei nervoase. Primul portavion american îi poartă numele (1954).
- Franasovici, Richard** (1883-1964), avocat, deputat, diplomat, ministrul Lucrărilor Publice și de Comunicații (1934 și 1937), ministru plenipotențiar la Varșovia (1938-1939), Paris (1939-1940), Londra (1946). Membru al delegației române la semnarea Tratatului de Pace de la Paris (februarie 1947). Emigrat în noiembrie 1947.
- Franco, Bahamonte Francisco** (1892-1975), general și om de stat spaniol. Șeful Statului-Major al armatei (1935), comandantul forțelor naționaliste în războiul civil (1936-1939). Proclamat generalissim și „Caudillo”. Menține starea de neutralitate și de nebeligeranță a Spaniei (1941-1944). Legiferează restabilirea Monarhiei (1947) prin care se numește „Protector-Regent”. În 1969, desemnează pe prințul Juan Carlos ca succesor, cu titlul de „Rege”.

- Francois-Poncet, André** (1887-1978), om politic francez, diplomat, eseist, deputat (1924-1928), delegat la Societatea Națiunilor (1930). Ambasadorul Franței la Berlin (1931-1932) și Roma (1938-1940). În captivitate 3 ani în Germania (1942-1944). Înalt Comisar al Franței în Germania (1945), ambasador la Bonn (1949-1955). Membru al Academiei Franceze din 1952 pe locul mareșalului Pétain, rămas vacant până la decesul acestuia.
- Gafencu, Grigore** (1892-1957), licențiat în drept, doctor în științe politice, ziarist, om politic național-țărănist, deputat, ministru de Externe (1938-1939), ministru plenipotențiar la Moscova (1940). Stabilit în Elveția după 1941, membru activ al exilului românesc.
- Gamelin, Maurice** (1872-1958), general francez, șeful Statului-Major (1938), comandant al trupelor franco-engleze (1939-mai 1940), înlocuit cu mareșalul Weygand.
- Gandhi, Mohandas Karamchand, „Mahatma”** (1869-1948), studii de drept la Londra, conducător spiritual al emancipării și independenței Indiei prin acțiuni de revendicare civică. Asasinat de un hindus fanatic.
- de Gasperi, Alcide** (1881-1954), om politic italian, studii de literatură și filozofie la Viena. Marginalizat în regimul Mussolini, protejat de Vatican. Fondator al Partidului Creștin - Democrat (1944), prim-ministru (1945-1953) și ministru de Externe (1944-1946). Co-fondator al Uniunii Europene, împreună cu Robert Schuman și Konrad Adenauer.
- de Gaulle, Charles** (1890-1970), militar de carieră, om de stat francez. Combatant în Primul Război Mondial, autorul „Apelului din 18 iunie 1940”, care refuza armistițiul. Coordonator al Rezistenței în colonii și în metropolă (1944-1944). Co-președinte al Comitetului de Eliberare Națională, împreună cu generalul Giraud. Șeful guvernului provizoriu francez (august 1944). Președintele celei de-a V-a Republici (1958-1969).
- Gayda, Virginio** (1885-1944), ziarist italian, directorul ziarului *Il Giornale d'Italia*, susținător al politicii lui Mussolini și al „legilor rasiale”.
- George al II-lea** (1890-1947), regele Greciei (1922-1924 și 1935-1947). S-a refugiat în străinătate în timpul războiului și revine în țară în 1946. I-a urmat la tron fratele său, Paul I.
- Georgescu, Teohari** (Burăh Tescovici) (1908-1976), muncitor tipograf, activist comunist, instruit de NKVD la Moscova (1940), condamnat la 10 ani închisoare (1941). Subsecretar de stat în guvernele Sănătescu și Rădescu. Ministru de Interne (1945-1952). Condamnat în 1953, eliberat după 3 ani.
- Gerbore, Pietro**, ministrul plenipotențiar al Italiei la București (1943-1946).
- Ghelmegeanu, Mihai**, (1896-1984), licențiat și doctor în drept, politician, membru în conducerea PNT, cu vederi de stânga, alături de Ralea. Deputat (1933), ministru al Lucrărilor Publice (1938-1939) și de Interne (noiembrie 1939-iulie 1940). Membru fondator al Frontului Renașterii Naționale. Președintele comisiei române pentru aplicarea convenției de armistițiu (1944-1945). Deputat (1946 și 1948).
- Gheorghiu-Dej, Gheorghe** (1901-1965), muncitor electrician, militant comunist din ilegalitate, secretar general al PCR (1945-1965, dar cu putere efectivă după înlăturarea Anei Pauker în 1952), adversar al destalinizării (1957). Președintele Consiliului de Stat (1961-1965).
- Ghica-Cantacuzino, Matei**, pilot militar pe frontul de Est, fugit din țară după 1944, revenit în 1946, ajutând la fuga cu avionul a unor membri ai opoziției democratice.
- Ghica, Dimitrie** (1875-1967), fratele monseniorului Vladimir Ghica, diplomat, ministru plenipotențiar la Roma (1914-1917; 1928-1931), Paris (1920), Bruxelles (1933-1936). Membru al delegației române la tratativele de pace de la Paris (1919), ministru de Externe (1931-1932).
- Ghigi, Pellegrino**, ministrul plenipotențiar al Italiei la București (1938-1941).

- Ghilezan, Emil** (1912-1997), avocat, dr. drept, om politic național-țărănist, secretar de stat în Ministerul de Finanțe (decembrie 1944-martie 1945), a instituit moneda de 10 gr. de aur - „cocoșelul” (ianuarie 1945). Fugit din țară (ianuarie 1948), membru marcant al exilului românesc, antreprenor de succes în străinătate. Revenit în țară (aprilie 1990) este propus dar neconfirmat ca președinte de onoare al PNT (1991 și 1996).
- Gigurtu, Ion** (1886-1959), inginer de mine, absolvent al Academiei de la Freiburg și Charlottenburg, om de afaceri, directorul societății de exploatare aurifere „Mica” (1921-1944), politician, deputat, ministru (1937-1940), prim-ministru (iunie-septembrie 1940). A promovat o politică pro-Axă. Arestat (inițial în 1946, ulterior în 1950), mort în închisoarea din Râmnicu Sărat.
- Giral y Pereira, Jose** (1879-1962), om politic spaniol, studii de chimie și farmacie, leader al mișcării republicane, ministrul Marinei (1931-1933), prim-ministru (iulie-septembrie 1936.) După războiul civil, stabilit în Franța și apoi în Mexic, prim-ministru al guvernului spaniol în exil (1945-1947).
- Giraud, Henry** (1879-1949), militar francez de carieră, general. După prizonierat (1940-1942) și evadare, devine comandantul civil și militar din Africa franceză (1943) și co-președinte al Comitetului de Eliberare Națională a Franței.
- Goebbels, Josef** (1897-1945), om politic german, ministrul Propagandei și al Informațiilor în al Treilea Reich, apropiat colaborator al lui Hitler, însărcinat de acesta cu pregătirea „războiului total” (iulie 1944). S-a sinucis împreună cu soția și cei cinci copii în bunkerul din Cancelaria Reichului.
- Goering, Hermann** (1893-1946), aviator german în Primul Război Mondial, mareșal, om politic nazist. Comandant suprem al aviației militare germane (1940-1945), colaborator apropiat al lui Hitler. Condamnat la moarte la Nürnberg, se sinucide cu cianură în celulă.
- Goga, Veturia** (1883-1979), n. Mureșan, solistă de operă cu reprezentații la Berlin, Budapesta, Bayreuth. Doamnă de onoare a reginei Carmen Sylva. Inițial căsătorită cu Lazăr Triteanu, viitorul episcop greco-catolic al Romanului. Soția lui Octavian Goga din 1921. Apropiată de Maria și Ion Antonescu. După război, s-a retras la conacul de la Ciucea (inițial proprietate a lui Ady Endre), unde este înmormântată.
- Gomulka, Wladislaw** (1905-1982), om politic comunist polonez, membru în guvern (1945-1947), arestat (1951-1954). Reabilitat, devine secretar general al Partidului Unic Muncitoresc, după grevele de la Poznan (1956). Politică de parțială destalinizare, dar revine la politica dură, intervenție în Cehoslovacia (1968). Schimbat din funcție (1970).
- Gottwald, Clement** (1896-1953), om politic comunist ceh, deputat, secretar general al Partidului Comunist (1929-1945), prim-ministru (1946-1948), președintele Republicii cehoslovace (1948-1953). A practicat metodele staliniste de teroare și lichidare a adversarilor (procesele de la Praga).
- Gouin, Felix** (1884-1977), om politic francez, studii de drept, avocat, voluntar în primul război mondial, deputat socialist, președintele Constituantei (1944), al Adunării Naționale (1945), prim-ministru (ianuarie-iunie 1946), când a promovat naționalizarea societăților de gaz, electricitate și a bazinelor carbonifere. Membru onorific al Adunării Naționale din 1958.
- Grandi, Dino** (1895-1988), studii de drept, adept al fascismului mussolinian, ministru de Externe (1932), ambasador la Londra (1932-1939). Susține demiterea lui Mussolini în 1943, condamnat la moarte în 1944 (în lipsă) de tribunalul din Verona, fiind în prealabil refugiat în Spania și Portugalia din 1943.
- Grigorcea, Vasile** (1883-?), diplomat, director în Ministerul de Externe, ministru plenipotențiar la Budapesta (1936), Vatican (1940-1941 și 1943). Emigrat în Italia după 1944.

- Gromiko, Andrei** (1909-1989), om politic sovietic, intrat în diplomatie în 1939, ambasador la Washington (1943) și Londra (1952). Reprezentant permanent la ONU din 1946. Ministru adjunct și apoi ministru de Externe al URSS (1957-1985), președintele Prezidiului Suprem (1985-1987).
- Groza, Petru** (1884-1958), avocat, studii de drept la Budapesta, mare proprietar funciar în Transilvania, om politic de stânga, președintele partidului Frontul Plugarilor. Prim-ministru (1945-1952), președintele prezidiului Marii Adunări Naționale (1952-1958).
- La Guardia, Fiorello** (1882-1947), om politic republican-progresist american, studii de drept, a activat în Biroul de Imigrări, membru în Camera Reprezentanților (1916), aviator în Primul Război Mondial pe frontul italian. Primar al orașului New-York (1933-1945), director general al UNRRA (1945-1947). Numele actual al unui aeroport din New-York.
- Guariglia, Raffaello**, ambasadorul Italiei la Paris (1939-1940), ministru de Externe al Italiei, după căderea lui Mussolini (1943).
- Guderian, Heinz** (1888-1954), general-colonel german, organizatorul forțelor armate blindate germane, șef de Stat-Major al armatei terestre (1944-1945). S-a predat trupelor americane (mai 1945), prizonier de război (1945-1948).
- Hacha, Emil** (1872-1945), avocat ceh, om politic. Președintele Cehoslovaciei (noiembrie 1938-martie 1939), apoi (strict formal) al protectoratului Boemiei și Moraviei. Colaboare secretă cu guverul în exil de la Londra. Arestat (mai 1945), moarte suspectă în spitalul închisorii din Praga (iunie 1945).
- Halifax, Edward Frederick**, Viconte (1881-1959), om politic englez, vice-rege al Indiei (1926-1931), ministru de Externe (1938-1940). Ambasador al Marii Britanii la Washington (1941-1946).
- Hambro, Carl Joachim** (1885-1964), scriitor norvegian, jurnalist, om politic conservator, președintele Ligii Națiunilor (1939-1946), președintele Stortingului norvegian.
- Hamsun, Knut** (1859-1952), prozator norvegian, admirator al lui Hitler, laureat al premiului Nobel pentru literatură (1921).
- Harrimann, Averell** (1891-1986), om politic american, bancher, om de afaceri, diplomat, ambasador al Statelor Unite la Moscova (1943-1946) și Londra (1946), trimis personal al președinților Roosevelt și Truman, guvernator al statului New-York. Membru al comisiei aliate de control din partea Statelor Unite pentru aplicarea prevederilor Convenției de Armistițiu cu România (1945-1946).
- Hațieganu, Emil** (1878-1959), jurist, doctor în drept, profesor universitar, rectorul Universității din Cluj, om politic național-țărănist, membru în primul guvernul Groza (1945-1946). Arestat (1948), condamnat inițial la 3 ani, suplimentat cu încă 5 ani, eliberat (1956).
- Herriot, Edouard** (1872-1957), scriitor, istoric om politic francez, primar al orașului Lyon, președintele Consiliului de Miniștri și ministru de Externe (1924-1925), președintele Camerei Deputaților (1936-1940) și al Adunării Naționale (1947-1955).
- Hess, Rudolf** (1894-1987), politician fruntaș nazist, numit adjunct al lui Hitler (aprilie 1933). Fugit cu avionul în Scoția (mai 1941), arestat pe durata războiului și condamnat de tribunalul de la Nürnberg la detenție pe viață la închisoarea Spandau.
- Himmler, Heinrich** (1900-1945), politician fruntaș nazist, apropiat al lui Hitler, șeful Gestapo-ului începând cu 1936, organizator al exterminărilor în lagărele de concentrare. S-a sinucis la arestare.
- Hitler, Adolf** (1889-1945), șeful Partidului Național-Socialist german, propagator al ideilor antisemite, naziste și de supremație a Germaniei. Cancelar al Reichului (1933-1945), inițiator al celui de Al II-lea Război Mondial (1939-1945). S-a sinucis la Berlin.

- Hodja (Hoxha), Enver** (1908-1985), om politic comunist albanez, studii universitare în Franța, profesor de liceu în Albania (1936). Comandant al trupelor de partizani sub ocupația italiană și germană (1941-1944), comandant al armatei (din 1944), ministru, prim-ministru (1945-1954), prim-secretar al Partidului Muncii din Albania (din 1948).
- Hoare, Reginald Sir** (1882-1954), ministrul plenipotențiar al Angliei la București (1937-februarie 1941), până la suspendarea relațiilor diplomatice și retragerea misiunii britanice din România.
- Holman, Adrian** (1895-1974), diplomat britanic. Misiuni la Peking, Berlin, Haga, ministru la Paris (1944). Reprezentant politic al Angliei la București (1946-1947), apoi ministru plenipotențiar (1947-1948). Ambasador la Havana (1950-1954).
- Holsti, Rudolf** (1881-1945), delegat finlandez la Liga Națiunilor, apoi ministru de Externe al Finlandei (1936-1938).
- Hoover, Clark Herbert** (1874-1964), inginer de mine american, om politic republican, Secretar de Stat pentru Comerț (1920) președinte al Statelor Unite (1928-1932). După război, a susținut politica de refacere economică a Germaniei și a sprijinit acțiunea de combatere a foametei în lume.
- Hopkins, (Hary Lloyd)** (1890-1946), om politic american, studii de economie, inițiator al programului „New Deal”, consilier al președinților Roosevelt și Truman, emisarul lor la Londra și Moscova pentru susținerea efortului de război al Angliei și al URSS.
- Horthy, Miklos** (1868-1957), amiral maghiar, comandantul flotei austro-ungare (1918), comandant al trupelor împotriva lui Bela Kun (1919). Om politic, Regent al Ungariei (din 1920), aliat al Germaniei în război (1941-1944), împiedicat să negocieze armistițiul cu URSS, obligat să demisioneze (octombrie 1944). A emigrat în Portugalia.
- Huem**, ministru plenipotențiar al Germaniei la Lisabona (1940).
- Hull, Cordell** (1871-1955), om politic american, senator democrat (1931-1933), secretar de stat sub președinția lui Roosevelt (1933-1944). Premiul Nobel pentru pace (1945).
- Huntziger, Charles** (1880-1941), general francez, comandant al trupelor din Ardeni, negociator și semnatar al condițiilor de armistițiu cu Germania (mai 1940), Ministru de Război în guvernul de la Vichy. Mort într-un accident de avion.
- Iamandi, Victor** (1891-1940), licențiat în drept, avocat, om politic, deputat liberal, ministru de Justiție (martie 1938-octombrie 1939), consilier regal, asasinat de legionari la Jilava (octombrie 1940).
- Ibarruri, Dolores „La Passionaria”** (1895-1989), militantă comunistă spaniolă, leader al republicanilor în războiul civil (1936-1939), emigrată în Franța și apoi URSS (1939-1970). Secretar general al Partidului Comunist spaniol în exil (1942-1960). Revenită în țară (1977), deputată în Cortes (1936 și realeasă în 1977).
- Ilasievici, Constantin** (1880-?), ofițer de cavalerie, general, mareșalul Palatului (1930-1936), șeful Casei Militare regale (1939), trecut în rezervă (septembrie 1940). Arestat în 1950, mort în timpul anchetei la închisoarea Malmaison.
- Ilcușu, Ioan** (1883-1977), general, șef de Stat-Major, ministrul Apărării Naționale (septembrie 1939-iulie 1940). Trecut în rezervă și cu domiciliu forțat sub regimul Antonescu. Condamnat la câțiva ani de detenție la Sighet.
- Ileana**, Princesă (1908-1991), al patrulea copil al Reginei Maria și al Regelui Ferdinand, soția arhiducelui Anton al Austriei. Pleacă din România odată cu abdicarea Regelui (ianuarie 1948). Divorțată (1954), stabilită în Statele Unite și recăsătorită cu dr. Ștefan Issarescu. După al doilea divorț, se călugărește (maica Alexandra) înființând mănăstirea ortodoxă „Schimbarea la față” din Ellywood City-Pennsylvania, unde este și înmormântată.

- Imredy, Bela** (1891-1946), studii de drept, economist maghiar, ministru de Finanțe (1932-1935), prim-ministru (1938-1939), ministru al Economiei (1944). A înființat Partidul Renașterea Ungariei (1940) cu caracter fascist și antisemit. Condamnat la moarte și executat.
- Inonu, Ismet** (1884-1973), general turc, om politic, președintele Partidului Republican al Poporului, prim-ministru (1932-1937; 1961-1965), președintele Turciei (1938-1950).
- Ionescu, Nae** (1890-1940), filozof, profesor universitar, jurnalist, directorul ziarului *Cuvântul*, deputat, ideolog de extremă dreapta.
- Iorga, Nicolae** (1871-1940), istoric, profesor universitar, membru al Academiei Române, om politic, președintele Partidului Național-Democrat, ministru, prim-ministru (1931-1932), consilier regal (1938). Asasinat de legionari (noiembrie 1940).
- Jdanov, Aleksandrovici Andrei** (1896-1948), om politic sovietic, apropiat lui Stalin, organizatorul apărării Leningradului (1941-1944). Inițiatorul curentului stângist în artă și literatură. A colaborat la înființarea Kominform (1947), promotorul politicii de „Război rece” (teoria Jdanov). Mort din cauza alcoolismului.
- Jouhaux, Leon** (1879-1954), fruntaș sindicalist francez, secretar general al Confederației Generale a Muncii - CGT (1909-1947). Internat împreună cu frunțași politici francezi în lagăre din Germania (1943-1945). Obligat să demisioneze din cauza infiltrării comuniștilor în CGT (1947), a format gruparea separată CGT- Force Ouvrière. Vice-președinte al Confederației Internaționale a Sindicatelor Libere, delegat al Franței la ONU. Premiul Nobel pentru pace (1951).
- Jukov, Gheorghi** (1896-1974), mareșal sovietic, comandant de Armată, a primit capitularea Germaniei (1945), ministrul Apărării al URSS (1955-1957).
- Juvara, Alfred** (1875-?) specialist în drept internațional privat, profesor la Facultatea de Drept a Universității „Al. I. Cuza” din Iași (1940), juristconsult în Ministerul de Externe.
- Kardelj, Edvard** (1910-1979), fruntaș comunist iugoslav, economist, membru al Komintern (Moscova 1935). Alături de Tito, în lupta de partizani (1941-1944), a elaborat principiile economice proprii ale țării după declanșarea conflictului cu Stalin (1948).
- Kavtaradze, Serghei** (1885-1971), om politic și diplomat sovietic. Georgian, de origine nobiliară, studii de drept la Universitatea din St. Petersburg. Inițial activist bolșevic, prieten cu Stalin. Procuror-șef adjunct al URSS (1924-1928), ministru plenipotențiar la Teheran, implicat în rebeliunea din Azerbaidjan (1944) și la București (1945-1952).
- Kesselring, Albert** (1885-1960), mareșal german, comandant al trupelor din Africa și Italia (1941-1943) și pe frontul de Vest (1945).
- Keynes of Tilton Baron, (John Maynard)** (1883-1946), economist englez, studii la Eton și Cambridge. Consilier principal la Trezoreria Angliei (1914-1918), director la Banca Angliei în Al Doilea Război Mondial, a susținut crearea Băncii Mondiale. Promotor al teoriilor liberale în economie, al investițiilor publice, al susținerii zonelor sub-dezvoltate.
- Killing, Manfred v. Baron** (1886-1944), ofițer de marină german, politician nazist, consul la San Francisco (1936-1939), ministru plenipotențiar la Bratislava (1940) și la București (ianuarie 1941-august 1944). S-a sinucis în clădirea Legației (2 septembrie 1944).
- King, William Lyon Mackenzie** (1874-1950), om politic canadian, prim-ministru (1921-1930 și 1935-1948.) A obținut o largă autonomie pentru Canada și recunoașterea cetățeniei canadiene proprii în cadrul Imperiului Britanic.
- Kioseivanov, Georgi** (1884-1960), om politic bulgar, studii de drept la Paris, diplomat, ministru plenipotențiar la Atena, București (1933-1934) și la Belgrad. Prim-ministru și ministru de Externe în trei cabinete succesive (între 1936-1940). Stabilit în exil, în Elveția, după 1944.

- Koht, Halvdan** (1873-1965), profesor de istorie norvegian, om politic inițial liberal, apoi laburist, ministru de Externe (1935-1940). După invadarea țării, în aprilie 1940, s-a refugiat cu guvernul din exil în Anglia și apoi în Statele Unite. A fost tatăl lui Paul Gruda Koht (1913-2002), ministrul plenipotențiar al Norvegiei la București (1937-1939).
- Kollontay, Alexandra** (1872-1952), fiica generalului de cavalerie țarist Domontovici, diplomată sovietică, studii de literatură și istorie, apropiată de cercurile bolșevice din Europa înainte de 1917, prima femeie sovietică cu funcție de ministru plenipotențiar Oslo (1923), Mexic, Stockholm (1944). Membră a delegației URSS la Liga Națiunilor.
- Konoye, Fumimaro**, prinț (1891-1945), om politic japonez, prim-ministru (1937-1939; 1940 - octombrie 1941). S-a sinucis în decembrie 1945 înaintea arestării, fiind pe lista criminalilor de război.
- Koo, Wellington** (1887-1985), diplomat chinez, ambasador în Franța, Anglia și Statele Unite, reprezentantul Chinei la înființarea Ligii Națiunilor și a ONU, judecător la Curtea Internațională de la Haga (1957-1967).
- Kostov, Traiko** (1897-1949), om politic bulgar, prim-ministru, secretar general al Partidului Comunist (1946-1949). Condamnat la moarte și executat pentru politică anti-sovietică, naționalistă și titoism. Reabilitat (1956) fără a se fi anunțat public.
- Kropotkin, Piotr** (1842-1921), zoolog și geograf rus cu cercetări în Manciuria și Siberia, origine princiară, cunoscut ca „prințul-anarhist”, arestat și închis de poliția țaristă, evadat și stabilit în Elveția, Franța, Anglia. Promotor al ideilor anarhiste. Reîntors la St. Petersburg, colaborator al lui Kerenski (1917). Înhumat în cimitirul principal din Moscova, cu aprobarea lui Lenin.
- Kuusinen, Otto Wille** (1881-1964), literat finlandez, istoric, om politic de stânga, deputat (1908-1913), a activat în URSS, membru al PCUS, șef al guvernului pro-sovietic de la Terijoki, președintele Republicii carelo-fine (1940-1956).
- de Lattre de Tassigny, Jean Marie** (1889-1952), militar francez, general, numit post mortem mareșal, comandant al forțelor franceze (1943-1945). Înalt Comisar în Indochina (1950).
- Laval, Pierre** (1883-1945), om politic francez, deputat, prim-ministru (1931; 1935-1936), vicepreședinte de Consiliul de Miniștri (1940) și apoi prim-ministru al guvernelor de la Vichy, colaborator al Germaniei, condamnat la moarte și executat.
- Lebrun, Albert** (1871-1950), om politic francez, președintele Senatului (1931), președintele Franței (1932-1939.) Reales pentru un nou mandat, după care s-a retras (iulie 1940).
- Lecca, Radu** (1890-1980) jurnalist cu orientare antisemită, comisar general în guvernul Antonescu pentru reglementarea regimului evreilor. Condamnat la închisoare pe viață (1946), pedeapsa i-a fost comutată la 18 ani și 6 luni (1958) și a fost eliberat (1963).
- Lie, Halvdan Trygve** (1896-1968), om politic norvegian, deputat al Partidului Muncitoresc (1922), admirator al revoluției bolșevice din 1917, prieten cu Lev Trotski. După 1940, ministru de Externe al guvernului norvegian în exil. Primul secretar general al ONU (1946-1952). A condamnat politica externă sovietică postbelică. Demisionat în 1952.
- Litvinov, Maxim** (1876-1951), diplomat sovietic, comisar pentru Afacerile Străine (1930-1939), ambasador la Washington (1941-1943).
- Livezeanu, Octav** (1902-1975), ziarist, om politic, membru PNȚ (1934), apoi Frontul Plugarilor (1944), membru în guvernele Groza, ca ministru al Artelor, Propagandei, Informațiilor (1946-1950).
- Lloyd George, David**, conte (1863-1945) om politic englez, cu orientare liberală, deputat, ministru, prim-ministru (1916-1922). În 1921 recunoaște independența Irlandei.

- Luca, Vasile** (1898-1963), pe numele real Lukacz Laszlo, muncitor ceferist, activist comunist, colaborator al Siguranței (1928-1930), fugit în URSS (1940), maior în Armata Roșie, primar în Cernăuți (1940-1944), organizatorul diviziei „Tudor Vladimirescu”, vicepreședinte în guvernul Groza și ministru de Finanțe (1947-1952). Condamnat la moarte, pedeapsa i-a fost comutată, ulterior, la închisoare pe viață. Mort în închisoarea Aiud.
- Lugoșianu, Ion** (1890-1957), jurist, om politic național-țărănist, ministrul Instrucțiunii Publice (1930-1931), subsecretar de stat la Consiliul de Miniștri (1928-1930), ministru plenipotențiar la Roma (1933-1937). Co-directorul ziarului *Universul*. Arestat (1949), condamnat la închisoare pe viață, mort în închisoarea Râmnicu Sărat.
- Lupaș, Ioan** (1880-1967), istoric, om politic, deputat național-țărănist, ministrul Culturii (1938), membru al Academiei Române.
- Lupu, Nicolae** (1876-1946), medic, om politic național-țărănist, președintele Senatului, președintele partidului (1924-1926). A creat o aripă dizidentă față de Maniu, de stânga (1927). Fondator al Partidului Țărănesc-Democrat (1946), coalizat apoi cu PCR.
- Macek, Vladko** (1879-1964), studii de drept, om politic croat, președintele Partidului Țărănesc croat (1928-1964), viceprim-ministru al Jugoslaviei (1939-1941), arestat la domiciliu (1941-1944). După 1945 a emigrat în Franța și apoi în Statele Unite.
- Macellariu, Horia Ion** (1894-1989), militar de carieră, licențiat în drept, doctor în științe politice și economice. Inspector general al Marinei, comandantul Marinei Regale, contra-amiral, decorat cu „Crucea Legiunii de Onoare” (1927) și „Coroana României”. Salvator a 130.000 militari români și germani cu vase românești din Crimeea la Constanța (1944). A acționat în mișcarea de rezistență din țară. Condamnat la închisoare pe viață (1948), ulterior pedeapsa comutată la 25 ani. Eliberat (1964).
- Mackensen, Hans Georg v.** (1883-1947), militar german, fiul mareșalului August v. Mackensen, studii de drept, ambasador la Madrid (1931-1933), ministru plenipotențiar la Budapesta (1933-1937), ambasador la Roma (1939-1943). Prizonier de război (1945-1946).
- MacMahon, Maurice** conte (1808-1893), militar francez, om politic, obține gradul de mareșal în războiul Crimeii (1856), capitulare la Sedan (1870), președinte al Franței (1873-1879).
- Madariaga, Salvador de** (1886-1978), diplomat spaniol, scriitor, istoric, ambasador în USA (1931) și Franța (1932-1934), delegat la Liga Națiunilor (1934-1936). Exilat și oponent al regimului Franco; reîntors în țară (1947), a militat pentru unificarea Europei.
- Madgearu, Virgil** (1887-1940), economist, jurnalist, sociolog, om politic național-țărănist, ministru de Finanțe (1929-1930 și 1933), asasinat de legionari (noiembrie 1940), membru post mortem al Academiei Române.
- Maiski, Ivan**, inițial Jan Lachowieski, (1884-1975), dintr-o familie de polonezi rusificați, studii de istorie la Moscova, diplomat sovietic, ambasador la Helsinki (1927), Tokio (1930-1932), Londra (1932-1943). Adjunct al Comisarului pentru Afaceri Străine (1943-1945). Arestat și condamnat din ordinul lui Stalin pentru spionaj (1953); eliberat (1956).
- Malik, Yakov** (1906-1980), diplomat sovietic, ambasador în Statele Unite (1948-1952; 1968-1972). A negat dreptul naționaliștilor chinezi în Consiliul de Securitate și a justificat invadarea Cehoslovaciei (1968).
- Malinovski, Rodion** (1898-1967), mareșal sovietic, comandant al trupelor care au intrat în România (iulie-august 1944), apoi pe frontul japonez (1945), ministru al Apărării (1957-1967). Unic semnatar, în numele celor trei puteri aliate, al Convenției de armistițiu cu România (Moscova, septembrie 1944).

- Mandel, Georges** (1885-1944), om politic francez, ministru în guvernul Clemenceau (1934-1937). Asasinat în 1942.
- Maniu, Iuliu** (1873-1953), studii de drept, doctor în științe juridice, om politic, membru în Parlamentul din Budapesta (1906), participant activ la actul Unirii din 1918, președintele Partidului Național Român (1919-1926), al Partidului Național-Tărănesc (1926-1933), deputat, președintele Consiliului de Miniștri (1930-1932), ministru secretar de stat (august-noiembrie 1944). Arestat și condamnat la închisoare pe viață (iulie 1947). Mort în închisoarea Sighet.
- Mannerheim, Carl August**, Baron (1867-1951), mareșal finlandez, Regent la declararea independenței Finlandei față de Rusia (1918), conducătorul rezistenței în Războiul ruso-finlandez (1940-1941), aliat al Germaniei (1940-1944), președintele Finlandei (1944-1946).
- Manstein, Erich v.** (1887-1973), mareșal german, combatant în ambele războaie mondiale. Autorul planului invadării Franței (1940), comandant al grupului de armate care ocupă Crimeea (1942). Demis de Hitler pentru opinii strategice diferite (1944), condamnat la 18 ani închisoare (1949). Eliberat în 1953, devine consilier militar al noii armate vest-germane.
- Manoilescu, Mihai** (1891-1950) inginer, publicist, economist, om politic, promotor al teoriei corporatiste și protecționiste în economie, susținător al reîntoarcerii regelui Carol (1930). Ministru de Externe (iulie-septembrie 1940), semnat al Dictatului de la Viena (august 1940). Arestat în 1944, mort fără judecată la închisoarea Sighet. În 1952, după doi ani de la deces, condamnat post mortem la 15 ani închisoare.
- Manu, George** (1903-1961), fizician, doctor în fizică nucleară, a lucrat cu Marie Curie (1933), cadru universitar la București. Intră în mișcarea legionară (1937). După 1945, acțiuni de rezistență în clandestinitate, în paralel cu activitatea de conferențiar. Arestat și condamnat la muncă silnică pe viață (1948), mort în închisoarea Aiud (1961).
- Mao Tse-Dung** (Mao Zedong) (1893-1976), militant comunist chinez, fondatorul (în 1921) și apoi președintele (din 1945) al Partidului Comunist Chinez. Victorios în războiul civil (1946-1949), primul președinte al Republicii Populare Chineze (1954-1958).
- Marckham, Reuben**, corespondent al presei engleze în Europa de est (1945-1946). Expulzat din România, a publicat cartea *România sub jugul sovietic*, apărută la Ed. Calmann Levy-Paris (1949).
- Mareș, Nicolae** (1875-1953), inginer, om politic conservator, ministrul Agriculturii (septembrie 1940-ianuarie 1941), condamnat la 10 ani închisoare, mort în închisoarea Sighet.
- Marinescu, Gabriel** (1886-1940), general, om politic, prefectul poliției Capitalei (1930-1937), ministru de Interne (1939), asasinat de legionari în închisoarea Jilava (noiembrie 1940).
- Markovici, Tsintsar**, ministrul de Externe al Iugoslaviei (1940-1941). A încheiat Tratatul de securitate cu URSS (aprilie 1941).
- Marshall, George** (1880-1959), general american, Șeful Statului-Major al armatei americane (din 1938), secretar de stat al președintelui Truman (1947-1948), autorul „Planului Marshall” de ajutorare economică a Europei occidentale (1947). Premiul Nobel pentru pace (1953).
- Masaryk, Jan** (1886-1948), (fiul lui Thomas Masaryk, primul președinte al Cehoslovaciei), om politic ceh, diplomat, ministru de Externe în guvernul din exil de la Londra (1940-1944) și al Cehoslovaciei (1945-1948). Suspectat de sinucidere (defenestrare) după instalarea guvernului comunist Clement Gottwald.
- Matsuoka, Yosuka** (1880-1946), avocat japonez, diplomat, studii de drept în Statele Unite, ministru de Externe al Japoniei, semnat al pactului tripartit cu Germania și Italia (septembrie 1940) și al tratatului de neagresiune cu URSS (aprilie 1941). Susținător al războiului cu URSS după atacarea ei de către Germania. Înlăturat din cauza poziției constant anti-americane, contrară

politicii guvernului în acel moment (iulie 1941). Arestat și judecat pentru crime de război, a murit înaintea pronunțării sentinței.

Maurras, Charles (1868-1952) jurnalist francez cu tendințe monarhiste, anti-parlamentare, a înființat Liga „Action Francaise”. Susținător al regimului de la Vichy, condamnat la închisoare pe viață (1944), ulterior grațiat.

Melbourne, Roy, prim secretar al misiunii americane la București (1944-1947).

Menemencioglu, Numan Rifat (1893-1958), diplomat turc, studii de drept la Universitatea din Lausanne, secretar general al ministerului de Externe (1929-1942), ministru de Externe al Turciei (1943-1944). Ambasador la Paris (1944-1946), deputat în parlamentul turc (1957).

Micescu, Istrate (1881-1951), jurist, doctor în drept la Paris (1906), profesor universitar, celebru avocat, om politic, deputat național-liberal (1920-1937), ministru de Externe (decembrie 1937-februarie 1938) și de Justiție (1939-1940). A contribuit la redactarea Constituției din 1938. Membru al Frontului Renașterii Naționale, a promovat o politică antisemită. Arestat în 1947 și condamnat la 20 ani închisoare, mort în închisoarea Aiud.

Mihai I (1921-), Rege al României (1927-1930 cu Regență; 1940-1947). Mare Voievod de Alba Iulia (iunie 1930-septembrie 1940). Obligat să abdice (decembrie 1947) și stabilit în Elveția. Revenit în țară (1990 și 1992) și restabilit definitiv (după 1997).

Mihailovici, Dragoljub (1893-1946), general sârb, combatant în Primul Război Mondial, ministru de Război (înainte de 1940), conducătorul mișcării de rezistență („cetnicii”) pe timpul ocupației germane (1941-1943), inițial recunoscut de aliați, apoi eliminat în favoarea grupării rivale Tito. Condamnat la moarte și executat în Iugoslavia.

Mihalache, Ion (1882-1963), învățător, președintele Partidului Țărănesc, ministru al Agriculturii (1919-1920; 1928-1930) și de Externe (1930-1933). Arestat la Tămădău (iulie 1947), condamnat la închisoare pe viață. Mort în închisoarea Râmnicu Sărat.

Mikolajczyk, Stanislaw (1901-1966), om politic polonez, deputat în Seim (1929) președintele Partidului Poporului. Prim-ministru al guvernului din exil de la Londra (1941-1945), a combătut acceptul de către Occident a tezei staliniste despre asasinatle de la Katin (1943). Revenit în Polonia ca ministru al Agriculturii (1945), în guvernul de coaliție, dar după înfrângerea în alegerile fraudate, refugiat în Statele Unite.

Mindszenty, Josef (1892-1975), cardinal-primat al Ungariei, condamnat la închisoare pe viață (1949), eliberat (1955), își reia funcția la revoluția maghiară din octombrie 1956. Refugiat la ambasada SUA din Budapesta (1956-1971). Decedat la Viena.

Mittelhauser, Eugene-Antoine (1873-1949), general francez, combatant în Primul Război Mondial, șeful misiunii militare franceze în Polonia (1939) și în Olanda (1939-1940). Comandant al trupelor franceze din Orientul Apropiat (1940).

Model, Walter (1891-1945), mareșal german, comandantul grupului de Armate „Sud” din Rusia (1942-1944), al forțelor germane după debarcarea din Normandia (iun.1944) și în contraofensiva din Ardeni (feb.1945). S-a sinucis (aprilie 1945).

Molotov, (Skriabin) Viaceslav (1890-1986), om politic sovietic, colaborator apropiat al lui Stalin, comisarul poporului pentru Afacerile Străine (1939-1949; 1953-1956). Co-semnatar al pactului cu Germania (august 1939). Înlăturat de Hrușciov (1957).

Montgomery, Bernard Law viconte (1887-1976), mareșal britanic, comandantul Armatei a VII-a în Egipt, a învins pe Rommel la El-Alamein (1942) și Tunisia (1943). Comandant la debarcarea în Normandia (iunie 1944), comandant adjunct al forțelor armate occidentale din Europa (1951-1958).

- Morgenthau, Henry Jr.** (1891-1967) politician american democrat, din familie de evrei germani din New-York, studii de arhitectură și agricultură la Cornell University, ministru de Finanțe (1934-1945). A stabilit programul de finanțare al efortului de război și al celui de dezmembrare postbelică a Germaniei. Participant la Conferința de la Bretton Woods, punând bazele înființării Băncii Mondiale și a FMI.
- Morrisson, Herbert** (1888-1965), om politic laburist englez, membru în cabinetul Attlee, viceprim-ministru, ministru de Interne, leaderul grupului laburist în Camera Comunelor.
- Moscicki, Ignacy** (1867-1946), chimist polonez, profesor universitar, rectorul Universității din Varșovia (1925), om politic, colaborator al mareșalului Pilsudski, președintele Poloniei (1926-1939). Refugiat cu guvernul polonez în România (septembrie 1939), emigrat în Elveția (decembrie 1939).
- Motta, Giuseppe** (1871-1940), avocat elvețian, doctor în drept, om politic, ministru de Externe, președintele Ligii Națiunilor (1924-1925), președintele Confederației Elvețiene (1915, 1920, 1927, 1932, 1937).
- Mountbatten, Louis** conte de Burma (1900-1979), amiral britanic, șeful forțelor aliate în Sud-Estul asiatic (1942-1945), ultimul vice-rege al Indiei (1947), șeful Statului-Major al apărării nord-atlantice (1959-1965). Asasinat de un membru al IRA.
- Nedici, Milan** (1877-1946), om politic sârb, general, șeful Statului-Major al Armatei (1934-1935), ministrul de Război (1939-1940). Prim-ministru al guvernului de salvare națională sârb după ocuparea Jugoslaviei de către germani (august 1941-octombrie 1944). Refugiat în Austria, arestat la Belgrad, s-a sinucis în închisoare.
- Negrin, Juany Lopez** (1892-1956), medic spaniol, om politic centrist dar cu tendințe de stânga, ministru de Finanțe (1936), prim-ministru al guvernului republican în timpul războiului civil (1936-1939). Refugiat în Franța (noiembrie 1939), a constituit guvernul republican spaniol în exil.
- Negel, Dumitru**, mareșalul Palatului, șef al Casei Civile și Militare a Regelui Mihai, ministru în guvernul Antonescu (mai-iunie 1941), ministrul Agriculturii (august-noiembrie 1944). Plecat cu Regele după abdicare, condamnat în lipsă la 10 ani închisoare (februarie 1948).
- Nehru, Jawaharlal** (Pandit) (1889-1964), om politic indian de religie hindusă, studii de drept la Cambridge, personalitate proeminentă pentru independența Indiei, considerat succesorul lui Gandhi. Prim-ministru și ministru de Externe (1947-1964), a militat pentru înțelegerea cu populația musulmană. Co-fondator al mișcării de nealinere.
- Nenișor, Sergiu**, diplomat, secretar al lui Nicolae Titulescu. Arestat în 1949, mort în detenție.
- Nenni, Pietro** (1891-1980), om politic italian, secretar general al Partidului Socialist, editor de presă. Combatant în Primul Război Mondial și în războiul civil din Spania („brigăzile Garibaldi”), exilat în Franța, arestat de germani (1943). Ministru de Externe (1946), laureat al premiului Stalin pentru pace, pe care l-a returnat după invadarea Ungariei (1956). A rupt relațiile cu comuniștii și a militat pentru apropierea de creștin-democrați. Senator pe viață din 1970.
- Neubacher, Hermann** (1893-1960), austriac pro-nazist, adept al „Anschluss”, primar al Vienei, trimis special al Germaniei în Balcani, consilier economic în România, apoi ministru plenipotențiar la București și la Atena. Condamnat la 20 ani închisoare (1946), eliberat (1951). Consilier al împăratului Etiopiei (1954-1956).
- Niculescu-Buzești, Grigore** (Buzel) (1908-1949), om politic național-țărănist, ministru de Externe (august-noiembrie 1944), membru activ al exilului românesc din Statele Unite după 1945 în grupul gen. Rădescu - Gr. Gafencu.

- Oieriu (Schäfer), Simion** (1902-1976), biochimist, profesor universitar, secretar general ARLUS (1945), comisar al guvernului pentru legătura cu comisia aliată de control și pentru îndeplinirea Tratatului de Pace (1945-1947). Participant la elaborarea sistemului sanitar de tip comunist în România. Emigrat în Israel (1958).
- Osuski, Ștefan** (1889-1973), diplomat slovac, ministrul plenipotențiar al Cehoslovaciei la Paris (1931-1932). După ocuparea țării (martie 1939), înființează, împreună cu Beneș, Comitetul Național Cehoslovac la Paris.
- Ottescu, Nicolae** (1885-1950), scriitor, jurist, om politic, secretar al lui Nicolae Titulescu, ministru în guvernele Iorga (1931-1932), Argetoianu (1939), rezident regal (1939-1940).
- Otto de Habsburg** (1912- 2011), fiul ultimului împărat al Austro-Ungariei, Regele Carol și al Reginei Zitta. După 1922, pretendent la tronul Austriei. Opozant fervent al nazismului, s-a refugiat în Statele Unite și în Franța (1938-1945). Integrat în viața civilă, membru al Parlamentului European și președinte onorific al Uniunii Pan-europene.
- Paasikivi, Justo Kusti** (inițial Hellsten Johan Gustav), (1870-1956), finlandizat la 15 ani, doctor în drept, profesor universitar. Om politic finlandez, parlamentar (1909-1913), prim-ministru (1944-1946), președintele Finlandei (1946-1956).
- La Palice** (Jacques de Chabannes), (1470-1525), gentilom francez de al cărui nume se leagă noțiunea de naivitate, despre lucruri evidente care nu mai necesită explicații.
- Pallin, Eduard Hjalmar**, ministru plenipotențiar al Finlandei la București (1941-1944).
- Pangal, Ion** (1893-1950), ziarist, publicist, ministru plenipotențiar la Lisabona (1926), apropiat al Regelui Carol. Mare Maestru al Ordinului Masonic în România.
- Pantazi Constantin** (1888-1958) general corp de armată, ministru al Apărării Naționale (ianuarie 1942-august 1944). Condamnat la muncă silnică pe viață. Mort în închisoarea din Râmnicu Sărat.
- Papa Pius al XII-lea**, (Eugenio Pacelli), (1876-1958), nunțiu apostolic în Germania, cardinal (1929), ales Papă în 1939. Pontif autoritar, continuator al tradițiilor bisericii catolice. I s-a reproșat tăcerea asupra crimelor naziste din timpul războiului.
- Papen, Franz v.** (1879-1919) om politic german. Cancelar (1932-1933), vice-cancelar (1933-1934), ambasador la Viena (1934-1938), Ankara (1939-1944). Condamnat la opt ani de închisoare (1947), achitat (1959).
- Parhon, Constantin** (1874-1969), doctor endocrinolog și psihiatru, prof. universitar, director de spital. Militant socialist, simpatizant al PCR, primul președinte ARLUS (1944-1967). Președintele prezidiului Republicii Populare Române (decembrie 1947-aprilie 1948) și al prezidiului Marii Adunări Naționale (aprilie 1948-iunie 1952).
- Pauker, Ana** (1893-1960), n. Rabinsohn, inițial învățătoare la Școala primară evreiască din com. Codăești, jud. Vaslui; studii neterminate de medicină la Geneva, militantă comunistă. Căsătorită cu Marcel Pauker-Luximin, asasinat din ordinul lui Stalin la Moscova (1938). Membră activă a Komintern-ului în URSS (1926-1934). Condamnată la 10 ani închisoare la Craiova (1936), eliberată la schimb cu parlamentarul Ion Codreanu, arestat de sovietici (1941). Revine din URSS în conducerea PCR (august 1944), ministru de Externe (1947-1952). Arestată și condamnată (1953), cu arest la domiciliu, până la deces.
- Paul Boncour, Joseph** (1873-1972), om politic francez independent, apoi socialist, deputat, senator, delegat la Liga Națiunilor (1932-1936), ministru de Externe (1932; 1936-1938), prim-ministru (1933.) Delegat al Franței la Conferința de la San Francisco (1945). Reales senator (1946-1948).

- Pavelici, Ante** (1889-1959), om politic croat, studii de drept, avocat, militant de extremă dreapta, deputat în Parlamentul iugoslav (1927-1929), conducătorul acțiunilor teroriste și rasiste („Ustașii”), șeful statului croat (1941-aprilie 1945). Refugiat în Austria, apoi în Argentina și Spania.
- Pătrășcanu, Lucrețiu** (1900-1954), studii de drept, avocat, militant comunist, participant la congresul Komintern de la Moscova (1922). Participant la pregătirea actului de la 23 august 1944, conducător al delegației române la tratativele de la Moscova (septembrie 1944) și prim co-semnatar în numele României a Convenției de armistițiu. Ministrul Justiției (1944-1948), participant la încheierea Tratatului de Pace de la Paris (februarie 1947). Condamnat la moarte (1950) și executat în închisoarea Jilava (1954).
- Pella, Vespasian** (1897-1952), jurist, doctor în drept, profesor universitar, diplomat, ministru plenipotențiar la Haga (1936-1939), Berna (1943-1944), reprezentant al României la Liga Națiunilor.
- Penescu, Nicolae** (1897-1985) avocat, om politic național-țărănist, secretar general al partidului, ministru de Interne (noiembrie-decembrie 1944), condamnat (1947), eliberat (1964), emigrat în Franța (1968). Președintele Uniunii Românilor Liberi, victimă a unui atentat cu pachet capcană la Paris, mort în urma rănilor.
- Peron, Juan Domingo** (1895-1974), om politic argentinian din familie de imigranți italieni din Sardinia, militar de carieră. Vicepreședintele Argentinei (1943), ministru de Război și al Muncii (1944-1946). Ca președinte (1946-1955), aplică principiile politicii justițialiste împreună cu soția sa, Evita Duarte-Peron. Demis de armată, refugiat în Spania, redevine președintele țării (1973).
- Pétain, Philippe** (1856-1951) militar de carieră francez, comandant de armată și șef al trupelor franceze (1916-1918), mareșal (1918), ministru de Război (1934), ambasador la Rabat (1939). După semnarea armistițiului (iulie 1940), șef al statului francez - guvernul de la Vichy (1940-1944). Arestat de germani (septembrie 1944). Acuzat de trădare și condamnat la moarte de justiția franceză (1945); apoi, pedeapsa este comutată la detenție pe viață la închisoarea de pe insula d'Yeu.
- Petrescu, Constantin-Titel** (1888-1957), politician social-democrat, studii de drept și filozofie, jurnalist, a înființat Liga Drepturilor Omului (1923), directorul ziarului *Libertatea*, președintele Partidului Social-Democrat, participant la pregătirea actului de la 23 august 1944. Arestat (1948), eliberat (1955).
- Petrovicescu, Constantin** (1883-1949), militar de carieră, combatant în Primul Război Mondial, general de brigadă (1934), ministru de Interne (septembrie 1940-ianuarie 1941), a înființat poliția legionară. Arestat și condamnat la cinci ani de pedeapsă, eliberat (1944). Rearestat (1946) și condamnat la închisoare pe viață, mort în închisoarea Aiud.
- Petru al II-lea** (1923-1970), fiul regelui Alexandru, asasinat la Marsilia (1934), rege al Iugoslaviei (1934-1945), refugiat la Londra după 1941, obligat să abdice de către Tito (1945).
- Pilet Golaz, Marcel** (1889-1958), om politic elvețian, șef de departamente (1929-1940). Președinte de două ori al Confederației Elvețiene (în 1934 și în 1940). Participant la Congresul Europei (Haga, iulie 1948), unde s-au creat bazele de organizare ale Uniunii Europene.
- Pika, Heliodor** (1897-1949), general cehoslovac, atașat militar în România (1932-1934), șeful misiunii militare la Moscova (1941-1944). Acuzat de spionaj în favoarea Angliei, condamnat la moarte și spânzurat. Primul din cei peste 200 ofițeri superiori cehoslovaci executați pentru trădare de către regimul comunist.

- Pop, Valer** (1892-?), jurist, doctor în drept, om politic independent cu orientare de dreapta, apoi deputat liberal (1926-1927; 1933), ministru de Justiție (1932 și 1935). Secretarul delegației române la Dictatul de la Viena (august 1940). Om de încredere al Regelui Carol, a intermediat legătura cu Antonescu pentru acceptarea acestuia ca prim-ministru (septembrie 1940). Arestat și închis la Sighet (1950).
- Popescu, Stelian** (1875-1953), jurist, ziarist, om politic. Deputat liberal, ministru de Justiție (1921-1922; 1927-1928.) Patron al ziarului *Universul* (1915-1945). Fondator al Ligii Anti-revizioniste. Emigrat în Spania, condamnat în contumacie la închisoare pe viață în lotul ziariștilor (iunie 1945).
- Popovici, Mihai** (1879-1966), om politic național-țărănist, avocat, combatant în Primul Război Mondial, deputat, ministru de Finanțe, al Lucrărilor Publice, de Justiție și Interne (1927-1933.) Arestat și „internat” șapte ani pe bază de decizii MAI la închisoarea Sighet (1947-1955).
- Popp, Alexandru**, inginer, studii în Anglia, directorul general al „Domeniilor Reșița” (1942). După 1945 intră în acțiuni de rezistență. Arestat și condamnat la muncă silnică pe viață (1948), eliberat de la închisoarea Aiud (1964).
- Prioux, René** (1879-1953), ofițer de cavalerie francez, combatant în Primul Război Mondial, misiuni militare în Maroc (1919-1925), Polonia (1931), Tunisia (1931-1932). Prizonier în Germania, după înfrângerea din Belgia (mai 1940), eliberat (1942), susținător fervent al regimului de la Vichy.
- Queille, Henry** (1884-1970), om politic radical-socialist francez, studii de medicină, combatant în Primul Război Mondial, deputat, senator, ministru ante-și postbelic. A naționalizat căile ferate franceze (SNCF). De trei ori prim-ministru (între 1948-1951).
- Quisling, Vidkun** (1887-1945), militar norvegian de carieră, om politic, atașat militar al Norvegiei la Petrograd și Helsinki (1918-1921), colaborator al lui Fr. Nansen în URSS în anii '20, ministru al Apărării (1931-1933). Fondatorul Partidului Unității Naționale pro-fasciste (1933). Colaborator al Germaniei după 1941, „ministru-președinte” al Norvegiei (februarie 1942-aprilie 1945), nerecunoscut de parlamentul norvegian. Condamnat la moarte și executat.
- Raczynski, Edward Bernard** conte (1891-1993), diplomat polonez, studii de drept, scriitor, reprezentantul Poloniei la Liga Națiunilor (1934) și ambasador la Londra (1934-1940). Ministru de Externe al guvernului polonez în exil, la Londra (1941-1943) și președintele Poloniei în exil (1979-1986), susținând acțiunile mișcării „Solidaritatea” (anii '80). Martor al declarației lui Churchill către Sikorski: „Rușii sunt vinovați de tragedia de la Katyn” (septembrie 1943). Unul din foarte puținii oameni politici europeni centenari.
- Rajk, Laszlo** (1909-1949), militant comunist maghiar, participant la războiul civil din Spania (1936). După 1944, ministru de Interne și apoi, de Externe al Ungariei. Arestat și condamnat la moarte (1949) în primul din procesele anti-titoiste din Europa de est. Reabilitarea și reînhumarea sa au fost preludiul revoluției maghiare (1956).
- Ralea, Mihai** (1896-1964), eseist, filozof, profesor universitar, membru al Academiei Române, diplomat, om politic național-țărănist (cu vederi de stânga) din 1934, directorul ziarului *Dreptatea*. Ministru al Muncii (martie 1938-iulie 1940). Fondator al Partidului Socialist-Țărănesc după 1944, ministru plenipotențiar la Washington (1946-1948), reprezentantul României la UNESCO, ministru al Artelor (martie 1945-august 1946).
- Ramadier, Paul** (1888-1961), om politic socialist francez, avocat, deputat din 1928, combatant în Rezistență (1940-1944), ministru, prim-ministru (ianuarie-noiembrie 1947), când rupe relațiile cu Partidul Comunist și îndepărtează miniștrii comuniști de la guvernare.

- Rădescu, Nicolae** (1874 -1953), militar de carieră, combatant în războiul balcanic (1913) și în Primul Război Mondial (1916-1918). Atașat militar la Londra (1926-1928), general (1928), apropiat de Partidul Poporului al generalului Averescu. Reactivat în armată ca șef al marelui Stat-Major (octombrie-decembrie 1944), prim-ministru (decembrie 1944-martie 1945). Fugit cu avionul prin Cipru și stabilit în Statele Unite, încercând, ca președinte al Consiliului Național Român, unificarea opoziției democratice din exil. Osemintele sale au fost reînhumate la cimitirul Bellu (noiembrie 2000).
- Rădulescu, Savel** (1885-1970), diplomat, secretarul lui N. Titulescu la Liga Națiunilor, subsecretar de stat la Ministerul de Externe (1932-1936), președintele comisiei pentru aplicarea Convenției de Armistițiu (septembrie 1944), membru al delegației române la Conferința pentru Pace (Paris, 1946). Arestat (1948), condamnat inițial la doi ani, apoi încă la opt ani de muncă silnică.
- Reimann, Max** (1898-1977), muncitor militant comunist german, delegat la Komintern-ul de la Moscova (1935), deținut în lagăre de muncă în timpul războiului, președintele Partidului Comunist vest-german (1948), membru în Bundestag (1949-1953), stabilit în Cehoslovacia (1954) și revenit în Germania după relegalizarea partidului (1968).
- Reynaud, Paul** (1878-1966), om politic francez, studii de drept, avocat, deputat (1918-1924), ministru de Finanțe (1939-1940), președintele Consiliului de miniștri și ministru de Externe (martie-iunie 1940). Deportat în Germania împreună cu alți fruntași politici francezi (1942-1945). Deputat în parlamentul francez postbelic.
- Ribbentrop, Joachim v.** (1893-1946), om politic și diplomat german, ambasador la Londra (1935-1936), ministru de Externe (1938-1945). Co-semnatar al pactului cu URSS (august 1939) și al Dictatului de la Viena (august 1940). Condamnat la moarte de tribunalul de la Nürnberg și executat.
- Rokossovski, Konstantin** (1896-1968), mareșal sovietic, origine nobiliară poloneză, acuzat și torturat în procesele staliniste (1937) ca spion polonez, deținut trei ani, apoi liberat fără explicații (martie 1940) și reactivat comandant militar în Armata Roșie. Ministru al Apărării în Polonia (1949), vicepreședinte de Consiliu (1952), a ordonat acțiuni militare opresive contra rezistenței poloneze. După revolta de la Poznan (1956), a fost rechemat în URSS și menținut în funcții de conducere.
- Rommel, Erwin** (1891-1944) militar de carieră, combatant în ambele războaie mondiale, feldmareșal, comandantul „Afrikakorps” în Egipt și Libia (1941-1943), comandantul forțelor germane în Normandia (1944), unde este rănit. Se sinucide, fiind suspectat de complotul împotriva lui Hitler (operațiunea „Walkiria”).
- Romniceanu, Mihai** (1891-1960), om politic liberal, avocat, profesor universitar, senator (1933), ministru de Finanțe (noiembrie 1944-martie 1945) și ministru secretar de stat în guvernul Groza (ianuarie-noiembrie 1946). Condamnat la 12 ani de muncă silnică, mort la închisoarea din Râmnicu-Sărat.
- Romulo, Carlos** (1899-1985), om politic filipinez, diplomat, jurnalist, președintele Adunării Generale ONU (1949-1950), ministru de Externe al Filipinelor (1968-1984).
- Roosevelt, Franklin Delano** (1882-1945), om politic american, avocat, senator democrat (1910), guvernatorul statului New-York (1929-1933), președinte al Statelor Unite (1932-1936 și reales de 3 ori în 1936, 1940 și 1944).
- Le Rougetel, L.H.** reprezentantul politic englez în comisia aliată de control din România (1944-1945).

- Rundstedt, Gerd v.** (1875-1953), mareșal german, comandantul grupului de armate în campaniile din Polonia (1939), Franța (1940), URSS (1941) și Franța până la debarcarea din Normandia (iunie 1944). A condus ultima contra-ofensivă din Ardeni (decembrie 1944).
- Rydz Smigly, Edward** (1886-1944), mareșal al Poloniei, comandantul armatei poloneze la invazia germano-sovietică (septembrie 1939). Refugiat în România împreună cu guvernul și cu președintele țării.
- Salazar, Antonio de Oliveira** (1899-1970), om politic portughez, studii de economie politică, profesor universitar, ministru de Finanțe, al Apărării, al Coloniilor, prim-ministru (1932-1968), președintele Portugaliei (aprilie-august 1951.) A înființat partidul „Estado novo”, cu tendință clericală, naționalistă, conservatoare.
- Saradcioglu, Sukru** (1887-1953), om politic turc, studii de științe politice la Geneva, deputat (1923), ministru al Educației, de Finanțe, de Externe (între 1935-1940). Prim-ministru (1942-1946), președintele Parlamentului (1946-1950).
- Sarrail, Maurice** (1856-1929), general francez, comandant al trupelor franceze în Orient, debarcate la Salonic (octombrie 1915), și de pe frontul din Macedonia (ianuarie 1916). Retras de la comandă din cauza pierderilor suferite. Înalț Comisar al Franței în Siria (1924).
- Sănătescu, Constantin** (1885-1947), militar de carieră, general de armată, combatant în Primul Război Mondial. Comandantul Armatei a IV-a (1943), șef al Casei Militare a Regelui Mihai (1943), participant la pregătirea actului de la 23 august 1944, președintele Consiliului de miniștri (august-decembrie 1944), șeful Marelui Stat-Major (decembrie 1944-iunie 1945).
- Schacht, Hjalmar** (1877-1970), economist, studii de medicină, filologie, științe politice, doctorat în economie („Despre mercantilism”), Președintele Reichsbank (1923-1930), ministru al Economiei (1934-1937), arestat după complotul contra lui Hitler. Judecat la tribunalul de la Nürnberg și achitat.
- Schulenburg, Friederich Werner von der**, (1875-1944), diplomat german, ministru plenipotențiar la Teheran (1919-1931) și la București (1931-1934). Ambasador la Moscova (1934-1941), a pledat contra atacării URSS. Implicat în complotul contra lui Hitler (iulie 1944), a fost condamnat la moarte și spânzurat.
- Schumacher, Kurt** (1895-1952) politician social-democrat german, studii de drept, combatant în război, amputat de brațul drept (1916). Deținut în lagăre de concentrare sub regimul nazist. Președintele Partidului Social-Democrat din Germania occidentală (1945-1952).
- Schuman, Robert** (1886-1963), om politic francez republican-popular, ministru de Finanțe, prim-ministru (1947-1948) și ministru de Externe (1948-1952). A susținut reconcilierea cu Germania și a fost partizan al Uniunii Europene.
- Schuyler, Cortland van Rensselaer** (1900-1993), militar american, comandant al artileriei anti-aeriene din Filipine și la canalul Panama (1941-1944), general de brigadă, șeful misiunii militare americane din România în comisia aliată de control pentru aplicarea Convenției de Armistițiu (1945-1946). Comandant suprem al Cartierului General al forțelor aliate din Europa (1953-1958).
- Scoppa Bova, Renatto** (1892- ?), diplomat italian, delegat la Liga Națiunilor, ministru plenipotențiar la Lisabona (1940), București (1941-1944), Caracas, Djakarta, Rabat.
- Serrano-Suner, Ramon** (1901-2003), om politic spaniol, deputat în Cortes, colaborator cu Franco (cumnați) în războiul civil (1936-1939), președintele partidului „Junta politica” (1938-1942), ministru de Interne (1937-1940), ministru al Propagandei (1939-1940), ministru de Externe (1940-1942). Politică pro-germană, a trimis „Divizia albastră” de voluntari pe frontul anti-sovietic. Retras din viața politică (1947).

- Seyss Inquart, Arthur** (Emil Sajlich), (1892-1946), fiu de etnic ceh din Moravia, avocat, combatant în armata austriacă (1914-1918), consilier în guvernele cancelarilor Dolfuss și Schuschnigg, cancelar al Austriei (11-13 martie 1938) în momentul „Anschluss”. Administrator în guvernatorul Poloniei (1939-1940). Comisar al Reichului în Olanda (1940-1945). Condamnat la moarte de tribunalul de la Nürnberg și executat.
- Sforza, Carlo** conte (1872-1952), diplomat italian, ministru de Externe (1921), ambasador la Paris (1922), senator în Parlamentul italian. Poziție anti-mussoliniană în exil (1926-1944). Revenit în Italia, membru în guvernul Bonomi, ministru de Externe (1947-1951), contribuie la intrarea Italiei în Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (1951).
- Sichitiu, Ion** (1878-1952), militar de carieră, studii de specialitate la Charlottenburg, șeful marelui Stat-Major (februarie-noiembrie 1937), general de corp de armată (1938), ministru al Agriculturii (ianuarie 1941-martie 1942). Arestat (septembrie 1946), condamnat la 10 ani muncă silnică, mort în închisoarea Aiud.
- Sikorski, Wladislaw** (1881-1943), militar de carieră polonez, general, combatant în războiul ruso-polonez (1920), om politic, prim-ministru (1920-1923), șeful guvernului polonez în exil (Londra 1939-1943). Mort în accident de avion deasupra Gibraltarului (iulie 1943).
- Sima, Horia** (1906-1993), studii de litere și filozofie la Universitatea București, profesor de liceu, predând limba română. Comandantul mișcării legionare, președintele partidului Garda de Fier. Subsecretar de stat la Ministerul Cultelor și Artelor (iulie 1940), vicepreședinte al Consiliului de miniștri (septembrie 1940-ianuarie 1941). Refugiat în Germania după rebeliune (ianuarie 1941), este condamnat la moarte în contumacie. Organizează trupe legionare de voluntari și un guvern legionar în exil (Viena, august 1944-martie 1945). După 1945, stabilit în Spania.
- Slăvescu, Victor** (1891-1977), doctor în științe economice în Germania, profesor universitar, rector al Academiei de Înalte Studii Economice, membru al Academiei Române (1939). Ministru de Finanțe (1934-1935), al Înzestrării Armatei (1939-1940). Arestat și deținut fără judecată la Sighet, eliberat (1955).
- Smuts, Jan Christiaan** (1870-1950), om politic sud-african, prim-ministru al Africii de sud (1919-1924; 1939-1948), general, apoi mareșal britanic (1941), opozant al politicii segregacioniste, contribuție importantă la elaborarea Chartei ONU (1945).
- Spaak, Paul Henry** (1899-1972), avocat belgian, combatant în Primul Război Mondial, prizonier doi ani în Germania, om politic, deputat socialist, ministru de Externe (1939-1949; 1954-1958; 1961-1966). Prim-ministru (1947-1949). Primul președinte al Adunării Generale a Națiunilor Unite (1945), secretar general NATO (1957-1961).
- Spellman, Francis Joseph** (1889-1967), arhiepiscop romano-catolic al New-York-ului (din 1939), cardinal (din 1946). Apropiat al Papei Pius al XII-lea. Confident al președintelui Roosevelt, trimis cu misiuni personale în Europa, Africa și Orientul Apropiat, pe lângă numeroase personalități politice (1943-1944).
- Stalin (Djugășvili), Vissarionovici Iosif** (1879-1953), om politic sovietic de origine georgiană, inițial studii de teologie (1899-1901), militant marxist, deportat în Siberia (1902,1913). Secretar general al Partidului Comunist din 1922, președintele comisarilor poporului, generalissim, comandantul suprem al Armatei Roșii, mareșal (1943).
- Steed, Wickham** (1871-1956), istoric și jurnalist britanic, editor la ziarul *Times*, comentator de radio, poziție consecvent anti-nazistă.
- Steltzer, Gerhardt**, consilier economic al Legației Germaniei la București (1941-1942).

- Stettinius, Edward Reilly** (1900-1949), om politic american, secretar de stat (noiembrie 1944-iunie 1945), șeful delegației americane la conferința pentru înființarea ONU (iunie 1945), a demisionat la cererea președintelui Truman.
- Stevenson, D.F.**, vice-amiral de aviație, șeful misiunii britanice din România în comisia aliată de control pentru aplicarea Convenției de Armistițiu (1945-1946).
- Stircea (Mocsony), Ion** (1909-1992), fiul lui Ion Styrcea (familie aristocrată din Cernăuți), adoptat de prietenul familiei, baronul austriac Anton Mocsony de Foen. Licențiat în Litere la Cambridge, maestru de vânătoare al Palatului (1930), a colaborat la pregătirea actului de la 23 august 1944. Arestat și condamnat la doi ani de închisoare (septembrie 1947) și re-condamnat la 10 ani (1954). După eliberare (septembrie 1964), exilat în Elveția și apoi în Germania. Izolat de diaspora română pentru denunțuri mincinoase în timpul detenției.
- Stoenescu, Nicolae** (1890-1959), militar de carieră, absolvent al Școlii Superioare de Război de la Paris, general de divizie, ministrul de Finanțe (ianuarie 1941-septembrie 1942). Arestat (mai 1945) și condamnat la 12 ani de muncă silnică. Încadrat forțat în colonia de muncă de la Culmea (zona canalului Dunăre-Marea Neagră) după expirarea pedepsei.
- Stoiadinovici, Milan** (1888-1961), economist sârb, om politic, deputat, ministru de Finanțe (1922-1926; 1934-1935). Prim-ministru și ministru de Externe (1935-1939), militant pentru o poziție neutră a țării. Silît de regentul Paul să se exileze, pleacă în Insulele Mauritius, apoi se stabilește în America de Sud.
- Stoica Vasile** (1889-1959), Facultatea de Litere de la Budapesta. A redactat „Proclamația către Țară”, lansată de Regele Ferdinand la intrarea României în război (1916), voluntar în război. Ministru plenipotențiar la Budapesta (1928-1936), Londra (1936-1939). Secretar general în Ministerul de Externe. Arestat și condamnat în 1948, mort în închisoarea Jilava.
- Strasser, Otto** (1897-1974), ziarist și politician german, a creat o aripă dizidentă a Partidului Național-Socialist al lui Hitler, militând pentru apropierea de URSS. Emigrat în Portugalia și Canada (1933). După război, promotorul politicii de uniune europeană cu doctrină țărănistă, contrară industrializării și urbanizării.
- Sturdza, Ilie Vlad** (1916-2009), fiul lui Mihai Sturdza, studii de drept, combatant pe frontul anti-sovietic, fugit din România (1946), angajat în Legiunea Străină (1946-1951). Stabilit în Spania.
- Sturdza, Mihai** (Lucă), prinț (1886-1980), publicist, istoric, diplomat, ministru plenipotențiar la Riga (1929-1930) și Copenhaga (1939-1940). Aderent la mișcarea legionară, ministru de Externe (septembrie-decembrie 1940). Refugiat în Germania, membru al guvernului legionar în exil de la Viena, după 23 august 1944.
- Susaikov, Ivan** (1903-1962), general-colonel sovietic, vicepreședinte al comisiei aliate (sovietice) de control în România (de la 28 februarie 1945) înlocuind pe generalul Vinogradov. A dispus trimiterea de unități militare române pe frontul de vest, înlocuite în București cu unități de blindate sovietice.
- Szalasi, Ferenc** (1897-1946), militar și politician maghiar, născut în Slovacia, emigrat în Ungaria (1918), deputat (1939), șeful partidului de extremă dreapta Crucea cu Săgeți. Conducător unic totalitar al Ungariei (octombrie 1944-martie 1945). Fugit în Austria, arestat de americani, condamnat la moarte în Ungaria și spânzurat.
- Șchiopu, Bucur** (1911-1991), economist, om politic comunist, ministru al Agriculturii și Industriei Alimentare (1948-1949; 1967-1969). Delegat la Conferința pentru Pace ca expert economic (Paris, 1946). În anii '50 a promovat exterminarea cailor pentru dezvoltarea mecanizării agriculturii. Ambasador în Cuba (1970-1976).

- Seicaru, Pamfil** (1894-1980), studii juridice, ziarist, fondatorul și directorul ziarului *Curentul* (1927). Politică consecvent anti-sovietică, refugiat în Spania (august, 1944). Condamnat la moarte în contumacie (1945). Osemintele depuse la schitul „Sf. Ana”, de lângă Orșova (2005).
- Șerbescu, Silviu**, ziarist, directorul ziarului *Semnalul*, din perioada interbelică, a cărui apariție a fost interzisă după 1948.
- Șteflea, Ilie** (1887-1946), militar de carieră, combatant în Primul Război Mondial, șeful Marelui Stat Major (ianuarie 1942-august 1944), general corp de armată. A urmărit reducerea trupelor trimise pe front, contrar ordinelor lui Antonescu. Arestat (octombrie 1944) și deținut la domiciliu până la deces.
- Știrbei, Barbu Alexandru** prinț (1872-1946), nepotul Domnitorului Barbu Știrbei, studii juridice la Paris, administrator al „Domeniilor Coroanei” (1913-1918). Prim-ministru și ministru de Interne (iunie 1927). Membru de onoare al Academiei Române. Obligat să se exileze (1930-1940). Reintors în țară, misiuni la Cairo și Madrid pe lângă puterile aliate (1943-1944). Co-semnatar al convenției de armistițiu (Moscova, septembrie 1944). Încercare nereușită de a forma un guvern democratic (martie 1945).
- Tanriover, Suphi** (1885-1946), ministrul plenipotențiar al Turciei la București (1931-1944). A susținut pe căile diplomatice eforturile opoziției democratice din România pentru ieșirea țării din război.
- Tardieu, André** (1876-1945), om politic francez de dreapta, editor și fondator de ziar, deputat, prim-ministru (1929-1930; 1932.) Critic al sistemului parlamentar francez.
- Tașcă, Gheorghe** (1875-1951), studii de drept și economie politică, doctor în științe economice de la Paris, profesor universitar, rectorul Academiei de Înalte Studii Economice și Industriale din București (1929-1931). Ministru plenipotențiar la Berlin (1930), ministru al Industriei și Comerțului (1931-1932). Condamnat ca demnitar național-țărănist, mort în închisoarea Sighet.
- Tătărescu, Gheorghe** (1886-1957), studii de drept la Paris, jurist, jurnalist, om politic național-liberal. Prim-ministru (1934-1937; noiembrie 1939-iulie 1940), consilier regal sub Regele Carol, ministru plenipotențiar la Paris (1938-1939). Viceprim-ministru și ministru de Externe (martie 1945-noiembrie 1947), a condus delegația României la Conferința pentru Pace (Paris, 1947). A fondat un Partid Național Liberal dizident (1945-1947). Deținut la închisoarea Sighet (1950-1955), a fost eliberat acceptând să lucreze în Comitetul Român pentru Repatriere.
- Tchang Kai-chek** (1887-1975), om politic chinez, militar de carieră, comandant al armatei „Goumindang”. Aliat cu comuniștii împotriva Japoniei (1936-1945). După războiul civil (1946-1949), retras în Taiwan ca președinte al guvernului naționalist.
- Teleky, Pal** (1879-1941), geograf, politician maghiar, promotorul unei politici pro-naziste și antisemite. Prim-ministru (1920-1921; 1939-1941.) S-a sinucis (aprilie 1941).
- Thierry, Adrien**, ministrul plenipotențiar al Franței la București (1940-1941).
- Thorez, Marcel** (1900-1964), politician comunist francez, miner la vârsta de 12 ani, deputat interbelic și între 1946-1948. Dezertor din armată, refugiat în URSS (1940-1944). Viceprim-ministru (1946-1947). Secretar general al Partidului Comunist francez (1930-1964). Apărător al ideologiei și al metodelor staliniste în mișcarea comunistă internațională postbelică.
- Tilea, Viorel Virgil** (1896-1972), studii de drept la Bratislava și Viena, diplomat, politician, industriaș. Ministru plenipotențiar la Londra (1938-1940), susținător al protecției britanice pentru România în fața pericolului iminent al Germaniei și Ungariei. Rechemat din post, s-a decis să rămână în Anglia. Membru al exilului românesc.

- Timoșenko, Semion** (1895-1970), mareșal sovietic, comandant al Armatei Roșii pe fronturile din Finlanda (1940), Ucraina, Leningrad, Stalingrad. Comisar pentru Apărare al Uniunii Sovietice (1940).
- Tiso, Iozef** (1887-1947), studii de teologie, profesor de religie, jurnalist. Om politic slovac, fruntaș și apoi președintele partidului „Unității poporului slovac”, deputat, ministru al Sănătății în guvernul cehoslovac (1927-1929). După dezmembrarea Cehoslovaciei (martie 1939), prim-ministru și apoi președintele statului autonom slovac (1939-1945). Politică pro-Axă și rasistă. Condamnat la moarte și executat.
- Tito, Broz Iosif** (1892-1980), croat, mareșal, om politic iugoslav, secretarul Partidului Comunist (din 1937), organizatorul luptei de partizani în timpul ocupației germane (1941-1944). Șeful guvernului iugoslav după 1945.
- Titulescu, Nicolae** (1882-1941), studii de drept și doctorat în drept la Paris, deputat (1912), ministru de Finanțe (1917) și de Externe (1927-1928; 1932-1936). Președintele Ligii Națiunilor (1930 și 1931). Promotor al Micii Antante (1933) și al Înțelegerii Balcanice (1934). Îndepărtat din funcție de Regele Carol al II-lea (1936), se stabilește în Elveția și Franța.
- Togliatti, Palmiro** (1893-1964), om politic italian de stânga, secretar general al Partidului Comunist, secretar al Komintern-ului (1937), cu misiuni în războiul civil din Spania (1936-1939) și apoi în Franța. Vicepreședinte al guvernului italian și ministru al Justiției (1945-1946). Se decide de tutela Moscovei asupra mișcării comuniste mondiale.
- Tojo, Hideki** (1884-1948), general și om politic japonez. Prim-ministru (1941-1944), a antrenat țara în Al Doilea Război Mondial. Condamnat la moarte și executat ca criminal de război.
- Tolbuhin, Fiodor** (1894-1949), mareșal sovietic, comandant, împreună cu Malinovski, al grupului de Armate Sud (1943-1944), a ocupat România, Bulgaria (august-septembrie 1944) și a eliberat Belgradul.
- Trotski, Leon** (Lev Bronstein) (1879-1940), om politic rus, studii de drept la Odesa, militant marxist, strategul Revoluției din octombrie (1917), comisar pentru Afacerile Străine, organizator al Armatei Roșii în războiul civil (1918-1920). Excluz din toate funcțiile (1927) și exilat de Stalin, asasinat din ordinul său, în Mexic.
- Truelle, Jacques**, ministru plenipotențiar al Franței la București (1942-1944).
- Truman, Harry** (1884-1972), om de stat american, senator democrat (1934), președintele Statelor Unite la moartea lui F.D. Roosevelt (1944) și reales (1948-1952).
- Tsaldaris, Konstantinos** (1884-1970), studii de drept, om politic grec, deputat și ministru interbelic. Din 1946, președintele Partidului poporului, prim-ministru (1946-1947), reprezentantul Greciei la ONU (1947-1949). A organizat plebiscitul pentru întoarcerea Greciei la monarhie (1946).
- Umberto al II-lea** (1904-1983), fiul Regelui Victor Emmanuel al III-lea, locotenent al Regatului (iunie 1946). Rege al Italiei (mai-iunie 1946). A abdicat după referendumul pentru aprobarea Republicii.
- Urdăreanu, Ernest** (1897-1959), om de afaceri, apropiat al Regelui Carol, adjutant și apoi mareșal al Palatului, ministru al Casei Regale. Emigrat odată cu Regele (septembrie 1940), stabilit în Mexic și apoi, în Portugalia.
- Vaida Voievod, Alexandru** (1872-1950), medic, publicist, om politic național-țărănist, deputat, ministru, prim-ministru interbelic. Sprijinitor al Regelui Carol, consilier regal, președintele Adunării Deputaților (iunie 1939-septembrie 1940.) Arestat la domiciliu (1945) până la deces.
- Vasiliiu, Constantin (Piky)** (1882-1946), inspector general al Jandarmeriei (1940-1944). Condamnat la moarte în lotul Antonescu, executat în închisoarea Jilava.

- Vasiliu-Rășcanu, Constantin** (1887-1980), general, ministru de Război (martie 1945 - noiembrie 1946). Pus în rezervă (1948).
- Veniamin, Virgil** (1916-?) studii drept, doctor în drept la Paris, profesor universitar, secretar general adjunct PNȚ, arestat și apoi eliberat (martie-iunie 1948). Refugiat în străinătate înaintea rearestării (ianuarie 1949). Condamnat în lipsă, la 20 ani închisoare, membru marcant al diasporei românești în Franța.
- Vergotti, Jacques** (1915-?), ofițer român, adjutant al Regelui Mihai (1941-1947). După abdicare și plecarea din țară, s-a stabilit în Statele Unite.
- Victor Emmanuel al III-lea** (1869-1947), Rege al Italiei (1900-1946), Împărat al Abisiniei (1936), Rege al Albaniei (1939). A cedat autoritatea statului lui Mussolini (1920-1943), dar a dispus arestarea acestuia (iulie 1943). A abdicat în favoarea fiului său, Umberto al II-lea (iunie 1946), după care s-a exilat la Alexandria (Egipt).
- Vinogradov, Petrovici Vladislav** (1899-1962) general-locotenent sovietic, vicepreședinte al comisiei aliate de control (sovietice) în România pentru îndeplinirea clauzelor Convenției de Armistițiu (1944-1945).
- Vișinski, Ianuarievici Andrei** (1883-1954), jurist și diplomat sovietic, origine burgheză, catolic. Presupus agent al Ohranei, apoi membru al partidului comunist (1920). Procuror general al URSS în procesele de la Moscova (1936-1938). Reprezentant permanent al Rusiei în Consiliul de Securitate, promotor al politicii războiului rece și al instaurării regimurilor comuniste în țările est-europene.
- Vișoianu, Constantin** (1897-1994), studii de litere și filosofie, doctor în drept la Paris, diplomat, ministru plenipotențiar la Haga și Varșovia (1933-1936). A încercat negocierea pentru ieșirea României din război (Cairo, aprilie 1944). Ministru de Externe (octombrie 1944-martie 1945). Fugit din țară (septembrie 1946) și stabilit în Statele Unite. Membru marcant al exilului românesc.
- Vlădescu, Ovidiu** (1911-1994), studii de drept, profesor universitar, secretar general la președinția Consiliului de miniștri (1940-1944). Condamnat în lipsă la muncă silnică pe viață (octombrie 1946). Arestat pe bază de denunț, a fost deținut la închisoarea Aiud.
- Vlădescu-Răcoasa, Gheorghe** (1895-1989), sociolog, profesor universitar, politician social-democrat, a susținut fuziunea cu partidul comunist (1948). Ministru pentru minorități (decembrie 1944-februarie 1945), ministru adjunct în guvernul Groza. Director al Bibliotecii Centrale Universitare din București (1952-1956).
- Voinea, Șerban**, (Gaston Beuve) (1894-1969) jurist, sociolog francez, studii drept, stabilit în România (1911), a aderat la mișcarea socialistă (1916), a însoțit pe Titulescu în misiunile externe. Membru al delegației române la semnarea Tratatului de Pace (Paris, februarie 1947). A părăsit România (octombrie 1947) și a pledat contra comunismului și pentru cauza social-democrației.
- Voroșilov, Kliment** (1881-1969), Comisar al poporului pentru Apărare (1925-1940), mareșal sovietic, președintele Prezidiului Sovietului Suprem (1953-1960).
- Wallace, Henry Agard** (1888-1965), publicist american, om politic democrat, activitate în societăți de agricultură. Ministrul Agriculturii (1933-1940), al Comerțului (1945-1946). Vicepreședinte al Statelor Unite (1941-1945). Promotor al apropierii de URSS, de care s-a dezis ulterior. Învins în alegerile prezidențiale din 1948.
- Wawell, Archibald**, Sir (1883-1950), mareșal britanic, combatant în ambele războaie mondiale, comandant al trupelor aliate pe frontul din Orientul Apropiat și în Italia (1940-1943.) Penultimul Vice-Rege al Indiei (1943-1947).

- de Weck, René** (1887-?) scriitor elvețian, studii de drept la Paris, diplomat, ministru plenipotențiar al Elveției în Iugoslavia, Grecia și România dar cu sediul la București (1933 – iulie 1945) A sprijinit salvarea evreilor deportați dincolo de Nistru și din țările limitrofe prin acțiuni comune cu Crucea Roșie Internațională. Autorul volumului *Jurnalul unui diplomat elvețian la București*.
- Weizmann, Chaim** (1874-1952), leader sionist, născut în Bielorusia, studii și doctorat în chimie în Germania, profesor la Universitatea din Manchester, devenit cetățean britanic, director al laboratoarelor Amiralității britanice (1916-1919). Președintele Organizației Mondiale Sioniste (1921-1931; 1935-1946). Primul președinte al statului Israel (1948-1952).
- Welles, Sumner** (1892-1961), studii de economice la Harvard, diplomat, apropiat al președintelui Roosevelt, specialist în problemele Americii Latine, subsecretar de stat (1933-1943). Obligat să demisioneze pentru probleme personale.
- Weygand, Maxime** (1867-1965), general francez, șeful Marelui Stat Major al armatei (1930), comandantul trupelor franceze (iunie 1940), a recomandat armistițiul. Arestat și deținut în Germania (1942-1945). Judecat și apoi absolvit de toate acuzațiile (1948).
- Wilkie, Wendell** (1892-1944), avocat american, candidat al Partidului Republican pentru alegerile prezidențiale din 1940. Ulterior, promotor al programului „Lend-Lease” al președintelui Roosevelt și adversar al politicii izolaționiste americane.
- Witos, Wincenty** (1874-1945), om politic polonez, șeful Partidului Agrarian, deputat în Seim, prim-ministru interbelic. Arestat după lovitura de stat a mareșalului Pilsudski (1926) și apoi în exil în Cehoslovacia (1933). Revenit în țară, este rearestat (1939) și deținut în Germania pe timpul războiului. Vicepreședinte al Consiliului Național Polonez (1945).
- Zăroni, Romulus** (1906-1962), țăran hunedorean, chiabur, absolvent de liceu german, „omul de casă” al lui Groza. Ministru al Agriculturii și Domeniilor (martie 1945-noiembrie 1946) și al Cooperăției (noiembrie 1946-decembrie 1947). Promotor al reformei agrare (martie 1945).
- Zilliacus, Konni** (1894-1967), avocat, om politic englez. Inițial simpatii cu Revoluția din Octombrie, susținător al pactului Molotov-Ribbentrop (1939), apoi adversar al lui Hitler. Parlamentar în aripa de stânga a Partidului Laburist (1945-1950; 1955-1967).
- Zog I (Ahmed Zogu)** (1895-1961), latifundiar conservator albanez, președintele Republicii (1925-1928). A instituit Monarhia și s-a proclamat Rege al Albaniei (1928-1939). După ocuparea țării de către Italia (1939), s-a refugiat în Grecia.

GLOSAR

Denumirea în text	Denumirea actuală
Annam	Vietnam
Bassorah	Basra
Batavia	Djakarta
Bielaya Cervka	Bila Tservka
Bielostok	Byalistok
Birmania	Myanmar
Bombay	Mumbai
Borissov	Barysar
Breslau	Wroclaw
Ceylon	Sri Lanka
Cholm	Holm
Cirenaica	Libia (partea estică)
Coasta de Aur	Ghana
Colomea	Kolomyja
Colonia	Köln
Dailan	Dairen
Elbing	Elblag
Fiume	Rijeka
Gomel	Homel
Gorki	Nijni Novgorod
Grodno	Hrodna
Iampol	Yampil

---

* al denumirilor geografice

Instenburg	Cernohovsk
Insulindia	Indonezia
Jitomir	Zytomir
Jlobin	Zhlobin
Jmerinka	Zhmerynka
Kalinin	Tver
Kamenetzk	Kamenskij
Kirovograd	Kirovhrad
Kolberg	Kolobrzeg
Königsberg	Kaliningrad
Kösling	Koszalin
Kowno	kovel
Krivoirog	Krivyrh
Kuibâşev	Samara
Libau	Liepaja
Liegnitz	Legnice
Lwow, Lemberg	Lviv
Memel	Klaipeda
Messeritz	Miedzyrzecz
Mittau	Jelgava
Mojaisk	Mosalsk
Nikolaiev	Mykolajiv
Oppeln	Opole
Otcharkow	Ocakyv
Osterode	Olsztyn
Petsamo	Pecenga
Pogrebische	Pohrebyshche
Port Arthur	Lushum
Posen	Poznan

Rangoon	Yangon
Reval	Tallin
Rjew	Rjazan
Rowno	Rivne
Schaulen	Siaullai
Schweibus	Swiebodzin
Sebenico	Sezana
Sepetovka	Shepetivka
Siam	Thailanda
Smiev	Zmijiv
Smorkov	Smarhon
Spalato	Split
Stalingrad	Volgograd
Stalino	Donetsk
Stettin	Szczecin
Tannenberg	Grünwald
Tarnopol	Temopil
Tcherkask	Cerkassy
Tiflis	Tbilissi
Tilsit	Sovetsk
Tripolitania	Libia (partea vestică)
Tsimliansk	Cimljansk
Vitebsk	Vicebsk
Vinitza	Vinnycja
Voroşilovsk	Stavropol
Walki	Valkj
Wilna	Vilnius
Zaporoje	Zaporizza
Zastavna	Zalescyky

INDICE DE NUME*

A

Acheson, Dean 79, 95, 97, 101, 102, 105, 111, 114, 121, 130, 134, 135, 137, 138, 140, 141, 142, 143, 144, 146, 147, 162, 170, 172, 175, 176, 177, 178, 179, 184, 187, 188, 189, 190, 191, 194, 195, 196, 198
Adenauer, Konrad 155, 160, 161, 162, 163, 164, 169, 177, 179, 180, 181, 183, 191, 192, 199
Alexander, Harold 72, 127, 187
Alexandrini, Alexandru 137, 138, 147
Anders, Wladyslaw 162
Antonescu, Ion 59, 97, 157
Attlee, Clement 20, 43, 51, 81, 97, 108, 110, 139, 149, 166, 170, 173, 188, 198
Auriol, Vincent 47, 63, 65, 168, 169, 172, 199
Ausschnitt, Max 49, 75, 78

B

Bagdasar, Dumitru 62, 87
Bao-Dai 193, 195
Beaverbrook, Aitken, William Maxwell 196
Beneš, Edward 10, 16, 34, 36, 37, 45, 53, 62, 63, 100, 144
Ben-Gurion, David 23, 27, 104
Bernadotte, Folke 28, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 55, 57, 58, 68, 69, 72, 73, 76
Bevin, Ernest 12, 15, 21, 23, 28, 41, 46, 51, 58, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 88, 92, 96, 98, 103, 105, 113, 114, 115, 116, 117, 121, 131, 132, 133, 134, 137, 141, 143, 156, 162, 165, 170, 175, 179, 183, 186, 193, 198
Bidault, Georges 35, 49, 50, 155, 173, 174, 177, 181, 184, 185, 186, 187, 194, 195, 197, 199
Bierut, Boleslaw 176
Blum, Leon 17, 50
Bonomi, Ivanoe 22
Bossy, Raoul 49
Bradley, Omar 13, 18, 73, 121, 152, 155, 178, 181, 193, 200
Bramuglia, Attilio Juan 83, 85, 87
Brătianu, Vintilică 35
Bujoi, Ion 78
Butenko, Teodor 29

C

Caranfil, Nicolae 35, 78, 132

Carmona, Antonio Oscar de Fragiso 103, 170

Carol al II-lea 89

Christu, Ion 23

Churchill, Winston Leonard Spencer 21, 23, 42, 46, 51, 76, 77, 88, 93, 96, 105, 106, 107, 110, 115, 117, 119, 120, 126, 127, 131, 132, 133, 139, 148, 151, 155, 164, 165, 166, 179, 191, 196, 197

Ciuntu, Edmond 49

Clay, Lucius 11, 17, 41, 42, 67, 86, 91, 107, 108, 118, 131, 132, 134

Clementis, Vladimir 173

Constantinescu, Miță (Dumitru) 59, 128

Cretzianu, Alexandru 21, 132, 159

Cripps, Stafford 156, 163, 166, 198

D

Damaschinos, Papandreu Dimitrios 37, 135

Dewey, Thomas 40, 41, 72, 74, 79

Dimitrov, Gheorghe 15, 16, 30, 32, 70, 120, 124, 139, 147, 148, 149

Doncea, Constantin 62

Dragalina, Corneliu 108, 164

Duclos, Jacques 40, 42, 44

Dulles, Foster John 177, 186

E

Eden, Anthony 68, 77, 112

Ehrenburg, Ilya Grigorievici 29

Einaudi, Luigi 24, 30

Eisenhower, Dwight 7, 66, 103, 112, 117, 139

Elena, regina-mamă 36, 38, 146, 150, 197

Elisabeta, prințesa 36, 81

Evatt, Herbert Verre 69, 81, 82, 84, 85, 87, 89, 131, 135

F

Făcășanu, Mihai 132

Fierlinger, Zdenek 37, 43

Forrestal, James 7

Franasovici, Richard 49, 137

Franco, Bahamonte Francisco 7, 74, 76, 79, 101, 119, 161, 170, 173

G

Gafencu, Grigore 21, 22, 75, 85, 111, 132, 200

Gandhi, Mohandas Karamchand, „Mahatma” 66

---

* Întocmit de Ovidiu Cristian Nedu

de Gasperi, Alcide 11, 14, 15, 25, 30, 67, 114, 141, 142, 175, 176, 180, 189, 192, 193, 196
 de Gaulle, Charles 14, 19, 22, 50, 55, 66, 69, 75, 78, 83, 96, 119, 136, 165
 George al II-lea 84, 112
 Gheimegeanu, Mihai 122, 124, 137, 147
 Gheorghiu-Dej, Gheorghe 12, 15, 26, 31, 43, 44, 46, 59, 64, 128, 129, 141, 142, 146, 147, 150, 157, 184
 Ghilezan, Emil 20, 35, 61
 Giraud, Henry 112
 Gomulka, Wladislaw 64, 98, 178
 Gottwald, Clement 16, 38, 43, 70
 Grigorcea, Vasile 49
 Gromyko, Andrei 27, 28, 29, 31, 32, 100, 122, 126, 135, 191
 Groza, Petru 12, 31, 36, 48, 49, 56, 61, 129, 147

H

Hacha, Emil 101
 Harrimann, Averell 15, 67
 Herriot, Edouard 65
 Hitler, Adolf 21, 23, 39, 59, 101, 102, 129, 149, 157, 158, 170, 194
 Hodja (Hoxha), Enver 83, 172, 179
 Holman, Adrian 80, 142

J

Jdanov, Aleksandrovici Andrei 43, 44, 46, 62, 66
 Jouhaux, Leon 71
 Jukov, Gheorghe 22

K

Kardelj, Edvard 43, 73, 165
 Kavtaradze, Serghei 135, 141, 142, 149
 Koo, Wellington 83
 Kostov, Traiko 124, 142, 182, 184, 190
 Kuusinen, Otto Wille 32

L

de Lattre de Tassigny, Jean Marie 74
 Lie, Halvdan Trygve 19, 22, 73, 81, 82, 84, 87, 113, 152, 158, 168, 198
 Litvinov, Maxim 110
 Livezeanu, Octav 62
 Luca, Vasile 26, 31, 43, 44, 124, 142, 147

M

MacArthur, Douglas 57, 120
 Mac-Mahon, Maurice 198
 Macek, Vladko 30
 Macellariu, Horia Ion 78
 Madariaga, Salvador de 129
 Malik, Yakov 27, 127, 129, 130, 188, 189
 Malinowski, Rodion 181

Maniu, Iuliu 48, 94, 121, 124, 125, 128, 130
 Manstein, Erich 51, 184
 Manu, George 78
 Mao Tse-Dung 90, 167, 184, 187, 188, 189, 194
 Marinescu, Gabriel 49
 Marshall, George 7, 8, 11, 13, 19, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 33, 34, 36, 38, 48, 58, 59, 60, 62, 63, 65, 67, 68, 70, 75, 76, 77, 79, 82, 83, 84, 87, 88, 91, 92, 95, 98, 113, 120, 138, 164, 166, 175
 Masaryk, Jan 63
 McNeil, Hector 67, 82, 117, 178, 182
 Mihai I, rege al României 9, 29, 34, 36, 37, 93, 118, 165, 181, 186, 197
 Mikolajczyk, Stanislaw 30, 32, 77
 Mindszenty, Josef 102, 122, 143, 148
 Molotov, (Skriabin) Viaceslav 24, 26, 40, 41, 50, 51, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 66, 67, 68, 69, 79, 99, 100, 109, 110, 111, 117, 140, 189
 Montgomery, Bernard Law 8, 10, 47, 73, 74, 80, 110, 150, 178
 Morrisson, Herbert 123, 198

N

Negel, Dumitru 181
 Nehru, Jawaharlal 78
 Nenni, Pietro 15, 17, 18, 43, 113, 137
 Niculescu-Buzești, Grigore (Buzel) 30, 126, 128, 132, 159, 168

O

Otto de Habsburg 92

P

Paasikivi, Justo Kusti 190, 196
 Pangal, Ion 49
 Parhon, Constantin 12, 129, 147, 157
 Pauker, Ana 15, 26, 31, 43, 44, 54, 56, 58, 59, 64, 69, 70, 87, 124, 129, 141, 142, 146, 149, 158, 180, 184
 Pătrășcanu, Lucrețiu 15, 22, 26, 39, 169, 181, 184
 Petrescu, Constantin-Titel 22
 Petru al II-lea 44, 162
 Pika, Heliodor 100, 144
 Popescu, Stelian 161
 Popovici, Mihai 97
 Popp, Alexandru 78

Q

Queille, Henry 65, 66, 67, 71, 76, 77, 81, 93, 101, 137, 168, 174, 194

R

Rajk, Laszlo 161, 165, 173, 179
 Ralea, Mihai 62, 73, 87, 137, 147
 Ramadler, Paul 50
 Rădescu, Nicolae 12, 61, 78, 85, 121, 126, 129, 131, 132, 157, 181, 183, 187
 Reimann, Max 155

Reynaud, Paul 50, 55, 56, 57, 58, 60

Ribbentrop, Joachim 123

Rokossovski, Konstantin 176, 178, 179, 181

Romniceanu, Mihal 20

Romulo, Carlos 177, 181, 183

Roosevelt, Franklin Delano 29, 41

Rundstedt, Gerd 51

S

Salazar, Antonio de Oliveira 101

Schumacher, Kurt 155, 161, 177, 181, 190, 199

Schuman, Robert 12, 14, 22, 35, 39, 46, 49, 50, 62, 63, 64, 65, 66, 72, 82, 90, 91, 92, 96, 121, 143, 154, 162, 172, 174, 175, 177, 179, 189, 190

Sforza, Carlo 24, 73, 90, 91, 113, 117, 123, 132, 133, 134, 174, 193

Smuts, Jan Christiaan 16, 30, 33, 37

Spaak, Paul Henry 9, 14, 21, 42, 72, 84, 85, 102, 105, 130, 153, 154, 173

Spellman, Francis Joseph 150

Stalin (Djugasvili), Vissarionovici Iosif 19, 26, 27, 28, 36, 37, 44, 53, 57, 59, 61, 62, 66, 69, 70, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 99, 100, 101, 102, 110, 111, 155, 159, 161, 162, 167, 170, 176, 180, 184, 189, 190, 191, 194, 196, 197

Steltzer, Gerhardt 182

Strasser, Otto 96

Ș

Șerbescu, Silviu 25, 31, 47, 51, 66, 109, 111

T

Tătărescu, Gheorghe 122, 124, 125, 137, 138, 142, 164

Tchang Kai-chek 79, 81, 83, 84, 86, 90, 91, 93, 94, 96, 97, 98, 127, 149, 150, 154, 160, 167, 180, 182, 187, 188, 198

Thorez, Marcel 8, 14, 106, 107, 109, 140, 149, 171

Tito, Broz Iosif 42, 43, 44, 45, 47, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 59, 60, 64, 66, 74, 75, 83, 92, 93, 98, 101, 108, 109, 112, 116, 120, 122, 123, 124, 129, 141, 142, 143, 148, 149, 150, 153, 157, 159, 160, 161, 162, 167, 168, 169, 171, 174, 175, 182, 197

Titulescu, Nicolae 35

Togliatti, Palmiro 11, 40, 42, 44, 48, 56, 99, 107, 108, 109, 113

Tojo, Hideki 92

Tolbuhin, Fiodor 43, 152, 171

Truman, Harry 7, 9, 15, 24, 26, 27, 31, 32, 36, 47, 49, 55, 56, 66, 72, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 94, 95, 97, 99, 101, 102, 103, 110, 113, 115, 117, 121, 123, 131, 134, 136, 139, 144, 146, 150, 151, 154, 156, 159, 161, 164, 173, 186, 187, 193, 195, 197, 198, 199

Tsaldaris, Konstantinos 8, 9, 21, 35, 79, 81, 85, 97, 105, 144, 145, 146, 200

U

Umberto al II-lea 130

V

Veniamin, Virgil 35, 77

Vișinski, Ianuarievici Andrei 23, 26, 31, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 66, 67, 68, 71, 73, 74, 75, 81, 82, 84, 86, 89, 100, 102, 104, 109, 134, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 146, 163, 164, 165, 166, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 189, 191

Vișoianu, Constantin 21, 94, 111, 126, 132, 181, 183, 184

Voroșilov, Kliment 148, 157

W

Wallace, Henry Agard 14, 27, 28, 31, 79, 80

Weizmann, Chaim 27, 31, 32, 145

Weygand, Maxime 22

Z

Zăroni, Romulus 12

Zilliacus, Konni 134

ILUSTRATIE

Foto 1. *Dumitru și Caterina Iurașcu (născută Boțan),
părinții lui Dimitrie Iurașcu*

Foto 2. *Dimitrie Iurașcu (1896)*

Foto 3. *Dimitrie Iurașcu cu mama sa, Caterina (1898)*

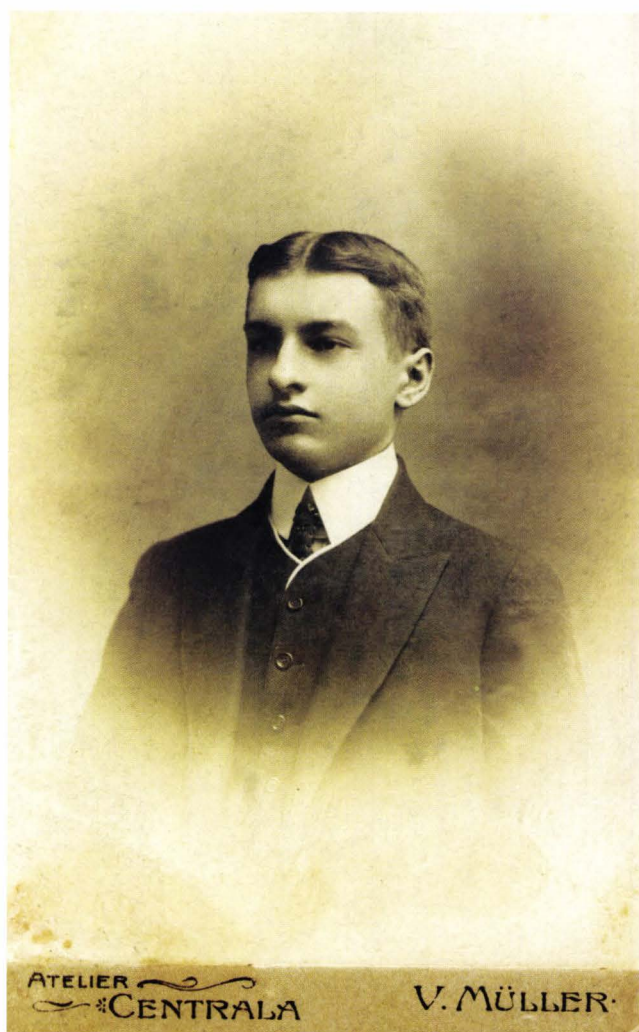
Foto 4. Dimitrie Iurașcu, în uniforma de elev
al Liceului „Vasile Alecsandri” din Galați (1902)

Foto 5. *Dimitrie Iurașcu, în uniforma de elev
al Liceului „Vasile Alecsandri” din Galați (1908)*

Foto 6. *Dimitrie Iurașcu, în serviciul militar la Regimentul 11 Siret, în anul de voluntariat (Galați, 1910)*

Foto 7. *Dimitrie Iurașcu, student la
Facultatea de Drept (Paris, 1910)*

ÉCOLE LIBRE DES SCIENCES POLITIQUES

27, rue Saint-Guillaume, à Paris

CERTIFICAT D'EXAMEN

Session de Juin 1913

Section Diplomatique

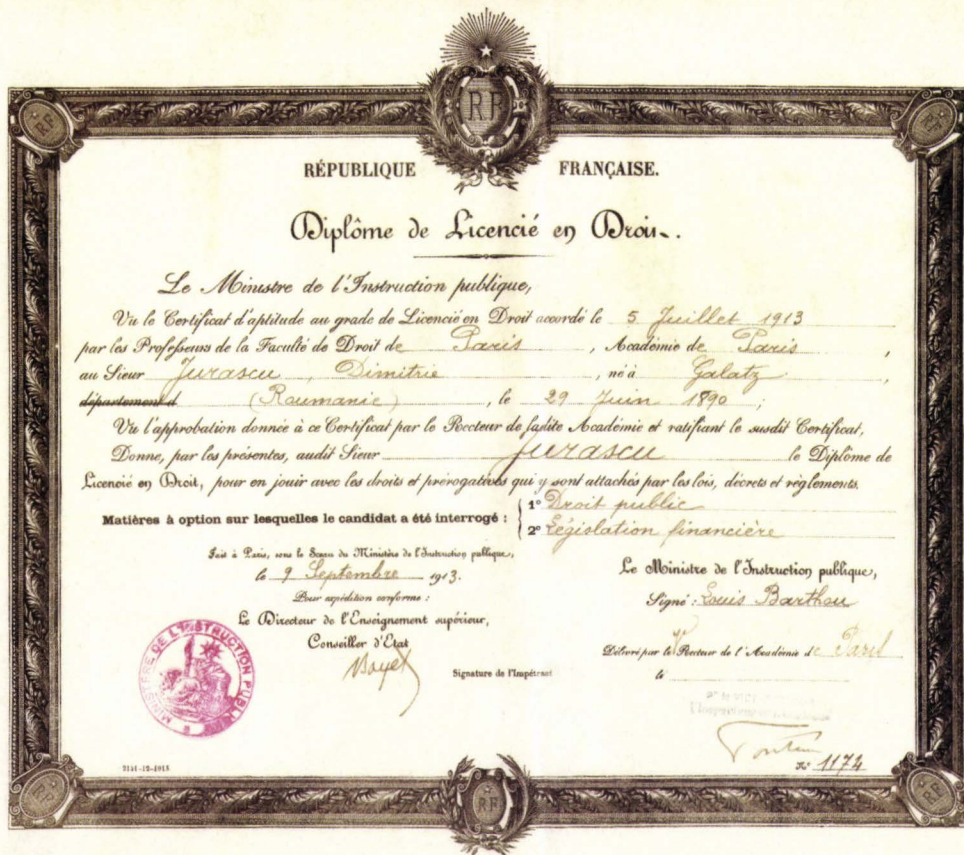
Le Directeur de l'École certifie que M. *Jurasco* Demetrie
né à *Galatz* (*Roumanie*) le *29 Juin* 1890
ayant été, par délibération du Jury des Professeurs, en date du *3 Juillet* 1913
reconnu apte à recevoir le Diplôme et ayant rempli toutes les conditions requises à cet effet, a obtenu le
diplôme de la Section *Diplomatique*.

PARIS, le *3 Juillet* 1913.

LE DIRECTEUR DE L'ÉCOLE. PRÉSIDENT DU JURY.

Richer

Foto 9. Diploma de Licență în Drept semnată de ministrul Instrucțiunii Publice a Republicii Franceze, Louis Barthou (Paris, 1913)

Ferdinand I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională

Rege al României.

La toți de față și viitori, Sînătate.

Asupra raportului Ministrului Nostru al Afacerilor
Străine, Cancelar al Ordinilor, sub N° 17912,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Numim membru al Ordinului „Steaua României”,
în gradul de Cavaler pe Dl. Dimitrie D. Iurașcu,
Secretar de Legație cl. II^a.

Numitul va purta însemnele civile.

Art. II. Ministrul Nostru al Afacerilor Străine, Cancelar
al Ordinilor, este însărcinat cu executarea acestui Decret.

Dat în București, la 20 Mai 1921.

(Semnat) Ferdinand

Ministrul Afacerilor Străine
Cancelar al Ordinilor

(Semnat) Take Ionescu

Pentru conformitate cu Decretul original:

Directorul Protocolului și Cancelariei Ordinilor

Alexandru D. Jecovitz

N^o (Decretului) 2159
N^o (Brevetului) 163.

Foto 10. Acordarea Ordinului „Steaua României” în grad de Cavaler,
lui Dimitrie Iurașcu, Secretar de Legație (București, 20 mai 1921)

Foto 11. - Dimitrie Iurașcu, sublocotenent în rezervă pe timpul concentrării la Regimentul 32 obuziere (Cluj, 1926)

Foto 12. Dimitrie Iuraşon (rândul 3 al 4-a selea din stânga) în serviciu la Vatican (1928)

*G. Felici
Roma*

*Colaboratorului meu la Vatican, Stn Consilier
S. Iuracu, în semn de recunoștință pentru
ajutorul dat la începutul misiunii mele
Roma 6. VII. 1929 Caius Brediceanu.*

Foto 13. Consilierul de Legație Dimitrie Iurașcu alături de ministrul plenipotențiar Caius Brediceanu, după prezentarea scrisorilor de acreditare Papei Pius al IX-lea (Vatican, 1928)

Foto 14. *Dimitrie Iurașcu în anul 1928, alături de cei doi fii din prima căsătorie, Puiu și Mihai, ambii decedați nevârstnici*

Foto 15. *Dimitrie Iurașcu cu Puiu, primul său băiat, înaintea intrării acestuia ca elev la Colegiul Național „Nicolae Filipescu” de la Mănăstirea Dealu (1932)*

Foto 16. *Dimitrie Iurașcu alături de soția sa Maria-Matilda Iurașcu (născută Noica), în excursia spre Capul Nord (Norvegia, 1935)*

Foto 17. *Dimitrie Iurașcu (în dreapta) alături de ambasadorul Franței, Aimé le Roi, în excursia spre Capul Nord*

Foto 18. *Dimitrie Iurașcu (în picioare, stânga) ca ofițer al stării civile la căsătoria prințului Gheorghe Sturdza cu Margarete Kvaal. În dreapta (așezată) mama prințului, Olga Sturdza - născută Mavrocordat (Oslo, 1937)*

Foto 19. *Dimitrie Iurașcu împreună cu soții Gheorghe și Margarete Sturdza, după oficierea căsătoriei civile la Legația României (Oslo, 1937)*

Foto 20. *Dimitrie Iurașcu cu soția Maria-Matilda Iurașcu (în stânga) la decorarea profesorului norvegian Wilberg, pictorul frescelor din curtea interioară a Castelului Peleş. În dreapta, scriitorul Johann Bojer. (Legăția României - Oslo, 1938)*

Foto 21. *Imagine a frescelor din curtea interioară a Castelului Peleş*

Foto 22. Pașaport diplomatic al secretarului de Legație, Dimitrie Iurașcu (1927)

Foto 23. Pașaport diplomatic al ministrului plenipotențiar Dimitrie Iurașcu (1938)

Ministerul Regal al Afacerilor Străine

Cancelaria Ordinilor

Brevet

*Cancelaria Ordinilor atestă că, potrivit art. 28 alin. I
din Constituție, și pe baza brevetului original.*

Majestatea Sa Regele a binevoit a autoriza pe

Domnul Dimitrie Iurașcu,

Ministru plenipotențiar

de a purta însemnele Ordinului

"Pius al IX-lea" (pontifical)

în gradul de Mare Ofițer.

*Pentru care s-a deliberat prezentul brevet, investit cu sigiliul
Cancelăriei Ordinilor.*

Dat în București, la 4 Aprilie 1939.

Ministru Afacerilor Străine

Directorul Cancelăriei Ordinilor

N° 21895/7 C.O.

Foto 24. Acordarea Ordinului „Pius al IX-lea” (pontifical) în grad de Mare Ofițer, lui Dimitrie Iurașcu, ministru plenipotențiar (București, 4 aprilie 1939)

Ministerul Regal al Afacerilor Străine

Cancelaria Ordinelor

Brevet

*Cancelaria Ordinelor atestă că, potrivit art. 28 alin. I
din Constituție, și pe baza brevetului original,*

Majestatea Sa Regele a binevoit a autoriza pe

Domnul Dimitrie Iurașcu,

Ministru plenipotențiar

de a purta însemnele Ordinului

"Sf. Olav" (norwegian)

în gradul de Mare Cruce.

*Pentru care s'a deliberat prezentul brevet, investit cu sigiliul
Cancelăriei Ordinelor.*

Dat în București, la 4 Aprilie 1939

Ministru Afacerilor Străine

Iurașcu

Directorul Cancelăriei Ordinelor

Em. N. Baveler

N° 21835/700.

Foto 25. Acordarea Ordinului „Sf. Olav” (norwegian) în grad de Mare Cruce, lui Dimitrie Iurașcu, ministru plenipotențiar (București, 4 aprilie 1939)

Foto 26. Dimitrie Iurașcu (rândul din față, primul din stânga) la aniversarea a 30 de ani de la terminarea liceului „Vasile Alecsandri” (Galați, 1939)

Foto 27. Dimitrie Iurașcu (al treilea din stânga) alături de soție,
la sosirea în Portugalia (Gara din Lisabona, aprilie 1941)

Foto 28. *Dimitrie Iurașcu în uniforma de ministru plenipotențiar (în centru) la prezentarea scrisorilor de acreditare președintelui Portugaliei Oscar Carmona. În stânga sa, șeful Protocolului prezidențial*

Foto 29. Dimitrie Iurașcu la ieșirea din Palatul prezidențial după prezentarea scrisorilor de acreditare. Ultimul din dreapta, atașatul cultural Mircea Eliade.

Foto 30. Dimitrie Iurașcu (în centru), alături de Mircea Eliade (primul din stânga) - Porto, 1941

Copie de pe Deciziunea Ministerială nr.43.578 din 27
Iunie 1947.-

Având în vedere dispozițiunile art.55 din Legea
nr.139 din 1 Mai 1947, publicată în Monitorul Oficial nr.98 din
1 Mai 1947;

Având în vedere Jurnalul Consiliului de Miniștri
nr.548 din 23 Mai 1947, publicat în Monitorul Oficial nr.115
din 23 Mai 1947;

D E C I D E M :

Art.I.- Pentru motive de economii bugetare, următorul
personal însoțența de a mai face parte din cadrele Ministerului
Afacerilor străine, pe data de 1° Iunie 1947 :

Bosny Raoul	Ministru Plenipotentiar cl.I
Iurașcu Dimitrie	Ministru Plenipotentiar cl.I
Buzdugan Dimitrie	Ministru Plenipotentiar cl.II
Păclișanu Zenobie	Prim Consilier de Legatiune
Bilciurescu Gheorghe	Consilier de Legatiune
Comenir Dinu	Consilier de Legatiune
Demetrescu Camil	Prim Secretar de Legatiune
Țotescu Alexandru	Al 2-lea Secretar de Legatiune
Vlădescu Olt Camil	Al 2-lea Secretar de Legatiune
Onicescu Beștelei Mihail	Prim Consul General
Severeanu Ion	Prim Consul General
Beltă Moise	Prim Consul General
Adamu Aurelian	Consul General
Pop Mihail	Consul General
Ionescu Pălăceanu Gh.	Al 2-lea Consul.

Art.II.- Șeful Diviziunii Personalului este însărcinat
cu aducerea la îndeplinire a prezentei Decizii.-

București, 27 Iunie 1947.-

VICE PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI
ȘI

MINISTRUL AFACERILOR STRĂINE

ss. Gh. Tătăreanu

/Conformitate.

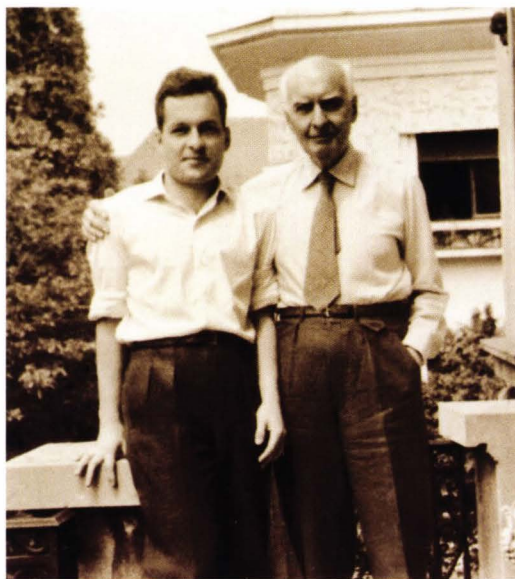
krj

MD

**Foto 31. Încheierea abuzivă înainte de termen a
carierii diplomatice a lui Dimitrie Iurașcu (iunie 1947)**

Foto 32. *Dimitrie Iurașcu împreună cu fiica sa Caterina, căsătorită cu Ștefan Stoenescu (ultimele sale fotografii - București, 1963)*

Foto 33. *Dimitrie Iurașcu împreună cu fiul său Nicolae, căsătorit cu Constanța Bolintineanu (ultimele sale fotografii - București, 1963)*

CUPRINS

Jurnal politic 1939 – 1950

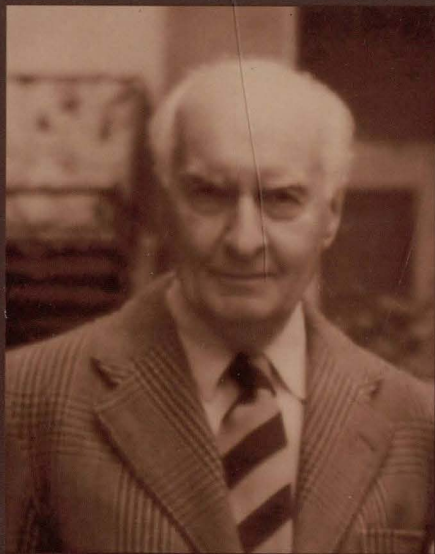
Caiet X (1.4.1948 - 13.3.1950)	5
NOTE BIOGRAFICE	201
GLOSAR	233
INDICE DE NUME	237
ILUSTRAȚIE	241

Tipărit la **S.C. DON STAR S.R.L.** Galați
Str. 1 decembrie 1918 Nr. 23, Tel./Fax: 0236/420.100
E-mail: donstargalati@yahoo.com

13.03.1950

Si acum, simt în că s'a îngroșat de tot ghemul la noi;
că în via elităa noastră tot astăzi la percheziții, arestan-
turi, în arestul lui bun, la alinași bruscă din casă,
închiziții moșii în aceste note cu speranță să-l pot re-
măști în zile mai bune. Cu Dumnezeu înainte!

S. Ionescu

ISBN 978-606-93040-7-5
ISBN 978-606-93336-0-0

9 786069 333600